రైతులు:
--కమ్యూనిస్టులు

ఆచార్య రంగా

అనువాదం

గంటి.........రాయ్

దేశి కవితా మండలి

ఘంటశాల :: బెజవాడ

దేశి ప్రచురణ
ప్రథమ ముద్రణ

ఏప్రియల్ 1946

సంపాదకులు

బొందలపాటి శకుంతలాదేవి

శివరామకృష్ణ

ముందు మాట

ఈ పుస్తకాన్ని యింగ్లీషులో, నేను తంజావూరు జైలులో డిటెన్యూగా వుండగా (1944) వ్రాసినాను. అచ్చటచేరిన 500 డిటెన్యూలమధ్య అనేక విద్యాలయాలు సాగింపబడినవి. ప్రధాన విద్యాలయము రాజకీయార్థిక విషయములపై శ్రీ పాకాల వెంకట్రామానాయుడు, వోబులురెడ్డిగారలు యేర్పరిచిరి. అందు ప్రధానాచార్యులుగావుండే అదృష్టము నాకు కల్గినది. ఆబాధ్యత నిర్వహణమందు యివ్వబడిన వుపన్యాసములలో కొన్ని ప్రస్తుతము యీ రూపేణా ప్రకటించుచున్నాము.

యిందు చర్చించిన విషయాలెన్నో కలవు. అవన్ని అనుభవముపై ఆధారపడియున్నవి. శాస్త్రము వాటికి బలమిస్తూవున్నది. భారతదేశపు ఆధునిక రాజకీయార్థిక చరిత్ర వాటిని నిరూపణ చేస్తున్నది. మాకొంట్ల రైతాంగ సంఘనిర్మాణము, వుద్యమసేవ యీ పుస్తకపు ప్రధాన తీర్మానములకు ముఖ్యసాక్ష్యమై యున్నది.

ఎందుకని భారతీయ ప్రపంచపు రైతాంగము కమ్యూనిస్టు పథ్యాలపై ఆధారపడరాదో, వారిరాచక్రముపు ఎత్తులకు లోబడరాదో యిందు సోదాహరణముగా తెలుపుచున్నాను. కమ్యూనిస్టులు ప్రపంచ రైతాంగమును, భ్రమర కీటక న్యాయమువలె, ప్రపంచకూలీలుగా మార్చగలమని విశ్వసిస్తూ, మారుట అవసరమని తలుస్తూ, మారక తప్పదని చదువుకొంటూ, రైతాంగమును ప్రత్యేక శ్రామిక వర్గముగా పరిగణించ నిరాకరిస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్టులకు కూలీనియంతృత్వమే కావలసినది. దానియందే వారికి విశ్వాసము.

రైతులకు రాజ్యాధికారము సంపాదించుటకై వారు పాటు పడరు. రైతులకు రాజ్యాధికారము భవిష్యయందు లేదు. కూలీలతరపున కూలీలచేత, కూలీలనాయకత్వముక్రింద, రాజ్యాధికారాన్ని సాగింపుతూ, రైతులకు కొలదిగానో, గొప్పగానో భాగం పెట్టుతారనే నోగణి సారిది.

రైతాంగతత్వము కమ్యూనిస్టులకు పడదు. పెట్టుబడిదారులలో అంత్యవర్గము, లేక అంతస్థురైతాంగమని వారి వెర్రివిశ్వాసము.

కనుకనే, తాముమా రైతులమనుకుంటూ, తమకూ రైతు వుద్యమమందు విశ్వాసమున్నదంటూ, రైతువుద్యమమందు, సంఘము

7	పర్వతనేని రామయ్యగారి కుమార్డు రామకోటయ్యగారు	50_0_0
8	కొత్తా నాగయ్యగారు	50_0_0
3	వీరమాచనేని వెంకటరత్నంగారు	50_0_0
10	ముక్కామల సీతయ్యగారు	30_0_0
11	[illegible] నాగకోటయ్యగారు	25_0_0
12	,, సుబ్బారాయుడుగారు	25_0_0
13	వీరమాచనేని సీతయ్యగారు	25_0_0
14	పర్వతనేని వెంకటరత్నంగారు	25_0_0
15	,, [illegible] పూర్ణమ్మగారు	25_0_0
16	,, చిన్నకామయ్య చౌదరిగారు	25_0_0
17	,, సూర్యప్రకాశరావుగారు	25_0_0
18	సూర్యదేవర నాగభూషణంగారు	25_0_0
19	కోనేరు కోటయ్యగారు	25_0_0
20	పర్వతనేని వెంకటనాగభూషణంగారు	25_0_0
21	[illegible] చంద్రశేఖర ప్రకాశమ్ అయ్యవారుగారు	20_0_0
22	కొమ్మారెడ్డి నాగభూషణంగారు	20_0_0
23	వెల్లంకి గోపాలకృష్ణయ్యగారు	20_0_0
24	దేవినేని పున్నయ్యగారు	15_0_0
25	,, వెంకట్రాఘవమ్మగారు	15_0_0
26	పర్వతనేని వెంకట్రామయ్య & బ్రదర్సు	25_0_0
27	చలసాని కోటయ్యగారు	15_0_0
28	పర్వతనేని కోటయ్యగారు,	25_0_0
29	,, నాగభూషణంగారు	25_0_0
30	,, వెంకటరత్నంగారు	20_0_0
31	,, సుబ్బారావుగారు	10_0_0
32	సూర్యదేవర తిరుపతయ్యగారు	10_0_0
33	,, వెంకయ్యగారు	10_0_0
34	కోనేరు కోటయ్యగారు	10_0_0
25	వీరమాచనేని వెంకటేశ్వరరావుగారు	10_0_0
	,, రామకోటయ్యగారు	10_0_0
37	ముక్కామల రంగయ్యగారు	10_0_0
38	చిగురుపాటి పూర్ణచంద్రరావుగారు	10_0_0
39	పర్వతనేని రామబ్రహ్మంగారు	10_0_0

రైతాంగ విప్లవ విజృంభణ

ఈనాడు భారతదేశంలో రెండు రైతుసంఘాలున్నాయి. వాటిలో ఒకదానిని దేశభక్తులైన రైతులు నడిపిస్తున్నారు; రెండోదానిని కమ్యూనిస్టుపార్టీ నడిపిస్తున్నది. అందుచేత కమ్యూనిస్టుపార్టీ, దాని సభ్యులూ, దాని సానుభూతిపరులు, ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల కర్షకవర్గాన్ని, ముఖ్యంగా భారత కర్షకవర్గాన్ని, పూనుకొని, పనిచేసి వారి సర్వతోముఖ ఔన్నత్యంకోసం పాటుపడగలరని నమ్మవచ్చునో లేదో మనం పరీక్షించ వలసిన అగత్యం కలుగుతున్నది.

అయితే, నూటికి నూరుపాళ్లూ జాతీయాభిమానం ఉన్న దేశభక్తులు రైతువర్గసంస్థలను జాతీయమార్గాలలో, భారతజాతీయ మహాసంస్థ — కాంగ్రెస్ — రాజకీయ నాయకత్వమునకు అనుగుణ్యంగా నడిపించినంతకాలము ఒక సంస్థ సరిపోయింది. భారత జాతిఏకైక ఆకాంక్ష, స్వరాజ్యము. ఈ ఆకాంక్షయే లక్ష్యంగా, సహాయంగా, తమవర్గ సంస్థలను అభివృద్ధిచేసి తీర్చిదిద్దుకోగలమనినమ్మినంత కాలమూ భారత స్వాతంత్ర్య లక్ష్యములయెడల భారతరాజకీయ సంస్థ - కాంగ్రెస్ - నాయకత్వముపట్ల కమ్యూనిస్టుపార్టీ భక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శించినంత కాలమూ ఈ 60 సంవత్సరముల పోరాటములలో, బాధా సహనములలో, భారత జాతీయత ఒక విశిష్టరూపాన్ని పొందిందని ఆపార్టీ నమ్మినప్పుడూ భారత రైతువర్గం, కమ్యూనిస్టు

పార్టీ లాంటి యితర రాజకీయ పక్షములకు తమ సంస్థలో స్థానమిచ్చింది; రైతులు తమ వర్గానికీ, కాంగ్రెసేతర వర్గాలకూ స్వాతంత్ర్య సంపాదన విషయికములుగాని తదితర ఆశయ విభేదాలను మరిచిపోయి వారితో చేతులుకలిపి కిసాన్ కార్యరంగాన పనిచేయడానికి ఒప్పుకున్నారు సర్వవ్యాప్తమైన భారత జాతీయ సమరంపట్ల తమకున్న అపార ప్రేమలో, తమకూ కమ్యూనిస్టుపార్టీకి ఉన్న ప్రాథమిక భేదములనుకూడా మరిచి, వాటియెడల ఉదాసీనభావం వహించారు రైతులు.

అయితే, యిలా చెయ్యడం వారొక్కరేకాదు వారితో పాటు కాంగ్రెస్‌సంస్థకూడా కమ్యూనిస్టుపార్టీని తనసంఘాలలో బలపడనిచ్చింది.

కాని ఒకనాడు "బ్రిటన్ భారతదేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని గుర్తిస్తేనే యుద్ధకార్యనిర్వహణకు భారతీయుల సహకారము" అని జాతీయసంస్థ — కాంగ్రెస్ — ఒకవరతు ప్రతిపాదించినప్పుడు కమ్యూనిస్టుపార్టీ, దేవరతుగా "ప్రజాయుద్ధం" ఆ పేరుతో కాంగ్రెస్‌కు వ్యతిరేకంగా పనిచేసి కాంగ్రెస్ స్వరాజ్య సంపాదనకోసం జాతీయ సమరాన్ని ప్రవేశపెడదామనే ఆగస్టు తీర్మానాన్ని ప్రతికూలించి నిలబడి 1942—44 లలో సామ్రాజ్యవాదం దాడికి ఎదురుగా నిర్మించిన జాతీయ రక్షణలను నాశనంచేసి సామ్రాజ్యవాదానికి పంచమాంగదళంగా పనిచేసి, నిర్దాక్షిణ్యమూ, నిరంకుశమూ అయిన సలహాదారుల ప్రభుత్వానికి అండగానుండి, సామ్రాజ్యవాదయుద్ధ యత్నానికి సర్వతోముఖసహాయాన్నిచ్చి "మహాజాతీయ విద్రోహాన్ని" ప్రదర్శించింది. ఆనాడు దేశభక్తులూ, జాతీయవీరులూ హృదయపరీక్ష చేసుకో వలసివచ్చింది. భారతకర్షకజాతే భారతజాతీయోద్యమానికి అధిక సంఖ్యాయుతమైన, అతిధైర్యయుతమైన, ప్రథమశ్రేణి; కమ్యూనిస్టు విద్రోహాచర్యలవల్లా, సామ్రాజ్యవాదులదమననీతివల్లా అధికంగా బాధపడినది రైతులే. కమ్యూనిస్టుపార్టీ అకస్మికంగా, భయంకరంగా కర్షకజాతిని వెన్నులో పొడిచింది; ఇంటా బయటా ఉన్న శత్రువర్గాలకు చేయూతనిచ్చింది. అందుచేత కర్షకవర్గము, తనకూ, కమ్యూనిస్టుపార్టీకీ ఉన్న సంబంధాన్నీ, అనుభవాలనీ ప్రథమంగా పరిశీలించుకోవలసివచ్చింది. కర్షకజాతి తనకూ కమ్యూనిస్టు

పార్టీకి గల ఆశయభేదాలను మరచి, ప్రదర్శించిన మర్యాదకు ఆపార్టీ ఇప్పుడు మహా నికృష్టంగా తయారై. స్వదేశాభిమానమైనా లేక ద్రోహచింతనలకు పాల్పడ్డది. కాగా కర్షకలోకం కమ్యూనిస్టుపార్టీవంటి జాతీయ విరుద్ధములైన సంస్థలతో తెగతెంపులు చేసుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

ఇలాంటి విచారకరమైన అనుభవాలకు లొగ్గి తెలివివచ్చి 1942 లో పూర్వపు కిసాన్ సభవలె గాక కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రాభవ ప్రాపకాలు ఏమాత్రమూ లేని "కిసాన్ కాంగ్రెసు" జన్మించింది.

భారతదేశంలో జాతీయ విద్యార్థులకూ, యువకులకూ, వాణిజ్య సంఘాలకూ కలిగిన అనుభవము కూడా ఇలాంటిదే; వారూ కిసానుల మార్గాన్నే త్రొక్కారు. అందు చేతనే యూనియను కమ్యూనిస్టులచే నడుపబడే ఆయా వర్గ సంస్థలకు ప్రతిగా జాతీయ పంథాలో నడువబడే విద్యార్థి కాంగ్రెస్, యువజన కాంగ్రెస్, జాతీయ పారిశ్రామిక కాంగ్రెస్ కూడా ఉన్నాయి

1935 లో ఆచార్య రంగా, మోహన లాల్ గౌతమా మొదలైనవారు భారత కిసానుల కోసం అఖిలభారత కిసాన్ సంస్థను నిర్మించడానికి పూనుకొన్నారు. 1936 ఏప్రిల్ లో లాహోరులో కిసాను మహాసభను సమావేశపరచారు. అఖిలభారత ప్రాతిపదిక మీద నిర్మించబడిన ఆ మహాసంస్థ జాతీయ కాంగ్రెస్ యొక్క రాజకీయ సాంఘికాదర్శములపట్ల భక్తి గౌరవాలు ప్రదర్శించాలని, అది జాతీయులైన భారతీయులకూ, దేశభక్తియుతులైన రైతులకూ శక్తిప్రదీపక సంస్థగా ఉండాలని. దానికి "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అని నామకరణం చేశారు. ఈ మహాసంస్థ ఆదర్శములగురించి ఆచార్య రంగా 1936 లో ఫైయిజ్ పూర్ సమావేశంలో అధ్యక్షపీఠంనుంచి ఉద్ఘాటించారు. "కిసాన్ కాంగ్రెస్, పారిశ్రామిక కాంగ్రెస్ల లాంటి వర్గీయ సంస్థలన్నిటికి అఖిలభారత కాంగ్రెస్ మాతృక; ఈవర్గప్రధాన సంస్థలన్నీ భారత జాతీయోద్యమాన్ని శక్తివంతం చేయడానికి కాంగ్రెస్ మహాస్రవంతిలోకి సర్వదా పొంగిప్రవహించే ఉపనదులు" అని వారన్నారు 1938 ఏప్రిల్ వరకూ ఆ మహాసంస్థ "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అనే పిలువబడేది.

1936 లో కమ్యూనిస్టులు కాంగ్రెస్ సోషలిస్టులు అఖిల భారత కిసాన్ ఉద్యమంలో ప్రవేశించారు. కాంగ్రెస్ సోషలిస్టులు ఈ ఉద్యమంలోనికి రాకపూర్వం, 1935 లో, సంయుక్త బీహారు, ఆంధ్ర రాష్ట్రములలో కిసాన్ ఉద్యమంలో పనిచేస్తుండే వారు. కమ్యూనిస్టుపార్టీ మాత్రము ఈ సంస్థను "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అన్న పేరును సహించలేక పోయింది. "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అన్న పేరులోని "కాంగ్రెస్" అన్న పదం, భారత కిసాన్ ప్రజానీకంలో పాకిపోయి, కిసానుల ప్రేమాభిమానాలను చూరగొని, అఖిల భారత జాతీయ సంస్థయగు కాంగ్రెస్‌నకే వారి సహాయసంపదలు అంకితమౌతాయనే భయం కమ్యూనిస్టుపార్టీకి ఉన్నదనీ, అందుచేతనే ఆపార్టీ "కిసాన్ కాంగ్రెస్" పేరును మార్పు ప్రతిపాదిస్తున్నదనీ, ఆనాడు కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు గ్రహించలేక పోయారు.

1938 లో అఖిల భారత కిసాన్ సంస్థ "కిసాన్ సభగా" రూపొందింది.

అయితే, ఈనూతన సంస్థకూడా సమస్త కిసాన్ వాదులనూ ఒకటిగా కూడగట్టుకొనలేకపోయింది. 1941 సం॥లో కమ్యూనిస్టు పార్టీకీ, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీకీమధ్య తీవ్ర భేదాభిప్రాయాలు ఏర్పడ్డాయి; వాదం ముదిరి బెడిసింది. ఆఖరుకు సోషలిస్టుపార్టీ కామ్రేడులు కిసాన్ సభనుండి వేరైపోయి దీనికి పోటీగా వేరొక అఖిల భారత కిసాన్ సభను నిర్మించారు. 1942 నవంబరులో జాతీయ కిసాన్ వాదులు (కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు) సభను పరిత్యజించి ఆదిసంస్థ అయిన కిసాన్ కాంగ్రెస్‌లోనికి వచ్చేశారు. అంటే ఆనాటినుంచీ "మాస్కో అండుకో" (కమ్యూనిస్టుల) చెప్పు చేతలలో లేకుండా వర్గచైతన్యమూ, దేశభక్తి, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ధోరణిగల భారత కర్షక ప్రజానీకానికి వారి స్వంత సంస్థ కిసాన్ కాంగ్రెస్ ఉందన్నమాట. పాపం దురదృష్టవశాత్తు పేరు మార్పుతో ఉద్భవించిన ఆసంస్థలో మేమందరం కలిసి పని చెయ్యడం [illegible] మాత్రమే!

కిసాన్ కాంగ్రెస్, ఫైజ్‌పూర్ సమావేశంలో ఉద్ఘాటించిన [illegible] కిసానోద్యమాలుగల కొందరు (ఆచార్యరంగా

(ప్రభృతులు) మాత్రమూ మొదటినించీ కర్షకులకు కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యం — అంటే, కర్షక కార్మిక రాజ్యం — మీద వాంఛా, ఆకాంక్షా, విశ్వాసమూ, ఉపదేశిస్తున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ మాత్రము కిసాన్ సంస్థను ఈ ఆదర్శంమీద తీర్చి దిద్దుటకు అంగీకరించ లేదు. కిసాన్ సంస్థ కార్యక్రమ నిర్ణయసూత్ర రచనలో, భారతస్వాతంత్ర్య సంపాదనానంతరం కిసాన్ ఉద్యమ ప్రధానాశయమూ, ప్రముఖ లక్ష్యమూ కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యస్థాపనే అని ఉద్ఘాటించమని కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు సూచించారు. కిసాన్ సంస్థలో ఉన్న కమ్యూనిస్టు ప్రతినిధులు మాత్రం ఈ ప్రథా ప్రాథమిక రాజకీయాశయముపట్ల వైముఖ్యము చూపినారు అందుచే కమ్యూనిస్టుపార్టీ రష్యాలో కృషికవర్గంపట్ల ప్రవర్తించినరీతిగానే ఇక్కడ ఈదేశంలో కూడా అలాగే ప్రవర్తిస్తుందేమోనని అనుమానం, భయమూలా రేకెత్తినవి. మాలాగే కమ్యూనిస్టుపార్టీ కూడా భారతగ్రామీణ సమస్యాపరిష్కారానికి జాతీయపద్ధతి పురస్సరంగా పూనుకోగలదని మొదటమేము కల్పించుకున్న ఆశలు నిరాశలైనవి. అందుచేతనే, కమ్యూనిస్టుపార్టీ రష్యాలో చేసినట్టే ఇక్కడకూడా కూలీ నియంతృత్వస్థాపనకోసం; కిసాన్ ఉద్యమబలాన్ని దుర్వినియోగం చేయకుండా ఉండాలని; 1938 నుండి కిసాన్ ఉద్యమాన్ని కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యాదర్శంపై నిర్మించుటకు మేము ఆత్రుతపడ్డాము.

గయా సమావేశంలో అంటే 1939, ఏప్రిల్లో భారత స్వాతంత్ర్య సంపాదనానంతరము కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యస్థాపన కోసం పోరాడుట కిసాన్ ఉద్యమం పూచీ అని అఖిలభారత కిసాన్ సంస్థ ఉద్ఘాటించాలన్నారు, కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు. తాము ఏనాడో చదుకున్న పాశ్చాత్యగ్రంథాలలోని కూలీ నియంతృత్వ ఆదర్శమునకు వేరుగా ఉన్నదని కొందరు సోషలిస్టులూ, కమ్యూనిస్టులూ, ఈ గమ్యస్థానాన్ని అంగీకరించలేకపోయారు. రైతుల స్వరాజ్యసమరం కావాలంటే, ఆ సమరం పెట్టుబడిదారుల నియంతృత్వానికీ, కూలీ నియంతృత్వానికీ దారి తియ్యకూడదనీ, కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు హెచ్చరించారు. శ్రామిక ప్రజాప్రభుత్వం అంటే కిసాన్ మజ్దూర్ ప్రభుత్వం సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య సంపాదనాంతరం ఏర్పడాలనీ, ఆ ప్రభుత్వంలో కిసాన్ వర్గమే కేంద్రశక్తి అయివుండాలనీ వారి వాదన.

కుడకు కిసాన్ కాంగ్రెస్ పాదుకే జయించారు. కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యంగా పరిణమించే భారత స్వాతంత్ర్యంకోసం సాగించే సమరంలో, భారత కర్షకుడు తన భాగాన్ని తాను తీసుకొనుటకు సహాయం చేస్తానని ఆ సమావేశం అంగీకరించి, తీర్మానించింది

"కథ అడ్డంగాతిరిగింది" అని చికాకుపడ్డది కమ్యూనిస్టుపార్టీ.

గయ సమావేశంలోని తీర్మానానికి అర్థం [1], భారతస్వాతంత్ర్య సంపాదన తర్వాత నిజానికి ఆరోజులలో, 1939 — 40 లో స్వరాజ్యం విప్లవ ప్రజానీకం నా సగతమైనట్టేఉండేది. భారత ప్రజా కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యస్థాపనార్థం ముందడుగువేస్తుంది. కాని, కమ్యూనిస్టులకు ప్రియమైన కూలీ నియంతృత్వంలాంటి ఏకవర్గపాలనకు అంగీకరించదని;

[2] రష్యాలో లాగ కాకుండా...ఇక్కడ కర్షక వర్గంతన బలాన్ని అరికట్టి, కూలీ నియంతృత్వ స్థాపనకు ప్రయత్నించే కమ్యూనిస్టు పార్టీ లాంటి పక్షాలతో సమరం సాగించడానికి, మానసికంగానూ, నిర్మాణాత్మకంగానూ కూడా సిద్ధమవుతుందని;

కిసాను ఉద్యమం తన యావచ్ఛక్తినీ, తన సర్వస్వాన్నీ ధారపోసి, భారత కర్షక ప్రజానీకాన్ని...తన మీదకు ఏ యితర వర్గ నియంతృత్వ పాలనలో ఎక్కించాలని ఒక ప్రక్కనుంచి పెట్టుబడిదారులూ, ఇంకొక ప్రక్కనుంచి కమ్యూనిస్టులూ — బాహాటంగానో లోలోపలో — చేసే ప్రతీ ప్రయత్నాన్నీ ప్రబోధం ద్వారా, సంస్థల ద్వారా, ఎదిరించేటట్టు తయారు చెయ్యాలనే హెచ్చరిక యీ తీర్మానం

కర్షక ప్రజానీకంముందు, స్వతంత్ర భారత భూమిలోని ఇతర ఆర్థిక సాంఘిక రాజకీయోద్యమములకు లోబడి పోకుండా వాటిలో కలిసి శక్తివంతమైన అధికార సంపాదన కొరకు వారి పేషా ప్రాధాన్యమునూ, రాజకీయాధికార ప్రాధాన్యమునూ, సుస్పష్టంగా ఉంచింది యీ తీర్మానం.

కమ్యూనిస్టులు "కథ అడ్డం తిరిగింది" అని చీకాకు పడ్డారంటేనూ... ఈ తీర్మానం వారికి పచ్చి వెలగకాయ అయిందంటేనూ... [illegible] [illegible] అర్థమవంచే నిరీక్షిస్తున్నారు. "ఎప్పుడైనా

అదృష్టవశాత్తు మాకు వంతు రాదా, ఈ ఆసర్శాన్ని ఛిన్నభిన్నాం చేసి వెయ్యమా" అని.

1940 స్వాతంత్ర్యదినం...కాంగ్రెస్ స్వాతంత్ర్య ప్రమాణ పత్రంలోని పాఠాన్ని మార్చింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ, కాంగ్రెస్ సోష లిస్టుపార్టీలు పాతపాఠాన్నే...పునశ్చరణ చేస్తామన్నాయి. వారు స్వాతంత్ర్య సమరంలో ఏ స్వరాజ్యం కోసం పోరాడుతున్నారో ఆ స్వరాజ్యం వచ్చేక, అది కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యానికే దారి తీస్తుం దని నిసత్తైన ప్రతి కాంగ్రెస్‌వాదీ శ్రామికజీవులకు హామీ యివ్వ డం న్యాయమూ ధర్మమూ అని కిసాన్ కాంగ్రెస్ ఉద్ఘాటించింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ సనాతనత్వానికి యీ ఉద్ఘాటన తల మునిగి లాటి ప్రమాణం అయింది. అహింసకూ నిర్మాణ కార్యక్రమానికీ, జాతీయ నాయకులిచ్చిన ప్రాధాన్యానికీ, వ్యతిరేకంగాక కమ్యూనిస్టులు బ్రహ్మాం డమైన గడబిడ చేశారు; అంతేకాని, రైతులతో ధైర్యంగా, "స్వ తంత్ర భారత భూమిలో, మీరు పోరాడి తెచ్చుకున్న స్వరాజ్యం, మీ రాజ్యాధికార స్థాపనకీ సర్వతోముఖాభివృద్ధికీ దారి తీస్తుంది" అని వారు చెప్పలేక పోయారు.

ఇంతేకాదు; కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యం కావాలన్న ఆకాం క్షను ఉద్ఘాటించి తత్సంపాదన కార్యదీక్షను పెంపొందిస్తున్న కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులతో కలియవద్దని తన సభ్యులకు హుకుమ్ జారీ చేసింది కమ్యూనిస్టుపార్టీ. ఈ పరిస్థితులలో కూడా, దేశమంతటా కిసాన్ ప్రదర్శనాలను జరిపి, కృషకవర్గం కిసాన్ మజ్దూరు రాజ్యంపై తనకున్న విశ్వాసాన్ని ప్రకటించింది.

1940 మార్చిలో కాంగ్రెస్ మహాసభ రామఘర్ లోనూ, అఖిల భారత కిసాన్ మహాసభ పలాసాలోనూ సమావేశమైనవి. పలాసా సమావేశంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీవారి నగ్నస్వరూపం బయటపడింది. భారత భూమికీ, వైదేశాలకూ, ఆంగ్లేయుల సామ్రాజ్య వాద తత్వంనించీ, పెట్టుబడిదారీ తత్వంలోనించి బైటపడడానికి ఒకే ఒక మార్గం ఉందని ఉద్ఘాటించింది.

ఆ మార్గం — సర్వకూలంకషమైన కూలీ ప్రభుత్వం!

అంటే కమ్యూనిస్టుపార్టీ, వలసరాజ్య గ్రామీణ విప్లవం అనీ అఖిల భారత శ్రామిక ప్రజాపాలన అనీ పిసరైన కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యం అనీ చెబుతూన్న కబుర్లూ, వాటిమీద ప్రకటిస్తున్న విశ్వాసం అన్నీ వచ్చి అబద్ధాలనీ, అవిశ్వసనీయమైనవని తేలిపోయినది రష్యాలో కూడా, 1905 మొదలు 1917 సెప్టెంబరు వరకూ అచ్చటి రైతుల వివిధ వర్గాలకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ యిలాంటి బురఖా వాగ్దానాలనే చేసింది లెండి.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్వాతంత్ర్య నిర్మాణం అంటేనూ దానిస్థాపనాగ్ర విప్లవ సంస్థా అంటేనూ కూలీలరాజ్యం అనీ, కూలీల విప్లవం అనీ అన్నమాట!

అలాంటి రాజ్య విధానంలో భారత కర్షక ప్రజకు స్థానమెలా ఉంటుంది?

ఉన్నది... పారిస్ కమ్యూన్ రోజులలో మార్క్సు భావించిన రీతిగానూ, 1917 – 1920 వరకు లెనిన్ భావించిన రీతిగాను 1912 నుంచీ స్టాలిన్ రైతులను ఉపయోగించుకుంటున్న రీతిగానూ, ఈనాడు చైనా రైతు జనాన్ని అచ్చటి కమ్యూనిస్టులు కొల్లగొడుతున్న రీతిగానూ అయితే, భావి రాజ్యాంగ విధానంలో భారత కర్షక ప్రజకీ స్థానం ఉన్నది. పాపం, మన దేశంలోని కర్షక ప్రజని కూడా తన వెనుక తాళంవెయ్యమనీ, కూలీ వర్గ నాయకత్వమును అంగీకరించమనీ, వారి సంస్థ అయిన కిసాన్ కాంగ్రెస్ కోసం, కాకుండా, తనకోసం కష్టపడి రాజకీయాధికారాన్ని సంపాదించమనీ, కమ్యూనిస్టుపార్టీ శాసించింది. భారతీయ కిసాన్లు పడే యీ కష్టమంతటికీ ప్రతిఫలంగా భగవంతుడు రక్షించి, కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆశిస్తున్నట్టుగా జరిగితే కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంతో తయారు కాబోయే కూలీ నియంతృత్వ పాలనలో ఏవో కొన్ని ఆర్థిక సౌకర్యాలను కిసాన్లకు దయచేస్తామన్నారు కమ్యూనిస్టులు!

రష్యాలో కూలీ నియంతృత్వపాలనలో రైతులు పడేబాధలూ అనుభవించే ఆపదలూ, హృదయవిదారకమైన హీనస్థితీ చూస్తున్న కిసాన్ వాదులకూ, కర్షక శ్రేణులలోంచి బైటకువచ్చినవారికీ, కమ్యూనిస్టుల ప్రకటన ఒక సవాల్ లాగా ఒక ఛాలెంజ్ లాగ వచ్చింది. రష్యా రైతులకు పట్టిన దుర్గతీ, హీనస్థితీ, ఆపదలే.

భారత కర్షక జనానికికూడా [illegible]కుండా రక్షించడానికి కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు బద్ధకంకణులైనారు; వారు ఆసవాలును అంగీకరించారు; భావి భారత స్వరాజ్య సంస్థలో శ్రామిక కర్షక జనులకు పడిన, నిశ్చయమైన, శక్తివంతమైన రాజకీయాధికారంకోసం ప్రయత్నించడానికి కృతనిశ్చయులైనారు

గయా సమావేశంలో అఖిలభారత కిసాన్ సభ అంగీకరించిన 'కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యాదర్శ తీర్మానాన్ని పలాసా సమావేశంలో తిరిగిబలపరచమనిఅన్నారుకిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు. కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతినిధులు యీవిధంగా జరగకుండా చెయ్యడానికి విశ్వప్రయత్నం చేశారు. స్వామీ సహజానంద సరస్వతికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ గాలి అంతకుముందే తగిలింది; ఆయన కమ్యూనిస్టు పక్షపాతం చూపడం ప్రారంభించేడు ఈ సమావేశంలోకూడా కమ్యూనిస్టులకు సహాయం చేదామని ప్రయత్నించాడు. కాని లాభంలేకపోయింది. ఈ సమావేశంలో కిసాన్ కాంగ్రెస్‌కున్న "ఉపాయాధిక్యత" (Tactical-majority) వారిని రక్షించింది ఈ సమావేశం మరొకసారి కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యసంపాదన తన ఆదర్శం అని ప్రకటించింది.

"ఉపాయాధిక్యత"(Tactical majority) అంటే ఏమిటో యిక్కడ కొంచెం చెప్పాలి అఖిలభారత మహాసంస్థలో ఆదర్శ ప్రాతిపదికలననుసరించీ, [illegible] ననుసరించీ, సభ్యుల మొత్తం సంఖ్య ఎలాగఉన్నా, ఏ రాష్ట్రంలో సమావేశం జరుగుతుందో, ఆరాష్ట్రంనుంచి చాలా మంది సభ్యులూ, ప్రతినిధులూ, సమావేశానికి హాజరవుతారు తక్కినరాష్ట్రాలనుంచి చాలా కొద్దిమంది ఒకొక్కొక్కప్పుడు ఒక్కరే వస్తారు. ఇందుకు కారణం దూరప్రయాణమూ, ఖర్చులూను. అయితే తక్కిన అన్ని రాష్ట్రాల ప్రతినిధుల సంఖ్యకంటె, సమావేశం జరుగుతున్న రాష్ట్రపు ప్రతినిధుల సంఖ్య హెచ్చుగావున్నప్పుడు, "ఉపాయాధిక్యత" (Tactical majority) ఉన్నదంటాము

రైతుకుటుంబంలోనుంచి వచ్చారు, రైతులఅభివృద్ధి నిమిత్తమే ముఖ్యంగా భక్తి, అభిమానం చూపుతారు కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు; నానాటికి వారికి, కిసాన్‌లకు వ్యతిరేకంగా కూలీల ఏకవర్గనియంతృత్వంపైన విశ్వాసం ఉంచిన కమ్యూనిస్టుపార్టీతో కలిసి ఒకే కిసాన్

వేదికనుండి, ఒక్క కిసాన్ అవసరములకోసం త్రికరణశుద్ధిగా పనిచేయు లేమని సుస్పష్టమైంది. ఈ రెండుపక్షములకూ పరస్పర సుహృద్భావమూ, సుముఖత, ఏనాటికీ ఉండదని నిశ్చయమైంది.

అయినప్పటికీ అదే కిసాన్ వేదిక మీద యీ రెండు పక్షాలూ 1942 ఆగస్టు వరకూ పనిచేశాయి. ఇందుకు ముఖ్య కారణం—పలాసా సమావేశం అయిన రెండు నెలలు లోపుగానే కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాయకులందరినీ ప్రప్రథమంగా ఆచార్య రంగాని 1940 ఏప్రిల్ లో శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానం లోనికి ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టింది. మరొక కారణం...ప్రముఖమైన తమ జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమరం అద్యతన భావిలో జరుగనున్నది. దాని విజయమునకు భారత కిసాన్ వర్గం తన సర్వశక్తులనూ ధారపోయ నిశ్చయించుకుంది. అందుచేత కిసాన్ వేదికపైన కమ్యూనిస్టులతో భారత స్వరాజ్య సంపాదనానంతరం ఉండే రాజకీయ విభాగాల ఆదర్శ ప్రాతిపదిక విభేదముల గురించి కిసాన్ కాంగ్రెసు చర్చించుటకు అది సమయము కాదు.

భారత భూమి బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాద విధానంలో నలుగుతున్నంత కాలం, భారత కర్షక జనులకు...తమ రాజకీయావసరాలూ ఆశయములూ అలాగే వుంచి...తమ ఆర్థిక ప్రాథమిక కష్టనిష్ఠూరాలపైనా అరికట్టటం ఎంత అసంభవ కార్యమో తెలియును. విధివిధానమైనది రెండున్నర సంవత్సరములలో కాంగ్రెస్ మంత్రి వర్గాలే వున్నా రైతులు ఎన్నిసార్లు ఆశాభంగము పొందవలసి వచ్చింది కాదు? ఇందుకు కారణం...సామ్రాజ్యవాద జనితమైన 1935 సంవత్సరపు ఇండియా ఆక్టు...దానిలోని గవర్నర్ల, గవర్నర్ జనరల్, ప్రత్యేకాధికారాలూ రక్షణాధికారములూ...దీని వెనుకను బ్రిటిష్, భారతీయ స్వార్థ ప్రయోజనములూను.

అందుచేతనే, కమ్యూనిస్టు పార్టీయే కానీ కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీయే కానీ, ఇంక ఏ యితర రాజకీయ పక్షమే కానీ ధైర్యంగా తీవ్రంగా, అవిచ్ఛిన్నంగా సామ్రాజ్య వాదానికి వ్యతిరేకంగానూ భారత స్వాతంత్ర్యానికి అనుకూలంగానూ పోరాడుతున్నంత కాలం, యీ సామ్రాజ్య వ్యతిరేక శక్తులన్నిటితోనూ కలసి కిసాన్ వేదిక మీదా, జాతీయ వేదిక మీదా తాను ఐక్యశ్రేణిలో ఉండటం భారత కర్షక జనులపట్లు, భారత దేశంపట్లు, తాను నిర్వర్తించవలసిన

కర్తవ్య ధర్మాన్ని కిసాన్ కాంగ్రెసు నిర్ణయించుకుంది. కమ్యూనిస్టు పార్టీతో తమ మాతృదేశం కోసం, భారతవర్ష అధికతర ప్రయోజనాల కోసం...దేశభక్తి పూరిత హృదయాలతో...సహనంతో శాంతముగా పనిచేయ్యడానికి కిసానులు అంగీకరించలేదు.

1940 నుండి 41 వరకూ, కిసాన్ కాంగ్రెస్ అఖిల భారత ప్రాతిపదికమీద అహింసాయుతమైన స్వాతంత్ర్య సమరమునకు తయారవమని ప్రజలనూ, సమరమును ప్రారంభించమని కాంగ్రెస్‌నూ, ప్రోత్సహించుటలో మునిగింది. కాంగ్రెస్ సమర ప్రారంభానికి చూపిస్తున్న సంకోచానికి కర్షక వర్గంలో విసుగూ అసంతృప్తి కలిగింది. సమర ప్రారంభమునకు ప్రోత్సహించుటలోనూ కాంగ్రెస్ సంకోచించినట్లు విసుగుదల కనబర్చుటలోనూ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కిసాన్ కాంగ్రెస్‌తో పాటుగానో అంతకంటే ఒక మెట్టు మీదుగానో ఉండేది. అసలు, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులే కిసాన్ కార్య నిర్వాహక వర్గాన్ని, స్టాండింగ్ కమిటీని, ప్రోత్సహించి పురికొల్పించి "కాంగ్రెస్ స్వాతంత్ర్య సమరాన్ని ప్రారంభించలేక పోవడం భారత స్వాతంత్ర్య విద్రోహానికి సంసమానమైన పనే" అని, 1941 అక్టోబరులో ఒక ప్రకటన చేయించారు. ఇది దేశంలోని ప్రప్రథమ ప్రముఖ రాజకీయ పక్షంమీద బలవత్తరమైన సునిశిత దోషారోపణ అన్న మాట నిజమే! కాని కమ్యూనిస్టుల వైరి ఆవేశం ఆరోజుల్లో అలాగ ఉండేది.

అయితే కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రదర్శిస్తున్న యీ సామ్రాజ్యవాద ప్రతికూలభావం, జాతీయ సమరానుకూలభావం కూడా— యీ వైరి ఆవేశం అంతా— కాంగ్రెస్‌నుండి అధికతరంగా దేశభక్త పక్షాలను అందులోంచి వేరుచేసి తనలోనికి ఆకర్షించుకోడానికీ, సంపూర్ణ జాతీయస్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడుతున్న ఒక మహోన్నతసంస్థ — కాంగ్రెస్ — పలుకు అపకీర్తిని చుట్టడానికీ ఆపార్టీ చేస్తున్న మరొక కుతంత్రమనీ, పన్నుతున్న పన్నాగమనీ అనాడు కాంగ్రెస్ రైతాంగము గ్రహించలేక పోయింది.

కొన్నాళ్ళ తర్వాత కాంగ్రెస్ కిసాన్ వాదులు కమ్యూనిస్టు పార్టీ వ్యక్తి సత్యాగ్రహోద్యమానికి ప్రతికూలంగా ఒక క్రమనిర్ణయ

పద్ధతిని నడిపించిన విద్రోహక చర్యలూ వాటి అర్థమూ గ్రహించారు. తమ శ్రేణులలోంచి ఎవరూ పార్టీ ఇవ్వని గోతులలోకి దిగిపోకుండానూ, తమనుంచి ఆ మహోద్యమానికి భంగం రాకుండానూ జాగ్రత్త పడ్డారు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంజ్ఞామాత్రమైన వ్యక్తి సత్యాగ్రహోద్యమాన్ని విధ్వంసం చెయ్యాలని విశ్వప్రయత్నం చేసినా, అది నెమ్మదిగా నిర్ణీత పద్ధతులమీద, ఒక మహోజ్వల ఉద్యమంగా ప్రజలలోకి చొచ్చుకుపోయింది. అనుజ్ఞాతులైన 75 వేల కాంగ్రెస్ యోధులు సత్యాగ్రహంచేసి ద్వితీయ మహా సంగ్రామానికి తమ విముఖతనీ, ప్రభుత్వం భారతదేశాన్ని బలవంతంగా యీ యుద్ధం పాల్గొన చేయుటకు తమ ప్రతికూలతనూ, బాహాటంగా, నిర్భయంగా ప్రకటించేరు; దేశంలో నేటి సామ్రాజ్యవాద పాలనను అంతమొందిస్తామనే నిశ్చయాన్ని ఉద్ఘాటించారు.

క్రమశిక్షణతో నడిపింపబడిన యీ మహోన్నత ఉద్యమాన్ని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కూలద్రోయ్యడానికి విశ్వప్రయత్నాలు చేస్తుంటే కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు ఆనందంగా దానిలో పాల్గొన్నారు. ఈ దెబ్బతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ పాక్షిక దృక్పథాన్నీ జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో సంపూర్ణ నాయకత్వం వహిస్తున్న కాంగ్రెస్ సంస్థపట్ల వ్యక్తి గౌరవాల విహీనతనూ కిసాన్ వర్గం తెలుసుకోగల్గింది.

రష్యా మీద జర్మనీ దండెత్తిన ఆరునెలల వరకూ కమ్యూనిష్టుపార్టీ ద్వితీయ ప్రపంచ మహాసంగ్రామాన్ని సామ్రాజ్యవాద యుద్ధమేనని ఎంచింది; కిసాన్ కాంగ్రెస్, వాదులూ, కాంగ్రెస్ బ్రిటిష్ యుద్ధప్రయత్నముల పట్ల ప్రదర్శిస్తున్న సహాయ నిరాకరణ విధానాన్ని అంగీకరించి, భారత స్వాతంత్ర్య అవసరాన్ని ఉద్ఘాటించింది. అకారణం, భయంకరం, అమానుషం అయిన యీ దండయాత్రను విని భారతీయులు అన్ని పక్షాల వారూ నిర్ఘాంత పోయారు.

రష్యా ప్రజలు అనేక [illegible] సాంఘికాభ్యుదయకరమూ అయిన ప్రముఖ పరిశోధనలను కొన్నింటిని చేస్తున్నారు శ్రామిక ప్రజల సాంఘిక ప్రగతికై ముందడుగులు వేస్తున్నారు. అందుచేతనే సోవియట్ రష్యా ప్రజానీకానికి భారత స్వరాజ్య

స్వరాజ్యవాదులూ, కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులూ, సాధ్యమైనంతవరకూ సహాయం చేద్దామనుకున్నారు. కానిజానిన భారత దేశం ఏమి చెయ్యగలదు? సహాయం చేయగలిగివుంటేనూ సహాయం చేయాలంటేను భారతభూమి రష్యాకి బ్రిటిష్‌సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వంద్వారా ఎలాగ సహాయంచేయగలదు? ప్రాథమిక పౌరసత్వపు హక్కులనుకూడా తమకు యివ్వ నిరాకరించి, "యుద్ధంలో పాల్గొనుటా మానుటా" అన్న సమస్యనైనా స్వతంత్రంగా వారిని పరిష్కరించుకోనివ్వని బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదంయొక్క సహకారాన్ని భారతీయులు ఎలాగ అపేక్షించగలరు? ఎలాగ అంగీకరించ గలరు? అందుచేతనే స్వతంత్ర భారత దేశం ఒక్కటే రష్యన్ ప్రజానీకానికి బలవత్తర సహాయం చెయ్యగలిగేదని అందరూ ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించారు.

రష్యా జపానులకు స్నేహం ఉన్నా చీనాలోని కమ్యూనిస్టు పార్టీ రష్యా సహాయార్థం జపాన్ సామ్రాజ్యవాదం మీద యుద్ధాన్ని బలవత్తరం చేసింది, అలాగే రష్యా బ్రిటిన్‌లకు స్నేహం ఉన్నా భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ రష్యా సహాయార్థం భారత స్వాతంత్ర్య సమరంలో అధికతరంగా పాల్గొందామనీ, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదమును అరికట్టదామనీ నిశ్చయించుకుంది.

కాని 1941 నవంబరు డిసెంబరు నెలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఒక తప్పిగంతు వేసిందిఒకకొత్త నినాదం బయల్దేర దీసింది ఈ యుద్ధం ప్రజాయుద్ధమని (ఈతమాషాను) యీ నూత్న నినాదానికి అర్థమేమిటీ అంటే, అనేక కథలను — అనేక రకాలుగా చెప్తారు

అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీయే రష్యావిధానానికీ, ప్రయోజనాలకీ అనుగుణంగా భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీని యీపిల్లిమొగ్గ వేయించి రాజకీయరంగాన్ని మార్చివేయుమని అజ్ఞాపించిందనికొందరు అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఒకలండన్ ప్రతినిధి బ్రిటిష్ అధికారులు ధియోలీ డిటెన్షన్ క్యాంపులోనూ, బైటా, ఉన్న భారత కమ్యూనిస్టు నాయకులను కలుసుకొని సంబంధ బాంధవ్యాలను కలుపుకోడానికి రయితు సహాయం చేరపానీ, మన కామ్రేడులు అవాటి నుంచీ మాస్కో నిర్వచనాలతో సంపూర్ణంగా ఏకీభవిస్తున్నారనీ మరకొందరు; అదేదీకాదు, యుద్ధ కారణం వల్ల అలస్యంగా

హిందూదేశం చేరిన లండన్ తపాలాలో హారీపాలెట్ వ్రాసిన వ్యాసం, ఇతర వ్యాసాలూ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్యాలయం చేరగానే యీ గమ్మత్తు జరిగింది, అందుచేత ఆ వ్యాసాలే కమ్యూనిస్టుపార్టీ పిల్లిమొగ్గలకు పూచీ అని మరికొందరు.

ఏది ఎలాగవున్నా కమ్యూనిస్టుపార్టీకిమాత్రం నిజం తెలుసును. కాని అది మనకా నగ్నసత్యాన్ని చెప్తుందా?

“ఇలాగ భారతజాతీయతకు వ్యతిరేకంగానూ, సామ్రాజ్యవాదానికి అనుకూలంగానూ, మారిపోయిందేమిటి మీ దృక్పథం?” అని కమ్యూనిస్టులను ప్రశ్నిస్తే వారు జవాబుగా చెప్పగలిగిందల్లా ఇదే. “రష్యాప్రపంచంలోని కార్మిక కర్షక జాతి అంతటికీ ‘పితృదేశం’ అది కష్టాలలో ఉంది. సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు వలసరాజ్యాల జనులపట్లా, పీడితప్రజల విషయంలోనూ, రంగుజాతుల విషయంలోనూ, ఏహ్యమైన ఫాసిస్టుశక్తుల హీనప్రవర్తనకంటె కూడా, అతి నీచంగా ప్రవర్తించినా, రష్యాకు సహాయార్థం ఆ ప్రభుత్వాలతో చెయ్యికలిపి ప్రప్రథమంగా వాటికి సహాయం చేసినా తప్పులేదు. మానవకోటి అంతా రష్యాకు సహాయార్థం పరుగులెత్తాలి. సోషలిజమ్ యుగపురుషుడైన స్టాలిన్ సామ్రాజ్యవాద నాయకుడైన చర్చిల్‌తో చెయ్యికలపడంలేదూ? అలాంటప్పుడు భారత జాతీయ నాయకులు, రష్యా సహాయార్థం, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదంతో ఎందుకు సహకరించకూడదు?” అని.

“ఇలాగ జాతీయ నాయకులు సామ్రాజ్యవాదులతో కలిస్తే భారతదేశంమీదా, వలసరాజ్యాలమీదా, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదపు పట్టూ, శక్తీ బలపడతాయి. అందువల్ల సామ్రాజ్యవాదులు ఆ యా దేశాల ప్రజలను యింకా అధికంగా కొల్లగొట్టరా?” అని మనం ప్రశ్నిస్తే, కమ్యూనిస్టుపార్టీ చెప్పగల ప్రత్యుత్తరం. “ మి. చర్చిల్ యీనాడు రష్యన్ శిబిరంలో ఖైదీ, వారిచేతి కీలుబొమ్మ అయిపోతున్నాడు. వారు గీసిన గీటు దాటలేడు. రక్షిత రష్యా రేపు విజయాన్ని చేపట్టి, వలసరాజ్యాల ప్రజానీకమునకు అత్యుత్తమ రక్షణకారిగా ఉంటుంది. చర్చిల్‌తో మీ సామ్రాజ్యాన్ని వదులుకోమ్మని, ఆ యా దేశాలకు స్వాతంత్ర్యం యిమ్మని అంటుంది కాని, వీటి సంగతి అడగడం మానేస్తుందా?” అని.

కాని, అర్థవిహీనమైన అసంభవమైన ఈ ప్రత్యుత్తరం అయినా 'కమ్యూనిస్టుపార్టీ' చెప్పవీలులేకుండా అయింది. రష్యా బ్రిటన్‌లమధ్య జరిగిన ఒక సంధి ప్రకారం, రష్యా బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యంలోని అంతరంగిక వ్యవహారాలలో ఇరవై యేళ్ళవరకూ చెయ్యి వేసుకోవని హామీ యిస్తున్నది.

ఏది ఎలాగవున్నా, ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలలో లాగే భారతవర్షంలోకూడా, కమ్యూనిస్టుపార్టీ మాస్కో నిర్వచనాలనే అనుసరించుటకు నిశ్చయించింది. ఆపార్టీ తన నిశ్చయంవల్ల యీమధ్య ముఖ్యంగా యుద్ధం ప్రారంభమయ్యాక సామ్రాజ్యవ్యతిరేక సమర రూపంగా అభివృద్ధి పొందుతున్న వలసరాజ్యాలలోని జాతీయతకు ఎంత పెద్ద దెబ్బతగులుతుందో ఎంత దారుణ పరిస్థితులేర్పడుతాయో అని యోచించలేదు. ప్రజాస్వామికపాలన కోసం పోరాడుతున్నామని చెప్తూ, తమ వలస రాజ్యాలలోమాత్రం అధికారాన్ని 'ఏమైనాసరే' వదలమని గట్టిగా పట్టుపట్టి కూర్చున్న సామ్రాజ్యాలలోని వలస రాజ్యపు ప్రజల హృదయాలలో, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేకోద్యమరోషాన్ని రేకెత్తించిన వర్గాలలోనూ, సమర మార్గంలో పెట్టిన వర్గాలలోనూ, కాని ఒకటన్న బాధ్యత కమ్యూనిస్టు పార్టీ మరచింది. సామ్రాజ్యవాద రాజ్యాలనుంచి వారు విజయం పొందేక సామ్రాజ్యవాదాన్ని వదిలేస్తామని గాని, వలస దేశాల ప్రజలకు స్వతంత్రం యిస్తామని గాని, ఒక సునిశిత వాగ్దానాన్ని, రష్యా హృదయపూర్వక సహాయంతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంపాదించలేకపోయింది. పోనీ స్టాలిన్ అయినా మిత్రరాజ్యాలతో వారి వలస రాజ్యాలలో సిన్సరైన ప్రజాస్వామిక పాలనా నిర్మాణం గురించి యేమైనా నొక్కి చెప్పడా అంటే, అదీలేదు. పైగా, మిత్రమండలి "ప్రకటన"కు రష్యా కిక్కురుమనకుండా తన సంతకం పెట్టింది. ఆ "అట్లాంటిక్ చార్టరు"లో 4వ సూత్రం వలస రాజ్యాల భావి ఆర్థిక అభివృద్ధికి నిశ్చయంగా క్షేమకరంకాదు. అట్లాంటిక్ చార్టరు భారత దేశానికి వర్తించదని చర్చిల్ అంటే, స్టాలిన్, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీ, తమ ప్రతికూలతనైనా ప్రదర్శించలేకపోయారు.

పరిస్థితులన్నీ యిలాగవున్నా వీటిని కాదని భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ రష్యాయందు తనకున్న భక్తి విశ్వాసాలకోసం [illegible]

సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక సంస్థలను గురించి మరిచేసి, భారత స్వాతంత్ర్య సమరాన్ని, భారతీయ దేశాన్ని బలిదానమియ్య తల పెట్టింది. పోనీ, బ్రిటిష్ యుద్ధ ప్రయత్నాలపట్ల కాంగ్రెస్ లాగ తటస్థ విధానాన్నైనా అవలంబించ లేదు. బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదానికి హృదయపూర్వక సహకారాన్ని సమర్పించింది. అలాగ చెయ్యడంవల్ల ప్రపంచ కమ్యూనిజమ్, సోవియట్ రష్యాల శిబిరంలో సామ్రాజ్య వాదాన్ని బందీగా తాను పట్టివుంచేమనే మహోన్నతమైన వాదాన్ని అందరినీ నమ్మమంది. తనలాగే మోసంలోకి దిగమంది.

కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు మాత్రం కమ్యూనిస్టు పార్టీ వాదనను అంగీకరించలేక పోయారు: అంగీకరించలేరు వారికి భారత స్వాతంత్ర్యసంపాదనే ప్రధానసూత్రం. ఈ ప్రధాన బాధ్యత నిర్వహించకనే, తక్కిన బాధ్యతలన్నీ వస్తాయన్నారు. వారికి రష్యా ప్రియమైనదే; కాని, భారతదేశం ప్రియతరమైనది. వారికి స్వాతంత్ర్యమును గోల్పోవనున్న రష్యా ప్రజలస్వాతంత్ర్య సంరక్షణ పవిత్ర కార్య[illegible] కాని, 150 సంవత్సరములనుండి భారతదేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని [illegible] దురాక్రమణ, సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వంనుండి స్వాతంత్ర్య సంపాదన పవిత్రతర కార్యము భారత ప్రజానీకం బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం నుండి స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుకొనే వరకూ భారత దేశానికి ఆర్థిక రాజకీయాభ్యుదయం నిజంగా ప్రారంభం[illegible] కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు గ్రహించే వాళ్ళా విధంగానే బోధించారు కూడా శ్రామిక జీవులైన రైతుకూలీలు ఆర్థిక రాజకీయ శక్తి సంపాదన ప్రారంభమగుటకు జాతీయ స్వాతంత్ర్య సముపార్జన [illegible]. కావున భారతీయులూ, ఇతర వలసరాజ్యాలలోని ప్రజలూ, వారి ప్రధాన కార్యకలాపంగా అంతర్జాతీయ బాధ్యతలను భరించడానికి ముందు, జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించాలి. వారు వారి దేశానికి, దాని అభ్యుదయకర సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక జాతీయ [illegible], భంగము లేకుండా, ద్రోహం చెయ్యకుండా, జాతీయ విధులకంటె [illegible] జాతీయ విధులకంటె అంతర్జాతీయ బాధ్యతలే ఉత్తమమైనవని [illegible], దాస్య భారతభూమిలో త్రొక్కివేయబడి, [illegible] [illegible] భారతీయులు తమకు [illegible] తమదే అయిన పితృ భూమి లేదని ఎలాగ అనుకోగలరు?

ఇంగ్లాండులో 18 వ శతాబ్దములో "సెటిల్‌మెంటు ఆక్టులు" (Settlement acts) ఉండేవి. వీటివల్ల పారిశ్రామికులు గ్రామాలలోనే ఉంచివెయ్యబడ్డారు. ఆ యాక్టులు రద్దుఅయితేనేకాని, వారు సంపూర్ణపారిశ్రామికులు అవలేరు. నేటి భారతీయుల స్థితి ఇలాగ లేకపోలేదు. వారు మొట్టమొదట స్వతంత్రులవాలి. వానితోపాటు వారి దేశమైన భారతవర్షం సామ్రాజ్యవాద అధికారంనుండి బైటపడాలి. అప్పుడు ఆ పరిస్థితులలోమాత్రమే వారు మాతృదేశమని భారతభూమికి వందనం చెయ్యాలో, "పితృదేశమని" రష్యా కాళ్ళు పట్టుకోవాలో, నిశ్చయించుకోగలరు!

అందుచేతనే, కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు, అఖిలభారత కిసాన్ సంస్థ కార్యదర్శి శ్రీమతి భారతీదేవి రంగా నాయకత్వంక్రింద తాము జాతీయాభిమానమును విసర్జించమనీ, వలసరాజ్యాల స్వాతంత్ర్యసమరాన్ని విస్మరించలేమనీ చెప్పి, కమ్యూనిస్టుపార్టీ అండచేరుటను నిరాకరించేరు.

కిసాన్ స్టాండింగ్ కమిటీ నాగపూర్‌లో సమావేశమైనప్పుడు కమ్యూనిస్టులు వారి ప్రజాయుద్ధ వాదాన్ని కమిటీకి అందించి, కిసాన్ ఉద్యమం పేరిట దానిని అంగీకరించమన్నారు. కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు తమ యావచ్ఛక్తినీ వినియోగించి ఆ ప్రతిపాదనను ఎదుర్కొన్నారు. ఆఖరుకు ఒక సమాధానం కుదిరింది భారత జాతీయ స్వాతంత్ర్యమును గుర్తించి కార్యనిర్వహణకు పూనుకొనే ప్రాతిపదికమీద, కేంద్రములో సంపూర్ణ బాధ్యతాయుత ప్రజాస్వామిక జాతీయ ప్రభుత్వమూ, రాష్ట్రములలో సర్వజనాంగీకారమైన మంత్రివర్గములూ, ఏర్పడినప్పుడే యీయుద్ధం ప్రజాయుద్ధం అవగలదని. అవుతుందనీని— ఆ సమాధానం.

ఇది కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులకు నిజమైన విజయము! కిసాన్ వాదులూ, వారి నాయకులూ యీవిధంగా భారతజాతీయత పట్ల తమకున్న అనంత భక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శించేరు; తమకు సోవియట్ రష్యా పట్ల నున్న సానుభూతిచేత తమ జాతీయ విధులనుండి వేరవుటకూ, కమ్యూనిస్టులకు లొంగిపోడానికీ అంగీకరించమని ప్రకటించేరు.

అఖిలభారత కాంగ్రెస్ కమిటీ ఆగస్టు(1942) లో సమావేశమైనప్పుడు, యిలాంటి కారణాల చేతనే యీ తీర్మానాన్ని అంగీకరించుటచేత ఇది సరియైనదనీ, జాతీయ దృక్పథాన్ని అనుసరించే ఉన్నదనీ, నిశ్చయమైంది. కాంగ్రెస్‌కూడా కొన్ని షరతులతో నే సహకరించుటకు అంగీకరించిందన్నమాట.

అంతేకాదు, కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, తాను కిసాన్ సంస్థలమీద గట్టిపట్టు సంపాదించ గలిగినా, కిసాన్ ఉద్యమం పేరిట, బ్రిటిష్ యుద్ధ ప్రయత్నాలకు సంపూర్ణ సహకారమిచ్చే విధానాన్నిగాని, జాతీయాశయ విద్రోహకరమైన విధానాన్నిగాని, కిసానుల ముందుంచి, వారి అంగీకారాన్ని పొంద ప్రయత్నించుటకు ధైర్యం చాలిందికాదు: ఇందుకు కారణం భారత కృషికప్రజానీకానికి తమ జాతీయోద్యమం పట్లనున్న అధికమైన భక్తి గౌరవాలే! కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు ఏసంస్థలోనున్నా, రైతులున్నా, కమ్యూనిస్టులు కిసాన్ ఉద్యమాన్నికూడా బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదంతో పడుపు వృత్తికి దింపకుండానూ, కిసానులకు న్యాయసమ్మతమూ, సహజమూ, అభ్యుదయకరమూ అయినా జాతీయతను సోవియట్ రష్యా ఆశయాలకు బలి చెయ్యకుండానూ చెయ్యగలిగారు.

భారత కిసాన్ వర్గాన్ని జాతీయాశయ విద్రోహానికి ప్రోత్సహించే ప్రయత్నాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ పరాజయం పొందినా, వీటూ సమావేశానికి (మే 1942 లో) ఇతర కథములతో ప్రయత్నించ పరసిద్ధమయ్యే పోజరయింది.

అయితే అప్పటి కప్పుడే అఖిల భారత కిసాన్ సంస్థకు పోటీగా అనేక సంస్థలు బయలుదేరాయి; ఆ సంస్థనుండి అనేక రాజకీయపక్షాలు విడిపోవడం ప్రారంభించెయి. ఇంతకుముందు చెప్పినట్లు 1941 లో కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ ఆసంస్థనుండి విడిపోయి. అఖిల భారత ప్రాతిపదిక మీద పోటీగా ఒక సంస్థ లేవదీసింది. [illegible] కొన్ని కారాలలో యీ పోటీ సంస్థ అఖిల భారత-[illegible] జరుపబోతున్నది కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాగపూర్ సభ[illegible]లో చేసిన "కొన్ని షరతులకు లోబడి సహకారాన్ని ప్రభుత్వానికిస్తాము" అనే తీర్మానాన్ని నిరసిస్తూ ఫార్వర్డ్ బ్లాక్ వైపు పోయింది.

అసలు సంస్థకు పోటీగా తమ సంస్థ నొకదాన్ని తయారు చేదామని ఆలోచనలు ప్రారంభించింది.

మరి, యిలాంటి పరిస్థితులలో కిసాన్ కాంగ్రెస్ సంస్థలో నిజమైన కర్షకులు అల్పసంఖ్యాకులై పోయారంటే ఆశ్చర్యమేముంటుంది ! ప్రభుత్వ దమన నీతి చేతా, యుద్ధకాలంలో రైళ్లు మొదలైన సౌకర్యాలలోని యిబ్బందులవల్లా, బీటా సమావేశానికి సభ్యులను చేర్పించుటలోనూ, ప్రతినిధుల ఎన్నికలలోనూ, సరియైన పరీక్ష లేకపోయింది అంతేకాదు: ఇంతవరకూ కిసాన్ సంస్థలు కిసాన్ వర్గానికి సంజ్ఞామాత్ర సంస్థలుగా ఉండేటట్లు నిర్మించ బడ్డాయి కాని, ప్రత్యేక రాజకీయ పక్షాలూ, వాటిలోని అంతఃశాఖలూ, తమ ఆదర్శ ప్రాతిపదికల కోరకూ, బలాధిక్యత కోరకూ పడే పోటీలనూ, చికాకులనూ భరించగలిగినంత బలంగా నిర్మించ బడలేదు. అందుచేతనే జిల్లా, రాష్ట్రీయ కిసాన్ సంస్థల కార్య కలాపాలలోనూ, సభ్యుల చేర్పించుటలోనూ, ఎన్నికలలోనూ, సక్రమమైన పరీక్షా, పెత్తనం లేవు. కిసాన్ సంస్థ ప్రారంభించిన మొదటి నాలుగు సంవత్సరాలలోనూ భారత దేశమంతటా యీ మహోద్యమానికి బాహ్య కుడ్యం నిర్మించుటకు ఆచార్యరంగా ప్రయత్నించారు. ఆరోజులలో యీ సంస్థలోకి — ఏపార్టీకి చెందిన — వ్యక్తులు వచ్చినా సరే, కిసానుల కనీసపు కోరికల ప్రణాళికను అనుసరించి సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక సమరంలో పాల్గొంటే చాలునని అనుకున్నారు.

కాని: కమ్యూనిస్టు పార్టీ యింతటి విశాల హృదయంతో లేదు వారు యే సంస్థలో ప్రవేశించినా, వారి దృక్పథం ఒక్కటే — ఆ సంస్థలో అధికారమూ, ఉన్నత స్థానములూ కావాలి. ఈ సంగతి 1940-42 మధ్య కాలంలో కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులకు బోధపడింది. అప్పుడే వారికీ, కమ్యూనిస్టు పార్టీకీ మధ్య నిజమైన రాజకీయాభిప్రాయ భేదాలు ఏర్పడ్డాయి.

బీటా సమావేశంనాటికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ చాలా రాష్ట్రీయ సంస్థలను హస్తగతం చేసుకోగలిగింది అయితే, వారు పెద్ద వలలాగ జిల్లా తాలూకా సంఘాలను నిర్మించారనీ, కిసాన్ జనుల భక్తి గౌరవ విశ్వాసాలను చూరగొన్నారనీ అనుకోడం చాలాపొరపాటు. ఉదాహరణంగా: సంయుక్త పరగణాలలోనూ, వంగరాష్ట్రంలోనూ

అత్యధికంగా నున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీ కిసాన్ సంఘాలనుచూడండి. వాటిలోకి రైతు జనాన్ని రానివ్వకూడదనే నిశ్చయంతో కిసాన్ ప్రాతినిధ్యం, వాటికి లేకుండా చెయ్యాలనే వాటిలోకి రానివ్వ లేదు. వాటిని 'పేరుకుమాత్రంవుండే' సంఘాలుగానే వుంచారు. కానీ, ప్రాతినిధ్యంవున్న కిసాన్ కాంగ్రెస్ సంఘాలున్నాయి. వాటితో సోదరభావ నిర్మాణానికైనా కమ్యూనిస్టులు అంగీకరించ లేదు. ఆచార్య రంగా యీ రెండుపక్షాలకు చెందిన కిసాన్ సంస్థల మధ్య సౌభ్రాతృత్వ నిర్మాణానికి ఎంతైనా ప్రయత్నించారు; లాభం లేక పోయింది.

కమ్యూనిస్టులు, ఈ పరిస్థితులలో, "ఉపాయాధిక్యత" తో కృత్రిమ బలంతో ఢీటా సమావేశానికి వచ్చారు. కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు సంయుక్త పరగణాలలోని సభ్యత్వం కృత్రిమ మైనదనీ, ఆరాష్ట్ర ప్రతినిధుల యెన్నికలు పేరునకు మాత్రమే జరిగిన ఒక మాయా నాటకం అనీ, వారని ప్రతినిధులుగా ఎన్నుకున్న సంఘాలు కాగితంమీద మినహాయించి సజీవంగా ఎక్కడా లేవని చెప్పారు; అందుచేత సమావేశానికి వచ్చిన ప్రతినిధులలో నాలుగో వంతుమంది నిజమైన ప్రతినిధులుగా లెక్కించ కూడదనీ, వారికి వోటింగు హక్కు ఉండకూడదనీ అన్నారు. కాని లాభం లేకపోయింది.

దీనికి తోడుగా కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులకు అనుకోని ఒక పరిస్థితి యేర్పడి కమ్యూనిస్టు పార్టీకి అధిక బలాన్ని యిచ్చింది. 1935-36లలో ఆచార్య రంగా అఖిల భారత కిసాన్ సంస్థ స్థాపిస్తున్నప్పుడు, స్వామీ సహజానంద సరస్వతీ, ఇందూలాల్ యాజ్ఞిక్, వారితోకలిసి కిసాన్ ఉద్యమంయొక్క విధానాన్ని, కార్యక్రమాన్ని నిర్ణయించుటలో చాలా సహకారం చేశారు. కాని, రానురాను, ముఖ్యంగా 1939 నుండీ, కమ్యూనిస్టుపార్టీ భారతదేశంలో బలపడ్డ కొద్దీ, వీరిద్దరూ పార్టీ రాజకీయులను అధికంగా చెవిపట్టనిచ్చారు. 1940-41 లో వీరు జైలులో వున్నప్పుడు కమ్యూనిస్టుపార్టీశక్తి వీరిని 'ఎర'గా కబళించి వేసినట్లు కనబడుతుంది. జయిలులోనుండి వచ్చిననాటినుండీ వారిద్దరూ కిసాన్ ఉద్యమ దృక్పథంలో సమూలమైన మార్పులు కావాలని ప్రారంభించారు. వీరు చెప్పే మార్పులు కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రజాయుద్ధ నినాదానికి చాలా దగ్గరగావున్నాయి.

బీహారు రాష్ట్ర కిసాన్ వర్గం ఆంధ్ర తమిళ రాష్ట్ర కిసాన్ కాంగ్రెస్ వర్గాలనూ, ఇతర రాష్ట్ర కిసాన్ కాంగ్రెస్ వర్గాలను, అనుసరించకుండా, కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిర్వచనాలను అనుసరిస్తుందని నిశ్చయమైంది; అందుచేత కిసాన్ కాంగ్రెస్‌లో చీలికలు వచ్చాయి.

చీటా సమావేశంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాగపూర్ సమావేశంలోకంటే రెండుమంత్రాలు హెచ్చుగా చదివింది — జాతీయ నాయకులు క్రిప్స్ ప్రతిపాదనలను శిరసావహించలేదని విచారించింది; స్వయం నిర్ణయాధికార సూత్రం పేరిట ముస్లింలీగుకు "పాకిస్తాన్" యిచ్చివేయమంది; జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమరం ప్రారంభించాలనే గాంధీజీ ఉద్దేశానికి భయకంపిత అయింది; గాంధీజీ ప్రారంభించిన "క్విట్ ఇండియా" అనే నినాదం దేశానికి నాశనమనిఅంది;

అంతటితో కమ్యూనిస్టులు ఆగలేదు; కిసానులు స్వరాజ్య సమరంలో నాయకత్వం వహించాలనే భావం పోయింది! సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణమీద అసహ్యంకూడా పోయినది! గాంధీ రాజకీయాల పట్ల కిసాన్లు జాగ్రత్తగా ఉండాలనీ, అద్యతనభావిలో జరుగబోయే జాతీయ సమరానికి వ్యతిరేకంగా కిసాన్ ప్రజానీకం పోరాటం సాగించాలనీ, కూడా ప్రతిపాదించారు!

1933 నుండి నేటివరకు కమ్యూనిస్టులు తాము భారతజాతీయత కోసం పాడిన ప్రతీ పాటకూ, చేసిన ప్రతీ ప్రకటనకూ, యీనాటి తమ వాదం వ్యతిరేకంగా ఉన్నదని ఆలోచించలేరు. లెనిన్‌యొక్క యుద్ధాన్ని గురించిన వ్యాసానికీ, యింతవరకూ వారు చెప్పినవిప్లవాపజయ ప్రవృత్తి (Rveolutionary defeatism) నినాదానికీ, ఈవాదం సంపూర్ణంగా వ్యతిరేకమన్న సంగతిని వారు గుర్తించలేరు. అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీయొక్క వలసరాజ్యాల ప్రణాళికనే, వీరి నూతన ప్రతిపాదనలు తప్పు అంటున్నాయని అయినా "ఖాతరు" చెయ్యలేదు. వారు మాస్కో నిర్ణయాలకే బద్ధులయారు; రష్యా ప్రయోజనాలనే గుర్తించారు.

కాని కిసాన్ నాయకులకు నగ్న సత్యం బోధపడింది కిసాన్ సంస్థకూడా రాజకీయ విభాగాలకు రంగభూమి ఎలాగ అయిందో, కమ్యూనిస్టులు ఒక్క కిసానులనే తమ పక్ష ప్రయోజనాలకోసం

రష్యా ప్రయోజనాల కోసం ఎలాగ కొల్లగొట్టాలని ఆశిస్తున్నారో బోధపడింది. అంతేకాదు కాంగ్రెస్‌కూ అలాంటి యితర రాజకీయ పక్షాలకూ వేరుగా ప్రత్యేకంగా ఉండేటట్లు కిసాన్ వర్గాన్ని ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రమాణంగా నిర్మింప బూనుటలో తామూ చేసిన పొరపాటును కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాయకులు గ్రహించేరు. మాస్కో మానస పుత్రులైన కమ్యూనిస్టుల చేతా, బ్రిటిష్ మానసపుత్రులైన మతాచార వాదులచేతా, ఉద్యోగాధికార వంధా పరులచేతా పీడింపబడుతున్న బానిస భారత దేశంలో రెండే రెండు పక్షాలు రెండే రెండు పంథాలు ఉండగలవని కిసాన్ నాయకులు గ్రహించారు. ఆ రెండు పంథాలలో, రెండు పక్షాలలో ఒకటి స్వాతంత్ర్యానికి తీసుకువెళుతుంది రెండవది బానిసత్వానికి తీసుకువెళుతుంది. మొదటిది దేశభక్తులది, రెండవది దేశద్రోహులదని.

ఆచార్య రంగా 1945 మార్చి 11 వ తేదీని కారాగారం విముక్తులయ్యారు. బీటా సమావేశానికి వారు హాజరగుట కిసానుల అదృష్ట బలం. కిసాన్ కాంగ్రెసు వాదులకు వారు మార్గదర్శకులై, సరియైన మార్గంలో నడిపేరు. వారి అధ్యక్షతన కిసాన్ కాంగ్రెసు, కమ్యూనిస్టు పార్టీనీ, దాని నూతన మిత్రులు స్వామీజీ, యాజ్ఞిక్ జీలనూ ఎదిరించి నిలబడి, నాగపూర్ సమావేశం ఉద్ఘాటించిన "షరతులకు లోబడి సహకార మిస్తా" మనే తీర్మానానికి మించి అధికంగా వెళ్ళకుండా చెయ్యగలిగారు; కమ్యూనిస్టులు తమ ప్రణాళికను ఉపసంహరించుకో నేటట్లు చేశారు కిసాన్ కాంగ్రెస్ అంతకు ముందే ప్రజారక్షణ సమితులను యేర్పాటు చేసి, జయప్రదంగా నిర్వహిస్తున్నది. ఈ సమితులయేర్పాటుల్లో తప్ప అధికంగా ప్రభుత్వంతో నిత్య సంబంధాలు పెట్టుకో కూడదని కిసాన్ నాయకులు యీ సమావేశం చేత ఒక గిరిరేఖ గీయించారు

ఈ అపజయం కమ్యూనిస్టులను చాల కలత పెట్టింది. కిసాన్ నాయకులను వారు తమ పంజావిప్పి గోళ్ళ రుచిని చూపించగల మహాదవకాశం కోసం నిరీక్షిస్తున్నారని బోధ పడిపోయింది, కిసాన్ సంఘ ప్రజాస్వామిక ప్రాతి పదికకూ, అభివృద్ధికీ కమ్యూనిస్టులు అడ్డుతగులుతుంటే, ఆసంస్థలో వారితో కలిసి తాము ఆట్టే కాలం ఉండలేమని కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులకు స్పష్టమైంది. స్వామీజీ కమ్యూనిస్టులతో

కలిసి ఉన్నారు కాబట్టి, కమ్యూనిస్టులు కిసాన్ వేదికనుండి చేసే ప్రజాయుద్ధం నినాదం ప్రజానీకంలోకి యెక్కకుండా చెయ్యడం కిసాన్ కాంగ్రెస్‌కు అసాధ్యమైంది. కమ్యూనిస్టులు ఎలాగ రైతులను కాంగ్రెసు నుండి వేరుచేసి, తమ లోకి ఆకర్షించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారో వారికి విశదమే. అందుచేతనే కిసాన్ కాంగ్రెసువాదులు కిసాన్ సంస్థ నుండి కమ్యూనిస్టులను బైటకు త్రోసి వేయుటకో లేక బైటకు నెట్టివేయుటకో, తగిన అవకాశం కోసం నిరీక్షించారు.

అఖిల భారత జాతీయ కాంగ్రెసు సమరాన్ని ప్రారంభించుటకు నిశ్చయించింది. సుప్రసిద్ధ ఆగస్టు (1942) తీర్మానానికి కిసాన్ కాంగ్రెసు జేజేలు పెట్టి సుస్వాగతం చెప్పింది. కమ్యూనిస్టులు మాత్రం యిదంతా గాంధీజీ ఆడే "జూదం" అన్నారు;

కాంగ్రెస్ మీదనూ, భారత జాతీయ ప్రజానీకం మీదనూ, ప్రభుత్వం తన "ఓజిలీ శక్తులను" ప్రయోగించింది — ఆ నాటికీ కిసాన్ కాంగ్రెస్ స్థానం భారత జాతీయతా రక్షణార్థం పోరాటం సాగిస్తున్న యోధ కిసాన్ ప్రజానీకం ప్రక్కనూ, కాంగ్రెస్ ప్రక్కనూ వుంది, కమ్యూనిస్టులు మాత్రం ప్రజానీకాన్ని బలి పెట్టడానికీ, జాతీయ రక్షణలకు విద్రోహం చెయ్యడానికీ, తమ యావచ్ఛక్తినీ వినియోగించారు. బాధలు పడుతున్న ఆ అమూల్య ప్రజానీకం పక్షాన దానికి రక్షణగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ఆపార్టీ చేతుల్లో కీలుబొమ్మలైన దాని అధ్యక్షుడూ, కార్యదర్శి, చేసిన యీ విద్రోహానికి బదులుగా కిసాన్ కాంగ్రెస్ ఒక్క మాటయినా ఆడలేక పోయింది.

కిసాన్ స్టాండింగ్ కమిటీ అక్టోబరు నెలలో బొంబాయిలో సమావేశమై ఒక తీర్మానాన్ని అంగీకరించింది.

ఆ తీర్మానం: బ్రిటీష్ సామ్రాజ్య వాదుల కెదురునిలిచి, స్వీయ రక్షణ మార్గాలను అవలంబించిన దేశభక్తి పరులైన కిసానులను కిసాన్ వర్గం నుండి వేరు చెయ్యాలని.

ఈ తీర్మానానికి అర్థం: కిసాన్ వర్గాలలోనున్న కిసానులు దేశభక్తి పూరితులైన సోదర కిసానులకు విద్రోహం చెయ్యాలని.

దానినే కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు (కిసాన్ దేశభక్తులఎడల) "మహా విద్రోహం" అని అంటారు.

కిసాన్ సంస్థ యీ విధంగా తన పట్ల కిసానులకుండే భక్తి గౌరవాల పేరిట కిసానులమీద మహా ద్రోహాలను ఆచరిస్తుంటే, కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాయకులు మరి భరించ లేక పోయారు; కిసానుల పట్ల యింతటి విద్రోహకరమైన మార్గాన్ని చూప సాహసించిన యీ సంస్థనుండి రాగల భ్రమ, ప్రమాదాలను కిసానులకు చెప్పి, జాగ్రత్తగా ఉండమని హెచ్చరించ నిశ్చయించారు. కమ్యూనిష్టులు యీ సంస్థలో ఉండి దాని మీద అధికారం చెలాయించ గలిగినంత కాలం, యీ సంస్థ కిసానులను జాతీయ పంథానుండీ, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ధర్మాలనుండీ, వేరుగా నడిపిస్తుందని స్పష్టమై పోయింది

వెంటనే కిసాన్ నాయకులందరూ కలసి యీ సంస్థను త్యజించి బైటకు వచ్చేశారు. వలస రాజ్యాల జాతీయత మీదా కాంగ్రెస్ ఉద్ఘాటించే సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక బోధనలమీదా భక్తి గౌరవాలున్న అది రాష్ట్రీయ సంస్థలు వారి అడుగు జాడలలో నడిచేయి, యీ సంస్థతో నున్న సంబంధ బాంధవ్యాలను బాహాటంగా తెగగొట్టు కొన్నాయి.

వీరందరూ అప్పుడు ఆ శుభ ముహూర్తంలో ఫైజ్‌పూర్ కిసాన్ కాంగ్రెస్ సమావేశంనాటి జాతీయాదర్శములనూ, విప్లవ సిద్ధాంతాలనూ సింహావలోకనం చేశారు. 1942 నాటి జాతీయ విప్లవ ఆదర్శముల ననుసరించి కిసాన్ కాంగ్రెస్‌ను పునర్నిర్మాణం చేశారు.

ఇది కిసాన్ కాంగ్రెస్ జన్మ వృత్తాంతం.

కిసాన్ శ్రేణులలో కమ్యూనిస్టులకు స్థానమిచ్చి, వారితో సహకరిస్తూ పనిచేసిన యీ 6 ఏళ్లలోనూ కిసాన్‌లకు వారితోనున్న అనుభవములనుండి కిసాన్‌లు కొన్ని ముఖ్య పాఠాలను నేర్చు కున్నారు. వాటిలో ముఖ్యమైన పంక్తులు యివి—

చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన కమ్యూనిస్టుల కిసాన్ వ్యతిరేక దృక్పథంలో మార్పు ఏమీ లేదు. వారు రైతు ప్రజానీకపు భావాలూ, అవసరాలు మీదా, ప్రారంభ కుతూహలం, ఉద్వేగాల మీదా, ప్రజా సహకారం మీద ఆధార పడిన కిసాన్ సంస్థను ప్రజానీక ప్రాతిపదిక మీద నిర్మించటానికి మనస్ఫూర్తిగా ప్రయత్నించరు.

ప్రత్యేకమైన శక్తిగా కాని, జాతీయ విప్లవ శక్తులకు అంత ర్వాహినులుగా గాని, రైతుల రాజకీయ చైతన్యం, సంస్థ స్వతంత్ర కృషిపై విశ్వాసం, అభివృద్ధి చెందడమంటే కమ్యూనిస్టులకు తగని భయం.

రైతువర్గం తమంతట తామే ఆలోచించుకొని, రాజకీయశక్తి చేబట్టుటకై ఒక రాజకీయ కార్యక్రమాన్ని నిర్ణయించుకొని, కాంగ్రెస్ సంస్థద్వారా పనిచేసినా స్వాతంత్ర్య సంపాదనానంతరం కిసాన్ మజ్దూర్ ప్రజారాజ్య సంపాదనకు ప్రయత్నిస్తారన్నా, కమ్యూనిస్టులకు యిష్టంలేదు

వారు కిసాన్ రాజకీయాలూ, రాజకీయశక్తి, త్వరితగమనంతో అభివృద్ధి పొందకుండా అరికట్టుటకు అశిస్తున్నారు... లేకపోతే ఏకైక కూలీ నియంతృత్వ సంపాదన కష్టమూ, ఆలస్యమూ అవుతుంది. రష్యాలో లాగే యిక్కడ కూడా కిసాన్లను నిర్భుజ్ జేసేవకులుగానూ, కట్టెలు కొట్టుకొని జీవించేవారిగనూ ఉంచి, కూలీ సంఘాలూ వారికి నాయకత్వం వహించిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ... రాజ్యాన్ని, సంఘాన్ని ఏలాలని వారి ఆకాంక్ష.

ప్రజాస్వామికంగానూ, అభ్యుదయకరంగానూ అభివృద్ధి పొందకుండా ఉండేటట్లు చూడడానికి దేశంలోని అన్ని కిసాన్ సంఘాలలోనూ కమ్యూనిస్టు పార్టీ తన మనుష్యులను ప్రవేశపెట్టింది.

తమ బాగుకోసం తమ నాయకత్వం క్రింద ఉండడానికి వినా వలస రాజ్యాల స్వాతంత్ర్య సంపాదన మీద నునిశిత దృష్టి లేనేలేదు కమ్యూనిష్టులకి.

కమ్యూనిస్టులకు రైతువర్గం అంటే ప్రతికూలత, విముఖత, దూర ఖినూనం, జన్మతః ఉన్నవి... 1936వ సంవత్సరం వరకూ భారతకిసాన్ వర్గాన్ని ముట్టడానికైనా అంగీకరించలేదు... అయితే అనాటుకి సాక్ సంస్థలలోకి వారు రావడానికి కారణం __ కిసాన్ సంస్థలకు సత్యమైన అభివృద్ధి లేదనీ... ఆసంస్థలు కాగితం _ మీద _ నామ్‌కే వాస్తేగా ఉన్నాయిగాని, సజీవంగా ఎక్కడా లేవనీ... బుజాప్తు చెయ్యడానికీ, వాటిని జాతీయ నాయకత్వం నుండి తప్పించి తప్పుమార్గాల పట్టించడానికీ మాత్రమే.

వారికి వలస రాజ్యాల జాతీయతలోగల విప్లవశక్తి బోధపడ లేదు. వలసరాజ్యాల జాతీయ విప్లవాన్ని కూలీ వర్గవిప్లవం యొక్క విభాగంగానూ, ఉప ఫలితం గాను తప్ప దానికి వ్యక్తిగతమైన శక్తి యిచ్చి యోచించలేదు. వారి దృష్టిలో కూలి వర్గవిప్లవమూ, దాని సర్వతోముఖ సంస్థాపనపొందిన సోవియట్ రష్యా సంపూర్ణప్రాధాన్యం వహించినవి; ఎల్లప్పుడూ వాటినే బలపరచాలంటారు; జాతీయ విప్లవం, వలసరాజ్య ప్రజానీకం వాటి ప్రయోజనాలకు ప్రతికూలం అయితే, జాతీయవిప్లవాన్నీ వలసరాజ్య ప్రజానీకాన్నీ వాటికి (అంటే సోవియట్ రష్యాకు) కూలీవర్గవిప్లవానికీ . బలిపెడతారు. సామ్రాజ్య వాదానికీ, ఫాసిస్టు దృక్పథానికీ వ్యతిరేకంగా వారు చేసే ప్రకటనలూ, కృషీ వలసరాజ్య ప్రజలనూ, పీడితప్రజలనూ, తమ వర్గ ప్రయోజనాలలోకీ, సోవియట్ రాజకీయాలలోకీ లాగుకోటానికే కమ్యూనిస్టులు "బురఖా" వేసుకోనట, ఆవ్యతిరేకపు సోవియట్ ప్రయోజనాల కనుకరించినంత వరకే!

అందుచేతనే కిసానులు నిజమైన జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరితే... కమ్యూనిస్టులను వదలక తప్పదు.

కిసానులు స్వతంత్ర భారతభూమిలో నిజమైన, శక్తివంతమైన రాజకీయబలం అపేక్షిస్తే...కిసాన్ మజదూర్ ప్రజారాజ్య స్థాపన ఆకాంక్షిస్తే ... వీటి అన్నిటికీ ముందుగా; అతిస్వల్పమైన పారిశ్రామిక కూలీవర్గ ప్రయోజనాలకూ, కూలీవర్గ సంరక్షకులమని స్వయంనిర్ణీతంగా దొంగవేషంవేస్తున్న కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రయోజనాలకూ, బలి అగుటకు అంగీకరించకపోతేనూ ... కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలను పరిత్యజించవలసిందే!

1942 ఆగస్టు నుండి కమ్యూనిస్టులు కిసానుల ఆర్థిక అంతస్థు, పునాదులనుండీ పెరికి పారవేయడానికి ఎన్నెన్ని చేశారో, కిసానులు ఏనాటికైనా మరిచిపోగలరా? కూలీవర్గ ప్రయోజనాలకూ, బూర్జువా వర్గ ప్రయోజనాలకూ కిసాన్ ప్రగతిని బలిపెట్టారు; పారిశ్రామిక కూలీల జీతాలు హెచ్చుఅవాలని పోరాడుతూ...అందుకుతగినట్లు ధాన్యం ధర హెచ్చుఅగుటకు అడ్డుచెప్పారు. యుద్ధ ఋణపత్రాల కొనుగోలుకూ, వంగదేశంలో "అహింసాస్త్ర" విధానానికీ (Self denial policy) సహాయంచేసి, కిసానుల ఆర్థిక వినాశనానికి తోడ్ప

ద్వారా అన్యాయమైన ధాన్యపు రిక్విజిషన్లనూ, అనిర్ణీత ధాన్య సంపాదననూ (Arbitrary procurement) కిసాన్ల నెత్తిని పులుముటకు ప్రభుత్వానికి సంపూర్ణ సహకారం యిచ్చారు.

ఈ విధంగా భారత కమ్యూనిస్టులు తమ కిసాన్ సంస్థలను కిసాన్లపైబడి మేత మేయుటకే వినియోగించారు. ఆసంస్థలు భారత దేశ రైతాంగానికి గుండెల మీద కుంపటిలా అయినాయి.

అయితే...ఇది కూడా కర్షక వర్గానికొక మహాదాశీస్సే!

కమ్యూనిస్టులను కిసాన్ సంస్థలలోకి జొరబడనిచ్చుట చేత... వారిని ఆసంస్థలో అధికారం చెలాయించ నిచ్చుట చేత...కిసాన్ సంస్థలను కొల్లకొట్టుకోనిచ్చుట చేత...ఉండే ప్రమాదా లేమిటో భారత కర్షక వర్గం కన్ను విప్పి చూచి గ్రహించగలిగారు

2

విషబీజాలు

ఇంతకు పూర్వం మనం రైతాంగానికి సంబంధించినంతవరకూ కమ్యూనిస్టు పార్టీ మనస్తత్వాన్ని పరిశీలించి, దాని ఉద్దేశాలు చూచాం. ఇక, ఈనాడు భారత కమ్యూనిస్టులు వారి జాతీయతపట్ల రైతాంగం యెడల వ్యతిరేకంగా అవలంబిస్తున్న విధానాన్ని, నీతి నియమాలు లేని ఎత్తులనీ, వీటిని తీర్చిదిద్దుతున్న అదృశ్య ప్రాతిపదికలనూ, లోలోపల పనిచేస్తున్న శక్తులను, పరిశీలిద్దాము.

ఏనాటికైనా భారత కమ్యూనిస్టులు వలస రాజ్యాల విప్లవం యొక్క సంపూర్ణ భావాన్ని, దాని ప్రముఖ విశ్వవ్యాప్తినీ, గ్రహిస్తారని ఆశించాము; వలస రాజ్యాలలో విప్లవవర్గ ప్రథమశ్రేణి రైతులదే అని గ్రహిస్తారనుకున్నాము; కార్మిక వర్గములో రైతు వర్గాన్ని ఏచిన్న విభాగంగానో ఉంచాలనే ఉద్దేశంతో సాంఘిక విప్లవానికి రైతు సంఘాలను అంటగట్టాలనే తప్పుడు భావాన్ని పాశ్చాత్య

వాదనకు వేరుగానుండి, వలస రాజ్యాలలోని కమ్యూనిస్టులైనా రైతు సేవ చేస్తారేమోనని భావించాము. కాని, యీ ఆశలన్నీ నిరాశలైనాయి.

ఇందుకు కారణం — ఏనాడో మార్క్సు లెనినులు కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా ప్రకటించిన దురభిమానాలను, భయాలను కమ్యూనిస్టులు వదలివేయక పోవడం, క్రమానుగతంగా వస్తున్న కర్షక వర్గ వ్యతిరేక భావాలను వదలి పైకి వెళ్ళలేక పోవడమే.

చైనా పరిస్థితులను, భారతదేశంలోని అనుభవాలను, మనం దృష్టిలో ఉంచుకుంటే, కమ్యూనిస్టులు ఆనాటినుండే వారి వెర్రి ఆశ అయిన కార్మికవర్గ నియంతృత్వం కోసం మాత్రమే తొందరపడే వారని, రైతులను కొల్లగొంటున్నారని, యీ నాడు మనకు బోధపడుతుంది.

భారత దేశపు జనాభా 40 కోట్లలోనూ నూటికి ఎనభైమంది రైతులే. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీని అసంఖ్యాకమైన రైతాంగపు ఆకాంక్షలనూ, సౌభాగ్యాన్నీ, నాశనంచేయ నిశ్చయింప జేసి, ఆ పార్టీని భారత జాతీయతకు, రైతాంగానికి వ్యతిరేకంగా పనిచేసే మాయలమారి సంస్థగా మార్చగలిగిన రైతువర్గ వ్యతిరేక భావాలూ, దురభిమానాలూ, భయాలూ, ఏవి?

సామ్యవాద భావాలను సంస్కరించిన మార్క్సు, ఏంజిల్సు, యిద్దరూ కూడా రైతులకు, వారి విప్లవ అంతస్తుకూ, అవసరాలకూ, ధారణాశక్తికీ, ప్రపంచ సాంఘిక విప్లవంలో వారి స్థానానికీ,— వీటి అన్నిటికీ వ్యతిరేకంగా, దురభిమానాలతో నిర్ణయాలు చేశారు. ఈ దురభిమానాలకు నిదర్శనం లేదు; అవి చరిత్రకు వ్యతిరేకములు కూడా.

మొట్టమొదట 1848 లో వీరిద్దరూ కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో తమకు కర్షక ప్రజా వర్గాలలో విశ్వాసం లేదని ప్రకటించారు. "ప్రజ" అంటే, ఉద్యోగస్థులూ, మేధావంతులూ, పారిశ్రామికులూ, విద్యాధికులూ, వీరందరి కూటమి అయిన వర్గం.

ఆనాడు వారు కర్షక ప్రజా వర్గాల గురించి యీవిధంగా వ్రాశారు "మధ్య తరగతిలో క్రిందివర్గాల చిన్న చిన్న ఉత్పత్తిదారులూ దుకాణ దారులూ, రైతులూ—వీరందరూ మధ్యతరగతి విభాగాలుగా

తమ స్థితులు నశించిపోకుండా ఉండాలని మాత్రమే బూర్జువావర్గానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగిస్తారు. అందుచేత వారు విప్లవ వాదులు కారు; మార్పును అంగీకరించని ఛాందసులు మాత్రమే! అంతకంటే అధికం___వారు విప్లవ వ్యతిరేకులు కూడాను. వారు చరిత్ర చక్రాన్ని వెనుకకు తిప్పాలని ప్రయత్నిస్తారు. వారు ఎప్పుడైనా విప్లవ వాదులు కాగల్గితే, అద్యతన భావిలో కార్మికవర్గంలోకి తప్పని సరిగా మారవలసి వస్తుందనే నమ్మకమే అందుకు కారణం...అంటే, వారు వారి హక్కులను సంరక్షించుకోరు; దృక్పథాన్ని వదులుకోటం కార్మికవర్గపు పంథా అనుసరించడానికి మాత్రమే!"

"కాపిటల్" అన్న గ్రంథంలో రైతాంగము గురించి "మార్క్సు ఉవాచ" అని ఏంజెల్సు యీవిధంగా వ్రాశాడు:

"అనాగరికుల సాంఘిక వ్యవస్థలోని అసభ్యతనూ, సరసత లేక పోవడాన్ని, నాగరిక దేశాలలోని అనంతకోటి దరిద్రాలతోనూ, బాధలతోనూ, మేళవింపుచేస్తూ, మానవ సంఘానికి సగం బైటనే నిలబడిఉన్న సభ్యతలేని ఒక ప్రత్యేకవర్గం యిది."

"ప్రపంచ రైతాంగపు సవాల్" (The Challenge of the World Peasantry) అన్న గ్రంథంలోనూ, "జాతీయ విప్లవ మార్గపు ముఖ్యమైన పంక్తులు" (The Outlines of the National Revolutionary Path) అనే గ్రంథంలోనూ ఆచార్యరంగా ఈతప్పువాదాన్ని అంతటినీ ఖండించారు. ఇది చరిత్రకు వ్యతిరేకమని, రైతులకూ, చేతిపని వారలకూ హానికరమని, రుజువు చేయబడింది. సెర్బియన్ రచయిత 'ప్రిబిచేవిచ్' తాను వ్రాసిన "లివింగ్ స్పేస్" (Living space) అన్న గ్రంథంలో యీ వాదాన్ని దుయ్యబట్టేడు

ఈ వాదాన్ని గూర్చి —

మొదటి సంగతి ధనికవాద విజయంవల్ల ఊరూ పేరూ లేకుండా పోతుందేమో నని భయపడ వలసిన వర్గంకాదు రైతులది. ఎందుచేతనంటే వ్యవసాయానికి కావలసిన పనిముట్లను, వ్యవసాయ సంపదను, వ్యక్తిగతమైన ఆస్తిగా లెక్కిస్తుంది కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక. ...వీటిమీద సొమ్ముదిగా, అధికంగా, హక్కులను సంపాదిస్తూ బలపడుతూ ఉన్న యీ నాటి స్వతంత్ర రైతువర్గంకూడా అధునాతన కూలీవర్గమువలెనే అధునాతన ధనికవాదము యొక్క సృష్టియే.

రెండో సంగతి – కర్షక వర్గం మధ్యతరగతిలోని ఒక పక్షం గానో, ఒక విభాగంగానో లేదు; ధనిక వాదాన్ని మొదట నశింప జేయడానికే, స్వాతంత్ర జాతికి వారసు లవడానికి, కార్మిక వర్గానికి ఎంత హక్కు ఉందో, అంతే హక్కు ఉన్న ప్రత్యేక వర్గంయిది. ఆసియా ఖండంలోనూ, ఆఫ్రికా ఖండంలోను చేలి పనివారల వర్గం డా యిలాంటిదే!

రైతువర్గం బావి భాగ్యంలేని వర్గం అనీ, విలయం కాక తప్పదనీ, మార్క్స్ తొందరగా చేసిన నిర్ణయం తప్పు: యీ సంగతిని చరిత్రకూడా రుజువు చేసింది. అందుచేత వారు విప్లవ వాదులు కారనీ, మార్పు కోరని ఛాందసులు మాత్రమే ననీ మార్క్స్ చేసిన సిద్ధాంతం ఘోరమైన దోషం.

ఇక రైతులు తప్పని సరిగా కార్మికవర్గంలోకి మారిపోతారనే మార్క్స్ వాదం కూడా తప్పుల తడిక. గ్రామీణ ప్రజానీకం లోని అధికతర పక్షాలూ, పారిశ్రామికంగా పెంపొందిన దేశాలలోని కార్మిక వర్గంలోని వర్గాలు కొన్నీ, వేరు వేరుగా స్వతంత్రంగా, ఆర్థికంగా తమను తాము పోషించుకోగల శక్తిలో ప్రత్యేక వర్గాలుగా తయారు అవుతున్నాయి వీటికీ కూడా స్వక్రమ నిర్మాణం, వర్గ చైతన్యం, ప్రత్యేకమైన తాహతూ, ఉన్నాయి.

సోవియట్ రష్యాలో రైతులను రైతులుగా ఉంచకూడదనీ, వారిని నశింప జేయ్యాలని, కార్మిక వర్గంతో మిళితం చెయ్యాలని ప్రచండమైన ప్రయత్నాలు జరిగాయి వారి వర్గ సంఘాలను స్థాపించుకొనే పాటి హక్కు కూడా వారికి లేదన్నారు; సమిష్టి వ్యవసాయాన్ని, భారీ యంత్రాల సహాయంతో నడుపబడే వ్యవసాయాన్ని ప్రవేశపెట్టారు

కాని, యీనాటికీ ఆదేశంలో కర్షకులు ప్రత్యేకంగానూ వేరుగాను ఉన్న తరగతిగానే ఉన్నారు కార్మికవర్గంతో కలిసి పోవుటకు అంగీకరించ లేదు కర్షకులు అనుసరించే వృత్తి వల్లనే ఆ వర్గానికీ, కార్మిక వర్గానికీ ప్రత్యేక విశిష్టతలలోనూ, గుణాలలోను, భేదం ఏర్పడు తున్నదనీ, కర్షక వర్గానికి ప్రత్యేకం విభిన్నం, వర్గ

గతం అయిన ప్రయోజనాలున్నాయనీ, పాత సూత్రాలను పఠించే బోల్షివిక్ పార్టీ గుర్తించలేదు. కాని, ఆ సంగతి అప్పటికే రైతాంగానికి తెలుసు.

చైనా కర్షక వర్గం, భారత రైతాంగం, చాలా కాలంనుంచీ ప్రాక్పశ్చిమాల ఫాసిజమ్, సామ్రాజ్యవాదాల ఎదురు దాడులను ధైర్యంగా, జయప్రదంగా, ఎదిరించి నిలబడి, మార్క్స్, ఏంజెల్సు ఉద్ఘాటించిన కర్షక వర్గ వ్యతిరేక సిద్ధాంతాలు తప్పు అని ప్రకటిస్తున్నాయి. "ప్రపంచ సాంఘిక విప్లవంలో ప్రత్యేకమైన ప్రముఖ స్థానం యిది" అని ముక్త కంఠంతో చెప్తున్నాయి

మార్క్స్ జోస్యం చెప్పిన కార్మిక విప్లవ యుగంకాదు యిది, లెనిన్ చెప్పిన వలస రాజ్యాల జాతీయతతో సమ్మిళితమైన గ్రామీణ విప్లవయుగం.

లెనిన్, అతని లండను ప్రతినిధి పామీదత్తు, అంగీకరించక పోయినా, యీనాటి వలస రాజ్యాల గ్రామీణ విప్లవంలో, "ప్రజా" వర్గం సహాయంతో, మార్గదర్శకత్వంతో, నడిపింప బడుతున్న కర్షక వర్గం విప్లవ శక్తులలో ప్రథమ శ్రేణిగా ప్రముఖ స్థానం ఆక్రమించినట్టుగా కార్మిక వర్గం ఆక్రమించ లేకుండా ఉంది; కార్మిక వర్గం గమనార్హమైన విప్లవ శక్తిగా లెక్కలోనికే రాలేదు. ఈనాడు ఆసియా, ఆఫ్రికా, దక్షిణ అమెరికా, ఆగ్నేయ యూరప్ ఖండాలలో పురోగమనం, శక్తివున్న విప్లవ శక్తులలో ప్రథమ శ్రేణి రైతాంగానిదే; వారే ఆయా దేశాలలోని జన సంఖ్యలో అధిక సంఖ్యాకులు

రైతులు విప్లవ ప్రతికూలురనీ, మానవ సంఘానికి బైటనే సగానికి పైగా ఉన్నారని, మార్క్స్ చెప్పిన మాటలు తప్పని "ప్రపంచ రైతాంగపు సవాల్" అనే గ్రంథంలో రుజావు చేయబడింది. రైతు వర్గానికి కూడా ఏ యితర వర్గానికీ తీసిపోని-రష్యన్ కార్మిక వర్గానికి కూడా తీసిపోని-విప్లవ విజయానికి అఖండమైన విప్లవ సంప్రదాయాలు, ఉన్నాయనికూడా రుజావుచేయబడింది. బాల్కన్ రైతులు అనేక విప్లవాలను సాగించి నేటి తమవాళ్ళల, హోదానూ సంస్థను ఎలాగ తెచ్చుకున్నారో "ప్రెటిచేవిచ్" వర్ణించాడు;

* * *

మార్క్సు తరువాత వచ్చిన సోషలిస్టులకు తాము నిజమైన నిష్ఠైన మార్క్సు సిద్ధాంతాలనే తూచా తప్పకుండా అనుసరిస్తామని గర్వం అయితే, ఏంజిల్సు చెప్పినట్టు, మార్క్సు మాటలకు అధికమైన విలువ నిచ్చి లెక్కపెట్టుకున్నా, అవి ఆనాటి ఆర్థిక పరిస్థితులను దరిదాపుగా చూపించే సిద్ధాంతంలోని ఒక భాగం మాత్రమే నన్న సంగతి వీరు మరచి పోయారు. మార్క్సు ఏంజిల్సు నాటికి ఆసియా, ఆఫ్రికా దక్షిణ అమెరికాలలోని వివిధ జాతుల విషయంలో మహా పండితులకు కూడా మిడి మిడి జ్ఞానమే ఉండేది. ఆయా జాతుల చరిత్రా, పురాతన మానవ సంఘ చరిత్రా, పురాతన వస్తుశాస్త్రం, ఇప్పుడున్నంత అధికంగా అభివృద్ధి చెంది ఉండలేదు, నిజానికి మార్క్సు ఏంజిల్సు ఆయా జాతుల చారిత్రక, రాజకీయ, ఆర్థిక పరిస్థితుల గూర్చి అధికమైన జ్ఞానాన్ని సంపాదించ లేదు. సంపాదించకుండానే కర్షకవర్గానికి వ్యతిరేకంగా కొన్ని సిద్ధాంతాలనూ, దురభిమానాలనూ, ప్రకటించారు మార్క్సును అనుసరిస్తున్న యీ సనాతన వాదులు యీ ఇరవయ్యో శతాబ్దంలో కూడా ఆనాడు మార్క్సు కర్షక వ్యతిరేక ధోరణిలో ప్రకటించిన సిద్ధాంతాలనేవి, దురభిమానాలనేమి, సూత్రప్రాయంగా అంగీకరించాలంటారు.

ఈ విధంగా అంగీకరించడ మనేది కూడా మార్క్సు లెనిన్ల బోధనలకు వ్యతిరేకమే *

అయితే, వీరు యీ తప్పెందుకు చేశారు?

“నాటి అయిన నిశ్చయంతో, ముందుగా నిర్ణీతమైన ఒక లక్ష్యానికి వెళ్ళటమే పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తియొక్క జాడ” అని మార్క్సు ఉద్ఘాటించాడు. యూరప్ ఖండ దేశాలలోనే కాకుండా, తక్కిన ఖండాలలోని దేశాలలో కూడా సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థిక సంప్రదాయాలు, విధానాలు, పరిస్థితులు, యుగధర్మాలు, మారిపోతున్నాయని గుర్తించకుండా, వీరు మార్క్సు వ్రాసిన యీ పంక్తుల కనుగుణంగా అంతా జరగా లంటారు.

లెనిన్ “ప్రభుత్వం, విప్లవం” అన్న గ్రంథంలో ఉద్ఘాటించి నట్టు మార్క్సు తన నిర్ణయాలను యూరప్ ఖండ దేశాలకు చెంది

* చూ ‘తార్కిక భౌతికవాదం” 7వ ప్రకరణం.

పట్టు తయారు చేశాడు. ఈనాటి మార్క్సువాదులు పిడుగుకూ, బియ్యానికీ ఒక్కటే మంత్రం చదువుతారు. ఆనాటి సూత్రాలే యీనాడు కూడా ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలకూ ప్రయోగిస్తామంటారు. "ప్రతిచారిత్రక యుగానికీ, యితర యుగాల కన్నిటికీ వేరైన అద్వితీయమైన శాసనాలు కొన్ని ఉంటా"యని (ఇది మార్క్సు చెప్పిన సంగతే) వీరు మరచిపోయారు.

బహుశః యీ సంగతులనూ పరిస్థితులనూ, ఆలోచించే కాబోలు తాను మార్క్సువాదిని కాను పొమ్మన్నాడు మార్క్సు.

"మానవ సంఘం జాగీరుదారీ పద్ధతి నుండి ధనిక వాదం వైపు వేసే ముందడుగులో కర్షకులూ, వారి ఆర్థిక ప్రతిపత్తీ, నాశనమైపోతా"యని మార్క్సు, ఏంజల్సు, లెనిన్‌లు ఎందుకు అన్నారు? అంటే అందుకు కారణం, మార్క్సు చెప్పినట్టుగా, రైతులు మధ్య తరగతిలో ఒక భాగమనుకున్నారు. అదే మార్క్సు ఏంజల్సులు చేసిన గొప్ప తప్పు కూడా. లెనిన్ కూడా "కర్షకులు ధనికవాద వర్గంలో చివరివారు" అని దురభిప్రాయ పడ్డాడు.

ధనిక వాదం ముందంజ వేస్తుందని, ధాన్యోత్పత్తి దార్లను దరిద్రులుగా చెయ్యటం, వారిని భూములనుండి వేరుచెయ్యటం, యీ విధానానికి ప్రాతిపదిక అని మార్క్సు అన్నాడు. అయితే, సమిష్టిగా ఏర్పాటుబడిన రష్యన్ రైతాంగం ఈనాటికి కూడా కార్మిక వర్గంతో మిళితం కాలేదు; పోనీ సగమైనా కూలీ వర్గానికి చెందారా అంటే అదీ లేదు. సంపూర్ణ వర్గ చైతన్యం ఉన్న కర్షకులు గానే ఉన్నారు అంటే మార్క్సు భావించినట్టు జరగ లేదన్నమాట.

అనాడు లక్షలాది మానవులనుండి వారి జీవితాధారాన్ని హఠాత్తుగా పడగొట్టిగాని, బలవంతంగా తీసుకొనిగాని, వారిని కార్మిక విపణి వీధిలోకి అనాథలైన కార్మికులుగా కలిపి వేయడమే విప్లవ విధానం అని మార్క్సు అనుకున్నాడు, మొట్టమొదటి ఉత్పత్తిదారులను యీ విధంగా దరిద్రులుగా చెయ్యడంలో ఎంత నిర్దయా, ఎంత వినాశన కాంక్ష, శక్తిని కల్గినిస్తున్నారో అందుకు ఎంత అవమానకరము నీచము హీనము అయిన శక్తినిస్తున్నారో మార్క్సుకు తెలుసును "రైతాంగం విలయం కాకతప్పదు" అన్న తప్పనిర్ణయాన్ని,

దురభిప్రాయాన్ని, మార్క్స్ ప్రకటించి వుండకపోతే, కోట్లకొలది రైతు జనులని యీ విధంగా అమానుషంగా దరిద్రులుగా చెయ్యడం గొప్ప తప్పిదమేనని ఆతనే అకుంఠితకంఠంతో నిర్వచించి వుండును.

“పెట్టుబడిదారీ విధానం ఆచరిస్తున్న యీనీచపు పనులను రైతు క్రమపద్ధతిలపై నడుస్తూ అరికట్ట ప్రయత్నిస్తే వారు విప్లవ వాదులు కారని, మార్క్సు అక్కరలేని ఛాందసులనీ, అన్నిటికన్నా అధికం వారే అభివృద్ధి నిరోధకులనీ “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక”లో వున్నది మార్క్స్ వాదులు అంటూవుండడం చాలా విషాదకరమైన విషయం.

* * *

మార్క్స్ కర్షకులకు వ్యతిరేకమైన ధోరణిలో చెప్పినదాంలో శ్రేష్ఠ సూత్రం —

“విశ్వ వ్యాపకమైన ముఖ్యతరగతి ప్రపంచం ఆఖరయ్యే వరకూ వుంటుందనే తీక్ష్ణ కర్షకుల ఆర్థిక సమస్య” అని అంటాడు. “మానవ సంఘంలో లోపలనే కుములుతున్న శక్తులూ, ఆకాంక్షలూ, యీవిధమైన ఉత్పత్తిని సంకెళ్లుగా భావిస్తున్నాయి” అని చెప్పి “ఈ ఉత్పత్తి నాశనం చెయ్యబడాలి, నాశనం చెయ్యబడుతున్నది. కూడా” అని నిర్ణయించాడు.

అంతకంటే హెచ్చు ... “జనులను భయానకంగా, విషాదకరంగా, దరిద్రులను చేసే యీవిధానము చరిత్రకు నాంది” అని మార్క్స్ వాదించాడు.

కర్షక కార్మిక వర్గాల ఆర్థిక వ్యవస్థను శక్తివంతంగా చెయ్యడానికి సహకారసంస్థకున్న శక్తిని మార్క్స్ గ్రహించలేకపోయాడు. ఇందుకు కారణం అసంస్థ నిర్మాతలైన లెజిపియన్, ఫ్రెంచి సోషలిస్టులమీద అతనికున్న దురభిప్రాయం; అలాగ గ్రహించలేక, కర్షక కార్మిక వ్యవస్థ పోవాలని. ధనికవాద పురోగమనానికి అడ్డుతగిలితే అన్నిశక్తులలాగే అవిపోతాయని, భావించి ఘోరమైన తప్పిదం చేశాడు.

అయితే, సహకార సంస్థతో మిళితమైన కర్షక ఆర్థిక వ్యవస్థ, సంఘంలో లోపలనేవుండి సంఘాన్నంతటినీ ఊగిసలాడించే పురోగమన శక్తులలో ఒకటిఅన్నసంగతి క్రిందటి శతాబ్దానికిచెందిన

మార్క్సు గ్రహించలేదంటే తప్పులేదు; కాని, ఈనాడు, ఇరవయ్యో శతాబ్దంలో, మార్క్సును తూచా తప్పకుండా, అనుసరిస్తున్న యీనా సనాతనవాదులు ఇంత చిన్నసంగతిని గ్రహించలేదంటే క్షమించకూడని దోషమే అవుతుంది.

ఏంజల్సుమాత్రం కర్షక ధనిక వర్గాలకున్న సంబంధం యింతకంటె తక్కువ కరడుగట్టిపోయిన, మిక్కిలి వాస్తవికమైన, ధోరణితోనే ప్రదర్శించాడు. అతనిమాటలు యివి;

“నిశ్చయంగా, చిన్నరైతులకు సహాయంగానే మనం ఉన్నాము; మనం అతని జీవితాన్ని సాధ్యమైనంత సుఖవంతంగా చెయ్యాలనే సర్వవిధాలా ప్రయత్నిస్తాం. సహకార సంస్థలోనికి మారేటప్పుడు, అతను అంగీకరిస్తే, మార్పు సులభంగా ఉండేటట్లు చేస్తాం. ఇంకా ఆవిధంగా మారడానికి అతను నిశ్చయించుకోకపోతే, నిశ్చయించుకోడానికి తగినంత వ్యవధి యిస్తాము.”

ఈవిధంగా ఏంజల్సు చెప్పినతర్వాత, యీ 60 ఏళ్ళలోనూ, స్కాండినేవియానుండి నెదర్లాండ్సు వరకూ, ఇటలీనుండి ఐర్లాండు వరకూ, అమెరికానుండి జపాన్ వరకూ, అనేక దేశాలలో, రైతులు అనేకులు తమ వ్యవసాయికవిధానాలలో అత్యధికంగా సహకార మార్గాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. సోషలిస్టులు సహాయంచెయ్యకపోయినా సరే, కొన్నిచోట్ల వ్యతిరేకంగాకూడా ఉన్నాసరే, యీవిధానం అనుసరించబడుతున్నది. ఈనాడు సోవియట్ రష్యాలో కార్మిక నియంతృత్వం అమితోత్సాహంతో, తన సర్వశక్తులనూ కేంద్రీకరించి ఈవిధానాన్ని ముందుకు నెట్టుతున్నది.

అంటే, కర్షక వర్గమయినా, వారి ఆర్థిక వ్యవస్థఅయినా నాశనంచేయబడుటకు బదులు...గుర్తించబడ్డాయి అన్నమాట; కర్షకుల ప్రాముఖ్యాన్ని బలపరచారు అన్నమాట.

ఈ పరిస్థితులలోకూడా మార్క్సు ప్రకటించిన కర్షక వ్యతిరేక భావాలమీద ఆధారపడే రష్యాలోను, యితరదేశాలలోను, సనాతన కమ్యూనిస్టులు అందరినీ తిడతారు. పాపం! వారు కలలు కంటున్న కర్షక నిర్మూలన విధానానికే సహాయంచేదామని ప్రయ-

తిస్తున్నారు; కర్షక వర్గానికున్న భావి ఔన్నత్యంలో వాళ్ళకి నమ్మకం లేదు.

రష్యాలో సోవియట్ నియంతృత్వంలో కార్మికవర్గం అత్యున్నతస్థానం ఆక్రమించి, ప్రభుత్వానికి ముద్దుబిడ్డ అయింది. కాని, అక్కడి 'కోల్‌ఖోజ్' రైతులు రైతులుగానే ఉన్నారు. కార్మిక వర్గంలో మిళితమై కార్మికులవలేదు.

అంటే, వారు భావించినట్లుగా నైతేనేమి, మార్క్సు ప్రకటించినట్లుగా నైతేనేమి, "సాంఘిక ప్రహసనం" యింకా అంతరించలేదన్నమాట.

"సాంఘిక ప్రహసనం" అంతరించదు కూడా.

కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదిస్తూ కమ్యూనిస్టుల ప్రణాళిక తయారయిన తర్వాత యీ నూరు సంవత్సరాలలోనూ ఆర్థిక వ్యవస్థయొక్క చరిత్ర యిచ్చిన తీర్పు యిది.

ప్రపంచంలో యీనాడు 120 కోట్ల రైతులు వ్యక్తిగతంగా గాని, సమిష్టిగా గాని, వ్యవసాయం చేస్తున్నారు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోనూ, ఫ్రాన్సు, జర్మనీలలోనూ, ఉన్న గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థను మాత్రమే దృష్టిలో పెట్టుకొని ఆనాడు మార్క్సు జోస్యం చెప్పిన కర్షకుల పతనానికి సూచనలేవీ కనబడటం లేదు. పైగా, దినదినం అగ్రపు ఆర్థిక వ్యవస్థ, ఉచ్ఛదశలోకే వస్తున్నది.

జమీందారీ పద్ధతిలో దాస్యం చేస్తూ బానిసలుగా ఉన్న రైతులు జమీందారీ పద్ధతి పోగానే దాస్య శృంఖలాల నుండి విముక్తులు అయిన తర్వాత అభివృద్ధి నందుతున్న యీ పారిశ్రామిక యుగంలో యీనాడయినా, మరోనాడయినా పద్ధతి అంటూ లేని కార్మిక వర్గంకింద తయారవుతుందని మార్క్సు, అతని సనాతన వాదాన్ని అనుసరించే వారూ, భావించారు. ధనికవాదం బలపడుతున్నకొద్దీ, ధనికవాదులు కర్షకులు జమీందారీ పద్ధతినుండి విముక్తులను చేసిన కొద్దీ, వినూత్న వాస్తవిక హక్కులతో ఆకాంక్షలతోనే ఒక కొత్త కర్షక వర్గం తయారవుతుందనీ, వారు గ్రహించలేదు.

నిజానికి ఆనాడు అన్ని దేశాలలో, పట్టణాలలోను గ్రామాలలోను జీవిత విధానానికి కావలసిన వ్యవసాయోత్పత్తినీ, విభజనమూ, తన అదుపు ఆజ్ఞలలోకి తెచ్చుకొని, ధనికవాదం ఒక విశ్వశక్తిగా మారుతోంది. ప్రపంచ ధనిక వాదం మధ్య తన ఉత్పత్తి, విభజన (పంపకం) చర్యలను సుకేంద్రంగా స్థాపించుకున్న ఒక వినూత్న కర్షక సంస్థ ఏర్పడుటకు ఆ మహాశక్తి ప్రోత్సహిస్తుంది. ఆనాటి కర్షక వర్గం స్వయంరక్షణకోసం స్వయం కృషిమీద ఆధారపడ్డ సంస్థలను తయారు చేసుకుంటుంది. కాని, యీ సంగతులన్నీ వారు గ్రహించలేరు.

ఈ సంగతులనే కొంతవరకు మాచాయగా సూచించాడు మార్క్సు యీ క్రింది పంక్తులలో —

“జమీందారీ పద్ధతి పోగానే, స్వల్ప పరిమాణంలో నయినా, భారీకాని వ్యవసాయమే ప్రత్యేక పెద్ద పరిశ్రమలూ పెట్టుబడివాడికి ఉత్పత్తి శక్తులనే బయలు జేరాయి.

కాని, ఆతనూ లెనిన్ కూడా జమీందారీ పద్ధతినుండి విముక్తులై, రాజకీయ ఆర్థిక రంగాల్లో అప్పుడే పొడచూపుతున్న అసంఖ్యాకులైన కర్షకుల అవసరాలకీ, యివ్వవలసినంత ప్రాముఖ్యతను యివ్వలేదు.

ఈ మార్పును గూర్చి చెప్పు “సోవియట్ కమ్యూనిజమ్”లో యిలాగ వ్రాశారు,

“బూర్జువా పారిశ్రామిక విప్లవం దాస్య శృంఖలాలలో నున్న వారిని కర్షకులుగా మార్చివేసిందని, రష్యాలోనే ఇతరయూరోపియన్ దేశాలలోను, మొదటి వ్యవసాయిక విప్లవంనాడే, చాలా మంది విజ్ఞులు గుర్తించేరు”

అయితే 19వ శతాబ్దం రెండో సగభాగంలోనూ, 20వ శతాబ్దంలోనూ, అనుసరించబడుతున్న విధానం ఏమిటి?

బానిసత్వం, వెట్టిచాకిరీలనుండి విముక్తులగుట మొదట శాశ్వతభూమి సాగుబడి హక్కులనీ, భూమిమీద సంపూర్ణ అధికారాన్నీ సంపాదించునంత వరకూ అనేక కొత్త హక్కులను వేర్వేరు దేశాలలో అసంఖ్యాకులైన కర్షకులు సంపాదించ గలిగారు; సక్రమ పద్ధతిలో గాని, బలవంతంగా గాని, అనేక పెద్ద జమీందారీలు ముక్కలు

ముక్కలుగా చేయబడి, రైతులకు పంచిపెట్టబడ్డాయి. రైతులు జమీందారీ పద్ధతినుండి, యితర కష్టనష్టాలనుండి, అన్యాయమైన పన్నులనుండి బైటపడుతున్నారు. ఈనాటికికూడా అనేకమంది రైతులు తమ భూముల విషయంలో కొత్తహక్కులను సంపాదించుకుంటున్నారు. నేడు యీదేశంలో రేపు పరొకదేశంలో! 1911 నుండీ లాటిన్ అమెరికాలోని కర్షకులూ, 1919 నుండీ బాల్కన్ రాజ్యాలలోని కర్షకులూ, మేల్కొని పోరాటం సాగిస్తున్నారు. 1925 నుండి చైనా కర్షకులు సమిష్టిగా ముందడుగు వేస్తున్నారు. 1920 నుండి భారత దేశంలోనూ, యీనాడు ఆఫ్రికాలోనూ, కర్షకులు తమ "ప్రత్యేక ఆవరణ" (రిజర్వు) లలో తమ జీవితాన్ని గడిపే ప్రదేశానికి యూరోపియన్ తోటలను విభజించుకోడానికి, హక్కులను సంపాదించుకుంటున్నారు.

ఇదంతా మార్క్సు, ఏంజెల్సు "కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక"ను నిర్మించి ప్రకటించిన తరువాతనే!

*   *   *   *   *   *

వ్యక్తిగతంగా గాని, చెదరిపోయి గాని, ఉన్న ఉత్పత్తి విధానాలలో మార్పు నిశ్చయంగా ఉంటుంది" అని ఆనాడు జోస్యంగా మార్క్సు చెప్పిన నిర్ణయం కాని, యీనాటి వరకూ యంత్రాలపై భారీ పరిశ్రమలను నడుపుతున్న దేశాలలోనైనా పెట్టుబడిదారీ వ్యవసాయానికి నిశ్చయమైన ప్రాతిపదిక సాధించబడలేదు. మార్క్సు జరగక తప్పదని నిర్ణయించిన విధంగా అత్యధిక సంఖ్యలలో గ్రామీణ జనులు దరిద్రులుగా చెయ్యబడలేదు

కర్షకుల ఆర్థిక వ్యవస్థను సహకార పద్ధతి వేరైన వ్యవస్థ అని మార్క్సు అనుకున్నాడు. అందుచేతనే ఎవరూ అనుసరించలేరని ఇలాంటి ప్రతిపాదనలు చేశాడు. ఆసియాలోనూ, ఆఫ్రికాలోనూ ఉన్న కర్షకుల సహకార సాంప్రదాయాలను, వాటి వైశాల్యాన్నీ వాటి విలువను సంపూర్ణంగా అర్థం చేసుకోనలేక పోయాడు. సహకార సాంప్రదాయాలంటే ఉత్పత్తి విధానం, ప్రకృతి శక్తుల తీర్చి దిద్దుటకై సంఘమునకున్న ఉత్పత్తియొక్క సాంఘికశక్తుల అత్యధిక అభివృద్ధిని.

సహకార పద్ధతిమీద అప్పులియిచ్చుట చౌకైన విధంగా వస్తువుల కొనుబడి, పంటల అమ్మకము మొదలైన చర్యలు వ్యవసాయానికి కావలసిన ధాన్యాన్ని ఎరువులను పనిముట్లను కొనుట వీటి ఉపయోగమునకై వినూత్న మార్గాలలో పరిశోధనలను సాగించుట, వ్యవసాయక శాఖలో అభివృద్ధికి కావలసినంత సహకారం యీనాడు అన్ని దేశాలలోనూ సర్వసామాన్యమైన పరిస్థితి కాని, మార్క్సు ఆనాడు యీవిషయాల గూర్చి స్థైర్యంగా ఆలోచించి వాటిని గూర్చినిర్ణయాలను చెయ్యలేక పోయాడు.

నిజానికి భారత దేశంలో చైనాలో ఆఫ్రికాలో చెరువులూ కాలువలూ బాగు చేసుకోడంలోనేమి భూమివిస్తారం కాకుండా సంరక్షించుకోడంలోను ఈతిబాధలతో పోరాడటంలోను తమ పశు సంపద యొక్క సతానోన్నత్యాన్ని రక్షించు కొనడంలోను ప్రతి దినం చేసే యితర వ్యవసాయిక చర్యలలోను, తమ సంప్రదాయ సిద్ధమైన మార్గాలను అన్నివిధాలా సహకార పద్ధతులమీదనే కర్షకులు అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నారు.

వ్యవసాయిక పశుసంపదల గుణవిశిష్టతలో సంస్థలు, అమ్మకం, అప్పులు మొదలగువాని వివిధ మార్గాలలో, వాటి విలువలో, కర్షకుల వర్గచైతన్యంలో, వారి సంస్థలోని జీవితంలో, వారి ఆలోచనా విధానంలో, ఔన్నత్యంలో, యీనాడు 20 వశతాబ్దంలో అత్యధికంగా విప్లవకరమైన మార్పులువచ్చాయి. ప్రపంచంలో అన్నిదేశాలలో, 19 వ శతాబ్దపు రెండో సగభాగంలోఉన్న కర్షకునికీ 20 వ శతాబ్దపు మొదటి సగభాగంలోఉన్న కర్షకునికీ, గుణవిశిష్టతలలో చాలా భేదం ఉందని అందరూ గ్రహిస్తున్నారు.

అంటే, మార్క్సు కర్షక వ్యతిరేకంగా ఆనాడు ప్రకటించిన భావాలేమి, నిర్ణయాలేమి, అనుమాన భయాలేమి, యీనాటి కర్షక వర్గానికి ఏవిధంగానూ చెందకుండాఉన్నాయి అన్నమాట

అయితే, యీనాటికికూడా మార్క్సు అనుచరులలో సనాతన వాదులు కర్షకులు అభివృద్ధి నిరోధకులేనని నమ్మమంటారు మనలను. ఆపాదమస్తకం బురదతో నిండిపోయి, ప్రతి రోమకూపంలోంచి రక్తాన్ని కక్కుతూ, ప్రపంచంలోకి వచ్చిన ధనికవాదంతో కర్షకవర్గం పోరాడుతుంటే, ఈ సనాతనవాదులలో కొందరు, వలసరాజ్య

ప్రపంచంతో పోటీపడుతూ రూపొందింపబడి కార్మికవర్గానికి కర్షకవర్గ సహాయం చేస్తున్నదనీ, కార్మికవర్గం పేరిట అధికారం చెలాయించబోయే కమ్యూనిస్టుపార్టీ నియంతృత్వానికి కర్షకవర్గం దారి సరిచేస్తున్నదనీ, పాపం ధైర్యం చెందుతున్నారు

మార్క్సు నమ్మినట్టే, నిశ్చితమైన ఒక నిర్ణీతస్థానానికి రైతులోకం పడవలసి తప్పదని వీరుకూడా నమ్ముతారు. అంటే, మార్క్సుతో పాటు చరిత్రాత్మక 'పూర్వనిర్ణీత' వాదాన్నీ, కర్తృవాదాన్నీ, వీరుకూడా నమ్ముతున్నారన్నమాట* ఇంగ్లండు ఐర్లండు దేశాల కర్షకవర్గానికి పట్టిన దుర్గతే ప్రపంచంలో యితర దేశాల కర్షకవర్గానికి పట్టడం నిర్ణయమని వీరు నమ్ముతున్నట్టు తోంది —

మార్క్సువాదులలోని సనాతన వాదులు యీ దృక్పథాన్ని సమర్థించుతూ యిలా వాదిస్తారు "మార్క్సు యీ విధమైన అంచనా విధానాన్ని అనుసరించాడు ఇంగ్లాండు ఐర్లాండులలోని కర్షకవర్గం ఎట్లా నశించిపోయిందో అతను జాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు అందుచేత మార్క్సు నిర్ణయించినట్లు, ఇతర దేశాల కర్షకవర్గం ఆదే దుర్గతినుండి ఎంత విశ్వప్రయత్నం చేసినా తప్పించుకోలేదు"

మార్క్సు గావించిన పరిశోధనలు విలువను అందరూ ప్రశంసించి, అంగీకరిస్తారు, మేమూ అంగీకరిస్తాము కాని, మార్క్సు — గావించిన పరిశోధనాలు, చేసిన నిర్ణయాలు ఆరోజులలో, ఆసియా, ఆఫ్రికా, దక్షిణ అమెరికాలలోని కర్షక వర్గాలను గూర్చి మహాపండితులకు కూడా మిడి మిడి జ్ఞానమే ఉండేది. అందుచేత, మార్క్సు గావించిన పరిశోధనలు చేసిన నిర్ణయాలు, తప్పనిసరిగా యూరప్ ఖండంలోని కొన్ని దేశాలకు ముఖ్యంగా పడమటి యూరప్‌ఖండ దేశాలకు మాత్రమే చెందుతాయని మనం గ్రహించాలి.

పడమటి యూరప్ ఖండంలో కర్షక వర్గాన్ని ఎదుర్కొన్న కష్టాలు చికాకు పరిస్థితులు, యితర ఖండాలలోని కర్షక వర్గాన్ని కూడా యీ నాడు ఎదుర్కొంటున్న మాట నిజమే! కాని, ఈనాడు యీ దేశాలలో, ఆనాటి అచ్చటి విషాదాంత కథకాదు. ఈ చికాకు పరిస్థితుల్నీ, కష్టాల్నీ యిప్పటి రైతులు ఎదుర్కొని పోరాడి

* చూ. 'తార్కిక భౌతికవాదం' — 7వ ప్రకరణంలో.

గెల్చారు. ధనికవాదం యీనాడు పరాజయాన్ని పొందింది. స్వీయ రక్షణకోసం ప్రయత్నిస్తున్నది.

రైతులను, తోట పారిశ్రామికులను, పంటుపంట దారులను అర్ధరైతులని చెప్పి వారిని తిరిగి బానిసలుగా, పనిముట్లుగా, జీతగాళ్ళుగా తయారు చెయ్యడానికీ, వారిని హీనపర్చడానికీ, వారిని నిర్మూలించటానికి ధనికవాదం ఉపయోగించిన భయంకర విధానాలు మనం జ్ఞాపకం ఉంచుకుంటే, ప్రపంచ రైతు వర్గం సంపాదించిన యీ విజయాన్ని, దానిలోని గొప్పతనాన్ని మనం గుర్తించగలము.

ఆఫ్రికాలో, లాటిన్ అమెరికాలో, భారత వర్షంలో, పసిఫిక్ దీవులలో, అట్లాంటిక్ దీవులలో, కర్షకుల మీద ధనికవాదం యీనాడు 20వ శతాబ్దంలో సాగించిన దాడులలో ఉపయోగించిన విధానాలు, క్రిందటి అం.దు శతాబ్దాలలో ఆంగ్లేయ ధనిక భూస్వాములు ఉపయోగించిన నీచ, హీన, విధానాలకు ఏవిధంగా తీసిపోకుండా ఉండటం ఆశ్చర్యకరమైన విషయం.

కర్షక వర్గాన్ని బాధించుటకు, మోసగించుటకు, దరిద్రులుగా చేయుటకు, అనుసరించబడ్డ విధానాలను మార్క్సు అతిశ్రద్ధగా పరిశీలించి, పరామర్శించాడు. ప్రపంచ కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా సల్పే దాడులలో ధనిక వాదం ఉపయోగించే విధానాలు పామెకలుగా నిలచిపోయాయి. వాటిని మేము సంగ్రహంగా యిచ్చట ప్రదర్శిస్తున్నాము.

రైతుల పట్ల ఆంగ్లేయ జమీందారులు, బ్యాంకు వాదులు, అవలంబించిన దమన విధానములను మార్క్సు ఉద్ఘాటించిన వాటికే, తమ వలస రాజ్యాలలో యీనాడు బ్రిటిష్, బెల్జియన్, ఫ్రెంచి, డచ్చి జమీందారులు అవలంబిస్తున్నారని చూపడానికి మార్క్సు వ్రాసిన "కాపిటల్" నుండి నిజానికి అతను వ్రాసిన ప్రధాన సంపాదన అన్న ప్రకరణంలో "ఇంగ్లీషు రైతు" అని వ్రాసిన దానికి బదులు "వలసరాజ్యాలరైతు" అని మనం చదువుకుంటే, యూరోపియన్ తోట యజమానులు వారిచెప్పు చేతలో నున్న ధనిక వాద నిరంకుశాధికారులు, గత ఏభై ఎళ్లలోనూ వలసరాజ్య కర్షక వర్గం మీద ఉపయోగించిన, దమన విధానాన్నే ఆప్రకరణంలో తెలుస్తుంది.

15 వ శతాబ్దం నుండి 19 వ శతాబ్దం వరకూ ఉన్న ఆంగ్లేయ జమీందారులు చేసినట్లే, న్యాయశాస్త్రానికి సంబంధం లేకుండా ఏదో చట్టం పేరు చెప్పి యీ సామ్య వాద భూస్వాముల దురాక్రమణ సాగించారు. ప్రభుత్వ భూములను కొల్లగొట్టడం, వాటి పరిమాణాలను సాధ్యమైనంత అధికంగా హెచ్చించడం యీ విధంగా "యీ పెద్దమనుష్యులు" ఒక కొత్తయుగాన్ని ప్రారంభించారు. కొన్ని జిల్లాలను ప్రత్యేక జమీలకు యిచ్చేసేవారు; ఒక్కొక్కప్పుడు వాటిని అన్యాయంగా ఆక్రమించి జమీలలో కలిపివేసేవారు.

ఈ విధంగా కెన్యాలో, వెస్టుఇండీస్‌లో, జరిగింది. అక్కడ ఆఫ్రికా దేశస్థులకు, రెడ్ యిండియన్లకూ; ఉన్న కులహక్కులను, వంశ పారంపర్యంగా వస్తున్న హక్కులను. గుర్తించకుండా, వారికి చెందిన లక్షల కొద్దీ ఎకరాల భూములను కొద్దిమంది యూరోపియన్ తోటయజమానులకు, ఆక్రమణ దారులకు యిచ్చేశారు.

"ఈ దురాక్రమణ విధానమూ నా బూర్జువా పెట్టుబడి దారులు నలువు లేకారు; పంటభూములుకూడా సాధారణ వ్యాపార వస్తువులుగా మారిపోవాలని, భారీ వ్యవసాయానికి ప్రాతిపదిక అధికంకావాలనీ, అనాదలైన కార్మికుల సంఖ్య అయితేనేమి, వారి సరాఫరా అయితేనేమి, హెచ్చు అవాలని, తాము అట్లా చేశామంటారు బూర్జువా పెట్టుబడి దారులు" అని మార్క్సు అన్నాడు;

అప్పటి విధంగానే యిప్పుడు కూడా, ఉన్నత ఆర్థిక వ్యవస్థకు ముద్దు బిడ్డ అయిన బ్యాంకు తత్వానికి సామ్రాజ్యవాదులైన జమీందారులు నేస్తలు. నేటి వంగరాష్ట్రంలోని జమీందారులు యీ విషయానికి ఒక ఉదాహరణ. ఈ ఉన్నత ఆర్థిక వ్యవస్థనే "ఆర్థికమూలధనం" అంటాడు లెనిన్.

ఆనాడు "ప్రజల భూములను దొంగిలించడానికి శాసనాలుపనిముట్లుగా" ఉపయోగించాయి. నేడు కూడా అవి అలాగే ఉపయోగిస్తున్నాయి. ఆనాటి యింగ్లీషు జమీందారుల లాగే, నేటి సామ్రాజ్యవాదులు కూడా "వలస రాజ్యాలలోని ప్రజల పేదతనం మీదనే తమ ఐశ్వర్యాన్ని ఆధారపర చాలని" నమ్ముతున్నారు. అందుచేతనే ఆయా దేశ ప్రజల మీద ఇంటిపన్ను, తలపన్ను, విధించి ఆ యీ పన్నులను ద్రవ్యరూపంలో చెల్లించాలని అన్నారు అంటే "వారికి

కావలసిన ధనం కోసం మార్కెట్టుకు వెళ్లవలసిన అగత్యం" కలిగించారు అడవులనుండీ, భూములనుండి వుత్పత్తిఅయిన వస్తువులను అమ్మకుంటే వచ్చినధనం పన్నులు కట్టుకోడానికి సరిపోకపోతే, వారు సామ్రాజ్యవాదులు తయారుచేసివుంచిన ఉద్యోగాలు చేసుకుందామని పట్టణాలలోకి వచ్చేవారు: రాగానే — వేరుమార్గం లేకనే వారు అవిధంగా వచ్చారన్న సంగతి మరిచిపోయి — వారిని తిరుగబోతులని, ముష్టివాళ్లని, చెప్పి పట్టుకొని శిక్షించేవారు.

దోచుకోబడి, దరిద్రులుగా చెయ్యబడిన, ఆంగ్లేయ కర్షకులను గురించి మార్క్సు చెప్పిన మాటలు, యీనాడు బాధలు, హింసలు, పడుతున్న వలసరాజ్యాల కర్షకవర్గంలో చాలా విభాగాలకు తూచా భేదంలేకుండా చెందుతాయి.

"ఈవిధంగా" భూములనుండీ బలవంతంగా గెంటివేయబడీ, స్వగృహాలనుండి తరిమివేయబడీ, కర్షకం తిరుగబోతుతనాన్ని అంగీకరించక తప్పిందికాదు: అప్పుడు అమానుషమైన భయంకర పిశాచిక శాసనాలు, ఆవర్గాన్ని కొరడాలతో కొట్టి దోషులని ముద్రవేసి అతికఠినంగా హింసించాయి చివరకు ఆవర్గం కార్మిక విధానానికి కావలసిన క్రమశిక్షణను అంగీకరించింది."

అయితే, ఆంగ్లేయ బ్రిటిష్ కర్షక వర్గాలలాగ వలసరాజ్యాల కర్షకవర్గం సామ్రాజ్యవాద ధనికతత్వం చేసే దాడులకు లొంగిపోలేదు. యూరోపియన్ తోటల అర్థికవ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా వారు పరిస్థితులకు తగినట్టు, ప్రత్యేకమైన మార్గాలలో, సమిష్టిగా, విద్రోహాక చర్యలను సాగించారు * అఫ్రికాలోని ఫ్రెంచి, బెల్జియన్, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు దక్షిణ అమెరికాలోని స్పెనిష్, పోర్చుగీస్,

---

* 'రాబర్టుపెయిన్సు' తాను వ్రాసిన 'రష్యా' అన్నగ్రంథంలో కర్షకులు తమకు యిష్టంలేని సంగతిని అడ్డడానికి ఎంతటి శక్తిసామర్థ్యాలను ప్రదర్శిస్తారో చెప్తూ, ఒకరష్యన్ కమ్యూనిస్టు చెప్పిన మాటలను వ్రాశాడు — "రైతులు వారికి యిష్టంలేని పనిని అడ్డడానికి అసాధారణమైన సమైక్యతతో పనిచేస్తారు" గోల్డుకోస్టులో పని చేస్తున్న రైతులు తాముపండించిన కోకోను "లివర్ బ్రదర్సు"కు అమ్మంపొమ్మన్నారు. పాపం వారు తన "ఆఫ్రికన్ సామ్రాజ్యానికి" నీళ్ళు వదలుకోవలసి వచ్చింది.

అమెరికన్ సామ్రాజ్యాలు, తమ అమానుషమైన దోపిడి వ్యూహాలను నెమ్మదిగా, ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా, పాపం, వదలుకోవలసి వచ్చింది.

ఆఖరుకి, నీగ్రోలను, ఎర్ర యిండియన్‌లను, యితర వలసరాజ్య ప్రజలను, వారి యిష్టంవచ్చినట్టే వారిని బ్రతుకనివ్వవలసివచ్చింది. కాలం విషయంలో, అనుసరించే విధానం విషయంలో, తోటల యజమానులు సూచించే సూచనలను అనుసరించకుండా, వారి సులువు బరువులను అనుసరించిమాత్రం వారిని ఆధునిక వ్యాపారసేద్యం చెయ్యనివ్వవలసివచ్చింది. అమెరికాలోని మెక్సికో, బ్రెజిల్ దేశాలలో రైతులు యూరప్‌లో బాల్కన్ రైతులు గత 20 ఏళ్లల్లో తమ తమ జమీందారుల కెదురు నిలబడి వారి జమీలను ముక్కలుముక్కలుగా చేశారు; ఆ భూములను — అంటే, తమ పిత్రార్జితమైన భూములను — రైతులు పంచుకొన్నారు.

భారతవర్షంలో గత 35 ఏళ్లలోనూ కొందరు రైతులు పోయిన తమ హక్కులను తిరిగి సంపాదించు కుంటున్నారు. మరికొందరు కొత్త హక్కులను సంపాదించు కుంటున్నారు. రైతులను కొల్లకొట్టుటకు సామ్రాజ్యతత్వం తయారు చేసిన మహోపాయాలు వారి జమీందారులకు పెట్టని కోటలు. జమీందారులు ఆకోటలు మధ్య సురక్షితంగా కూర్చొని, తమ అన్ని శక్తులనూ ఒక అపూర్వ నిశ్చయంతో వీరికి వ్యతిరేకంగా ఉపయోగిస్తున్నా కూడా, వీరు ఆ హక్కులను సంపాదించు కుంటున్నారు

చైనాలో సన్-యట్-సేన్, జంగ్ కై షేక్, కమ్యూనిస్టులు, రైతుల అధిక హక్కుల కోసం, స్థానిక జమీందారుల పిడికిలి నుంచి వారిని తప్పించడం కోసం, తమ శక్తి సామర్థ్యాలను ఉపయోగించారు.

ఈ విధంగా పెట్టుబడిదారీ వర్గాలు, జమీందారుల కూటమి, చేసే దోపిడినుండి, ఎదురు దాడుల నుండి కర్షక వర్గం తప్పించుకొని, విజయాన్ని సంపాదించింది. పురోగమన శక్తితో తొణికిసలాడే ఒక సరి కొత్తవర్గంగా జన్మించింది. దానిని నశింప చేయడానికి యితర ప్రతికూల వర్గాలు చేసే దాడులనుండి తట్టుకొని రైతులు నిలబడగలి

కాని! సోవియట్ కార్మిక వర్గం సాధించిన విజయాలను కూడా వారు తెల్సుకో గలిగారు.

"ఎందుచేత అల్లా తెల్సుకో గలిగారు?" అన్న ప్రశ్నకు 'పిబిచేనిచ్' ఈ క్రింది సమాధానం ఇచ్చాడు

"కర్షకుల వర్గం. వారి వృత్తి ఆది కాలాల నుంచీ ఉంటూంది యంత్రాగారాలు లేకుండా మనం జీవించ వచ్చును. కాని, పొలాలు లేకుండా మాత్రం జీవించలేము"

ఆ మాట నిజంగా నిజం.

అయితే, కార్మిక వర్గ ఔన్నత్యం అని వెర్రికేకలు వేస్తున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీని అనుసరించి మనం కూడా యీ కర్షక వర్గపు విజయాన్ని అభివృద్ధి సూచకములనీ, కొత్తదన ప్రతీకములనీ అంగీకరించగలమా?

అంగీకరించలేము. మున్ముందుకీ అంగీకరించ లేము

కర్షకవర్గ వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు సాగిస్తున్ననాడు కార్మిక వర్గం లాగే కర్షకవర్గంకూడా విశ్వవ్యాప్తమైన ఉద్యమంగా ప్రసారమవుతుందని మార్క్సు అనుకోలేదు. అనాటికి ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదం ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థను లోబరచుకొని ప్రపంచంలోని ఇతర దేశాలలో తన వ్యాపారాన్ని నిర్మించుకోవాలని చూస్తున్నది రోజు, రోజూ పెరిగిపోతున్న యంత్రాగారాలకు, పట్టణాలకు, అన్నం పెట్టగల వ్యవసాయక వస్తువులను ఉత్పత్తి చేయుటకు తగినట్లు ఆర్థిక వ్యవస్థను సర్దుకోమని కర్షకులను ప్రోత్సహించుటలో నేమి, బలవంత పెట్టుటలో నేమి, మునిగి తేలుతున్నది అందుచేతనే, యీనాటి వరకూ కూడా సంపూర్ణరూపం పొందని కర్షక వర్గపు విశ్వవ్యాపక పాత్రను ఆనాడు మార్క్సు సరిగా అర్థం చేసుకొనలేక పోయాడు.

నిజానికి ఆనాటికే మించి కర్షక వర్గం ప్రత్యేక రాజకీయ కాంక్షలతో ప్రపంచం ముందు నిలచి, తన్ను ఒక ప్రత్యేక రాజకీయ విప్లవశక్తిగా లెక్కించమని కోరుతున్నది. ఆసంగతి మార్క్సు గ్రహించలేదంటే, అది చరిత్ర పట్ల అతడు ఆచరించిన తప్పిదం అన్నమాట.

అయితే ఆనాడు 1858లో కర్షక వ్యవస్థను పరిశీలించుటకు అవకాశములు లేక, కర్షక వర్గమునకు వ్యతిరేకమైన భయాలనూ, అనుమానాలనూ మార్క్సు, ఏంజల్సులు ప్రకటించారు. పశే ఇ సి 1902

వరకూ ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థను పరిశీలించుటకు అవకాశములున్న లెనిన్, బుఖారిన్, రొజ్వాఫాక్స్, ఎమిల్ బరన్స్, యితర కమ్యూనిస్టు నాయకులూ, యిలాగే చెప్పడానికి కారణ మేమిటి? వారు దీనికి ఏ విధంగా సమాధానం చెప్పగలరు?

సోవియట్ రష్యాలో కర్షకులు సమిష్టీ కరణమునకు ఎదురు నిలచి కర్షక వ్యతిరేక ఉద్యమాన్ని జయించ గలిగారు. సర్ జాన్ రస్సెల్ ఆగస్టు 1943లో యిలాగ ఉద్ఘాటించాడు

"సమిష్టి వ్యవసాయంలో వున్న రైతులైనా సమిష్టి వ్యవసాయం కోసం నూరు రోజులు కష్టి చేసేవాలు మిగిలిన రోజులలో వారు తమ స్వంత భూమిమీద పనిచేసుకొనవచ్చు, అర ఎకరం మొదలు రెండున్నర ఎకరాలు వరకూ విస్తీర్ణం వున్న భూములను (వీటినే 'ప్లాటులు' అంటారు) ఇంటివద్ద, ఆ భూముల మీద భరించగలన్ని పశువులను, వ్యక్తిగతంగా ఉంచుకొనడానికి హక్కును వారు సంపాదించారు వారిలోని కర్షక స్వభావం లేచి నిలబడి యంత్రాగారాలలోని కార్మికవర్గంతో వారు మిళితమైపోయి, ఒకే వర్గంగా కాకుండా చేసింది"

అంటే, బోల్షివిక్ రష్యాలో సమిష్టి వ్యవసాయంలోని కర్షకులు కూడా బోల్షివిక్ సనాతన తత్వాన్ని, కమ్యూనిస్టుపార్టీ వాదనను కాదు పొమ్మన్నారు. జయించారు అన్నమాట. అయినా కమ్యూనిస్టులు మాత్రం వారి సనాతనత్వాన్ని వదలరు, కర్షక వ్యతిరేకంగా ఉపాయాలను పన్నడం మానరు

ఈ విషయాలను 'చన్ద్రవత్తాస్ట్రాస్' అన్న రచయిత తాను వ్రాసిన 'సోవియట్ రష్యాలో' "మొదట్లో కర్షకులను సమిష్టీకరించే ప్రయత్నాలు విజయవంతమైనా, తుదకు మాత్రం రైతులు రైతులుగానే ఉండి పోయారు" అని అంటారు.

* * *

మన గ్రామీణ నాగరికతను, గ్రామీణ ప్రజాధీనమైన రాజ్యతంత్ర సంస్థ, గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ యొక్క నిర్మాణ ప్రణాళికను మార్క్సు తప్పుగా అర్థం చేసుకొని, వాటిపట్ల కారణం లేని దురభిమానాన్ని ప్రకటించాడు.

ప్రపంచం అంతటా, అన్ని దేశాలలోను, క్షామ ప్రమాదం వుండిగాని, యుద్ధ సమయాలలో విమానాల ముట్టడి వలన యితర

కొలాల నుండి సరాఫరా జేయబడుతూగాని, రాకపోకలు తెగిపోయి నప్పుడుగాని, తిండి విషయంలోనూ, పరిశ్రమల విషయంలోను, తమ్ము తాముపోషించుకొని, రక్షించుకొనగల గ్రామాలు, పట్టణాలు, జిల్లాలు, ఉండాలని యివి కేటికోసం యితరులమీద ఆధారపడకుండా ఉండేటట్లు చెయ్యాలని, యీనాడు కొన్ని ప్రయత్నాలు జరుగు తున్నాయి. మహాత్ముడు, భారతీయ నాయకులు, చైనా నాయకులు, యీ విధంగా స్వావలంబనకమైన ఆర్థిక వ్యవస్థ నిర్మాణానికి, దాని అభివృద్ధికి, ప్రయత్నిస్తున్నారు. పారిశ్రామికంగా ముందడుగు వేస్తున్న అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలుకూడా కేంద్రీకృతమైన పారిశ్రామిక గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థకోసం ప్రయత్నిస్తున్నవి. పారిశ్రామికంగానూ, వ్యవసాయికంగాను, స్వయంపోషితములైన ఖండాలు రష్యాలో అక్కడక్కడ నిర్మించబడ్డాయి: అవి ఒకదానితో యింకొకటి సంబంధం కలిగి ఉన్నాయి: యిట్లాంటి స్వయంపోషిత ఖండాలు ఉండటంవల్లనే జర్మనీ ఎదురు దాడులను ప్రతిఘటించి రష్యా నిలబడ గలిగింది.

కాని, మార్క్సువాదు ఈవిధానం ధనికవాద ప్రయోగమునకు ఏవిధంగానూ సహాయంచెయ్యదని కొన్నిసమయాలలో ఆటంకం కలు గుతుందనికూడా, అనుకున్నారు, అందుచేతనే యిలాంటి విధానాన్ని మార్క్సు అంగీకరించి గుర్తించలేదు

గ్రామాలలోని "కులములు" గూర్చి మార్క్సు యిలా అన్నాడు—

"గ్రామాలలోని భూములను సమానహక్కుతో కలిగివుండ డటం, వ్యవసాయం, చేతి పరిశ్రమల కలయిక, మార్పులేనివిధంగా శ్రామిక విభజన—గ్రామాలలోని కులములు వీటిమీద ఆధారపడి ఉన్నాయి."

మహానుభావుడు మార్క్సు, "మార్పులేనివిధంగా శ్రామిక విభ జన" అని అంటాడు కాని మహాభారతంలోను, మనుస్మృతిలోను, నిరుద్యోగి అత్యవసర పరిస్థితులలో వృత్తిని మార్చుకోవచ్చునని అన్నారు.

మరొకచోట అంటాడు—

“...ఖర్చుకాగా మిగిలినదే వ్యాపార వస్తువుగా మారుతుంది. ఈవిధంగా తమను తాము పోషించుకోగల సంఘాలలో ఉత్పత్తి విధానం చిక్కులు లేకుండా చాలా సులభంగా ఉంటుంది. (ఆసియా ఖండపు సంఘాలు యిలాంటివి) కాబట్టే ఆసియాఖండపు సంఘాలలో మార్పులేదు...”

“మార్పులేకుండా ఉండటం” అంటే ఏమిటి? 'మార్క్సు' భావమేమి? గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రతివ్యక్తికి తగినంత పనిని, నిరంతరంగా చేసుకోటానికి పూచీని, తగిన జీవితాధారాన్ని, యివ్వగలిగితే _ అలాంటి కాలంలోని ఏమిటి? మార్పులేకపోవటంవల్ల చెరుపు ఏమున్నది?

* * * * * *

“వర్గపోరాటం తప్పనిసరిగా కార్మికవర్గ నియంతృత్వానికే దారి తీస్తుందని నేను రుజువుచేశాను” అని మార్క్సు వాదిన కాని 1870_72 లో, [illegible] సాగిపోతున్న ఫ్రెంచి కర్షక వర్గానికి విజ్ఞప్తి చేస్తూ, అప్పుడే 'కమ్యూన్'గా తయారైన అత్యల్ప సంఖ్యాకులైన వారిని కార్మికుల నాయకత్వాన్ని అంగీకరించమని ప్రార్థించాడు.

అయితే, “సహజంగానూ అత్యవసరంగానూ” కార్మిక వర్గ నాయకత్వాన్ని కర్షకులు ఎందుకు అంగీకరించాలి?” అని మార్క్సు ఆలోచించలేదు. 'జాకోరీ' విప్లవం * మొదలు 1797_99 నాటి ఫ్రెంచి విప్లవం వరకూ, తిరుగుబాట్లలోను, విప్లవాలలోను, అప్పుడే తయారవుతున్న కార్మిక వర్గం కన్న ఫ్రెంచి కర్షక వర్గానికే హెచ్చు అనుభవం ఉన్నదే! జాకోబిన్ పార్లమెంటు చేయబోయే నిర్ణయాలను సరిగా ఊహించి, జమీందారీ రికార్డుల నన్నిటినీ, కర్షకులే తగలబెట్టేశారు. లౌకికంగాను, మత విషయాలలోను, జమీందారీ పద్ధతిని నశింప చేశారు.

---

* 1358 లో ఫ్రాన్సులో, జమీందారుల నిరంకుశాధికారం పైన, దమననీతి పైన, తిరగబడ్డ రైతుల ముఠాకు 'జాకోరీ' అని పేరు. జాకోరీలు ప్రాణాలకు తెగించి పోరాడేరు. విప్లవం అణచడానికి జమీందార్లు చాలా ప్రయాసపడ్డారు.

అలాంటి ఫ్రెంచి కర్షకవర్గాన్ని... నీతి నియమాలు లేని నాగరికుల నాయకత్వాన్ని, స్థైర్యంలేని వారి స్వప్రజ్ఞానాయకత్వాన్ని అంగీకరించమనటం... వాస్తవికత కాదేమో!

విప్లవం సాగించగలది కార్మికవర్గమే; అదిమాత్రమే కర్షకుల సమస్యలను పరిష్కరించగలదని, వారి బాధలను నివారించగలదని, ఫ్రెంచి కర్షకులకు మార్క్సు చెప్పాడు. అంతేకాదు యీనాడు మార్క్సు నాయకులలాగ రాజకీయాలలో గాని, ప్రభుత్వంలో గాని, సమానమైనభాగం పంచిపెడతానని అతను అనలేదు; వారికి కష్టాలు లేకుండా చేస్తానని మాత్రం అన్నాడు.

"ఫ్రెంచి కర్షకవర్గం ఆనాడు మార్క్సు యిచ్చిన సలహాను వినివుంటే, కార్మికవర్గం దానిని యేవిధంగా ఆదరించివుండునో!" అది అంటే, రష్యాలోని అనుభవాలే మనకు ఆ సంగతిని చెప్తాయి. నేటి కార్మికవర్గ నియంతృత్వం నేటి కర్షకవర్గాన్ని ఆదరిస్తున్నట్లో, అలాగే ఆనాటి ఫ్రెంచి కార్మికవర్గంకూడా ఆనాటి కర్షకవర్గాన్ని ఆదరించివుండును.

రష్యన్ రైతులు సమిష్టీకరణానికి అంగీకరించిన తర్వాత కూడా వారిని అచ్చటి కార్మికవర్గ నియంతృత్వం యేవిధంగా ఆదరిస్తున్నదో చూపుటకు రెండు ఉదాహరణలు ఇస్తున్నాము:

రైతునుండి భూమి శిస్తును పంటలో వంతుగా తీసుకొనే విధానం భారతవర్షంలోలాగే రష్యాలోకూడా అమలులో ఉంది. అంచనావేసిన పంటలో నూటికి 15 వంతులుగాని, 20 వంతులుగాని పంటను ప్రభుత్వానికి రైతు యిచ్చుకోవాలి__అంచనావేసిన పంట పండినాసరే, పండకపోయినా సరే!

ప్రభుత్వం పంటలను స్వాధీనం చేసుకున్నప్పుడు వాటికి నిర్ణయించే ధరలు బజారు ధరలకంటె చాలా తక్కువగా ఉంటాయి. ధాన్యాదులకు నగరాలలో ప్రజలు చాలా తక్కువధర యిస్తుంటారు; తాము ఉత్పత్తిచేసే వస్తువులకుమాత్రం సాధ్యమైనంత హెచ్చుధరలను తీసుకుంటారు.

ఈవిధంగా జరగటం సహకారసంస్థలద్వారానే! ఈధరల కత్తిరింపు ఎప్పుడూ రైతుకు ప్రతికూలంగానే ఉంటుంది.

అన్ని పేరులమీద కత్తిరింపులూ అయిపోయాక, సమిష్టి వ్యవసాయంలో రైతుకు మిగిలేది నూటికి నలభై వంతుల పంట.

అంటే, మన దేశంలోని వాటా పంటదారులకు మిగిలిన పాటి కూడా అయినా మిగలదన్నమాట.

రష్యాలో గ్రామీణ పరిస్థితులకు అనుసరించి తయారు చెయ్యబడిన శాసనాలు ఏవీ లేవు.

అంటే, రష్యాలో పంటలు పండించే రైతు ప్రభుత్వ వర్గానికి చెందిన కార్మికుని కంటె హీనమైన పరిస్థితులలో జీవిస్తున్నా డన్నమాట.

(16-8-44 "హిందూ" నుండి)

మార్క్సవాది : మార్క్స తత్వం

3

నేటి రష్యన్ నియంత స్టాలిన్ కు లెనిన్ ప్రమాణ పురుషుడు. లెనిన్ "మార్క్సవాది అంటే ఎవరు?" అన్న ప్రశ్నకు జవాబు సూత్రప్రాయంగా యిలా చెప్పాడు.

"వర్గపోరాటాన్ని గుర్తించడం కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని గుర్తించడమేనని ఎంచుకోగల భావవ్యాప్తి ఉన్న వ్యక్తే మార్క్సవాది"

తాను "వర్గసమరం నిశ్చయంగా, తప్పని సరిగా కార్మికవర్గ నియంతృత్వానికే దారి తీస్తుందని" ఋజువు చేశానని మార్క్స వాదిస్తాడు. (ప్రభుత్వం, విప్లవం పుట 30) లెనిన్ యిలా చెప్పటకు యీ వాదమే కారణం.

నిజానికి యీనాటి కమ్యూనిస్టుల విశ్వాసం కూడా యిదే. కనుక, ప్రపంచంలో 100 మిలియన్ల కన్నా అధికంగా నున్న రైతులకు కమ్యూనిస్టుల సాంఘికవిధానంలో గౌరవప్రదమూ, సురక్షితమూ పురోభివృద్ధి కరమూ, అయిన స్థానం ఉన్నదని అనుకోగలమా?

కౌట్‌స్కీ (Kautsky) అతని అనుచరులూ, మార్క్సు చూప దేశాలను సామ్యవాద భావగతిని పరిశీలించి "బూర్జువా సమరం అంతరయ్యే వరకే వర్గ సమరం ఉంటుంది" అని చెప్పారు అంటే ధనికవాదం పడిపోయాక, సామ్యవాద సిద్ధాంతాల సిద్ధికి కార్మిక నియంతృత్వం ఉంచనవసరం లేదన్నారు అన్నమాట.

సోవియట్ రష్యా, రిపబ్లికన్ స్పెయిన్‌లలోని స్థితిగతులను బట్టి, రెండు మహాసంగ్రామములలోని అనుభవాలను బట్టి, ఆలోచిస్తే బూర్జువా అధికారానికి ఎదురుగా విప్లవంసాగించి దానిని పడగొట్టేక కొద్దికాలం వరకైనా ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం తప్పక సరిగా ఉంటుందని నిశ్చయించవచ్చును అయినా, అనియంతృత్వం రష్యాలోలాగ ఏదో ఒకవర్గపు నియంతృత్వం కాకుండా, అన్నివర్గాల సమ్మేళనము యొక్క అధికారమైతేనే, అన్ని శ్రామిక వర్గాలకు, యితరులకు సంతుష్టి నివ్వగలుగుతుంది. ఎలాంటి పరిస్థితులలోనైనా, రాజకీయాలలో నియంతృత్వం విశ్వసించరాని భయంకర అనుభవము; అందుచేత, అది నిజమైన ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం కాకుండా, ఏదో ఒక వర్గపు నియంతృత్వమైతే విరుగుడు లేని విషం అన్నమాట

కమ్యూనిస్టుపార్టీ యిలాంటి ఏకవర్గ నియంతృత్వాన్ని అంగీకరించి, దాని స్థాపనకు నడుము కట్టింది పోనీ, ఆ ఏకవర్గంలోని వర్గం లోని వర్గం ప్రపంచంలోని ప్రతీ దేశంలోనూ అత్యధిక సంఖ్యాకులుగా వున్న కర్షక వర్గమా అంటే, కాదు, మహాస్వల్పంగా నున్న కార్మికుల వర్గం!

ఈపిడివాదం చాలనట్లు లెనిన్‌తోపాటు "వర్గ సమర సిద్ధాంతము కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని, రాజకీయంగా దాని గొప్పతనాన్ని తప్పని సరిగా ఋజువు చేస్తుందని" కమ్యూనిస్టులు విశ్వసిస్తారు.

మార్క్సు, ఏంజిల్సు, లెనిన్, ఆనాటి పాశ్చాత్య పారిశ్రామిక దేశాలనే దృష్టిలో ఉంచుకున్నారని, అందుచేతనే అక్కడ విప్లవ సమరంలో అభివృద్ధి పొందుతున్న కార్మిక వర్గపు ప్రముఖ పాత్రను గూర్చి పిచ్చినమ్మకాలు పెట్టుకున్నారని, సుస్పష్టమే. ప్రాగ్దేశాలలోని అతని అనుసరులు కూడా "శ్రామిక జనులను, పీడిత ప్రజలను, అందరినీ ఒక క్రమశిక్షణలోకి తెచ్చి, నాయకత్వం

వహించి, సుశక్తగా, మార్గదర్శిగా ఉండగల సమర్థత ఒక్క కార్మిక వర్గానికే ఉంది. నవయుగ స్థాపనకు పునాది కట్టగల వర్గము అదే" అని లెనిన్ ఉపదేశించిన మంత్రాన్నే పునశ్చరణ చేస్తున్నారు.

అయితే, కర్షకులకు, మధ్యతరగతిలో కింది మెట్టు మీద నున్న వారికీ, నగరం కూలీలుగా ఉన్న వారికీ, వారి వారి ఆర్థిక సాంఘిక ప్రతిపత్తి ద్వారానే మార్గదర్శిగా ఉండగల సమర్థత యూరోపియన్ దేశాలలోనైనా ఒక్క కార్మిక వర్గానికే ఉందనటం తప్పు!

నిజానికి, యూరోపియన్ దేశాలలోని కర్షకులకు "ప్రజకు" రష్యాలో స్థాపించబడ్డ కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం యేవిధంగానూ మోహకంగానూ, ప్రోత్సాహకరంగానూ, ఉద్రేకకరంగానూ, కనబడలేదు: అందు చేతనే కమ్యూనిస్టుపార్టీ యివ్వ చూపిన కార్మిక వర్గపు నాయకత్వాన్ని, మార్గదర్శకత్వాన్ని, వారు యీనాటివరకూ అంగీకరించలేదు.

పైగా ప్రకృతి శాస్త్రాల్లో వివిధంగా "ఇది కార్యం, ఇది కారణం" అని నిర్ణయం చెయ్యగలట్లో, అదే విధంగా ప్రముఖ రాజకీయ సంఘటనల జోక్యం [illegible] [illegible] సారథ్యం కోతలు లోనే మార్క్సు వాదులు తమ పత్రికలలో కూడా అనుకోని విధంగా కర్షకులూ, ప్రజా, పనిచేయ నారంభించారు

యూరోపియన్ దేశాలలో ఫాసిజమ్ అధికార ప్రాబల్యం లోకి వచ్చుటకు కారణాలు – ఒకటి: ఏదో ఒక అధికారం చేత పడకపోతే, కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం ఎక్కడ వచ్చి పడుతుందో అన్న భయం; రెండు; కమ్యూనిస్టులు కర్షక ప్రజా వర్గాల పట్ల బహిరంగంగా ప్రదర్శిస్తున్న తృణీకార భావమూ, అసహ్యమూను.

ఆగ్నేయ యూరోపియన్ దేశాలలోని కర్షకులకు కూడా రష్యన్ కార్మికవర్గ నియంతృత్వం పట్ల అనాదరణ కలుగుటచేతనే, వారు కమ్యూనిస్టు పార్టీతో కలియుటకు అంగీకరించలేదు. స్వతంత్రమైన కర్షక సంఘాలను, రాజకీయ పక్షాలను, తయారుచేసుకున్నారు. సహకారోద్యమం ప్రాతిపదికగా నున్న కర్షక సామ్యవాదం అనే ఆదర్శ ప్రాతిపదికను అభివృద్ధి చేసుకున్నారు.

1930 నుండీ 1945 వరకూ ఉన్న ప్రపంచ సంఘటనలను పరిశీలించాక, సామ్యవాదులు నేర్చుకోవలసిన పాఠం ఇది –

ప్రపంచంలో ఏ దేశంలోనైనా సరే, నిజమైన కష్టజీవులందరూ ఏదో ఒక వర్గపు నియంతృత్వానికి - ఆ వర్గం కార్మికులదయినా, మధ్యతరగతిదే అయినా, కర్షకులదే అయినా - అంగీకరించరు. వారు అంగీకరించే అధికారానికి ప్రాతిపదిక ప్రజాస్వామిక కర్షక కార్మిక ప్రజారాజ్య విధానము మాత్రమే!

అయితే కమ్యూనిస్టులు ఇంకా తమ కర్షక వ్యతిరేకమైన దృక్పథాన్నే అనుసరిస్తూ ఉన్నారెందుచేత?

వారు యీ విధమైన దృక్పథాన్ని అనుసరించడం కర్షక ప్రజా వర్గాల విప్లవశక్తి సామర్థ్యాలు తెలియక పోవడం చేతనే అని చెప్తే మనం నమ్మలేము. బాల్కన్ రాష్ట్రాలలోని రైతుల విప్లవోద్యమాన్ని దాని ప్రాముఖ్యమును, దాని అంతరార్థాన్ని గ్రహించక కాదు; మార్క్స్, లెనిన్‌లు వారిలో కల్పించిన కర్షక వ్యతిరేకమైన దురభిప్రాయాలే యీ తప్పు దృక్పథానికి కారణం.

ఇందుకు మరొక కారణం కూడా ఉంది రష్యాలో బోల్షవిక్ పార్టీ వారు వారి సంసారాన్నంతా సర్దుకొని, కర్షకుల పక్షాన దృష్టి తిప్పేసరికి కర్షకవర్గ నాయకత్వం సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల చేతులలో ఉంది. ఆనాటినుండీ (1905 నుండీ 1917 వరకూ) సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల సత్తాని అపకీర్తి చుట్టుటకు వారి నాయకత్వం శక్తిలేనిదని ప్రపంచానికి చాటడానికి బోల్షవిక్ పార్టీ విశ్వప్రయత్నం చేసింది.

ఆనాటి వివాదంలో రష్యాలో కర్షకవర్గం అతి తీవ్రమైన విప్లవ వర్గమనీ, విప్లవ శక్తులకు ప్రథమశ్రేణి కాగలదని, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు అన్నారు

అబ్బే, అలాకాదు; కార్మికవర్గమే విప్లవశక్తులకు నిజమైన ప్రథమశ్రేణి" అని బోల్షవిక్ పార్టీ అంది. ఈ సాంఘిక విప్లవనాయకత్వాన్ని తనకే పట్టాభిషేకం చేసి మార్క్స్, ఏంజెల్సు అవతారం చాలించారని కూడా చాటుకోడం ప్రారంభించింది.

సరి! ఆనాటి నుండీ కర్షకులకు విప్లవం చేయుటకు సామర్థ్యం లేదని వారు క్రమబద్ధంగా తమ సంస్థను తయారు చేసుకోలేరని బోల్షవిక్ పార్టీ ప్రచారం ప్రారంభించింది. ఆనాటి వివాదం లోని అనుభవాలను, సాంప్రదాయాలను, గ్రహించకుండానే ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల కమ్యూనిస్టులూ యిదే ప్రచారం ప్రారంభించారు.

ఒకనాటి సూత్రాలు యివి - ఈ వివాదం దృష్టిలో నుంచుకొని చదవాలి వీటిని.

“మార్క్సు తత్వం అంటే కార్మికవర్గం తన స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాటం సాగించే సిద్ధాంతము యొక్క - వాదం” అని లెనిన్ వ్రాశాడు.

భారత దేశంలోనేమి, చైనాలోనేమి, కమ్యూనిస్టుల చర్యలు వారి శాస్త్రీక లెనిన్ ఉపదేశాలను మరిచిపోలేకుండా ఉన్నారని ఋజువు చేస్తున్నాయి.

ఈ సంగ్రహంలో మార్క్సిజ సనాతన తత్వంలో కర్షకులకు స్థానం ఏమి? నిజానికి అభ్యుదయకరం, శుభకరం అయిన మార్క్సు కమ్యూనిస్టులలో కలుగుతుందని భారత రైతాంగం చైనా కర్షకులు వారి వారి నాయకులు విశ్వసించడం వారి తప్పిదమే!

అయితే, ఆయా దేశాల కర్షకవర్గాలు వారి నాయకులు అవిధంగా విశ్వసించడానికి ఒక ప్రమాణం ఉంది

“ఆచరణమే గొప్ప గురువు ఎవరు సరియైన దారిలో వెడుతున్నారో అది చూపుతుంది” అన్న లెనిన్ ఉపదేశాన్ని కమ్యూనిస్టులు గ్రహిస్తారని పాపం వారు తలిచారు

లెనిన్ : రైతులు

4

రైతులు తమ పక్షాలను అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నారు. సహజమైన శక్తిసామర్థ్యాలు అవి కలిగి ఉన్నట్లు, రాజకీయాధికారాన్ని అవి ఆశించేటట్లు, ఆ పక్షాలను తయారు చేసుకుంటున్నారు.

కాని, యీ విషయంలో లెనిన్‌కు ఎలాంటి అభిప్రాయాలు ఉన్నాయో పరిశీలిద్దాం.

మార్క్సులాగే అన్ని తరగతులనూ నాశనం చెయ్యాలని లెనిన్ కూడా ఆకాంక్షించేడు. ఆఖరుకి ఒకే ఒక తరగతి - కార్మికుల

తరగతి - ఉండాలని అతని ఉద్దేశం. అందుచేతనే "'వామ పక్ష' కమ్యూనిజమ్" (Left wing Communism) లో యీవిధంగా అన్నాడు,

"తరగతులను నాశనం చెయ్యటం అంటే, భూస్వాములను, పెట్టుబడి దారులను నశింపచెయ్యటం కాదు ఆపని మనం చాలా సులువుగా చెయ్యగలిగాము. తరగతులను నాశనం చెయ్యటంఅంటే, చిన్న చిన్న సరకుల ఉత్పత్తిదారులను కూడా వదిలించుకోడం అన్న మాట వారిని నశింప చెయ్యలేము. బలవంతంగా అణచివేయ లేము." (పుట 20)

అంటే, కమ్యూనిస్టు పార్టీ హయాంలో రైతులు, చేతిపని వారలు, కూడను 'వినాశము' చేయబడతా రన్నమాట!

రైతుల గురించి, చేతిపని వారల గురించి, బోల్షివిక్ పార్టీని 'హెచ్చరిస్తూ' లెనిన్ యిలా అన్నాడు.

"ఛోటా బూర్జువా వర్గంలాగే నీతి లేకుండా కుళ్లు కంపు కొడుతూ వ్యక్తిగతమైన భావాలతో నిండిన అహంకారంతో వెర్రి ఆనందమునకూ, నిరాశకూ మధ్య కొట్టుకుంటూ యీవర్గాలే కార్మిక వర్గానికి చుట్టూ ఉన్నాయి ఎటు చూసినా రైతులూ, చేతిపని వారలే ఉన్నారు. కంటికి కనబడకుండా, తమకు కూడా తెలియకుండానే, తమ దైనిక చర్యలలో కార్మిక వర్గాన్ని శక్తిలేని దానిగా చేస్తూ, బూర్జువా వర్గం కోరే ఫలితాలనే సంపాదిస్తూ, బూర్జువా వర్గాన్ని తిరిగి స్థాపించడానికి ప్రయత్నిస్తూ, కోటాను కోట్లుగా నున్న చిన్న ఉత్పత్తి దార్లను ఓడించటంకన్నా కేంద్రీకృతమైన బూర్జువా వర్గాన్ని ఓడించటం వేయిరెట్లు సులువు. దుర్భేద్యమైన కార్మిక వర్గపు క్రమశిక్షణను ఎవరు ఎంత కొద్దిగా బలహీన పరచినా, అది కార్మిక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా బూర్జువా వర్గానికి సహాయం చేసినట్లే లెక్కించ వచ్చు"

అబ్బ! ఎంతటి భయంకర ప్రబోధం! ఎంతటి నీచ భావాలు! కార్మికుల "నైతిక బలాన్ని తగ్గించే" రైతులంటేను, ప్రాబల్యమంటేను, లెనిన్‌కు ఎంత భయం! కర్షక వర్గాన్ని "వర్గంగా నశింప చెయ్యాలనే" లెనిన్ నిశ్చితాభిప్రాయం సంపూర్ణంగా కర్షక వ్యతిరేకం; తప్పుల పుట్ట; విప్లవ వాదానికే ప్రతికూలం. అయినా ఇలాంటి

భయాలు ఉన్నప్పుడు అవిస్పష్టమైన అభిప్రాయం ప్రకటించాడంటే- తప్పులేదు, వింతలేదు.

సంస్థను నిర్మించటంలో కష్టకాలమున్నా ప్రతిఘటన, విజయవంతంగా విప్లవాన్ని సాగించటంలో వారికున్న శక్తిసామర్థ్యాలను వారి ప్రత్యేక సంస్థలను తయారు చేసుకొను సమైక్యతను, స్వతంత్ర రాజకీయాలలో అధికారాన్ని, నాయకత్వాన్ని, సంపాదించుకోడానికి వారికున్న ఆకాంక్షను, లెనిన్ తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నాడు. అందుచేతనే, కర్షక వర్గంలో ప్రజావర్గంలో లోలోపలనే మెలిగి పోతున్న విప్లవ చైతన్యాన్ని చోటా బూర్జువా తత్వమని లెనిన్ కొట్టిపారేశాడు.

“కర్షకుల విప్లవ చైతన్యానికీ, కార్మికుల విప్లవ చైతన్యానికీ కావలసిన అవసరాలలోనో, పరిమాణంలోనో, ఏదో ఒక ప్రముఖతత్వం లోనో కొద్దిగానో, గొప్పగానో, భేదం ఉంది” అని లెనిన్ ఉద్ఘాటించాడు. కాని, అనేక యూరోపియన్ దేశాలరైతులు, చైనా రైతులు, వనూనీతి పద్ధతిలో, యుద్ధాల కాలములో, నిర్మించుకున్న ఉత్కృష్ట సంస్థలను అధికారాన్ని సంపాదించుకొన పెంపొందించుకొన్న ఆత్మవిశ్వాసం లేని విప్లవశక్తిని పరీక్షించినట్లు కర్షక వ్యతిరేకంగా లెనిన్ చేసిన యీ ఆలోచనలు ఎంత సుస్పష్టంగా తెలుసుకోగలరు.

యూరోపియన్ కర్షక వర్గానికి సంఖ్యాధిక్యతలో నున్న బలాన్ని విప్లవ విజయానికి ఆవర్గంయొక్క అవసరాన్ని ఆవర్గంలో అంతర్లీనంగా నున్న మొక్కవోని విప్లవకాంక్షను లెనిన్ గ్రహించాడు. “సాంఘిక శక్తికి గుర్తు రైతాంగం అనేకయూరోపియన్ దేశాలలో ప్రముఖంగా ఉన్న కర్షక వర్గం ఎక్కువగా పీడించబడి, బాధ పడుతున్నది. అయితే వినాశనాన్ని ఎదుర్కొన్నప్పుడువారి జీవిత స్థితిగతులనునిశితమైన ఆవేదనతో నాశనాన్ని పొందుతుంది. ఎంతటి చెడుగునైనా ఎదుర్కొంటుంది; తుదకు వారిని అతివాద విప్లవానికే నడిపిస్తుంది” అని లెనిన్ ఉద్ఘాటించాడు.

కాని కార్మిక వర్గమే గొప్పది అన్నవాడిన యీ ఉద్ఘాటన వల్లఎక్కడ దెబ్బతింటుందో అని కాబోలు, వెంటనే యిలాఅన్నాడు- “వీరు నైపుణ్యంలేకుండా, సంస్థలో క్రమశిక్షణతో పట్టుదలను ప్రజ

స్వాతంత్ర్యానికి సమర్థులు కారు. కాని ఏ కర్మాగార ఔత్సాహిత్యానికి వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు చేయటం మాత్రం సమర్థులు"

యుద్ధానికి పూర్వం జార్జి ఫ్లెక్ హెన్రీ రెస్టుటు విప్లవకారుడు, రాయ నిర్మించిన వర్ణాలు, లెనిన్ తెలిసిన యీ సిద్ధాంతం తప్పని రుజువు చేస్తున్నాయి. లెనిన్ బోధించిన విధానాలకన్న కమ్యూనిస్టుల శక్తివంతమైన విధానాలవల్లనే బ్రహ్మాండమైన విప్లవ విజయాలు కలిగాయి. వీటి ఫలితంగా, అప్పటి తర్వాత కర్షక వర్గం సాగించిన విప్లవ పోరాటాలలో కార్మికవర్గం సాగించిన విప్లవ పోరాటంలో కార్మిక వర్గం నాయకత్వానికి నిరాకరించింది.

కాని, ఏ యూరోపియన్ విప్లవంలో కార్మిక వర్గంకంటె ఎక్కువ క్రమ శిక్షణనూ, సమైక్యతనూ హెచ్చు వైరుధ్యాన్ని, చంచలత్వాన్ని కర్షక వర్గము ప్రదర్శించింది? రష్యానికే, జర్మనీ, ఫ్రాన్సు, భారత వర్గాలలోని కర్షక విప్లవాలను గురించి నిష్పక్ష పాతంగా పరిశీలిస్తే ఆనాటికి వీరైనంత వరకూ కర్షకులు, నేమ వర్గానికి చెందిపోని విప్లవకారుల బలాన్ని క్రమశిక్షణను, సమైక్యతనూ, ప్రదర్శించారని నిర్ణయించవచ్చు. కాని ఇంగ్లీషు చార్టిస్టు ఉద్యమంలో, పారిస్ కమ్యూన్ లో 1870-72 మధ్య జరిగిన ఇతర ఉద్యమాలలో 1905 నాటి రష్యన్ విప్లవంలో కూడా అపజయాలు విప్లవానికి అత్యవసరమైన యీ ప్రముఖ గుణాలనే ప్రదర్శించలేకపోయాయి. అయా వర్గాలలో విప్లవతత్వం అభివృద్ధి పొందకపోవడమే యిందుకు కారణం.

---

* చార్టిస్టు ఉద్యమం: 1838 లో లండన్ లోని 'వర్కింగ్ మెన్సు' సంఘం (working mens association) ప్రజలకు 6 ముఖ్యమైన హక్కులను కోరుతూ ఒక ఉద్యమాన్ని లేవదీసింది. ఆ ఉద్యమం దేశం నాలుగుమూలలా పాకిపోయింది; చార్టిస్టులు బ్రహ్మాండమైన సభలు చేస్తుండేవారు; రాత్రిపూట రహస్యంగా సమావేశమై కవాతు చేసేవారు వీరి ధోరణి చాలా ప్రమాదకరంగా ఉండేది. 1839 లో 'చార్టిస్టు మహాసభ' సమావేశం అయి, ఒక కోటి సంతకాలతో ఒక "పిటిషన్" ను కామన్సు సభ్యులకు అందచేశారు వారు ఆ "పిటిషన్" లోని సంగతులను ఆమోదించలేదు. వెంటనే "న్యూపోర్టు" పెద్ద అల్లరులు జరిగాయి; చాలామంది చచ్చిపోయారు 1847 లో చార్టిస్టులు 'కెన్నింగ్ టన్' లో ఒక మహాసభను ఏర్పాటు చేశారు: అక్కడ

వారంతా తమ 'పిటిషన్' తీసుకొని పార్లమెంటుముందు ప్రదర్శనాలు జరపాలని వారి ఉద్దేశం. కాని డ్యూక్ ఆఫ్ వెల్లింగ్టన్ తన సైన్యాలతో వచ్చి యీ 'మహాసభ'ను భయపెట్టి, చెదరగొట్టివేశాడు.

కూలీల వర్గానికి యిబ్బందులున్నంత కాలం యీ ఉద్యమం చాలా హెచ్చుస్థాయిలో నడిచింది: పన్నులు తగ్గటం, వర్తకం బాగుపడటంతో వారి స్థితిగతులు మారాయి; యీ ఉద్యమం ఆఖరై పోయింది.

ఈ విషయాన్ని స్పష్టంచేస్తూ ఫాక్స్, "కమ్యూనిజమ్" అనే గ్రంథంలో యిలా అన్నాడు:

"ఆ రోజులలో కార్మికవర్గం రాజకీయంగా చాలా తక్కువ స్థాయిలో ఉండేది. యంత్రాన్ని నడిపించే యజమానిని దూషించడానికి బదులు యంత్రాన్నే దూషించిన రోజులున్నాయి. భావిని చూచి యోచించుటకు బదులు గతకాలంపైన దృష్టిని కేంద్రీకరించిన దినాలుకూడా ఉన్నాయి..." (పుట 26)

అయినా, కార్మికవర్గానికి అనుకూలంగా నైష్ఠిక వ్యతిరేకమైన మరభిప్రాయాలను, చరిత్రకు ప్రతికూలమైన భావాలను, లెనిన్ ప్రకటించడం చాలా ఆశ్చర్యకరమైన సంగతి

** "పారిస్ కమ్యూన్"— ఫ్రాన్సులో 'మ్యునిసిపాలిటీ'కి "కమ్యూన్" అంటారు. 1789 లో ఒక 'విప్లవసంఘం' పారిస్‌లో యీ పేరుతో స్థాపించబడ్డది. కాని 1794 లో అది రద్దుఅయింది. 1871 లో రెండో పారిస్ కమ్యూన్ స్థాపితమై, జర్మన్ సైన్యాలు పారిస్‌నుంచి వెళ్లిపోగానే, పారిస్‌ను ఆక్రమించింది. "జాతీయ అసెంబ్లీ"కి బదులు కమ్యూన్‌ల కూటమి ప్రభుత్వాన్ని సాగించాలని అన్నది. "ట్యూలరిస్" (రాజభవనం)నీ, విల్లిహోటల్‌నీ, యింకా అనేక ప్రభుత్వ భవనాలనీ, తగలపెట్టేశారు, ఈ విప్లవాన్ని 'జాతీయ దళాలు' వచ్చి అణిచివేశాయి.

అయితే, తాను ఉద్దేశించిన విప్లవానికి కర్షకుల సహాయాన్ని ఆర్జించడానికిమాత్రం లెనిన్ సిద్ధపడ్డాడు; వారికిమాత్రం ప్రాముఖ్యం లేని స్థానాన్నే యిచ్చాడు.

ఉదాహరణగా — 1893 లో "గ్రామాలలోని దరిద్రులు" గూర్చి వ్రాస్తూ, వారు రష్యా అంతటా విప్లవంచేసి, తిరుగుబాటు చేయాలని అన్నాడు... కాని ప్రత్యేకమైన ప్రముఖపాత్ర నిర్వహించమన్నాడా?

అవ్వే... వారు పట్టణ కార్మిక ప్రజకు సహాయంగా మాత్రమే నడవాలన్నాడు.

తుదివరకూ పోరాడాలన్నా మా కర్షకులు సాగించాలి... దాని ఫలితంగా స్థాపించబడే స్వాతంత్ర్యంమాత్రం — "కార్మిక కర్షక స్వాతంత్ర్యం!" అంటే, ఆ వ్యవస్థలో ద్వితీయస్థానాన్నిమాత్రమే కర్షకులు ఆక్రమించుకోగలరన్నమాట!

ఇంతకుపూర్వం జరిగిన కర్షక విప్లవాలలో నాగరిక కార్మికుల సహాయం లేకపోవడం చేతనే కర్షకవర్గం అపజయాన్ని పొందిందని ఊహించి లెనిన్ యిలా అన్నాడు —

అంటే, యే విప్లవానికైనా నాయకత్వం వహించడానికి, మార్గదర్శకులవడానికే, ఒక్క నాగరిక కార్మికులకే సామర్థ్యం ఉందని లెనిన్ విశ్వాసం!

కాని, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల ప్రయత్నాలను ఎదుర్కొంటూ, కర్షకులకు ఎవరి నాయకత్వం అవసరం లేదని, వారి సంగతి వారు చూచుకోగలరని చెప్తూ, "ఏం, కర్షకులు చంటిపిల్లలా యేమిటి వాళ్లు యింకొకరినుంచి ఆజ్ఞలను పుచ్చుకోడానికి?" అని ప్రశ్నించాడు.

* * * *

సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ప్రతిపాదించిన ఆర్థిక ప్రణాళికలో ముఖ్యమైన పంక్తులు యివి—

1. రైతులలో సహకారసంఘాలను నెలకొల్పాలి.

2. వారు 'మీర్' అంటే, గ్రామపంచాయతీలలో బలపడాలి.

8 రైతుకి ఉన్న భూమిని అమ్ముకొనే హక్కును తగ్గించాలి

“వెలుబడిపోవాలి, రైతులనుండి శ్రామికుల చేతుల్లోకి భూమి మలుపుగా వెళ్లడానికి, రైతు భూమిని పోగొట్టుకోడానికి, వగైరా సహాయం చేయాలి” అని వాదించారు.

కాని, యీ ప్రణాళికను లెనిన్ ప్రతిఘటించాడు. ఇది కర్షక వ్యతిరేకమూ అంటే కాదు. కర్షకుల కక్ష్యల అవసరాలను చాలా చక్కగా తీరుస్తుంది.

అయితే, ఎందుకు ప్రతిఘటించాడు?

మొదటి విషయంలో, “రైతుకి ఏ ఇష్టం, అవసరం, లేకుండా తన భూమిని అమ్ముకొనే హక్కును కుదించాలి” అని లెనిన్ ఉద్ఘాటన. ఈ వాక్యం సాహుకారుకీ, భూస్వామికీ లాభదాయకం.

రెండవ విషయంలో గ్రామ పంచాయతీలు గ్రామస్తులందరూ “మీర్” గ్రామ పంచాయితీలో చేరి సమైక్యతగానుంటే, కార్మిక వర్గ నాయకులను ప్రతిఘటించగల కర్షక వర్గనాయకులైన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకు అవకాశం అలా ఏర్పడటం లెనిన్‌కు యిష్టంలేదు.

ఐకమత్యం ఉండాలని లెనిన్ అన్నాడు. అయితే, గ్రామీణ కార్మికులకూ, నాగరిక కార్మికులకూ, మధ్యమాత్రమే ఆ సమైక్యత. లెనిన్ చెప్పిన సమైక్యతాభావంలో కర్షకులకు చోటు లేదు.

ఇవి అతని ప్రతిఘటనకు కారణాలు.

“మధ్యతరగతి కర్షకుల ఆస్తులనూ పేదరైతుల ఆస్తులనూ సోషల్ డెమొక్రాటులు లేకుండా చేస్తారు.” అనే బూర్జువా పక్ష విమర్శకు జవాబిస్తూ లెనిన్ యిలా అన్నాడు;

“ఆమాట పచ్చిఅబద్ధం. ఇతరుల శ్రమమీద ఆధారపడి జీవిస్తున్నవారి ఆస్తులను, పెద్ద భూస్వాముల ఆస్తులను, మాత్రమే సోషల్ డెమొక్రాటులు తీసుకొంటామన్నారు; శ్రామికులను ఉపయోగించకుండా జీవిస్తూ, మధ్యతరగతికీ బీదతరగతికీ చెందిన కర్షకుల ఆస్తులను వారు తీసుకోనరు.”

కాని యీ జవాబులో ఒక చిన్న వాక్యాన్ని చేర్చాడు. “సోషల్ డెమొక్రాటులు బూర్జువా పక్షాన ఉండేవారిని రక్షించరు” అని, అంటే ముందు ముందు కార్మికవర్గపు ఔన్నత్యాన్ని కాదనే వారిపై దెబ్బకొట్టడానికి సులువైనమార్గం యిది అన్నమాట.

రైతులు వారి భూములను అమ్ముకొనే హక్కు లేకుండా చెయ్యాలని సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు చేసిన ప్రతిపాదనను ప్రతిఘటిస్తూ, సామ్యవాదం సిద్ధించాక కార్మికవర్గం బూర్జువా వర్గాన్ని జయించాక, భూములను సంఘమంతటికీ చెందేటట్లు చేస్తాం, భూమిని అమ్మే హక్కు ఎవరికీ ఉండదు" అని లెనిన్ ఉద్ఘాటించి, తాను యింతకుముందు చెప్పినది తానే కాదన్నాడు.

తాను ఏనాడో జరగాలనే విషయాన్ని సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ఇవాళే - వెంటనే - జరగాలని ప్రతిపాదిస్తే, లెనిన్ ఎందుకు ప్రతిఘటించాడు? ఈ ప్రశ్నకు లెనిన్ యిచ్చిన జవాబు "ప్రతి విషయానికీ మొదటి మెట్టు, ఆఖరి మెట్టు ఉంటాయి. వానిలో ఒక దానిని రెండవ దానిగా భ్రమించ కూడదు" అని.

అయితే, మొదటి మెట్టూ, ఆఖరి మెట్టు రెండూ ఒకటే అయి, రెండూ ఒకవిధమైన ఫలితాలనే యివ్వగలవని నిశ్చయమైనా ప్రతిఘటించడంలో అర్థమేమిటి?

సోషల్ డెమాక్రాటులు (కార్మిక నాయకులు), సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు (కర్షక నాయకులు) కాకపోవుట చేతనే కాదు యీ ప్రతిఘటన!

'మీర్'లో - గ్రామ పంచాయతీలో రైతుల సమైక్యత అయితేనేమి, కర్షక వర్గపు ఏకీకృత వ్యవస్థ అయితేనేం. సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల నినాదములుగా మన్నంతవరకూ, లెనిన్ వాటిని ప్రతిఘటించాడు. కాని, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు పోయి తనవంతు వచ్చేసరికి యితర గ్రామీణ ప్రజలతోపాటు కర్షకులతోను, మోతుబరి రైతులతోను, కనీసం కొన్నిరోజులపాటు సమైక్యతాభావాన్ని కార్మికులు కలిగి ఉండాలని ప్రతిపాదించాడు. ఈ ప్రతిపాదనకు కారణము "కర్షకులు సమాన హక్కులు కోరుతున్నారు కాబట్టి కర్షక ప్రజానీకం ఒక సమైక్యతతో ముందడుగు వేస్తారు." అని.

మరొకచోట లెనిన్ యిలాగ హెచ్చరిస్తున్నాడు—

"దరిద్రులైన రైతులూ, మోతుబరి రైతులూ కలిసి ఒకరి ప్రక్క నొకరు నిలబడి జమీందారీ బానిసత్వము నుండి విముక్తులగు

టిక పోరాడాలి. ఒకరి సహాయం ఒకరికి లేకపోతే, వారు విముక్తులు కాలేరు సరికదా నాగరిక కార్మికులతో సమ్మేళనమగుటకు తగిన స్వాతంత్ర్యమైనా సంపాదించలేరు" *

కాని, కర్షక వర్గం సమైక్యత పొందాలనే యీ ధోరణిని హెచ్చుకాలం లెనిన్ అనుసరించలేదు "బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవము"ను ప్రారంభించే వరకే దానిని అనుసరించాడు. "బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవం" అంటే, బూర్జువా వర్గాన్ని శక్తివిహీనంగా చేశాక, నిరంకుశ ప్రభుత్వం కావాలనే వర్గానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే ప్రజా స్వామిక విప్లవం.

ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని సాధించిన తర్వాత సామ్యవాద విప్లవాన్ని సాధించడానికి "కర్షకవర్గాన్ని విభజించటం" లేక "రైతు వర్గాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేయడం" అనే విధానాన్ని అవలంబించాలని లెనిన్ ఉపదేశించాడు. రైతాంగ శక్తిని నశింపచెయ్యాలనే ఉద్దేశంతోనే యీ కర్షక వర్గ విభజన విధానాన్ని లెనిన్ ప్రారంభించాడు.

లెనిన్ ఆ విషయంలో యిలా ఉద్ఘాటిస్తున్నాడు; "బలాన్ని ఉపయోగించి బూర్జువా ప్రతిఘటనను అణగద్రొక్కటానికీ, చోటా బూర్జువావర్గం, రైతాంగం కదలకుండా స్తంభింపజెయ్యడానికీ, అర్ధ కార్మిక (సగం కూలీల) వర్గాన్ని కూడా కార్మికవర్గం తన పక్షంలో చేర్చుకోవాలి. అప్పుడే కార్మికవర్గం సామ్యవాద విప్లవాన్ని సాధించగలదు."

కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకమైన ధోరణిలోని లెనిన్ 1903 లో ప్రదర్శించుటకు ప్రారంభించాడు. 1905 ఏప్రిల్ నాటికికూడా దానిని

---

* ఒక చిన్నవిషయాన్ని మనం యిక్కడ గమనించాలి. నేటి భారత రైతాంగం తెలిసో తెలియకనో, లెనిన్‌ను కూడా తప్పకుండా అనుసరిస్తూ సమైక్యతతో భూస్వాములకు ఎదురు నిలుస్తుంటే, భారత కమ్యూనిస్టులు వారిని విమర్శిస్తున్నారు. లెనిన్ సిద్ధాంతాలకే ఆ విమర్శ వ్యతిరేకమని బహుశః భారత కమ్యూనిస్టులకు తెలిదు.

తను మార్చుకోలేదు. 1905 లో అన్నమాటలు "కార్మికవర్గం చేతుల లోనూ, బీదరైతుల చేతులలోనూ రాజ్యాధికారం మనం ఉంచాలి," అని.

వెనుకముందులను జాగ్రత్తగా ఆలోచించాకనే "కర్షకవర్గ విభజన" అన్న నూరోపాయాన్ని లెనిన్ ప్రారంభించాడు. మధ్య తరగతి రైతులు బూర్జువా వర్గం పక్కకు ఒరుగుతారేమోనని, దానిని బలపరుస్తారేమోనని అనుమానమే యిందుకు కారణం.

అయితే, యీమధ్య తరగతి రైతులంటే ఎవరు?

లెనిన్ వీరిని యిలా వర్ణించాడు, "వీరు చిన్నచిన్న భూములను సేద్యంచేసుకొనే వ్యవసాయదారులు. ఈ భూములు వీరి ప్రత్యేక ఆస్తులుగానైనా ఉంటాయి; లేదా, వీటిని కౌలుకు (గుత్తకు) తీసుకుంటారు. ఇవి చిన్నవేఅయినా, మామూలు పెట్టుబడిదారీ విధానంతో జాలలో, సాధారణంగా రైతుకుటుంబానికి తిండికి సరిపోయినట్లు పండుతాయి; అతని పశువులకు కావలసినంత గడ్డి దొరుకుతుంది. మంచిదినాలలో కొద్దిగానైనా దాచుకొని, ముందుముందు పెట్టుబడికింద మార్చగలిగినంత పంట పండుతుంది ఈ రకం రైతులు తరుచు పైకూలీలను ఉపయోగిస్తారు."

(స్టాలిన్ వ్రాసిన "కర్షకవర్గం గురించి" లో 12, 13 పుటలు) నుండి

మధ్యతరగతి రైతులగురించి లెక్క యిలా చెప్పాడు లెనిన్.

"చాలా బీదరైతులను, గుర్రంగాని, భూమిగాని లేని $3\frac{1}{2}$ మిలియనుల రైతులను, ఒక్కగుర్రంఉన్న $3\frac{1}{2}$ మిలియనుల రైతులను, కలుపుకుంటే మొత్తం 10 మిలియనుల రైతుకుటుంబాలు ఉన్నాయి. ఇందులో మధ్యతరగతి కర్షకుల సంఖ్య 2 మిలియనులు."

(లెనిన్ వ్రాసిన "గ్రామీణ దరిద్రులకు" నుండి)

లెనిన్ ఉద్దేశంలో "చాలా బీదరైతులు" అంటే గుర్రం, భూమీ లేని $3\frac{1}{2}$ మిలియనులమందీని.

అంటే, పది మిలియనుల వరకూఉన్న రైతువర్గంలోంచి, మూడున్నర మిలియనుల రైతుల సహాయంతో మాత్రమే పారిశ్రామిక కార్మికవర్గం సామ్యవాద విప్లవాన్ని సాధించాలి అన్నమాట!

అయితే, మిగిలిన 7 మిలియనుల కర్షకుల గతియేమిటి?

"ఒక్క గుర్రాన్ని కలిగియున్న 3½ మిలియనుల కర్షకులను ఛోటా బూర్జువావర్గంక్రింద నిర్ణయించి కార్మికవర్గంలోకి తీసుకుంటారు. మధ్య తరగతికి చెందిన రెండు మిలియనుల కర్షకులను కార్మికవర్గం సమైక్యతనందుతూ, ఒక నిశ్చయమైన రూపాన్ని పొందుతున్నప్పుడు శక్తిలేకుండా చేసి, కార్మికవర్గం ఒకరూపాన్ని సమైక్యతను పొందాక, ఛోటా బూర్జువా వర్గంగా లెక్కించబడ్డ 4½ మిలియనులతో పాటు పిడిసి, కఠిన కట్టుదిట్టాలు చేసుకొని; కార్మికవర్గంలోకి చేర్చుకుంటారు" అని నిర్ణయించబడింది.

మిగిలిన 1½ మిలియనుల మోతుబరి రైతులు ("కులకు"లు) ఏమవుతారు? వారి గతి యేమిటి?
నాయకత్వం లేకుండా నిర్దయంగా వారు "ధ్వంసం" చేయబడుతారు.

కర్షక వర్గ సమైక్యతతో విప్లవం జరిపి రాజ్యాధికారాన్ని ఆక్రమిస్తుందేమోనని, అప్పుడు కార్మిక వర్గం సురక్షితంగా ఉండదేమోనని లెనిన్ భయం. కర్షక వర్గం పుట్టుకా అంతం లేని వర్గంకాదనీ, సర్వకాలములలోనూ ఉండవలసిన వర్గం కాదనీ అతని భావం. అది ధనిక వర్గంలోని ఆఖరి శాఖ అని నిర్ణయించి, నశింపచేయ బడాలని అన్నాడు, అందుచేతనే కర్షక వర్గపు "నీతి నియమాలు లేని ప్రాబల్యాని"కి అతని రక్తం భయంతో కరడు కట్టిపోయింది.

లెనిన్‌లో యీ తప్పుడు ఆలోచనలు ప్రారంభమవగానే, హానికరమైన యీ కర్షక వ్యతిరేక ఉపాయాలు ధర్మంగానూ, సహజంగానూ కనబడ్డాయి,

కర్షకులు అధికారాన్ని ఆక్రమిస్తారేమోనని అనుమానించే "బహుశః కర్షకులు అంత దేశాన్నీ అంత అధికారాన్నీ తీసుకుంటారేమో!" అని లెనిన్ అన్నాడు. 1917 లోని రష్యా విప్లవంనాటికి రష్యన్ కర్షక వర్గంలో రాజకీయ చైతన్య సంచలనం ఎంత అధికంగా ఉందో యీ ఉద్ఘాటన సూచిస్తుంది.

బోల్షివిక్ పార్టీ కార్మిక వర్గం కోసం అధికారాన్ని తెచ్చుకోవాలని అన్ని శక్తులూ కేంద్రీకరిస్తుంటే, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు కర్షకులకు - కార్మికవర్గం సహాయంతోనైనా - బలాన్నీ, అధికారాన్ని సంపాదించుకోమని సలహా లివ్వలేదు. వారికి మార్గదర్శకులు కాలేదు

ఈ రెండు రాజకీయ పక్షాల మధ్యా కక్షలూ, కావేషాలు పెచ్చుపెరిగి పోయాయి. ఆఖరుకి బోల్షివిక్ పార్టీ ప్రత్యేకంగా ఒక్క కార్మిక వర్గం లోనే బలపడిపోయింది. సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ఒక్క కర్షక వర్గంలోనే బలపడిపోయారు. ఈ విధంగా ఆ రెండు పక్షాల రాజకీయ సాంఘిక ప్రాబల్యాలు వేరై పోయినాయి.

"కర్షకులు సంపూర్ణ అధికారాన్ని తీసుకుంటారేమో ననే అనుమానాన్ని భయాన్ని మనస్సులో పెట్టుకొని నేనీ రూఢి అయిన గ్రామీణ కార్యక్రమాన్ని తయారు చేస్తున్నాను. ఈ విషయంలో ఒక ప్రక్క వ్యవసాయిక పారిశ్రామికులకూ, బీద రైతులకూ, మరొక ప్రక్క కర్షక భూస్వాములకూ మధ్య యేర్పడ్డ కొత్త సంఘటనలను, గాఢంగా అలుముకొంటున్న భేదాభిప్రాయాలను జ్ఞప్తియందు ఉంచుకొంటున్నాను;" అని లెనిన్ అన్నాడు.

(స్టాలిన్ : "గ్రామీణ కార్యక్రమం" - పుట 17)

అంటే, రైతులు సంపూర్ణ అధికారాన్ని చేపట్టకుండా అడ్డుటకు రైతులలోని ప్రత్యేక పక్షాల మధ్య అణగియున్న అభిప్రాయ భేధాలను లెనిన్ రెచ్చగొట్టుటకు ప్రారంభించాడన్నమాట. "కార్మిక వర్గానికీ, బీదరైతులకూ నియంతృత్వమన్న నినాదాన్ని మనం అవలంబించక పోతే సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు, మెన్షవిక్కులు కలిసిపోయి, సమైక్యాన నందియుందురు. వారు కలిసిపోయివుంటే, వారిని ఈశ్వరుడైనా జయించలేకపోయి ఉండును. కాని, మనం యీ నినాదం అనుసరించడం చేతనే యీ రెండు వర్గాలు కలిసిపోయే ఉపాయాన్ని జయించగలంత శక్తివంతమైన రాజకీయ వర్గాన్ని తయారు చెయ్యగలిగాం" అని స్టాలిన్ ఆనాటి సంగతులను ఆనాటి కర్షక విభజనోపాయాన్ని వర్ణిస్తూ చెప్పాడు.

మరొకచోట యిలా అన్నాడు. "అక్టోబరు నెలలోని పరిస్థితుల గూర్చి ఒకమాట కులకుల ప్రతిఘటనను, మధ్యతరగతి కర్షకుల చంచలత్వాన్ని ఎదుర్కొని కూడా మనం జయించ గలిగాము అంటే అందుకు కారణం బీదరైతుల సహాయమే!"

రైతువర్గానికి నైతికంగా బలహీనతను కలుగజేసి, కార్మిక వర్గ నియంతృతాలను సాధించడానికే "కర్షక వర్గ విభజనోపా

యాన్ని" అంటే, మోతుబరి రైతులు, మధ్యతరగతి రైతులు, బీద రైతులు అని వారిని భాగించడం, వారిలో వారికి కావేషాలు హెచ్చించడం — లెనిన్ ప్రతిపాదించాడని యీ సంగతులన్నీ స్పష్టం చేస్తున్నాయి.

అనాటి పరిస్థితులను స్టాలిన్ తప్పుగా వర్ణిస్తున్నాడని, సంపూర్ణ కర్షక వర్గ సహాయంతోనే కార్మిక వర్గం అధికారాన్ని సంపాదించిందని లెనిన్ సదా అంగీకరించాడని, "పోక్ రోవస్కీ" అనే ఆయన అన్నాడు.

ఈ ఆరోపణకు జవాబు యిస్తూ, "మనం కర్షక వర్గం అంతటినుండీ, అన్ని వర్గాల రైతులనుండీ కొంత సహాయాన్ని పొందామనడం నిర్వివాదమైన అంశము" అని స్టాలిన్ అన్నాడు.

స్టాలిన్ కార్మిక వర్గ పక్షపాతి; కర్షకులను నాశనం చెయ్యాలని విశ్వప్రయత్నం చేశాడు. కాని, అంతర్యుద్ధకాలంలో విప్లవ పక్షానికి రైతులు అన్ని విధాలా చేసిన అమూల్య సహాయాన్ని ఎలా మరిచిపోగలడు ?

స్టాలిన్ యింకా యిలా అన్నాడు — "అయితే, రైతాంగం అంతా అక్టోబరు నెలవరకు మాత్రమే మనలను బలపరిచారు; అక్టోబరు తర్వాత, మనం బూర్జువా విప్లవాన్ని ఆఖరు చేసే వరకే మనకు సహాయం చేసారు"

అంటే, ఒక్క కార్మిక వర్గమే నియంతృత్వం స్థాపించడానికేమి, రాజకీయాధికారాన్ని ఆక్రమించడానికేమి కర్షక వర్గం అంతా సహాయపడ లేదని, పడదని అన్నమాట.

రష్యన్ కర్షక వర్గంలోని అన్ని పక్షాలూ కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం స్థాపించబడుటకు కంగీకరించవని లెనిన్‌కు తెలుసు; అందుచేతనే కర్షక వర్గాన్ని విభజించటం అనే మాయోపాయం పన్ని, అందులోని వేరు వేరు పక్షాలను ఒక దానిమీదకు యింకొక దానిని ఉసికొల్పేరు.

అయితే — యిలాటి కర్షక వ్యతిరేకమైన భయాలకు రాజకీయంగా తప్పు ఆలోచనలను, పెంపొందించడం వ్యవసాయక చర్య అను సహకార పద్ధతులలోనికి మార్చుకొనే వ్యవసాయిక ధనిక తత్త్వాన్ని స్థాణువుగా, కదలిక లేకుండా చెయ్యమని, సోషలిస్టు

రివల్యూషనరీలు సలహాయిస్తే, ఆసలహాను కర్షకులు అంగీకరించకూడదనడం జారిస్టుల నిరంకుశ పరిపాలనా విధానానికి ప్రతికూలంగా పోరాటం సాగించమని కర్షకులకు సలహాయిస్తూ, అక్టోబరు నెలకు ముందురోజులలోను, ఆనెలలోను, ఆతర్వాతను వారు పోరాడుతున్న లక్ష్యం "కర్షక కార్మిక నియంతృత్వమ"ని నోటిమాటలలో చెప్పి, విప్లవంలో జయించాక, "విభజనోపాయాన్ని" పట్టుకొని వారి మీద ఎదురు తిరగటం తాము చెప్పిన కర్షక కార్మిక వర్గనియంతృత్వంలోని కర్షక వర్గమంటే "సంపూర్ణ రైతాంగంకాదు; అందులోని అతిబీద రైతుల భాగం మాత్రమే" అని ఉద్దేశమంటూ అర్థం చెప్పడం; యిదంతా ఏ నైతికసూత్రాలను ప్రమాణంగా తీసుకున్నా కమ్యూనిస్టు నీతినే ప్రమాణంగా తీసుకున్నాకూడా న్యాయంగాను, ధర్మంగాను ఉన్నదా?

కాని యుద్ధంలోను, ప్రేమలోను ఎట్టిపనులైనా న్యాయసమ్మతమనే అంటారు పెద్దలు. లెనిన్, స్టాలిన్‌లు యిద్దరూ కూడా యుద్ధం చెయ్యటం కార్మికవర్గ నియంతృత్వంకోసం కాని, కర్షక వర్గనియంతృత్వంకోసంకాదు.

ఏ విప్లవంలోనైనాగాని ఏమెట్టుమీదనైనాగాని, "ఏవర్గానికి అధికారం వస్తున్నది? అన్న ప్రశ్నే వీరి నినాదం: అంటే "ఏవర్గం అపజయం పొందింది, ఏవర్గం చేతులలోనుంచి ఏవర్గం చేతులలోకి అధికారం వస్తున్నది?" అనే విషయం ఆలోచిస్తారు; అదే వీరి దృక్పథాన్ని నిర్ణయిస్తుంది.

అన్యాయం, అధర్మం అయిన యిదే సనాతన మార్గాలలో ప్రపంచ కర్షకవర్గాన్ని యితర దేశాలలోని కమ్యూనిస్టుపార్టీలు మోసగించవని హామీ ఏదీ లేదే!

* * *

ఇక చాలా బీద కర్షకులను ఎలాగ మోసగించారో యిక్కడ చిత్రిస్తున్నాం.

స్టాలిన్ 1927 లో "రష్యాలో ప్రభుత్వం బీదరైతుల కార్మికుల వర్గాల నియంతృత్వంకాదు." అని ప్రకటిస్తూ యిలా వ్రాశాడు.

"బీద రైతుల కార్మికుల నియంతృత్వం అనే నినాదంతో అక్టోబరు నెలవరకూ మనం ముందుకు వెళ్లాము. అక్టోబరు నెలలో

యీ నిర్ణయం ఫలించింది. మన పక్షంలో సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలను లాంఛన ప్రాయంగా కలుపుకున్నాం; నాయకత్వాన్ని వారితో పంచుకున్నాము. అయితే, ఆ పక్షంలో మనం — అంటే, బోల్షివిక్కులము అధిక సంఖ్యాకులుగా నున్నాము. కాబట్టి నిజానికి ఆనాటికే కార్మికవర్గ నియంతృత్వం ఏర్పడింది అన్నమాట. కొద్దిరోజులతర్వాత సోషలిస్టురివల్యూషనరీలు బైటకు వచ్చేశాక యీపక్షం ఆఖరై పోయింది. అందుతో చాలా బీద కర్షకుల, కార్మికుల నియంతృత్వం లాంఛన ప్రాయంగా కూడా అంతమైపోయింది. రాజకీయ మార్గదర్శకత్వాన్ని యింకొకరితో పంచుకోలేని, పంచుకోని ఒక పక్షం చేతులలోకే అంటే బోల్షివిక్ పార్టీ చేతులలోకి నాయకత్వం వచ్చేసింది. మనం యీనాడు కార్మికవర్గ నియంతృత్వం అదే అని వ్యవహరిస్తాం.”

(స్టాలిన్ “కర్షక వర్గం గురించి” పుట 9)

అంటే సిగ్గూ, లజ్జా, లేకుండా కష్టజీవుల అన్ని తరగతులను, వాటి పార్టీలను, మినహాయించి ఒకేఒక పార్టీకి, ఒకేఒక వర్గమునకు కమ్యూనిస్టుపార్టీకి, కార్మికవర్గానికి నియంతృత్వం యిస్తామనే నిర్ణీత నిశ్చయాన్ని లెనిన్ ప్రకటించాడు. *

అఖరికి, పాపం, బీదరైతులుకూడా అధికారంనుంచి అంత కంటె “అధికార భాగస్వామ్యంనుండి” అని అంటే బాగుంటుంది— త్రోసివేయబడ్డారు.

వలసరాజ్యాలలోను, రంగుదేశాలలోను, కమ్యూనిస్టుపార్టీ వారి చేతులలో పడిపోయిన కర్షకవర్గాలకు, చేతిపనివారలకు, యిదే గతి

---

* ఇక్కడ చిన్న సంగతినిగమనించాలి: లెనిన్ యిలా ప్రకటించాడు, కాని భారతదేశంలో తనతో, తనలో కలిసి ఉండే, యితర రాజకీయ పోటీ కక్షలను ఉంచనని కాంగ్రెస్ నిర్ణయిస్తే, భారతకమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆ జాతీయ మహాసంస్థను దుయ్యబడుతున్నది. ఒకరికి ఒకనీతి, తమకు మరొకనీతి రెండింటివల్లా తమకే లాభముండాలి అనే కమ్యూనిస్టుల ద్వంద్వనీతి సూత్రాలకు తగినట్లేఉంది యీ చర్య.

పట్టదూ? రష్యాలో యీ పార్టీ వలలో సోషలిస్టురివల్యూషనరీలు చిక్కుకున్నట్టే, భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ తన నియంతృత్వంలో యిస్తామన్న భాగస్వామ్యమును గాని, మరేదో అధికారమును గాని, ఆశించి కొన్నికొన్ని వర్గాల రాజకీయ నాయకులు వారి వలలో పడిపోయారు. వీరిగతి ఆనాటి సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల గతినే పోలియుండదని, అంతకన్న వేరుగా ఉంటుందని, నిశ్చయమేమిటి?

లెనిన్ చెప్పినట్లు బీదరైతులు సహాయం చేసి, బలపరిస్తే, విప్లవ వాదులు మాత్రమే ధనికవాదుల ప్రతిఘటనను భేదించి, వారిని సంపూర్ణంగా నాశనం చేయగలరు. "అని అనుకున్నంతకాలం, వారు బీదరైతుప్రక్కన ఉన్నారు: వారిసహాయం అర్థించి, "నీవేమాకు దిక్కు" అని అన్నారు వారి సహాయం అవసరం లేనప్పుడు నియంతృత్వంలోని భాగస్వామ్యంనుంచి వారిని త్రోసివేశారు.

"వలసరాజ్యాలలో తప్పకపోవలసిపడి, కమ్యూనిస్టులతో చేతులు కలిపిన రైతుమిత్రులను యింతకంటె చక్కగా చూస్తారా?" అన్న ప్రశ్నకు రైతుదేశమైన 'రెడ్ చైనా'లో చైనీస్ "కమ్యూనిస్టులు నిర్వహిస్తున్న రాజ్యాంగ విధానం జవాబునిస్తుంది, రెడ్ చైనాలో చైనీస్ కమ్యూనిస్టులు అచ్చటి రైతుల పేరటకాదు రాజ్యంచెయ్యడం! ప్రపంచ కార్మికవర్గం పేరిట నారా రైతురాజ్యాన్ని పరిపాలిస్తున్నారు!

అంటే, కార్మికవర్గం, తన పేరుతో నడిచే తన అధికారం కొరకే, తన పార్టీబలం కొరకే, తక్కిన ప్రతివర్గాన్ని ఉపయోగించుకుంటుందని మనం గ్రహించవచ్చును.

"మాటలలో ఎలాగఉన్నా, చేతలలో బీదకర్షకులను కార్మికులుగా అంగీకరించి వారిని కార్మికవర్గం నియంతృత్వం తనలోకి తీసుకుందికాదూ?" అనిఅంటే, లేదు; వారిని "సగంకార్మికులు"గానే ఎన్నుకున్నారు.

లెనిన్ * ఏభయ్యో జన్మదినోత్సవసందర్భంలో "* బోల్షివిక్కులు కార్మిక కర్షక వర్గాల విప్లవ ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం స్థాపించేమని వాదిస్తున్నారు." అని స్టాలిన్ ఉద్ఘాటించాడు. (చూ. "లెనిన్" పీపుల్సు పబ్లిషింగ్ హౌసు) కాని 1927 లో స్వయంగా యిలాగ వ్రాశాడు; "లాంఛనప్రాయంగా ఉన్న బీదకర్షక కార్మికుల వర్గాల నియంతృత్వం చాలాకాలం క్రిందటనే అంతమైపోయింది."

1927 లో స్టాలిన్ చెప్పిన మాటలే నిజము. "కార్మిక కర్షక వర్గాల ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం" అన్నది కట్టు కథ. ఇందులో 'కర్షకులు' అంటే 'బీద రైతులు' అని హంసపాదు ఒకటి మానసికంగా ఉంది. ఈ బీదరైతులను అధికారము నుండి త్రోసివేసిన తర్వాత చాలకాలం వరకూ కూడా ప్రపంచ కర్షక వర్గాన్ని, రష్యన్ కర్షక వర్గాన్ని, మోసగించుటకు మాత్రమే యీ అబద్ధపు కథ చెప్పేవారు.

"అక్టోబర్ విప్లవం రోజులలో సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల వ్యవసాయిక కార్యక్రమాన్ని ఒక్క మార్పు అయినా చెయ్యకుండా అంగీకరించాక, ఛోటా బూర్జువా వర్గపు కర్షకులతో కలసి, అనధికారంగానే, అత్యంత జయప్రదమైన రాజకీయ కక్షను ఏర్పాటు చెయ్య గలిగాము. * మేము వారిపై అధికార ప్రాముఖ్యాన్ని వహించ కోరడం లేదని వారితో రాజీకుదుర్చుకోడమే మా ఆకాంక్ష అనీ కర్షకులకు రుజువు చేయడానికే వారితో యిట్టిసంధిని చేసుకున్నాము * * ఆదే సమయంలో అతివాదులైన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలతో కలిసి ఒక్క ప్రభుత్వములోనే పనిచేయుటకు వీలైనట్టి రాజకీయ కక్షను ఒకదానిని మేము ప్రతిపాదించేము; త్వరలోనే దానిని అధికార యుక్తంగా సాధించ గలిగాము."

('వామ పక్షీయ' కమ్యూనిజమ్ - పుటలు 39-40)

---

* ఇదే కార్యక్రమాన్ని 1903 నుండీ లెనిన్ దూషిస్తున్నాడని పాఠకులు జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి.

* * ఇంతవరకూ కర్షక విభజనోపాయాన్ని ప్రారంభించమని స్టాలిన్ తన పార్టీకిసలహా చెప్తున్నాడు;కర్షకులను వదలించుకోవాలన్న లెనిన్ నిశ్చయానికి 'మేలు, భళాభళీ' అని వెనకతాళం వేస్తున్నాడు.

ఈవిధంగా కర్షక వర్గంలోని అతివాద పక్షానికి ఏవో కొన్ని పదవులను ఎరచూపి, నాయకత్వంలో అంతస్తులను, రాజకీయసంస్థలో ముఖ్యభాగాన్ని తయారుచేసి, రైతులకొక రాజకీయ కార్యక్రమాన్ని అందిచ్చిన ఆ రాజకీయ పక్షాన్ని లెనిన్ విభజించ గలిగాడు. బ్రెస్టి లాన్స్క్ సంధి? విషయంలో వారు తనతో ఏకీభవించ పోతే తనకు వారి అవసరం తీరిపోయింది కనుక, వారికి కర్షక వర్గంలో విద్రోహు లనే అపకీర్తి చుట్టుకుంది కనుక వారిని వదలి వేశాడు

అందుచేతనే, రష్యన్ రైతులకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ మోసగించిందని, వారికి తీరని ద్రోహం ఆచరించిందని మా వాదన.

*   *   *   *   *

తమ ప్రతికక్షుల కార్యక్రమంలో ఉన్న మంచీ, చెడ్డా, విమర్శించకుండానే కమ్యూనిస్టులు మొదట దానిని ప్రతిఘటిస్తారు; ప్రతికక్షులు నాశనమైనాక అదే కార్యక్రమాన్ని తూచా తప్పకుండా అంగీకరించి అనుసరిస్తారు. ఈ విషయం మనకు లెనిన్ చర్యలలో స్పష్టంగా కనబడుతుంది.

సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ప్రతిపాదించిన గ్రామీణ కార్యక్రమాన్ని లెనిన్ ఎలా ప్రతిఘటించాడో చూశాము. రష్యన్ రైతాంగంలో చెల్లుబడిఅవుతున్నది బోల్షివిక్కుల మాటకాదనీ, దాని నాయకత్వం వారి చేతులలో లేదని మాత్రమే లెనిన్ దానిని ఆనాడు ప్రతిఘటించాడు. కాని, తాను అధికారంలోకి వచ్చాక, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలను అణచివేశాక, 'కర్షక సోవియట్ల కాంగ్రెస్' (Congress of Peasant's Soviets) చెప్పిన 242 సూత్రాలున్న ప్రణాళికను వర్గ చైతన్యమున్న కర్షకులలో అత్యధిక సంఖ్యాకుల సంకల్పముగా "అంగీకరించి, లెనిన్ దానిని" తాత్కాలిక చట్టముగా ప్రకటించాడు. *

---

* ఇక్కడ ఒక చిన్న సంగతిని గమనించాలి. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ కూడా యిదే విధమైన దూరోపాయాలను అనుసరిస్తున్నది. కిసాన్ కాంగ్రెస్ అనుసరిస్తున్న నేటి కార్యక్రమాన్ని ప్రతిఘటిస్తుంది; వారి నిన్నటి కార్యక్రమాన్ని దొంగలించి అదంతా తన ప్రత్యేక కృషి అంటుంది.

కాని, విశేషమైన కార్మిక వర్గ నాయకులు యీ మంచితనానికీ అసంతృప్తు లయ్యారు. వారి విమర్శలకు లెనిన్ యీ విధంగా జవాబు యిచ్చేడు:

“రాజశాసనాలనీ, ప్రణాళికనూ, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు వ్రాశారని కొందరు అంటున్నారు. సరే, వ్రాశారనుకోండి వ్రాస్తే నేమి? ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం మనది. సర్వసామాన్య పౌరులు చేసిన నిర్ణయాన్ని మనం అంగీకరించక పోవచ్చును. దానితో మనం ఏకీభవించక పోవచ్చును; కాని, దానిని ఉపేక్షించ కూడదు.” (‘వామపక్షి’ కమ్యూనిజమ్)

ఈ రాజీ కొద్దికాలమే నిలచింది. రైతులు ఉత్పత్తి చేసిన ధాన్యానికి బదులుగా పారిశ్రామిక వస్తువులను గాని, ఏయితర వస్తువులను గాని, యివ్వకుండానే ట్రాట్స్కీ సైనిక దళాల కోసము వాటిని బలవంతంగా ప్రభుత్వం సేకరించింది. కర్షకులు కార్మిక వర్గానికి ఎదురు తిరగ వలసి వచ్చింది.”

(చూ. వెబ్స్ వ్రాసిన “సోవియట్ కమ్యూనిజమ్” 1 వ భాగం పుట 238)

తిరిగి, రెండోసారి రైతులతో రాజీ ప్రయత్నంగా లెనిన్ ప్రారంభించిన కొత్త ఆర్థిక ప్రణాళిక కారణంగా ప్రభుత్వానికీ, రైతులకూ మధ్య కొద్దికాలం వరకూ శాంతి ఏర్పడ్డది.

కార్మిక వర్గం చేతులో నియంతృత్వం ఉన్నంత కాలం, కర్షకుల ఏకైక రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంటే సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలను భిన్నంచేసి విభజించుట, కర్షక వర్గ విభజనోపాయాన్ని జయప్రదంగా సాగించుట, కర్షక సంఘాల నిర్మాణాన్ని, సాంఘిక వ్యవస్థను తయారు చేసుకోవటం నిషేధించుట, వీటి అన్నిటి ద్వారా రైతులు వారి రాజకీయ, ఆర్థిక సంస్థలను అభివృద్ధి చేసుకోకుండా తాను నివారించ గలిగినంత కాలం, కర్షకులతో ఎన్ని రాజీలు అంగీకరించినా తనకు ప్రమాదం లేదని కమ్యూనిస్టు పార్టీ అనుకుంది.

సెర్బియన్ రైతు నాయకుడు ‘ప్రిబిచేవిచ్’, కర్షకులు అధికారంలోకి రాకుండా అడ్డిన వారు బోల్షివిక్ లేనని ప్రకటించాడు. అతడు వ్రాసిన “లివింగ్ స్పేస్” (1940) లోని యీ వాక్యాలు.

“రష్యన్ ప్రభుత్వ కార్య కలాపాలలో ఎన్నిపాటి ప్రాబల్యమైనా రష్యన్ రైతాంగమునకు ఉన్నదని ఏటువంటి కమ్యూనిస్టూ అనలేడు. అతని సంస్థాగానాన్ని ఎలాగ నడుపుకోవాలో కార్మికునితో రైతు చెప్పడు; కాని, కార్మికుడు మాత్రం రైతుకో అతని భూములను ఎలా ప్రయోగించుకోవాలో, ఎలా సాగుబడి చేసుకోవాలో చెప్తాడు” (పుట 198)

మార్క్స్-లెనిన్ల విషఫాయులు

5

ప్రజాస్వామిక సామ్యవాద సంఘంలో, కేవల రాజకీయాధికారాన్ని సంపూర్ణ కర్షక వర్గం సంపాదించుకోవాలంటే కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని ప్రతిపాదించే సిద్ధాంతాన్ని ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలలోని కర్షక వర్గాలూ ప్రతిఘటించాలి. ఆదర్శ ప్రాతిపదికల కోసం, రాజకీయాదర్శాల కోసం మాత్రమే కాదు యీ ప్రతిఘటన. కార్మికవర్గ నియంతృత్వంలో కార్మికులు తమకేదైనా హాని చేస్తారని నేపిచ్చి భయం కల్పించుకోవలసిన కర్షకులు వారి నియంతృత్వాన్ని నిరాకరించడం లేదు

కమ్యూనిస్టు పార్టీ నియంతృత్వంగా రైటుకు వచ్చిన సోవియట్ రష్యాలోని కార్మిక నియంతృత్వం రైతులపై చేసిన అత్యాచారమూతే యీ ప్రతిఘటనకు కారణం.

ఈ అత్యాచారాలు అనేక విషయాలలో జరిగాయి; కాని ముఖ్యంగా “సమిష్టీకరణ, ధరలనిర్ణయం” అనే రెండు శాఖలలోనూ జరిగాయి. అందుచేత యిక్కడ ఆ రెండు శాఖలలోనూ సోవియట్ ప్రభుత్వం కర్షకులకు వ్యతిరేకంగా పరిపాలించిన విధానాన్ని సమీక్ష చేదాం.

ఇంతకు పూర్వం మేము సూచించినట్లు, వ్యవసాయం సహకార విధానాన్ని అనుసరించి వుండాలని లెనిన్ కోరేవాడు, సహకార మార్గములలో నేమి, బుజ్జగింపు మార్గాలలో మాత్రమే వ్యవసాయ పునర్ని

కార్యక్రమం ప్రారంభించబడాలని ఏంజెల్సు బోధించాడనికూడా లెనిన్‌కు తెలుసును.

అందుచేతనే లెనిన్ యీ విధంగా హెచ్చరించాడు.

ఇక్కడ వ్యవసాయంలోనూ, రైతాంగంలోనూ క్రింది పునాదులనూ, భవనాన్నీ అలాగే చెక్కు చెదరకుండా వుంచి పై భాగాన్ని తీసివేశామంటే, ఏ తెయ ఎందుచేతనంటే రైతాంగంలో పైవర్గం అంటూ ఏదీ లేదు రైతాంగంమీద బలప్రయోగంగాని, నిర్బంధంగాని సామ్యవాదాన్ని అంతటినీ నాశనం చేస్తాయి మధ్యవర్గం రైతులమీద నిర్బంధ విధానములను ప్రయోగిస్తే సర్వనాశకరమైన హాని కలుగుతుంది ఈ విభాగం అసంఖ్యాకమైనది. కోట్లకొలది వ్యక్తులు యిందులో మధ్యవర్గ కర్షకులమీద నిర్బంధం ఉపయోగించడం యూరప్‌లో చాలా సులువు కాని అక్కడ కూడా ఎవ్వరూ సామ్యవాదులలోని అతివాదులు కూడా యీ విధానాన్ని మనం అనుసరించాలని చెప్పలేదు" ("లెనిన్" సంపూర్ణ గ్రంథావళి; భాగం 8, స్టాలిన్ చే ఉద్ధృతం)

వ్యవసాయక సమిష్టికరణంలో పాల్గొంటున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీలోని అధికభాగం యీ హెచ్చరికను గౌరవించలేదు. పైగా, అతిక్రమించారు కూడా మార్క్సు లెనిన్‌ల దురభిమానాలు, ట్రాట్స్కీ చెప్పిన 'సైనిక వాదం' కారణంగా, కర్షక వ్యతిరేకంగా ఒక వెర్రి ఆవేశం వారిలో పొంగింది.

ఇక పట్టణాలలో ఫ్యాక్టరీ పెరిగాక వీరు ఎందుచేత కార్మికుల ఆకలిబాధ వీరికి తెలుసు కర్షకులు పండించి యిచ్చిన ధాన్యానికి బదులు వస్తువులు కావాలని వారు కోరితే, వీరు తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నారు. ఇట్లు అడగటం సామ్యవాద పరిపాలనకు వ్యతిరేకమన్నారు; కర్షకులకు ఆత్యాశ అని నిందించారు; వారిని అణగద్రొక్కుటకు నిశ్చయించారు. వారు అడ్డులేని అధికారమత్తతతో కర్షకుల విషయంలో చాలా చిన్నచూపు నీచమైనచూపు చూశారు

లెనిన్ ప్రతిపాదించిన కర్షకవర్గ విభజనోపాయాన్ని ఏవో కొన్ని విప్లవ ప్రతికూల శక్తులను నాశనం చెయ్యడానికి ఉపయోగించడం కాకుండా, రాజకీయ న్యాయాన్నీ, ఆర్థిక న్యాయాన్నీ కోరగల ధైర్యమున్న ప్రతి గ్రామాన్నీ, ప్రతి కర్షక కత్తునూ నాశనము చేయుటకుకూడా దుర్వినియోగం చేశారు.

వీటి అన్నిటికీతోడు, కులకులను, సమిష్టీకరణ శత్రువులను ధ్వంసం చెయ్యడానికీ, తీవ్రమైన సమిష్టీకరణాన్ని స్థాపించడానికీ, కర్షకులమీద ఒక కొత్తదాడిని ప్రారంభించేడు స్టాలిన్. సమిష్టీకరణ కార్యక్రమంలో పాల్గొంటున్న బోల్షివిక్కులను ఏవిధంగా ఎదిరించినా సరే, వారి చిత్తములను, ఆజ్ఞలను ఎవరైనా అడ్డితే చాలు, వారిని కులకులనడం దేశాంతరవాస శిక్ష విధించడం సైబీరియాకు పంపడం వ్యక్తిని నాశనం చెయ్యడం ఒక్కొక్కప్పుడు అంతకంటె కొంచెం క్రూరమైనా, తొందరగా జరిగిపోయే విధానాన్ని అనుసరించడం.

ఈ క్షుద్రచర్యలు, యీ హత్యాకాండ, ఆరోజులలో ప్రారంభమైనాయి.

పాపం, కోట్లకొద్దీ అమాయకులైన కర్షకులు లెనిన్ చేసిన వాగ్దానాలను నమ్మి భయంకరమైన బాధలకు, హింసలకు గురయ్యేరు. కులకులనే ఆరోపణకు లోనయ్యారు. ఆస్తులను పోగొట్టుకొన్నారు. భూములలోనుండీ, ఇండ్లలోనుండీ, తరిమివేయబడ్డారు దేశభ్రష్టులుగా చెయ్యబడ్డారు. ఒకొక్కప్పుడు వీటన్నిటికంటె ఘోరంగా నాశనం చేయబడ్డారు.

"అనుభవంలో ప్రమగ్గుతూ, అమలులోవున్న శాసనాలను సంబంధింపచేస్తూ, వాటిని స్థానికంగా సాగించుతూ, కర్షకులే సత్యమేదో, ఎక్కడుందో బోధపరచుకోగలరు" అనే లెనిన్ సూక్తి గాలికి ఎగిరిపోయింది "ఇంకా, కర్షకులు సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలతో అనుసరింప దలచుకుంటే, మనం 'తథాస్తు' అందాం" అనే లెనిన్ హామీ వాక్కులుకూడా గాలికి ఎగిరిపోయాయి!

ఈ పరిస్థితులలో పది సంవత్సరాలపాటు 1927 నుండి 1937 వరకు కార్మికవర్గ నియంతృత్వానికీ, రష్యన్ కర్షకవర్గానికీ మధ్య ప్రకటితం కాకపోయినా, నిజమైన యుద్ధం సాగిందంటే ఆశ్చర్యంలేదు. ఈ దురన్యాయాలకు, దౌర్జన్యాలకు, బలప్రయోగానికి, నిర్బంధవిధానాలకు, కోపోద్దీపితులైన రైతులు ఎదురుతిరిగారు.

నిర్బంధించి సమిష్టి వ్యవసాయాన్ని స్థాపించిన సోవియట్ రిపబ్లిక్ "లో కొన్ని విభాగాలలో కొద్దిగానో, గొప్పగానో, విధ్వంసక చర్యలు జరుపబడ్డాయి," అని వెబ్బ్సుకూడా అంగీకరించారు.

1929నుండి సోవియట్ ప్రభుత్వం ఆయువర్గాన వలసివచ్చినది ఒక దారుణమైన క్షామకాలం. అతివ్యాప్తమైన సమ్మె అది

ఈ సమ్మె ఫలితంగా సంభవించిన క్షామం వల్లనేమి, పశునాశనం వల్లనేమి, విస్తీర్ణాలు ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తిలో విపరీతమైన తగ్గుదల వల్లనేమి, రష్యా పొందిన కఠిన అనుభవాలను, బాధలను, చూశాక స్టాలిన్ ఇలా అంగీకరించక తప్పిందికాదు.

“ఆంటి రెండోసారి అత్యవసర శాసనాలు చెయ్యక తప్పిందికాదు.

రాజకార్యాలను ఉల్లంఘించడంలో నిరంకుశత్వం చూపాము; విప్లవ న్యాయసూత్రాలను ఉల్లంఘించాము; కర్షకుల యిండ్లమీదకు దాడులు జరిపి, చట్టవిరుద్ధమైన సోదాలను చేశాం; వీటి వల్లనే కార్మిక కర్షకుల మధ్యనున్న “స్మిచ్కా” అంటే, స్నేహసంబంధాలకు ప్రమాదం కలిగింది.”

(స్టాలిన్ ఉద్ధృతం: “సోవియట్ రష్యా” పుట 160)

కొత్త ఆర్థిక విధానాన్ని వదలిపెట్టేక, పంచవర్ష ప్రణాళికలను ప్రారంభించిన నాటినుండీ, కులకులపై నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించడానికి, వారిని స్థానభ్రష్టులుగా చేయడానికి స్టాలిన్ ప్రారంభించాడు. ఎడతెగని “సమిష్టికరణం” అనే ప్రాతిపదికమీద ఆ విధానం పెంపొందిగా, “వారిని ఒకవర్గంగా ఉంచకుండా నశింపచెయ్యటం”అనే విధానంలోకి మారిపోయింది.

కాని, బోల్షివిక్కులు తాము ప్రయోగించిన విభజనోపాయం వల్లనైతేనేమి, కర్షకవర్గంలో వేర్వేరు పక్షాలను, ఒకదాని తర్వాత యింకొకదానిని నశింపచెయ్యటం వల్లనైతేనేమి, సహజంగా చాలా చెడుఫలితాలను పొందవలసివచ్చింది.

1929 లో ఉద్ఘాటించిన నినాదాలతో అతిబీద కర్షకులూ, మధ్య కర్షకులూ సంతృప్తులయ్యారని అన్నారు. కాని మరుసంవత్సరం కాంగ్రెస్‌లో, “రైతాంగం అంతా ఒక్కసారిగా సమిష్టికరణం లోకి రాలేదు. “సామ్యవాదంలోకి వారిని తెచ్చుటకు నినాదాలను వెలువరించడంమాత్రమే చాలదు” అని స్టాలిన్ అంగీకరించవలసి వచ్చింది తమ అపజయాన్ని స్టాలిన్ యీవిధంగా అంగీకరించాక బోల్షివిక్ పార్టీ కర్షకవర్గం అంతటిమీదా విరుచుకుపడింది; దానిమీదకు

తన 'బిజిలీ' పద్ధాలను వదిలింది; ఆ వైద్రికోడంలో అనేక ఘోరాలను అవలంబించినంతే నాటికి స్టాలినే బాధ్యుడు.

మిస్టర్ స్ట్రాస్ కర్షక పక్షపాతి కాదు: ఆయన 1941 లో ఇచ్చిన లెక్కలను పట్టి చూస్తే, 1913లో బజారులోకి అమ్మకానికి వచ్చిన ఉత్పత్తిలో కులకుల ఉత్పత్తి నూటికి 50 వంతులు; అది 1927 నాటికి నూటికి 20 వంతులకి తగ్గిపోయింది ఇక బీద మధ్య కర్షకుల ఉత్పత్తి 28 % నుంచి 74 వంతులకు పెరిగింది. 1927 నుంచీ, ఆ తర్వాతా, ధాన్యపు మార్కెట్లలో కులకులు అధికారయుతమైన శక్తిగానూ, ప్రముఖ శక్తిగానూ లేరని ఈ అంకెలు బట్టి మనకు నిశ్చయమవుతుంది. బీద, మధ్య రైతులు ఆ ఉన్నత స్థానాన్ని ఆక్రమించుకున్నారు.

ఈ బీద రైతుల మీదా, మధ్య కర్షకుల మీదా సమిష్టికరణం అన్న పేరుతో స్టాలిన్ సారథ్యం వహించిన [illegible] పని చేసి వుండాలి

సువిశాల రష్యన్ కర్షక వర్గపు అస్తిత్వాన్ని నాశనం చేసే నాటకు "కులకులు" ఒక మిష మాత్రమే అందుచేతనే, సక్రమ శిక్షణ లేని కర్షకులకూ, సక్రమ శిక్షణ వున్న నిరంకుశ సోవియట్ బలాలకు జరిగిన పోరాటంలో కర్షకులు ఓడిపోయినప్పుడు "వ్యవసాయక ఉత్పత్తిలో నూటికి 83.5 వంతులు ఉత్పత్తి చేసే రైతుల ఓటమి యిది" అని గొప్పగా, డాబుగా చెప్తాడు కార్లిన్.

"సోవియట్ రష్యాలో ప్రభుత్వం కులకులంటే ఎవరో నిర్వచించటంలో న్యాయం నియమం లేకుండా ఉండేదన్న సంగతి అందరికీ తెలుసు! ఈ నిర్వచనం పరిస్థితులను అనుసరించి మారిపోతుండేది. మొట్టమొదటిలో, కర్షకులతో "మేము మీ పనులకు ఏమీ ఇవ్వం మీరు మాత్రం మాకు ధాన్యం యివ్వాలి" అని ఆజ్ఞాపించిన ప్రభుత్వానికి ఏదో కొంత పంట అయినా యివ్వటానికి నిరాకరించినవారు చేశారు, తర్వాత సమిష్టీకరణ వ్యవస్థను అంగీకరించక పోవటం చేతను ప్రభుత్వం అనుసరించే యీ వ్యతిరేక ధోరణికి "కులకులే" మొదటి తాంబూలం పుచ్చుకున్నారు". అని స్ట్రాస్ వ్రాశాడు!

సోవియట్ ప్రభుత్వం తన అధికారాన్నంతటినీ వినియోగించి నిర్ణయించిన యీ వ్యవసాయక పునర్నిర్మాణాన్ని నిర్బంధం లేకుండా

స్వచ్ఛందంగా అంగీకరించే రైతులకు కనుచూపు మేరలో కూడా లాభాలు వాటికి చూపించలేక పోయింది. అందు చేత ప్రతిఘటించిన ప్రతి వారిని శిక్షించడమే ఒక విధానంగా పెట్టుకుంది ప్రభుత్వం. మధ్య కర్షకులు నాశనం ప్రతీకారం చెయ్యలేక పోయారు "కొన్నాళ్లకు ప్రభుత్వోద్యోగా అదుపులేని హింసా, అంతంలేని దౌర్జన్యం మూలంగా ప్రతిఘటించేటంతగా అధికం అయిపోయాయి"

కొన్ని రోజులలో పారిశ్రామిక ధరలకంటె హీనమైన ధరలకు ప్రభుత్వం నిర్బంధంగా ధాన్యాన్ని సమీకరించే విధానం కూడా పరిస్థితి ప్రమాదస్థాయికి సాధించడానికి ప్రయోగించిన నిర్బంధ విధానాలలో ఒక భాగము అయిపోయింది.

"రష్యన్ సామ్యవాదంలో మొదటి ఇరవై సంవత్సరాలలో "మా రష్యాయొక్క సామ్యవాద ఆర్థిక పరివర్తన కాలంలోని తీవ్రతకు రైతులే అధికంగా బలికావలసి వచ్చింది" అని కార్మిక రచయిత "స్ట్రాస్" అంగీకరించవలసి వచ్చింది.

కర్షకుల ప్రాథమిక అవసరాల విషయంలో వారిని సంతృప్తి పరచడానికి ప్రభుత్వం ఎన్నడూ ప్రత్యేకమైన జాగ్రత్తనూ, శ్రద్ధనూ వహించలేదు. కాని "రెడ్ ఆర్మీ దళాలకూ, నాగరిక ప్రజలకూ ఆహారపు సరఫరా ఎగతెగకుండా ఉండేటట్టు చూడటం మాత్రం తన మొదటి కర్తవ్యంగా భావించేది".

కార్మిక వర్గంయొక్క దాని యజమానులయొక్క, ప్రాథమిక అవసరాలను సంతృప్తి పరచడానికి సోవియట్ ప్రభుత్వం కర్షక వర్గాన్ని అనేక విధాలుగా మోసగించడానికి ప్రారంభించింది. కార్మిక వర్గం తయారు చేసే పారిశ్రామిక వస్తువుల విలువ అధికంగాను వాటికి మారకంగా రైతులు పండించే వ్యవసాయిక వస్తువుల విలువ తక్కువగాను ఉండేటట్టు వస్తువుల మారకం ధరలను ప్రభుత్వం నిర్ణయించేది.

"వ్యవసాయిక పారిశ్రామిక వస్తువుల ధరలలో విపరీతమైన వ్యత్యాసము లున్నాయి. అందువల్ల వ్యవసాయ దారులకే నష్టం కలుగుతున్నది" అని యీ విషయంలో వెబ్బు అంటాడు. ("సోవియట్ కమ్యూనిజమ్" 1వ భాగం, పుట 238)

వ్యవసాయిక సమిష్టి కరణోద్యమంలోను, కర్షక విప్లవానికి వ్యతిరేక వుద్యమంలోనూ విజయం పొందాక కూడా, వ్యవసాయిక

వస్తువుల ధరలు తగ్గించివేయుంది. పారిశ్రామిక వస్తువుల ధరలను హెచ్చించి యీ చేసే లెనిన్ - ట్రాట్స్కీల విధానాన్ని రెండో పంచవర్ష ప్రణాళిక సమయంలో గూడా స్టాలిన్ అమలు జరుపుతున్నాడు. “పారిశ్రామిక వస్తువుల [illegible] పట్టణాల కన్నా పల్లెటూరులలో ధర హెచ్చించి, కర్షకుల కొనుగోలు శక్తి కల్పించగా ప్రభుత్వం తగ్గించ ప్రయత్నించింది. అయినా, గ్రామాలలో పారిశ్రామిక వస్తువుల పరకశాతంలో గిరాకీ అధికంగానే వుంటుంది” అని స్టాలిన్ అన్నాడు.

నిజానికి కార్మిక వర్గాన్ని [illegible] కాలంలోని ప్రజలను మేపుటకు, ధనవంతులుగా చేయుటకు బలవంతపెట్టుటకు మాత్రమే సోవియట్ ప్రభుత్వం రైతులను ఉపయోగించుకొని, వారిని దరిద్రులుగా చేసి అణగ ద్రొక్కింది. ఈ వ్యతిరేక [illegible] ప్రారంభించే వరకూ యీ విధానమే సాగింది.

అందుచేతనే, ప్రపంచ కర్షకవర్గానికి మేము చెప్తున్నా జాగ్రత్త;
“కార్మికవర్గ నియంతృత్వం పట్ల ఖబర్దార్!” అని.

*　　*　　*　　*　　*

“సరే, యిదంతా సోవియట్ వ్యతిరేకంగా, స్వప్రయోజనాల కోసం చేస్తున్న ప్రచారం” అని ఎవరైనా విమర్శిస్తారేమో! అలాంటి వారికోసం యీ విషయాలను నిర్ధారణ చేస్తున్న స్టాలిన్ రచనలలోని భాగాలను ఉదహరిస్తున్నాం.

‘సమిష్టి వ్యవసాయభూముల కోరే కామ్రేడులకు ప్రత్యుత్తరం’ అన్న గ్రంథంలో, చిన్నవ్యవసాయానికి వ్యతిరేకంగా ‘లెనిన్ ఉవాచ’ అని స్టాలిన్ అంటాడు.

“స్వల్పవ్యవసాయం ప్రజాబాహుళ్యంలో వున్న బీదతనంనుండి, బానిసత్వంనుండి, మానవసంఘాన్ని తప్పించుకోనివ్వదు.”

“స్వతంత్రభూములమీద, సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమున్న పౌరులు గాకూడా, మనం పూర్వకాలంలాగానే అల్పవ్యవసాయ భూముల మీద నేవుంటే మానం నాశనంకాక తప్పదు.”

“సమిష్టి సహకార పరిశ్రమను ‘కార్మికసంఘాల’ (Artel ఆర్టెల్) ద్వారా జరుపడంచేతనే యీ సామ్రాజ్యతత్వ సమరం మనలను త్రోసిన వ్యూహంనుండి బయటపడటం సాధ్యం.”

ఈ విఫలమైన పారిశ్రామిక విధానంమీద విశ్వాసం, మరో
ప్రపంచ సంగ్రామం వస్తుందనే భయం, మామూలుగా మార్క్సు
లెనిన్ గ్రంథాలలో జరిగే దుష్ప్రచారం, కార్మికవర్గపు నిరంకుశ రాజ
కీయాధికారం, అధిక ఆహారంకోసం నాగరిక ప్రజలు, కార్మికవర్గం
చేసే భరించలేని ఒత్తిడి కర్షకులు పండించి యిచ్చిన ధాన్యానికి
బదులుగా పారిశ్రామిక విధానానికి తగినంతగా ప్రజోపయోగమైన
వస్తువులను కార్మికులు తయారుచేసి యివ్వలేకపోవడం, ఇవన్నీకూడా
[illegible] కర్షకవర్గానికి వ్యతిరేకంగా చేసే
[illegible]

కర్షకులు అన్నదాతలైన [illegible], తన
[illegible] కట్టుకు
[illegible] సమిష్టి వ్యవసాయంవైపు [illegible] వారిని
హెచ్చరిస్తూ, "లెనిన్ చెప్పిన సలహాలను, హెచ్చరికను, పెడచెవిని
పెట్టించడంలో" స్టాలిన్ చాలా [illegible].

లెనిన్ చెప్పిన సలహా యిది: "వ్యవసాయిక కమ్యూన్లను
స్థాపించడంగానే, సాధించాలి: సమిష్టి వ్యవసాయంలోనికి మార్పు
స్థాపించడంగానే ఉండాలి; కార్మిక కర్షక ప్రభుత్వం * వీనిమాత్రం
గాని [illegible] స్వచ్ఛందమైన సమిష్టి సహకార
వ్యవసాయాన్ని కార్మికసంఘాల (అర్టెల్ Artel) ద్వారా
చేయు విధానం అమలు చేసి రైతులకు ఆ విధానమే చాలా మంచి
దని రుజువుచేస్తేనే, ప్రభుత్వాన్ని చేతుల్లో పెట్టుకున్న కార్మికవర్గం
అనుసరిస్తున్న విధానం [illegible] సంతృప్తిపరచగలము. కోట్ల
కొలదిమంది రైతులు కార్మికవర్గ పక్షాన్ని అవలంబించుతారు. కార్మిక
వర్గం కలకాలం వరకూ నాయకత్వాన్ని పొందగలదు"

"సమిష్టి సహకార వ్యవసాయం అత్యవసరమనీ, సుసాధ్యమనీ,
ఆచరణలో చూపి ఆ అనుభవము కర్షకులకు సుబోధకరమైనట్లు
చేస్తేనే, యీసువిశాల కర్షక దేశమైన రష్యాలో సామ్యవాద వ్యవ
సాయం వైపు ముందడుగు వేశామని చెప్పటానికి మనకు అధికారం
వుంటుంది"

---

* ఇక్కడ 'కార్మిక కర్షక ప్రభుత్వం" అన్న ప్రయోగం
ప్రచారంకోసంమాత్రమే అయి వుండాలి,

"స్వచ్ఛంద సహకారం అనే సూత్రాన్ని మనం ఉల్లంఘించాము" (పుట 90)

"సైనిక సమస్యలను పరిష్కరించినట్లుగా క్రూరపు ఒత్తిళ్లువాడి ఆవసరమూ, యుక్తమూ కాదు, సమిష్టి వ్యవసాయంలో సమస్యలను పరిష్కరించడానికి ఉపయోగించడం యుక్తం కాదు, పైగా విపత్కరం కూడాను" (పుట 89)

"ఈ తప్పు లన్నిటికీ మూలకారణం మధ్య కర్షకులయెడ వుండే తప్పు దృక్పథం"

"ఆర్థిక స్వరూపంలోనేమి, సభ్యతలోనేమి, ఔన్నత్యంలోనేమి, అనేక భేదాలున్న రాష్ట్రాలు, ప్రదేశాలు, సోవియట్ రష్యాలో చాలా వున్నాయన్న సంగతి ప్రభుత్వం మరచి పోయింది"

"కొందరు కార్మికులు సమిష్టి వ్యవసాయంలోని మొదటి గెలుపులతో మత్తిల్లి లెనిన్ ఉపదేశాలను మరచిపోయారు అంతే కాదు; సమిష్టికరణ ఉద్యమాన్ని కాపాడను సెంట్రల్ కమిటీ 1929 నుండి 1933 వరకూ పాటించిన సంగతికూడా మరచిపోయారు"

మెరపు మెరసినట్లు మహావేగంతో సాగించబడ్డ సమిష్టికరణమునకు ఉదాహరణ లిచ్చాక స్టాలిన్ యిలా అన్నాడు."

"సమిష్టికరణంలో ప్రభుత్వం అనుసరించిన మహావేగం చూశాక తమకంటె అధికతగా సిద్ధమయిన జిల్లాలను మించిపోవాలనే ప్రయత్నంలో సమిష్టి వ్యవసాయోద్యమానికి సిద్ధంగాలేని జిల్లాలు కర్షకులపై అధికమైన ఒత్తిడిని కార్యనిర్వాహక శాఖనుండి ప్రవేశపెట్ట వలసి వచ్చింది; సమిష్టి వ్యవసాయోద్యమం సత్వరంగా అభివృద్ధి చెందడానికి తమలో లోపించిన గుణాలను యీ విధంగా నిర్వహించడంలో చూపించే ఉత్సాహంతో పూర్తి చేయాలని ప్రయత్నించాయి"*

తనపార్టీ అయితేనేమి, ఆనాటి ప్రభుత్వమైతేనేమి, గావించిన దారుణ విషాదకాండను స్టాలిన్ సైనిక పరిభాషలో చర్చిస్తాడు:

---

* 'యుద్ధరుణాలకు చందాలు పోగుచెయ్యడంలో, సేవింగ్సు సర్టిఫికేట్లు కొనిపించడంలో', బ్రిటిష్ కార్యవర్గం చూపిన "ఉత్సాహము"ను రుచిచూచిన మనకు భారతీయులకు రష్యాలోని 'ఉత్సాహం' అంటే ఏమిటో, "ఒత్తిడి" అంటే యెలావుంటుందో బాగా తెలుసు!

యీ చర్చ తెరవెనుక జరుగుతున్న భాగవతాన్ని మనకు పట్టి చూపుతుంది;

"గెలుపు ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రజలకు గర్వాన్ని, మత్తతను కలిగిస్తుంది. అత్యధికంగా గర్వాన్ని, స్వాభిమానాన్ని రేకెత్తిస్తుంది. అపారమైన బలం, ప్రతిష్ఠా వున్న అధికార వర్గానికి చెందిన ప్రతినిధుల విషయంలో యీ విధంగా జరగటం చాలా సులువు కూడాను. ఇచ్చటి శాసనాలు, తీర్మానాలు, ఆజ్ఞలు, అన్నిటికన్నా శక్తిని కలిగి వుంటాయని విశ్వాసం యేర్పడ వచ్చు.

ఈ మాటలు చెప్పుతూ, నా మనస్సులో వుండటం ఒక్క స్థానిక సేవకులు మాత్రమే కాదు. ప్రాంతీయ కమిటీ సభ్యులు కొందరు, కేంద్రసంఘ సభ్యులు కొందరు కూడా వున్నారు. సమిష్టి వ్యవసాయోద్యమంలోని తప్పులకు వీరు పుట్టిన యిళ్లు. మన కామ్రేడులలో ఒక భాగం యింతకు పూర్వం వచ్చిన గెలుపు మూలంగా, గ్రుడ్డిగా లెనిన్ సూచించిన మార్గముల నుండి ఎంత వేగంగా పతితులయ్యారో యీ తప్పుల ఎంత అధికంగా ఎంత లోతుకు పాతుకొని వున్నాయో సెంట్రల్ కమిటీ కూడా 1930 వరకూ గ్రహించలేదు."

"1930 వరకూ బహుశః అతిఖ్యాత చాలా కాలం వరకు, అశేష రష్యన్ కర్షక జనం గురి అయిన దమన నీతిని నిర్బంధముల తీవ్రతను, వాటి స్వభావాన్ని ఎవరు అంచనా వెయ్యగలరు? అధికార మత్తులైన కర్షక వ్యతిరేక పక్షంలోని వ్యక్తుల చేతులలో ఎన్ని కోట్లమంది కర్షకులు భయంకర దారుణ కృత్యాలకు గురి అయ్యారు? ఎన్ని కోట్లమంది ఆశాభంగం పొందారు; ఎన్ని కోట్లమంది మనం అనుకోలేని హీనస్థితిలోకి రావలసి వచ్చింది?"

*　　　　*　　　　*

సమిష్టి కార్మిక సంఘు (ఆర్టెల్) వ్యవసాయాన్ని కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం సంపాదించ గలిగేరని, స్థాపించ గలిగారనీ కాదు మా ఆరోపణ. కొన్నిచోట్ల ప్రయోగాలను జరిపి, సహకార వ్యవసాయములో వున్న ప్రయోజనాలను, లాభాలను రైతులకు చూపించాలని, యీ విషయంలో వారిలో ప్రచారం చేసి, వారి స్వచ్ఛందంగా ఎన్నుకో నివ్వాలని పట్టుపట్టి లెనిన్ చెప్పాడు. ఈ వుపదే

కాన్ని స్టాలిన్, అతని కమ్యూనిస్టు పార్టీ, గౌరవించ లేదని మా ఆలోచన.

రష్యా రైతులు దేశం పాలనాధికారం అంతా కార్మిక వర్గం చేతుల్లోవుండి కార్మికులు వారిని బోల్షివిక్ పార్టీ చేతుల్లో ఉంచారు అని వారి సంగతిని వారే ప్రాధాన్యతతో, సాంఘికంగా, శక్తివంతంగా చెప్పుకొనే అవకాశాన్ని కర్షకులకు యివ్వలేదు. తంత్రంగాను. క్రమబద్ధంగా రైతులు ఎంతవరకు, ఏ యే సోపానముల ద్వారా, ఏవిధంగా ఏసంస్థలలో, కార్మికసంఘాలద్వారా జరిగే సమిష్టి వ్యవసాయాన్ని ఉపక్రమించగలరో, అనుపక్రమించవలెనో, తమకు తామై నిర్ణయించుకొనే అధికారమును ఎప్పుడూ ఏవిధంగాను, బోల్షివిక్ పార్టీ కర్షకవర్గానికి యివ్వలేదు; అందుచేతనే యీ దారుణ చర్యలు జరుపబడ్డాయని మా ఆలోచన

సోవియట్ పాలనాధికారం కార్మిక నియంతృత్వం చేతుల్లో వుండియుండకపోతే, సోవియట్ రష్యాలో ప్రజాస్వామిక కర్షక కార్మిక ప్రజారాజ్యపు పరిపాలన వుండివుంటే, కనీసం ప్రజాస్వామిక శక్తివంతం అయిన కార్మిక కర్షక నియంతృత్వం పని చేస్తుండివుంటే, కర్షకులమీద ప్రయోగించబడిన ఆనాటి వర్ణనాతీతమైన బాధలు ఆనాటి దమననీతి ఆనాటి రాక్షస నిర్బంధాలు తప్పియుండును.

ఏదైనా అధికారానికి ఎదురు చెప్పకపోతే, లేకపరతుగా లొంగిపోతే, అది తన బలిపశువును సహజంగా ముంచెత్తివేసి, అణగ ద్రొక్కుతుంది. అందులోను, పీడితుల ప్రయోజనాలు దమన అధికారపు ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకమైతే యీ అణగద్రొక్కటం మరీ అధికంగా వుంటుంది

కాని, కార్మికవర్గ నియంతృత్వంమాత్రం కర్షకవర్గాన్ని అణగద్రొక్కటంవల్ల వచ్చిన చెడుఫలితాలనుండి తప్పుకోలేకపోయింది. 1929 నుండి 1939 వరకు సోవియట్ రష్యాలో కర్షకులచేత బలవంతంగా పండిస్తున్న ధాన్యానికి బదులుగా యివ్వడానికి పాలకవర్గమైన కార్మికులవద్ద తగినన్ని వస్తువులు లేవు. అధికారసంపాదనలో ఆత్రుతచేతా, రాజ్యాధికారాన్ని కార్మికవర్గంకోసం గుత్తగా వశపరచుకోవాలనే ఆకాంక్షచేతా స్టాలిన్, అతని అనుచరులూ, అతని పార్టీ, అతని ప్రభుత్వం కర్షకులను ప్రబలశత్రువులుగా చేసుకున్నారు.

కర్షకవర్గంపట్ల వీరి అత్యాచారములను అన్నిటినీ సాగనిచ్చి అప్పుడు స్టాలిన్ ధర్మవన్నాలు పల్లించాడు.

అందుచేతనే ప్రపంచ కర్షకవర్గానికి మా హెచ్చరిక:

"కార్మికవర్గ నియంతృత్వమా! ఖబడ్దార్!"

* * *

రాత్రి ఎంత సుదీర్ఘంగావున్నా ఎంత గాఢాంధకారమయమైనా, తెల్లవారక తప్పదు.

అలాగే, అధికారంలోవున్న కార్మికవర్గానికీ, సమిష్టి వ్యవసాయంలోని కర్షకవర్గానికీ మధ్య జరిగిన యీ సుదీర్ఘ సమరం వారికి సంధి కుదురుటలో అంతమైంది. యంత్రపు నాగళ్ళనేమి, పంటలను కోసే యంత్రాలనేమి, ఇతర వ్యవసాయక యంత్రాలనేమి రైతులకు హెచ్చు అద్దెలకుయిచ్చి, ఆ అద్దెను, పన్నులను, బజారులో కొన్న వస్తువుల విలువను, ప్రతివారం ధాన్యరూపంలోనే చెల్లించాలని అన్నారు. ఆవిధంగా గ్రామాలనుండి అధిక ఆహార-సరాఫరా ఏర్పాటు చేసుకోవడమే కాకుండా తమ రాజకీయ అధికారాన్ని కూడా కార్మికులు కాపాడుకున్నారు. కొంత వ్యక్తిగతమైన ఆస్తిని అంటే, ఒక యింటిని, తోటను, కొంత పశుసంపదను ఉంచుకోడానికి హక్కును కర్షకులు సంపాదించుకున్నారు.

కాని, తమ రాజకీయ ప్రయోజనాలను రక్షించుకోడానికి పాలనాధికారమున్న బోల్షివిక్ పార్టీకి యితరమైన తమ ప్రత్యేక పక్షాలనుగాని, ఆర్థిక ప్రయోజనాలను రక్షించుకోడానికి తమ వర్గసంఘాలనుగాని, నిర్మించుకొనే హక్కును రైతులు యింకా సంపాదించుకోలేదు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీతో కలిసి కర్షకులుగావుండే హక్కును రైతులు పోగొట్టుకొనడంకన్నా వేరుదారి లేనంతకాలం, కర్షకులుగా ప్రభుత్వములో వారికి భాగం లేనంతకాలం, కర్షకవర్గ సంఘాలను నిర్మాణంచేసుకొనే అధికారం లేనంతకాలం, సోవియట్ పరిపాలన ఏకపక్షం, ఏకవర్గం, కర్షక వ్యతిరేకం అయిన పాలన క్రిందనేలెక్క.

అయితే, సమిష్టి వ్యవసాయ భూములలో "ఈపక్షానికి (అంటే కార్మికపక్షానికి) చెందనివారిని" కూడా బాధ్యతాయుతమైన పనుల

లోనికి తీసుకుంటున్నామని, ఇయిష్టి వ్యవహారాలకు భూముల మీద ప్రముఖ స్థానాలను వారికి యిస్తున్నామని జోక్షికర్ పార్టీ సూచనతో చెప్తున్నది.

నిజమే, కాని భారతీయుల మీద బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదాధికారులు నీగ్రోలమీద ప్రయోగించి సామ్రాజ్య వాదాధికారులు చూపుతున్న అనుగ్రహానికీ, దీనికి, భేదమేమిటి? నిజానికి ఇంకో విధంగా కాకుండా, ప్రత్యక్షంగా గాని, పరోక్షంగా గాని చేసిన పోరాటముల ఫలితంగా ఏర్పాటించబడ్డ హామీలుగా, సుప్రీమ్ సోవియట్ అధికార స్వరూపాన్ని. రాజ్యాంగ స్వరూపాన్ని; దాని దృక్పథాన్ని నిర్ణయించే అధికారం లేకుండా కర్షకులు నేటికీ రాజ్యాంగ నిర్మాణానికి దూరంగా వున్నారేమి?

*   *   *   *   *

రైతుల యీ పరిస్థితిని ఒకసారి పరిశీలించి, "ఫలితాంశం యిది అక్టోబరు విప్లవానికి సరిపోదు" అని సర్వంగా 'స్టాలిన్' ఉద్ఘాటించాడు. ఆనాటి విప్లవవిజయం వల్ల లెనిన్‌కి కలిగిన ఘనతే యీ నాటి విప్లవ విజయంవల్ల స్టాలిన్‌కి కూడా దక్కినదని పొరపడుతున్నాము.

అయితే యీ గెలుపును 'గెలుపు' అని మనం అనగలుగుతే ప్రపంచ కర్షకవర్గం 'గెలుపు'గా లెక్కించదు పైగా, విప్లవ ప్రతికూల చర్యగా లెక్కిస్తుందని స్టాలిన్ కలలో కూడా అనుకొని వుండడు.

అక్టోబరు విప్లవం కోసం, దాని స్థిరత్వం కోసం, కార్మికవర్గం ఎంతటి ఔన్నత్యంతో, ఎంతటి ఘనతతో పోరాడిందో, అంతటి ఘనతతోనే వారికంటె అధిక రంగాలలో అంతకంటె అధికంగా త్యాగం చేస్తూ, కర్షకులు విప్లవ ప్రతికూలురైన "యుద్ధస్వాములతో" (war lords) పోరాడారు. అలాంటి కర్షకవర్గం పరిపాలన లోంచి నెట్టివేయబడింది ఏపక్షానికీ చెందదనే నీచపు ఆరోపణ ఆరోపించబడింది దేశభ్రష్టత్వమునుండి అయితేనేమి, విలయం నుండి అయితేనేమి, తప్పించుకోవడం కోసం, సమిష్టివాదులు గుర్రపు దళాల దాడుల ముందు మోకరిల్లి పాలకులైన కార్మిక వర్గం నుండి ఏకొద్ది

పాటి ప్రాధాన్యగల నౌకరీలనే దానరూపంగా అడిగి సంపాదించుకోగ నైతిక బలహీనతకు కర్షకులను తెచ్చారు.

ఇదంతా విప్లవ వ్యతిరేకచర్య కాదూ?

“ఆనాటి సమరం యేవిధంగానూ రక్తపాతం లేకుండా జరి లేదు. అది అతిక్రమం; అతిక్రూరమైనదీని” అని వెబ్స్ అంగీకరించాడు.

అందుచేత అభయంకర హత్యాకాండనుండి రష్యన్ కర్షకుల తప్పించుకొని, కనీసం ఓటింగులోనూ, స్వంత తోటలు కలిగి వుండటానికీ, కావాలంటే అర్థసంవత్సరానికి మించి వాటిలో పనిచేసుకోడానికి ఉన్న హక్కులలో నయినా కార్మిక వర్గంతో సమానత్వాన్ని సంపాదించుకోగలిగారంటే, అసమరంగ కర్షక వర్గానికి అపకీర్తి రంకం కాదు; దాని లొంగుబాటు అపజయాన్ని సూచించదు

*   *   *

ఇక, రష్యన్ కర్షకవర్గంపై నిర్బంధాలు.

లెనిన్ అధికారం క్రింద తయారైన 1927 వ సంవత్సరపు రాజ్యాంగచట్టం అధికభాగం కర్షకుల ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకంగా వున్నది. ఉదాహరణకు ప్రతీ కూలీకి ఒక ఓటు, కాని అయిదుగురు రైతులకు ఒక ఓటు అంటే, అత్యల్ప సంఖ్యాకులైన కార్మికులకు అత్యధిక ప్రాతినిధ్యం యిచ్చారన్నమాట *

ఇక, ఎన్నికలలో ఒకేఒక పక్షానికి బోల్షివిక్ పార్టీకి చెందిన అభ్యర్థులుంటారు. తక్కిన అభ్యర్థులందరూ వ్యక్తిగతంగానే పోటీ చెయ్యాలి. అందుకనే కర్షకులకు ఆదినుంచీ నాయకత్వాన్ని కల్పించిన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకు రాజ్యాంగంలో స్థానం లేకుండా చేసి, తద్వారా రైతులకు సక్రమమైన, సమైక్యతనందిన, రాజకీయనాయకత్వాన్ని లేకుండా చేశారు. అందుచేత కర్షకులకు కార్మిక పక్షపు అభ్యర్థికి ఓటు చేయటంకంటె వేరుదారి లేకపోయింది ఎవరైనా ధైర్యం చేసి, ఇంకొకరిని ఓటు చేసినా, తమ పక్షానికి చెందకుండా యింకేదో పక్షానికి చెందిన అభ్యర్థికే ఓటు చెయ్యవలసివచ్చేది.

---

* ఇది మన దేశం ముస్లింలీగ్ వారి కోరికను మించిపోయింది! ఇలాంటి పరిస్థితులలో భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ ముస్లింలీగ్‌ను కౌగలించుకొనే ప్రయత్నంలో వున్నారంటే ఆశ్చర్యమేమిటి?

1937 నాటి కర్షకులపై సంపూర్ణ విజయాన్ని తాను సాధించ గలిగాననే నమ్మకం బోల్షివిక్ పార్టీకి కలిగింది. అప్పుడు కార్మికులకు, సమానమైన ఓటింగు హక్కులను అంటే, 'ఒక మనిషికి ఒక ఓటు' అన్న నియమాన్ని బోల్షివిక్కులు ప్రవేశపెట్టారు. కాని కమ్యూనిస్టు పార్టీ మాత్రం సకల రాజకీయ సర్వాధిపత్యాన్ని అంటే తాను తప్ప యే యితరపక్షం లేకుండాచేసి, రాజకీయాధికారాన్ని తానే గుత్త పుచ్చుకోటం విధానం మాత్రం వదలివేయలేదు. అందుచేత కర్షకులు యిటు కమ్యూనిస్టుపార్టీ అభ్యర్థులకో లేక, అటు యేపక్షానికీ చెందని అభ్యర్థులకో ఓటు చెయ్యాలి. ఇక యేపక్షానికీ చెందని సభ్యులు శాసన సభలలో ఎంత శక్తివిహీనులుగా వుంటారో మనకు తెలుసును. ఎన్నికల తర్వాతకూడా వారు ఒక పక్షంగాగాని, ఒక ముఠాగాగాని తయారవలేదు.

అధికారయుక్తమైన ప్రతిపక్షాన్ని శాసనసభలో గుర్తించి స్వాగతమివ్వగలిగినంత ప్రజాస్వామికంగా యీనాటికీకూడా తయారవలేదు సోవియట్ పరిపాలన!

1939 నుండి 1944 వరకూ సాగిన సలహాదారుల పరిపాలనే బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదపు 'యుద్ధకాల నియంతృత్వం.' వారి పాలనలో భారతీయులకు వున్నపాటి రాజకీయ అంతస్తూ, ప్రతిష్టా, అయినా సోవియట్ పరిపాలనలో కర్షకులకులేవు. 1917 నుండి యీనాటివరకు రష్యాలో కర్షకులు వారి వర్గసంఘాలు స్థాపించుకోనడానికి ప్రభుత్వం అంగీకరించలేదు. మనదేశంలో ఆ హక్కును ప్రభుత్వం యింకా రద్దు చెయ్యలేదు.

తాను అధికారంలోకిరాకముందు లెనిన్ కర్షకులకు ముఖ్యంగా బీదకర్షకులకు తమ కమిటీలను ఏర్పరచుకొనే హక్కు వుండాలని వాదించేవాడు. కాని బోల్షివిక్కులు అధికారంలోకి రాగానే యీ కమిటీలు మాయమైపోయాయి.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ యేగుర్తించబడినప్పుడు కర్షకప్రజలు నిజమైన ఆశయాలతో కష్టసుఖాలతో సోవియట్ పాలనకుసంబంధం లేకుండా పోతుందేమోనని అనుమానించే లెనిన్ యీ విధంగా అన్నాడు.

“ప్రజానీకం ఆశయాలతో దగ్గర సంబంధం వుంచుకోడాని కేమి, వారి ప్రశ్నలకు ప్రత్యుత్తర మివ్వడానికేమి, వారిలోని ఉత్త

మూలక రాజ్యాంగంలో ఉన్నత స్థానాలలోనికి తీసుకొని వచ్చుటకు తగిన అవకాశములను ఏర్పాటు చేయుటానికేమి యితర పార్టీలవారి పత్రలను, కర్షకుల పత్రలను, యితర సంస్థలను మేము అన్ని విధాల బలపరచి వృద్ధి చేస్తాం"

ఇదంతా యిక్కడ మనదేశంలో రాజప్రతినిధి సలహాదారులు కార్యనిర్వాహక సంఘసభ్యులు చేసే ఉపన్యాసాల ధోరణిలో నే ఉన్నది కాదా? ఎగుమతి దిగుమతుల కేమి, ఆహారానికేమి, వ్యవసాయానికేమి, అన్నిటికీ కూడా సలహా సంఘాలను నియమించారు "ప్రజాభిప్రాయానికి సన్నిహిత సంబంధం పెంచుకోడానికి" భారతీయులలో "ఉత్తమ సంస్కారు"లకు రాజ్యాంగంలో ఉన్నత స్థానాలలోనికి తీసుకొనిరావటానికి ఎన్నోటి అవకాశములను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు.

రష్యాలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వం, భారతదేశంలో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదం, ఆ దేశ ప్రజానీకమే తమ యజమానులని అంగీకరించటం లేదు.

రష్యాలోలాగే ఎక్కడైనా సరే కార్మికవర్గ నియంతృత్వం తనతో సమానమైన, తనలాగే పరిశ్రమించే, యితర అభ్యుదయకర కార్మికవర్గ పట్లనూ దాన్ని, ఆదరణాన్ని చూపించకుండా, వాటిని కొల్లగొట్టే హీనమైన వర్గంగామారిపోడం చాలా సులువు సోవియట్ రష్యాలో కర్షక వర్గాన్ని ప్రజావర్గాన్ని యీ నియంతృత్వం అతి కఠినంగా, అతిక్రూరంగా పీడించింది; ఆత్మగౌరవం, రాజకీయ చైతన్యం, శక్తి ఉన్న కర్షకనాయకులను చాలామందిని "కులక్" లనే మిషమీద వధింపజేసి, కర్షకవర్గానికి నాయకత్వం లేకుండా చేసింది. అందుచేతనే కర్షక ప్రజావర్గాలకు కార్మికవర్గ నియంతృత్వం సంతుష్టినీ, సహాయాన్నీ, ఎన్నటికీ యివ్వజాలదు.

ఈ వెనుక కథనీ ప్రస్తుత పరిస్థితులనీ చూశాక, 'రాల్ఫ్ ఫాక్స్' యీ విధంగా ప్రశ్నించక తప్పిందికాదు.

"తనశక్తికినీ, అధికారాన్నీ అనంతకాలంవరకూ - ఆచంద్రతారార్కంగా - ఉంచాలని యాత్రిషేనా కార్మికవర్గం ఆకాంక్షిస్తు

* వీరిని ద్రోహులుగా, వంచకులుగా, మనం ఎన్నుతాము!

న్నది? ధనికవాదాన్ని నాశనంచేసి, కర్షకులు మొదలైన యితర వర్గాలమీద జీవించాలనేనా కార్మికవర్గం ఆశిస్తున్నది?"

కాని యీ ప్రశ్నకు శక్తివంతమైన, సరియైన, జవాబునుమాత్రం యివ్వలేకపోయాడు

నిజానికి ... పొందరాని బాధలకు, హింసలకు, నీచావస్థలకు, రష్యన్ కర్షకులూ, చేతిపనివారలూ, ప్రజలు గురిఅయ్యారు. కార్మిక వర్గం ఏదో ఒకమిషమీద తనకోసం వారు పని చెయ్యాలని నిర్బంధించింది; ప్రత్యేకమైన స్వతంత్ర పారిశ్రామిక వర్గంగా వారిని కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం గుర్తించలేదు; ఆయావర్గాల ఉత్పత్తిచేసే వస్తువుల మారకపు ధరలలో చాలా భేదం ఉంచి నిర్ణయించింది. అందుచేతనే కర్షకుల జీవిత పరిస్థితులు కార్మికుల జీవిత పరిస్థితులకన్న హీనంగా ఉండేవి.

ఈ సంగతులన్నీ రుజువుచెయ్యడానికి రష్యా అనుభవాలలో కావలసినంత సాక్ష్యంవుంది; కాని, "రాల్ఫు" ప్రశ్నకు నిశ్చయంగా "కాదు, కార్మికవర్గం అట్లా ఆశించడంలేదు" అని ప్రత్యుత్తరం యివ్వడానికి తగినంత సాక్ష్యంలేదు.

అందుచేతనే 'రాల్ఫు ఫాక్సు' తన ప్రశ్నకు "కాదు; కార్మిక వర్గం అట్లా ఆశించలేదు" అని జవాబు యివ్వలేకపోయాడు.

6

లంకలో పుట్టుక

1930, 40 లలో వున్న యీనాటి కమ్యూనిస్టుల వ్రాతలను జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే, "ఒకే ఒకవర్గం కార్మికవర్గ. ఒకేఒకపార్టీ కమ్యూనిస్టుపార్టీ," అనే అపర్యప్రాతిపదికను, వారి పాతపాటను అన్ని వర్గాలవారికీ ఉపయోగకరంగా వున్నట్టు ఆశాజనకంగా వున్నట్టు సవరించుకుంటూ రావాలనే ఆశ పెట్టుకుంటే లాభం లేదని స్పష్టమౌతుంది.

ఉదాహరణగా "రాల్ఫ్ ఫాక్స్"ను తీసుకుందాము. అతను వలసరాజ్యాల ప్రజలవిషయంలో మనదృక్పథాన్నే, తూచాతప్పకుండా కాకపోయినా, కొంతవరకైనా, అంగీకరిస్తాడు. సంపూర్ణముగా అంగీకరించుటకు అతని సనాతనత్వం అడ్డువచ్చింది!

"విదేశాల పెట్టుబడి సాగించే దమన నీతికి బలిఅయిపోయిన పారిశ్రామిక ప్రజానీకమూ సామ్రాజ్యవాద దేశాలలోని కార్మికవర్గమూ, యీ రెండుముఖ్య విప్లవశక్తులూ వలసరాజ్యాలలోని ధనికవాదపు బలాన్నీ, శక్తినీ, ప్రతిఘటించడానికి ఒక రూపాన్ని పొందుతున్నాయి." అని "కమ్యూనిజమ్" అనే గ్రంథంలో వ్రాశాడు.

ఈ "వలసరాజ్యాలలోని పారిశ్రామిక ప్రజానీకం" రైతులు కాక యింకెవరు? ఆమాట స్పష్టంగా యెందుకు చెప్పడు? అట్లా అంగీకరించడం కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్మికవర్గ సనాతన సిద్ధాంతాలకు వ్యతిరేకమౌతుందనే భయం ఏమో!

"పెట్టుబడిదారి దమననీతి ఫలితంగా నాశనమైన బీదరైతులకు, కర్షకులకు, యీనాటి సాంఘిక వ్యవస్థ సౌభాగ్యకరం కాదనే విశ్వాసం వారికి కమ్యూనిస్టు పార్టీలు కలిగించాలి. ఈనాటి ప్రపంచ ధనికవాదాన్ని ప్రతిఘటించి, పీడిత మానవులందరి స్వాతంత్ర్య సంపాదనకై పారిశ్రామికులు సాగిస్తున్న సమరంలో సనాతన మానవ సంఘంలోని అత్యంత విప్లవశక్తులను, ఉత్తమపురోగమనశక్తులను, కమ్యూనిజమ్ సమైక్యత కలుగ జేస్తుందని ఉద్ఘాటించాలి" అని కమ్యూనిస్టు పార్టీల కర్తవ్యాన్ని రాల్ఫ్ఫాక్సు ఉపదేశించాడు.

కాని, యీసమరంలో ప్రపంచ కర్షకులు పారిశ్రామికులతో పరిసమానమైన పాత్రనే ధరించాలో, అంతకంటె ఉత్తమైన పాత్రనే ధరించాలో, అతను చెప్పటలేదు. ప్రపంచ ధనిక వాదపు మారు రూపమే సామ్రాజ్యవాదం; దానిని ప్రతిఘటిస్తూ వారుసాగిస్తున్న జాతీయ విప్లవసమరంలో వలసరాజ్యాల రైతులు ప్రథమశ్రేణిగా నుండవలసిన అవసరాన్ని ఫాక్సు గుర్తించలేదు.

కాని, వలసరాజ్యాలలో లోలోన కర్షక విప్లవం రగులుతున్నది. "అతను అంగీకరించి, ఆ సమరం పారిశ్రామికుల ఉద్యమంతో సహైక్యత పొందటం, పారిశ్రామిక విప్లవవిజయానికి హామీ" అని అనడం కూడా బాగానేవుంది.

అయితే, ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదానికి, ప్రపంచ ధనిక వాదానికి ప్రతికూలంగా వలస రాజ్యాలలోని జాతీయ విప్లవము, కర్షక విప్లవం ఎంత అధికంగా, ఎంత గాఢంగా ఒకదానితో వొకటి పెల్లుకొని పోయాయో అతను గ్రహించలేకపోయాడు

పోగా, ప్రత్యేక నాయకత్వంలో పెంపొందుతున్న వలసరాజ్య ప్రజలజాతీయ విప్లవం నుండి పాశ్చాత్య సాంఘిక విప్లవం సహాయం పొందాలన్న సంగతిని తక్కిన కమ్యూనిస్టుల లాగే ఫాక్సు కూడా గమనించలేదు.

లెనిన్ చెప్పిన వుపాయాలను అనుసరిస్తూ అతను యిలా అన్నాడు;

"ఒక్క కార్మిక కర్షక వర్గాల ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వమే ఇండియా చైనాలలోని ప్రజాస్వామిక స్వరూపాన్ని పునర్నిర్ణయం చెయ్యగలదు"

మనలో మాట: "కార్మిక కర్షక నియంతృత్వం" అని చెప్పటలో కర్షక వర్గానికి ముందుగానే కార్మిక వర్గాన్ని వుంచుటకు ఎంత శ్రమ పడ్డాడో చూడండి.

లెనిన్ కూడా అనాడు యివే మాటలను చెప్తూ, అదే సమయంలో కార్మిక వర్గ నియంతృత్వాన్ని సాధించడానికే నిశ్చయించాడు; యీనాడు యిలాంటి ప్రకటనలలో అంతకంటె అధికంగా అర్థం వుండనుకోగలమా ?

తమపైన తాము ఆధారపడ్డ స్వతంత్ర పాత్రను నిర్వహించడానికి గాని పాటం, వలస రాజ్యాల రైతులు ఆశిస్తారేమోనని కాబోలు, ఫాక్స్ యీ విధంగా అన్నాడు. "ధనిక వాదుల, భూస్వాముల విప్లవ ప్రతికూలశక్తులకు ఎదురుగా రైతాంగాన్ని మేల్కొల్పి, సక్రమంగా నిర్మించి, ముందుకు తీసుకొని వెళ్లగల శక్తి సామర్థ్యాలు ఒక్క కార్మిక వర్గానికి మాత్రమే, దాని సాంఘికబలం వల్లనైతేనేమి, స్థానబలంవల్లనైతేనేమి ఉన్నాయి"

భారత దేశంలోని రైతులు జాతీయ కాంగ్రెసులోను, చైనా రైతులు క్యొమింటాంగ్ లోను పాల్గొని బలాన్ని విప్లవానుభవాన్ని సంపాదించుకుంటారేమో నని భయపడి, ఫాక్స్ వాటి విషయంలో రైతులను యిలా హెచ్చరించాడు;

"ఇలాంటి పక్షాలు భూస్వాములకు, యంత్రాగారాల యజమానులకు, న్యాయవాదులకు, సైనికోద్యోగులకు, చెందిన చిన్న పిల్ల కమిటీలు. 1813–1848 మధ్యకాలంలో జమీందారీ పద్ధతితో పోరాడుటకు యూరప్‌లో ఉద్భవించిన ప్రజాస్వామిక పక్షాలకు వ్యంగ్య చిత్రాలు మాత్రమే యివి."

"అయితే, యిలా చెప్పటంలో రాల్ఫ్ ఫాక్స్ ఉద్దేశం యేమిటి? ఈ వాక్యాలలోని అంతరార్థ మేమిటి? "అని ప్రశ్నిస్తారేమో. అది సర్వసాధారణంగా కమ్యూనిస్టులు ప్రతి దేశంలోనూ చేసే మాయోపాయమే !

రైతుల యెడల కపట సానుభూతిని ప్రకటించటం, తర్వాత వారిని తమలోకి ఆకర్షించుకోడం, ఆఖరుకు వారిని తమ భావనా ప్రపంచానికి అధిదేవత అయిన కార్మిక వర్గానికి బలి యివ్వడం. ఇదీ వారి మాయోపాయం.

అంతేకాదు: రైతుల కాంగ్రెస్‌లోనే తమ స్థానమని గ్రహించి ఆ మహాసంస్థలో కలిసి స్వాతంత్ర్య సమరంలో పాల్గొని, అప్పుడు, స్వరాజ్య పరిపాలనలో ఉన్నత స్థానాన్ని ఆక్రమించుకోకుండా వారిని అడ్డుతారు కమ్యూనిస్టులు. ఎందుచేతనంటే నేటి వలస రాజ్యాలలోని ఆశేష రైతాంగాన్ని అంతటినీ ముందడుగు వేయించ గలిగినంత విప్లవ శక్తితో, వర్గ చైతన్యంతో, సక్రమ నిర్మాణంతో, నిండు విప్లవంలో నున్న కార్మిక వర్గం ఎక్కడ వున్నది!

చైనాలోనైనా, మరే దేశంలోనైనా కార్మిక వర్గం యిప్పుడిప్పుడే పెరుగుతుంటగా, పెరిగి పెద్దదై అవుతున్నదే కాని ఒక నిర్దిష్ట స్వరూపాన్ని యింకా పొందలేదు. చాల స్వల్ప సంఖ్యాకులైన కార్మికులు, నిర్ణయ శక్తిగా అభివృద్ధి పొందేటందుకు చాలా నాళ్ళు కూడా పట్టిన సనాతన కమ్యూనిస్టులు లాగే రైతులను విప్లవాన్ని వాధించవద్దంటారు. కార్మిక వర్గం నాయకత్వం దాకా రైతాంగం విప్లవాన్ని సాగిస్తే ఆ రోజు రైతాంగం సముచిత స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తారు. కార్మికవర్గం తన నాయకత్వాన్ని స్థాపించుకోలేదు ఇదీ కమ్యూనిస్టుల భయం.

వలసరాజ్యాలలో రైతులకు వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టులు సాగిస్తున్న ఈ వాదోపవాదాలు మార్క్సు సిద్ధాంతాలను తూచాలు తప్పకుండా అనుసరించే ఉన్నాయి.

“గ్రామీణ ఉత్పత్తిదారుల ప్రయోజనాలకు నగరాలలోని కార్మికులే సహజమైన ప్రతినిధులు కాగా, రైతులను నాగరికుల ధీనాయకత్వం క్రిందకు తీసుకురావాలి” అని లెనిన్ కమ్యూనిస్టులకు సలహా యిచ్చాడు.

చాలారోజులక్రితం జమీందారీ ప్రభువులేమి, బూర్జువా వర్గమేమి, కర్షకుల ప్రయోజనాలకు తామే సహజమైన ప్రతినిధులమని వాదించారు. ఈనాడు కర్షకులు తమ ప్రయోజనాలను తాము రక్షించుకోగలిగినప్పుడు, “వారి సహజమైన ప్రతినిధులం మేము” అని వాదించేవంతు కార్మికులట!

కమ్యూనిస్టు సనాతనత్వానికి ఎంత నీచమైన, ఎంత హేయమైన, అహంకారం!

ప్రపంచ కార్మికవర్గం యింకో వర్గపు నీడక్రింద వుండవలసిందేనా? ఇతరులు “రైతుల సహజ ప్రతినిధుల”మని వాదిస్తూంటే ఔనని తలఊపవలసిందేనా?

అంతే, లేదు. యీ దుష్ట సంప్రదాయమును యికమీదట వారు జరగనివ్వరు. భారతదేశంలో, చైనాలో, మెక్సికోలో, ఐర్లాండులో, సామ్రాజ్య వాదానికి ప్రతికూలంగా సాగించిన జాతీయసమరముల ద్వారా నైతేనేమి, ఆ యా సమరాల్లో సముపార్జించిన విజయాల ద్వారానైతేనేమి, కార్మికవర్గమే కానీ, ప్రజావర్గమే కానీ, ఏ యితర

పక్షముకూడా రైతులకు సహజ ప్రతినిధులుగా నుండజాలరని ఆ యా దేశాల రైతాంగం మరువరాని జవాబునిచ్చింది.

వారి విప్లవపోరాటపు వారే ప్రాతినిధ్యం వహించిన వ్యక్తులుగా, యజమానులుగా, దాని సౌభాగ్యాన్ని విశిష్టతని, నిర్ణయించుకొనే శిల్పకారులుగా వుండ నిశ్చయించారు

వలసరాజ్యాల విషయాలు చర్చిస్తూ, వలసరాజ్య ప్రజలను సామ్రాజ్యతత్వం యెలా కొల్లగొడుతున్నదో రాల్ఫ్‌ఫాక్స్ వ్యాఖ్యానించాడు: అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కూడా యీ విషయాలలో వ్యాఖ్యానించింది ఆ యా వ్యాఖ్యానాలు గాంధీ వాదులు యీ విషయాలమీద యిచ్చిన వ్యాఖ్యానాలతో సరిపోతాయి, 'నిర్బంధ ఉత్పత్తి' విధానం, కీలకోద్యోగాలు, వాటి ప్రయోజనాలు, ప్రపంచ ధనాన్ని వ్యత్యాసంతో విభజించడం, అసమాన విభజన వీటిమీద మన గాంధీవాదులు యిచ్చే వ్యాఖ్యానానికి చాలా సమీపానికి వస్తారు వారు. వలసరాజ్యాల ప్రజానీకం ఉత్పత్తిచేస్తున్న "అధిక విలువ"ని వారి సామ్రాజ్యవాద ప్రభువులు, పెట్టుబడిదారీ ప్రభువులు, కబళించేస్తున్నారని వారుకూడా గుర్తించారు.

వలసరాజ్యాల రైతాంగపు "అధికోత్పత్తి" (Surplus-product) ని సామ్రాజ్యవాదం మింగివేస్తున్నదని ఫాక్స్ అంగీకరిస్తూ యిలా వ్రాశాడు.

"తన వలసరాజ్య ప్రజల ఆర్థిక జీవితంమీద ప్రభుత్వానికి సంపూర్ణ అధికారం వుంది...ముఖ్యనగరాలలో అమ్మవలసిన వస్తువులకు ప్రత్యేకంగా తక్కువ ధరలను నిర్ణయిస్తుంది; వలస రాజ్యాలలో అవస్తువలే ప్రత్యేకంగా అధిక ధరలకు అమ్మేటట్టు చేస్తుంది. ఈ విధంగా గుత్తవర్తకంలోని పెట్టుబడిదారులు వలసరాజ్య ప్రజను పీడించి "ఉన్నత లాభాలను" (Superprofits) గుంజ గలుగుతున్నది" (పుట 69 'కమ్యూనిజమ్')

భారత రైతులగూర్చి ఫాక్స్ యిలా వుద్ఘాటించాడు.

"అతడు తన వుత్పత్తిని మార్కెట్టులో పెట్టి స్వేచ్ఛగా అమ్మడం చాలా అరుదు. ఏదో వొక మిల్లు యజమాని గాని, ఏదో బాంక్ ప్రతినిధి అయిన మధ్యవర్తి గాని, వచ్చి అతని పంటను తమాషా చేసి తోడివేస్తాడు వెస్టు అఫ్రికా వలస ప్రదేశాల వంటి వాటిలో కొన్ని

టిలో, వలసలలోని రైతుల అందరి జీవితం ఏదో వొక ప్రత్యక్ష సమస్యతో గాని, దాస్యజీవితంలో నిండిన ఏదో తోటల విధానం చేయడంలో గాని, ఉంటుంది.* (పుట ౭౭)

“వలస రాజ్యాల రైతాంగం, రంగురైతులు తాము సామ్రాజ్య వాద ధనికవాదుల కోసం పనిచేస్తున్నంతవరకు, అన్ని విధాలా ప్రజాస్వామికమైన సామ్యవాద లక్ష్యాన్ని సంపాదించుకోవాలన్నా, ప్రపంచ ధనికవాదంతో మాటిమాటికి మార్గాలలో, ప్రత్యక్షంగాను, పరోక్షంగాను, పోరాడాలి. ఈవిధంగా పోరాటానికి ముందు, వారు ప్రపంచ ధనికవాదపు మరో రూపం అయిన ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదంతో పోరాడాలి—” అని మహాత్ముని సిద్ధాంతంలో ఒక భాగం కమ్యూనిస్టుల సిద్ధాంతం యీ విషయాన్నే సిద్ధి కరిస్తున్నది:

రైతులు వారి కష్టాల సమరాన్ని పోరాడుటకు తామే ముందు ముందుగ వేస్తున్నారని యీ విధమైన సిద్ధాంతాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి కాని, వలసరాజ్య రైతాంగానికి, ముఖ్యంగా రైతులకు, ప్రత్యేక విప్లవ పాత్ర వున్నదని చెప్పే కమ్యూనిస్టులు అంగీకరించరు. అంతటి పిచ్చి వాదం వారిది.

పైగా వలసరాజ్యాలలో యుద్ధకాల పారిశ్రామికాభివృద్ధి కారణంగా ఇప్పుడిప్పుడే రాజకీయాకాంక్షలతో పొడసూపుతున్న వలసరాజ్య కార్మిక వర్గాన్ని చూసి యితర కమ్యూనిస్టులలాగే దాస్ కూడా యీ అతిస్వల్పవర్గం త్వరలో అభివృద్ధి చెందుతుందని ఆశలు పెట్టుకుంటున్నాడు. “వలస రాజ్యాలలోని కార్మికుడు పోరాటమైనా సాగించాలి; లేదా అంతమైనా పొందాలి. అదే అతని జీవిత పరిస్థితి” అని అందుచేతనే అంటాడు.

అయితే వలస రాజ్యాలలోని రైతులు పోరాటము సాగించడానికి గాని, అంతమవడానికి గాని, నిర్ణయించుకోవలసిన అవసరం యింతకంటె అధికమని దాస్ మరిచిపోయాడు. చైనాలోను, భారత వర్షంలోను, రైతాంగం నిర్వహించిన జాతీయ విప్లవ పాత్రను, దాని ప్రాముఖ్యమును, గుర్తించలేకపోయాడు.

---

* కాంబెల్ వ్రాసిన “ఆఫ్రికలో సామ్రాజ్యం” (Empire in Africa) ఈ విషయాలను చాలా చక్కగా చిత్రిస్తుంది.

అంతేకాదు; రైతులు, చేతిపనివారలు, ఇతరవృత్తుల పారిశ్రామికులు ప్రపంచ ధనికసామ్రాజ్య వాదంతో తాకుడువచ్చి కార్మిక వర్గానికి వేరైన, స్వతంత్రమైన పారిశ్రామిక వర్గాలుగా తయారవుతున్నాయని యీ రెండు మహోన్నత తరగతులకు - ఏక కార్మిక తరగతులకు ప్రజావర్గానికి క్రిందటిసారి వచ్చిన ఆర్థికమాంద్యంగాని, నేటి ప్రపంచ సంగ్రామం వంటి మహోన్నత సంఘటనలుగాని, వర్గ చైతన్యాన్ని ప్రసాదించాయని రైతు నాయకుల వాదన.

ఆ వాదన నిజమే కాని వారి భావనలోని సనాతనత్వం వల్లనే ఫాక్స్ అనుసరించ లేదు.

అయితే, నేటి ధనికవాదం వలనా, సామ్రాజ్యవాదం వలనా, రైతు ప్రజావర్గాల మానసిక వ్యవస్థలోను, స్థితిలోను, ఉత్పత్తిసంబంధాల పరిస్థితులలోను, మారకంలోని పరతులలోను, గుణాత్మకమైన మార్పు ఉన్నదనే రైతు దృక్పథాన్ని ఫాక్స్ అంగీకరిస్తున్నాడు.

"ప్రపంచవ్యాప్తమైన రైతులనేమి, కార్మికులను, పాడైపోయిన చేతిపనుల పారిశ్రామికులనేమి, సామ్రాజ్యవాదం మేల్కొలిపింది. దాస్యవృత్తినుండి యోగతత్త్వంలోకి అది వారిని తరుముకొని వెళ్లింది. నిశ్చేష్టితంగా ఉన్న వారి జీవితాన్ని ఉగ్రఉద్రిక్తసమరంగా మార్చివేసింది. ఈ వర్గాల కూటమిని ఆధునిక రాజకీయరంగంలోనికి ఈడ్చి ఉత్కృష్ట రాజకీయ శక్తులలో ఒకదానిగా మార్చివేసింది" (పుట 74) అని ఫాక్స్ వ్రాశాడు.

కాని, తక్కిన సనాతన మార్క్సు వాదులలాగే ఫాక్స్;స్ట్రాచీ, బుఖారీ, రోజురోజుకు మారిపోతున్న ప్రపంచ పరిస్థితులను బట్టి, మొదలైన వారు తమ సనాతన సిద్ధాంతాలకు సరిపోవునట్లు తిరిగి సవరించుకొనడం లేదు.

వారి విషయంలో సనాతనత్వం జీవితాన్ని అనుసరించి చూచే ఒకశాస్త్రంకాదు; అది వారి జీవితాలకు సందిద్దే స్వామి.

అందుచేతనే వారి నిర్ణయాలలోను పరిష్కారాలలోను వారింకా కర్షక వ్యతిరేకులుగా నున్నారు.

లెనిన్ గూర్చి వ్రాస్తూ, స్టాలిన్ యిలాగ వ్రాశాడు.

"విప్లవంలోని మనఅనుభవం అంతాకూడా ఒక్కసూత్రాన్నే సూచిస్తున్నది. అది కార్మికవర్గం సాగించే వర్గ సమరం మీదా, ఓట-

రైతులు వారి భూస్వాములకు, బూర్జువా వర్గానికీ వ్యతిరేకంగా సాగించే సమరం మీదా మన విప్లవ విజయం ఆధారపడి వుంది అని లెనిన్ ఎన్నడూ ఉల్లంఘించని మహా పవిత్రమైన సూత్రం యిదే"

యుద్ధం తర్వాత కూడా అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ అవతారాన్ని చాలించుకొని వున్నా, భారత కమ్యూనిస్టులకు, వారి 'కాశీ' "మాస్కో మాత"తో సంబంధ బాంధవ్యాలను నిలబెడుతూ వున్నది యీ మహాసూత్రమే.

కాగా ఎంతకాలం మార్క్సు, లెనిన్, ఏంజిల్సు చెప్పిన సూత్రాలనే వల్లెవేస్తూ మాస్కో పెండె బద్దలుకట్టుకొని ప్రాకుతూ వారి కర్షక వ్యతిరేకమైన భావాలకు కమ్యూనిస్టులు నీరెత్తుతుంటారో అంతకాలం వలసరాజ్య రైతాంగం, రంగురైతులు వారిని విశ్వసించ జాలరు.

భారత కమ్యూనిస్టు హృదయం

7

"ఎంత తరచి చూసినా, ఎంత వెదకి చూసినా వలస రాజ్యాల సాంఘిక వ్యవస్థలో ఉత్కృష్ట శక్తి— కాకపోయినా, చిన్న విప్లవ శక్తిగా లెక్కించడానికి తగినంత అధికంగా కార్మిక వర్గం కనబడదు కదా కమ్యూనిస్టులు జబ్బలు చరిచి, నిర్మిస్తామంటున్న 'కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం' ఒక పెద్ద తమాషాయేనా? ఒక వేళ నిజమనే అంటే, వారి 'కార్మిక వర్గ నియంతృత్వాన్ని స్థాపించడంలోని భావం గంభీరమైనదే అని అంటే మాత్రం మనం ఎట్లా నమ్మటం?" అని యింతవరకూ పరిస్థితులను పరిశీలించిన వారు ఆశ్చర్య పడతారేమో!

అలాంటి సందేహం, ఆశ్చర్యం, కమ్యూనిస్టు హృదయం ఎట్లా పని చేస్తుందో తెలియనివారి మనస్సులలోనే కలుగుతాయి.

అందుచేత, "కమ్యూనిస్టు హృదయాల"తో సంబంధం లేని వారి కోసం ఆ "హృదయాలు" ఎలా పనిచేస్తాయో, ఏ విధంగా భావాలను పరిగ్రహిస్తాయో, ముగ్గురు "కమ్యూనిస్టు ఋషులు" (మార్క్సు, లెనిన్, ఏంజల్సు) వేసిన చెప్పుడు మార్గాలలోనే ఎప్పుడూ ఎలా సంచరిస్తుంటాయో యిక్కడ ప్రదర్శిస్తాం.

కమ్యూనిస్టు ఉద్దేశంలో —

ఈ విశాల ప్రపంచం అంతా ఒక దేశం అనుకుంటే సోవియట్ రష్యా కార్మికుల విభాగం; వలస రాజ్య ప్రపంచం అంతా గ్రామీణ విభాగం.

సోవియట్ రష్యాలో సక్రమమైన రాజ్యాధికారమున్న కార్మిక వర్గం వున్నది కాదూ. కమ్యూనిస్టుకు అసంగతి చాలు, వలస రాజ్య ప్రజలను కార్మిక ప్రపంచంలోని గ్రామీణ విభాగంగా చూడడానికి.

అప్పుడు ప్రపంచ కార్మిక వర్గం యొక్క స్థానిక జాతీయ విభాగం, సోవియట్ కార్మిక వర్గం చేరిట, ఆ "గ్రామీణ విభాగాన్ని" (అంటే వలస రాజ్య ప్రజను) పరిపాలించ వచ్చును.

రష్యాలో అధిక సంఖ్యాకులైన కర్షకులను చాలా జాగ్రత్తగా అధికారంలోకి రాకుండా చేసింది కార్మిక వర్గమూ, బోల్షివిక్ పార్టీ. కాని బోల్షివిక్ పార్టీ రాజ్యాధికారాన్ని పొందింది, నియంతృత్వాన్ని సాగిస్తున్నది. స్థానిక కార్మిక వర్గాలు అల్పసంఖ్యాకవర్గాలు అయినా, వలస రాజ్యాలలో కూడా అదే విధంగా ఎందుకు జరగ కూడదు? బోల్షివిక్ పార్టీ ఎందుకు అధికారంలోకి రాకూడదు?

కమ్యూనిస్టు దృష్టిలో —

అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీ రద్దు అయిపోయినా, పేరునకు మాత్రమే రద్దు అయింది; అది యింకా సజీవంగానే వుంది. అది ఆ భావాలలో, సోవియట్ నాయకత్వంలోను, పరిపాలనలోను, ప్రతిబింబిస్తున్న విధంగా దాని ఆదర్శ ప్రాతిపదికలూ, భావాలూ ఇంకా నిలిచే వున్నాయి

కమ్యూనిస్టు నమ్మకంలో —

తాను సజీవమైన కార్మికవర్గం కోసం మాత్రమే వాదిస్తున్నాడు తన స్థానిక రైతాంగానికి చాలా వేగంగా యేకగ్రమైనా రాల్గితే దాని వాస్తవికతను సరిసమాన ముప గనిగితే, అది కార్మిక వర్గం మాత్రమే అంటుపేతనే స్థానిక రైతాంగాన్ని పడగొట్టి సోవియట్ కార్మిక వర్గ పరిపాలనయొక్క నాయకత్వంక్రింద వారిని సోవియట్‌లోనికి తీసుకువద్దామని ప్రయత్నించడంలో కమ్యూనిస్టు పుద్దేశం రైతాంగపు సౌభాగ్యాన్ని, వర్గ చైతన్యాన్ని, విప్లవశక్తిని నాశనం చెయ్యాలని కాదు; భావిలో సాగించబోయే ప్రపంచ కార్మిక వర్గ విప్లవంలో వీరిని - అంటే తన ప్రత్యేక గ్రామీణ ప్రజా నీకాన్ని - ఉపయోగించు కొనుటకు నెరవ దాచివుంచుకున్నాడు.

*　　　*　　　*　　　*　　　*

ఇదంతా మనకు వికారంగా, విపరీతంగా కనబడవచ్చును. కాని సనాతన మార్క్సువాదికి యిదంతా వాస్తవికమైన విప్లవ ప్రణాళిక

మొదటిలో యిదంతా జాతీయతకు వ్యతిరేకమని కమ్యూనిస్టుకు కూడా తోచివుండవచ్చును; కాని కొన్నాళ్ల తర్వాత, యీ సనాతన వాదము, యిందులోని యీ సూత్రాలు సజీవంగానుండి, రుజువు అవసరంలేని సత్యాలుగా యేర్పడిపోతాయి. వీటిని మనఃపూర్వకంగా చిత్తశుద్ధితోనే నమ్ముతాడు

ఈ అర్థంలేని పిచ్చి నమ్మకాలకు, లెనిన్ ఉపదేశాలకు సంబంధంలేదంటారేమో ఎవరైనా! ఇదంతా అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, దాని శాఖలకు లెనిన్ నేర్పిన పాఠాలలోని భాగమే; (ఫాప్స వ్రాసిన "కమ్యూనిజమ్" పుట 76-77)

ధనికవాదసోపానం గూర్చి లెనిన్ యిలా అన్నాడు;

"విజయాన్ని పొందిన విప్లవ కార్మిక వర్గం తనకు వీలైన అన్ని మార్గాలలోనూ, ఒక విధానానికి లోబడి వీరిలో ప్రచారం చేస్తే - అప్పుడుకూడా వెనుకబడ్డ ప్రజలకు ధనికవాదం నిశ్చయంగా, తప్పక సరిగా ఉంటుందని అనుకోవటం పొరపాటు.* అంటే కొన్ని పరిస్థి

* "మహాత్ముని అనుచరులుకూడా యీవిషయాన్నే చెప్తున్నా; కమ్యూనిస్టులు వానితో అంగీకరించేచమా?" అని అంటే భారత

తులలో ఉండదన్నమాట అన్ని వలసరాజ్యాలలోనూ, దేశాలలోనూ స్వతంత్రరైతాంగుల అంతస్తులను, పాక్షికసంస్థలను నిర్మించటంతోను, కర్షకుల పోరాటాలను నిర్మాణం చేసి ధనికవాదానికి ప్రాధాన్యమున్న పరిస్థితులకు అనుగుణ్యంగా వారిని తయారుచేయడానికి సముచితమైన ప్రచారం చేయటంతోను, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆగిపోతేచాలదు. అభివృద్ధిచెందుతున్న దేశాలలోని కార్మికవర్గ సహాయంతో వెనకపడ్డ దేశాలు సోవియట్ విధానానికి చేరుకోవచ్చుననే నమ్మకాన్నే ధనికవాద సోపానాన్ని వదిలివేసి, అభివృద్ధిలో యితర ప్రత్యేక సోపానాలద్వారా కమ్యూనిజమును చేరవచ్చుననే భావాన్ని యీనమ్మకం భావం వారి హృదయాలలో నాటుకొనే దృక్పథాన్ని వలసరాజ్య ప్రజలలో అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్థాపించాలి"**

వలసరాజ్యాల కమ్యూనిస్టు ఆ యా ప్రాంతాలలో తన పార్టీ బలంలోకి రావాలని కాంక్షిస్తాడు. అందుకు తగిన కార్మికవర్గంలేదు కాబట్టి, ఉన్నా కార్మికవర్గానికి రైతాంగానికున్న విప్లవశక్తిలేదు. కాబట్టి, వలసరాజ్యాల రైతాంగం సహాయంతోనే కార్మికవర్గం, కమ్యూనిస్టుపార్టీ బలంలోకి రావాలంటాడు.

పోరాడటం, బలపరచటం రైతులవంతు. అధికారం, బలం కమ్యూనిస్టుపార్టీవంతు. పేరుమాత్రం ప్రపంచకార్మికవర్గానిది!!

కమ్యూనిస్టుపార్టీ, కార్మికవర్గం అధికారంలోకిరాగానే రష్యాలోలాగే వలసరాజ్యాలలోకూడా, మొదట రైతాంగాన్ని మోసగించుతారు తర్వాత వారి ఆశయాలను నాశనంచేస్తారు. ఆఖరుకి వారిని నాశనంచేస్తారు!

అప్పుడీ ఘనకార్యం అక్టోబరు విప్లవమంత గొప్పదని వాదిస్తారు!

కమ్యూనిస్టులోని యీవెర్రి దృక్పథానికి సరియైన జవాబు యింకొంచెం సేపటిలోనే మనకు వస్తుంది

** భారతవర్షంలాంటి దేశాలలో ప్రపంచ కార్మికవర్గం పేరిట రైతు సోవియట్లను స్థాపించి, వాటి ద్వారా అధికారాన్ని సంపాదించుటకు కమ్యూనిస్టుసోదరులు రష్యానుండి సైనిక, ఆర్థిక సహాయాలను ఆశించుటకు కారణం యీలాంటి ఉద్ఘాటనలే.

ఏమీ, కాలినిన్ యీ విధమైన విజయాన్ని గూర్చి అలాగ చెప్పుకోనలేదూ డాబుగా!

అంటే, కమ్యూనిస్టుపార్టీ గాని అధికారాన్ని సంపాదించి, కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని సిద్ధాంతప్రాయంగా సాధిస్తే సోవియట్ రష్యాలో చేసినట్టే యిక్కడ వలసరాజ్యాలలో కూడా కర్షకులకు "కార్మికత్వం" అపాదించిగాని, లేదా, యింకోవిధంగా గాని గోతులో తోసేస్తుంది అన్నమాట!

*   *   *

ఇక భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టు:

రైతుల ఆర్థిక బలాన్నీ, సంస్థలనూ, వర్గచైతన్యాన్నీ, సక్రమ మార్గాలలో కాంగ్రెస్ నిర్మాణకార్యక్రమం బలపరుస్తుందని కమ్యూనిస్టుల భయం. అందుచేతనే, రష్యాలో సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల కార్యక్రమాన్ని లెనిన్ ప్రభృతులు తేలిక చేసినట్లే, భారత కమ్యూనిస్టు కాంగ్రెస్ కార్యక్రమాన్ని తేలిక చేస్తాడు; వెక్కిరిస్తాడు; విమర్శిస్తాడు; తిడతాడు.

క్రమబద్ధమైన రైతాంగం తన రాజకీయ స్వరూపాన్ని, వర్గ చైతన్యాన్ని, విప్లవశక్తిని అభివృద్ధిచేసుకుంటే, స్థితిలో లేని, లేక పేరుకుమాత్రం స్థితిలో వున్న స్థానిక కూలీవర్గం పేరిట లేనపార్టీ (కమ్యూనిస్టుపార్టీ) అధికార సంపాదనకు రైతాంగం అడ్డుగ కులుతుందేమోనని కమ్యూనిస్టుల భయం.

అందుచేతనే, కూలీలను వేరైన యీ వర్గాలన్నీ దినదినాభివృద్ధి నందకుండా వుండాలనే, మొట్టమొదట ప్రతి రైతు సంస్థలోకీ, ప్రతి పనివారల సంస్థలోకీ, కమ్యూనిస్టు జొరబడతాడు; తర్వాత, వాటి క్రమశిక్షణలో భంగాన్ని, నాయకత్వంలో విచ్ఛిత్తిని, సభ్యులలో కలతని కలుగజేస్తాడు కూలీలుకాని యీ పారిశ్రామికులు సమైక్యతలో ఆలోచించుకొని, కార్యనిర్వహణకు దిగకుండా చేయటంకోసం అందుకే తాను పోటీగా సంస్థలను నిర్మించి, వాటిని సాగిస్తాడు!

చేతిపని వారల వర్గాన్ని నాశనం చెయ్యాలని కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక నిర్ణయించింది. కాని, మహాత్ముడు ఉపక్రమించిన గృహ పరిశ్రమలు ఆ వర్గాలనే బలపరుస్తున్నాయి అంతేకాదు, యిది

గాంధీజీ ప్రబోధించిన సామ్యవాద జాతీయతా మార్గాలలో జాతీయ విప్లవాన్ని అభివృద్ధి చేస్తుం అందుచేతనే ధనిక వాదానికి పూర్వమున్నస్థితినుండి ఆర్థిక పునర్నిర్మాణం ప్రారంభించవలసిన అగత్యాన్ని లెనిన్ గుర్తించినా భారత కమ్యూనిస్టుమాత్రం తన పార్టీకి బలం రావాలంటే గృహపరిశ్రమల కార్యక్రమాన్ని ప్రతిఘటించాలి. అందుచేతనే ఆ కార్యక్రమాన్ని ప్రతిఘటిస్తున్నాము కూడా!

సరే, తాను అధికారాన్ని సంపాదించాక "ధనిక వాదానికి పూర్వమున్న పరిస్థితులనుండి పునర్నిర్మాణం" అనే ఆర్థిక ప్రణాళికనే కమ్యూనిస్టు అంగీకరించి, ఉపయోగించుకుంటాడంటే అది వేరే సంగతి కాని!

"స్టాలిన్ సోవియట్ రిపబ్లిక్కులకు ముసాయిదా వ్రాసిన కర్షక ప్రణాళిక విషయంలో లెనిన్ అలా చేశాడు కాదూ? *

"కమ్యూనిస్టు పార్టీ అన్ని పారిశ్రామిక వర్గాలలోని ప్రజా సంస్థలనుండి అత్యుత్తమ అంశములను తనలోనికి ఆకర్షించుకోడంలోనే దాని బలం వున్నది దేనినీ మినహాయించకుండా అన్ని కార్మిక వర్గాల కార్యకలాపాలకు సమైక్యత నందించడం దాని ప్రకృతి సమైక్యత నందించి ఒక లక్ష్యానికి కార్మిక వర్గ విముక్తికి దారిచూపి, వాటిని వుపయోగిస్తుంది ఇక అనాథలైన బీదరైతుల సంగతి కార్మిక వర్గ ప్రథమ శ్రేణికీ, కర్షక ప్రజానీకానికీ, సంబంధం కలపడానికీ, రాజకీయ సంబంధంలేని సహకార సంస్థలను వుంచారు; వీటి ద్వారా కర్షకులను సామ్యవాద నిర్మాణ కార్యక్రమంలో భాగం తీసుకొనడానికి అంగీకరింప జెయ్యవచ్చు."

సంఖ్యలలో, సంస్థలలో విప్లవ శక్తి సామర్థ్యాలలో, కూలీ వర్గం అభివృద్ధి నందేలోపుగా రైతులూ చేతిపని వారలూ యీ విషయాలలో అభివృద్ధి నంది విజయాన్ని సంపాదించి వేయకుండా సర్వ విధాలా ఆపటం తన విద్యుక్త ధర్మమని కమ్యూనిస్టు భావిస్తాడు.

తనకూ, తన వర్గానికీ, యితర పారిశ్రామిక వర్గాలకూ శుభాన్ని ఆశించే రైతు, యీ విధానాన్ని స్వచ్ఛందంగా అంగీకరిస్తాడా?

---

* స్టాలిన్ "లెనినిజమ్" అన్న పుస్తకంలో ఇలాగ వ్రాశాడు. (పు29-31)

కమ్యూనిస్టు మాయోపాయాలకు లొంగిపోయి ఆత్మవంచన కంగీకరించారు కొందరు రైతులు. చేతిపని వారిలోను ప్రపంచ ధనికవాదం పంజాలనుండి విముక్తులగుటకు న్యాయ సమ్మతమైన మార్గాలపై విప్లవం సాగిస్తున్న, సాగించ ప్రయత్నిస్తున్న తమ వర్గాలను, వాటి ప్రయత్నాలను వీరు బలహీనం చేస్తున్నారు.

అంతేకాదు వారి వర్గాల స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుటకు మారుగా ఒక యజమాని చేతులనుండి ఇంకొక యజమాని చేతుల లోనికి మార్చుటకు రావణ పరిపాలన నుండి మైరావణ పరిపాలన లోనికి మార్చుటకు, వారు కొంత వరకూ సహాయం చేస్తున్నారు.

*　　　　*　　　　*

అయితే, మేముగాని, రైతు వర్గం గాని, కూలీ వర్గం పురోగమనాన్ని, శ్రేయస్సును, పూచికపుల్లంత వాసిగానైనా, కలలోనైనా, ప్రతిఘటిస్తున్నామని ఎవరూ ఊహించ కూడదని మా సూచన.

కూలీ వర్గం సంపూర్ణమైన, సుస్థిరమైన ఔన్నత్యాన్ని, సంపూర్ణమైన శిక్ష స్వరూపాన్ని అవశ్యం పొందాలి! కలకాలం వర్ధిల్లాలి.

ప్రజావర్గం, రైతు వర్గం, క్షేమాభిలాషులకు భంగకరంకాని మార్గాలలో, సరి సమాన అవకాశాలతో, భావి ప్రజాస్వామిక సంఘంలో తనకు సముచితమైన స్థానాన్ని ఆ వర్గం ఆక్రమించాలనే మా వుద్దేశం.

భారత రైతాంగం ఆశయం కూడా యిదే!

మేము మరొకసారి మా ప్రముఖ ఆదర్శ ప్రాతిపదికను జ్ఞప్తి చేస్తున్నాం; పారిశ్రామికులకు చెందిన యే ఒక్క పక్షానికి గాని, వర్గానికిగాని, చెందిన నియంతృత్వాన్ని మేము అంగీకరించం. ఈ విస్తృత పారిశ్రామిక వర్గాలు మూడింటికీ అంటే, రైతు కూలీ ప్రజావర్గాలు మూడింటికి చెందిన నియంతృత్వం వుండాలని మా ఆకాంక్ష! అలాగ చెందుతుందనే మా దృఢవిశ్వాసం!

ఈ నాటి భారత రైతాంగపు (రైతుకాంగ్రెస్) ఆశా విశ్వాసాలుకూడా యివే!

"సాంఘిక పరిశీలనను సాధనంగా, తన చుట్టుపక్కల ఉపాధుల ననుసరించి మార్క్స్ యిచ్చిన ప్రత్యేక నిర్ణయాలను, ఊహలను సూచనలను, అంగీకరించే వ్యక్తిమాత్రమే మార్క్సువాది" అని లెనిన్ సూత్రప్రాయమంతా ఉద్ఘాటించాడు; ఆవిధంగా ఆ పదప్రయోగాన్ని సంకుచిత పరిచాడు.

కాని "తార్కిక భౌతిక వాదం" లోని సారాంశమును ఎమిల్ బర్న్సు (Emil Burns) యీ విధంగా చెప్పాడు.

"సత్యముగూర్చి మనకున్న చైతన్యానికి సత్యస్వరూపం వేరుగా వుంటుందనే వాదన యిది. ఈసత్యస్వరూపం వేరువేరుగా ముక్కలలో వుండకండా ఒకటిగా వుంటుంది అది ఒకచోట ఉండిపోకుండా కదులుతూవుంటుంది క్షణక్షణం పెరుగుతూ నాశనం అయిపోతూవుంటుంది. ఈ అభివృద్ధి కొంతవరకూ క్రమక్రమంగా వుండి, అక్కడ సునిశిత విచ్ఛిత్తి వుంటుంది. అభివృద్ధికి కారణం లోలోపల వుండే పోరాటం (అంతర్విశ్లేషణ) పెరుగుతూన్న వస్తువ నాశనమౌతున్న వస్తువమీద పొందిన గెలుపే సునిశితవిచ్ఛిత్తి."

ఈ దృక్పథంలో మేము రైతుకూలీ ప్రజావర్గాల నేటి సమస్యలను పరిశీలిస్తాము.

"నిజంగా ఒప్పునకు గీటురాయి అనుభవమేను" అన్న మార్క్సు ఉద్ఘాటనను కమ్యూనిస్టులు అంగీకరించరు.

కాని, తార్కిక భౌతికవాదం మాత్రం తాను కనుగొన్న విషయాలను, నిర్ణయాలను పరీక్షిస్తుంది. వాస్తవికతకను దూరమైన నిర్ణయాలను, వాదనలను తోసిపుచ్చుతుంది లేకపోతే, సవరించుకుంటుంది.

నరకానికీ, స్వర్గానికీ మార్గాలు:

8

"కార్మికవర్గ నియంతృత్వానికి చాల శుభకరం, మహోన్నతం, అయిన భవిష్యత్తువున్నది" అని మార్క్స్ ప్రకటించాడు.

కాని, మార్క్స్ దానినిగురించి ప్రకటించిన ఆశలు, దానిని గూర్చి చేసిన నిర్ణయాలు, సరియైనవని తర్వాత చరిత్ర రుజువు చెయ్యలేదు.

1917 అక్టోబరు వరకూ అధికారాన్ని సముపార్జించడంకోసం లెనిన్ కర్షకుల సంపూర్ణ సహాయాన్ని పొందాడు; కర్షకుల నాయకత్వం వహించిన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు అతణ్ణి బలపరచారు; కర్షక కమిటీలు హృదయపూర్వకమైన సహాయాన్ని యిచ్చాయి

అందుచేత లెనిన్ అధికారంలోకి వచ్చాక, కర్షకులను ఒక్కసారిగా త్రోసిరాజనలేకపోయాడు అనాడు "కార్మిక కర్షక వర్గాల నియంతృత్వాన్ని స్థాపించా" మనడంలోని కారణం యిదేను!

కాని, కొన్ని నెలల తర్వాత అంటే, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల రాజకీయ నాయకత్వాన్ని నాశనంచేశాక కార్మిక కర్షక వర్గాల నియంతృత్వాన్ని రాజకీయంగా "బోల్తా" కొట్టించి, కార్మికవర్గ నియంతృత్వంగా మార్చివేయగలిగాను. అంటే, రష్యాలో కర్షక వర్గాన్ని మాయచేసి, వారియెడల ద్రోహము నాచరించి కార్మికవర్గ నియంతృత్వం స్థాపించబడిందికాని, సునిశితమైన కార్మికవర్గ విప్లవం ద్వారా కాదు.

అత్యధిక సంఖ్యాకుల ప్రయోజనాలకోసం వర్గచైతన్యమున్న అత్యధిక సంఖ్యాకుల ఉద్యమంగా కార్మిక వర్గోద్యమం నిర్మాణమవుతుందని మార్క్స్ ఆశ. నేటివరకూ, పాపం ఆ ఆశ సఫలమవలేదు. అందుచేత, యీనాటి పరిస్థితులలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వమంటే అతిస్వల్ప సంఖ్యాకుల నియంతృత్వమన్నమాట! ఈమాట వలసరాజ్యాల విషయంలో యితోధికంగా సత్యం.

కాబట్టి, యీనాడు మారిపోతున్న పరిస్థితులకు సరిపోయినట్టుగా మార్క్స్ భావాన్ని మార్చుకొని విస్తృతం చెయ్యటం నిజమైన తార్కికత, శాస్త్రీయం కాదూ? వలసరాజ్యాల ప్రజానీకపు జీవితాలను గూర్చి, వారి కృషినిగూర్చి, వారి ఆర్థిక రాజకీయావసరాలగూర్చి మార్క్స్ నాటికంటె యీనాటి మన విజ్ఞానం అధికం. ఆ విజ్ఞాన దృష్ట్యా మనం మార్క్స్ భావాలను మార్చుకోనవసరం లేదూ? పురోగమన శక్తులకోసం, నిర్మాణాత్మక శక్తులకోసం, న్యాయసమ్మతమైన మానవ సంబంధాలకోసం యీనాడు రైతు ప్రజావర్గాలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. కాని సంఘంలో కార్మిక వర్గం యెంత విప్లవాత్మకంగా వున్నదో, యితర వర్గాలూ అంత విప్లవాత్మకంగానే వున్నాయి. అందుచేత రైతుకూలీ ప్రజారాజ్య సంస్థాపనకే అధికమైన అవకాశాలు వుండగలవు, వున్నాయి కూడా. ముఖ్యంగా వలసరాజ్యాలు స్వాతంత్ర్యం సంపాదించాక యిలా వుండక తప్పదు

ఈనాటి యీ వాస్తవిక విషయాలన్నిటినీ అనుసరించిన మన సిద్ధాంతాలను, తత్త్వాలను సమన్వయించడం మార్క్సు వాదమా, లేక మన సిద్ధాంతాలను, తత్త్వాలను అనుసరించి వాస్తవిక విషయాలను సమన్వయించడం మార్క్సు వాదమా ?

ఈ మూడు వర్గాలలో యే వొక్క వర్గపు నియంతృత్వమైనా "అత్యధిక సంఖ్యాకుల" నియంతృత్వం కానేరదు ముఖ్యంగా కూలీ వర్గపు నియంతృత్వం యిలా కానేరదు

అందుచేతనే "రైతు కూలీ ప్రజారాజ్యం" వాస్తవిక జీవితానికి సరిపోయే నినాదం. *

మార్క్సు కూడా కార్మిక వర్గం వొక్కటే నడిపే వాదాన్ని ఓడించలేదని గ్రహించాడు అందుచేతనే 1871 లో పారిస్ కమ్యూన్ కోసం ప్రేమించి కర్షక వర్గాన్ని, పారిస్ మధ్య తరగతులను సహకరించమని అర్థించాడు. కాని, పాపం, లాభం లేకపోయింది.

మార్క్సు వాదానికి భాష్యాలు నిర్మించిన వాడు లెనిన్. అందుచేతనే అతడు బోల్షివిక్ సనాతన సిద్ధాంతాలకు ఆచార్యుడు అయినా, భాష్యం వ్రాయడంలో ఆగలేదు మార్క్సు గావించిన నిర్ణయాలను తన సాంఘిక పరిశీలనతో, తన తార్కిక వాద సహా

* ఇది రైతు కాంగ్రెస్ నినాదం.

యంతో విస్తృతంచేసి, సవరించి, అనుసరించ వచ్చునని విశ్వసించాడు. అనేకమైన యితర వృద్దశాలతో పాటు, కార్మిక వర్గానికి మిత్ర వర్గాలను సంపాదించాలనే సిద్ధాంతాన్ని నిర్మించాడు.

అంటే, కర్షక ప్రజా వర్గాలనుండి కొన్ని మిత్ర వర్గాలను కార్మికులు సంపాదించుకోవాలి అన్నమాట.

అయితే, కార్మిక వర్గమే ప్రథమ శ్రేణిగాను, అటు యజమాని గాను ఉండాలి!

పేద కర్షకులను తమ పక్షానికి తీసుకోవడం, మధ్య కర్షకుల ఆశయాలను భగ్నం చెయ్యడం, ధనవంతులైన కర్షకులను నాశనం చెయ్యడం యిలాగే బూర్జువా, ప్రజాస్వామిక, సామ్యవాద విప్లవముల తర్వాయి దశలలో యీ మూడు కర్షక వర్గ విభాగాలలో, వాటిలో వాటిని చూస్తూ, కర్షక వర్గ విభజనోపాయాన్ని లెనిన్ అనుసరించాడు.

మిత్ర వర్గాల విషయంలో —

ఈనాటి పరిస్థితుల పరిశీలనా, వర్గశక్తుల పరిశీలనా, ఆగత్యమనీ, తప్పనిసరి అయిన దృక్పథం అనీ మార్క్సు వాదం కోర్కి చెప్తున్నది. ఈ సూత్రం విషయంలో ఎమిల్ బర్న్సూ, బుఖారీ, యిద్దరూ ఒకే విధంగా అభిప్రాయపడ్డారు. లెనిన్ యీ సూత్రాన్ని అనుసరించే కర్షక వర్గ విభాగాలను కార్మిక వర్గానికి మిత్రులుగా ఎలా సంపాదించవచ్చునన్న విషయాన్ని ఒక సాంకేతిక కార్యక్రమంగా తయారు చేశారు. సమిష్టి వ్యవసాయాన్ని అంగీకరించి, ఆ విధంగా కార్మిక వర్గపు పెంపుదలని ప్రాబల్యాన్ని అంగీకరించిన పేద కర్షకుల సహాయంతో, కర్షక ప్రజలలో మిగిలిన తక్కిన భాగాన్ని అలా అంగీకరించమని బలవంతపెట్టడంలో విభాగించి నాశనం చెయ్యటం అనే లెనిన్ సిద్ధాంతాన్ని జయప్రదంగా అనుసరించడంలో, స్టాలిన్ యీ సూత్రాన్నే అనుసరించాడు.

1917 నుంచి 1937 వరకు ప్రజాకర్షక వర్గాలవున్నట్లు యీనాడు లేవు. రష్యాలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వం అప్పటి కర్షకవర్గాలపైనా, బూర్జువా నియంతృత్వం ప్రపంచ కర్షకవర్గంపైనా, జరిపిన అత్యాచారాలు ఫలితంగా, ఆయా నియంతృత్వాలు వారిని

పెట్టిన శాఖల ఫలితంగా, నేటి రైతు, ప్రజావర్గాలు అత్యధికంగా జాగ్రత్త వహిస్తున్నాయి

అందుచేతనే నియంతృత్వంగానూ తనను కొల్లగొట్టుటకు వారు అంగీకరించరు; తమ్ము తామే "విప్లవ ప్రథమ శ్రేణిని" అని పొగడుకొనే యే యితర వర్గంలోని ఛోటా భాగస్వాములుగా నుండటానికీ అంగీకరించరు.

అందరూ శాశ్వతంగా పనికొస్తాయని యెంచుతున్న సిద్ధాంతాలను మార్క్సిజం యెత్తిచూపి, నిజంగా ప్రత్యేక కాలస్థలాలలో యేఒక్క వర్గంతాలూకు ప్రయోజనాలను మాత్రమే అవి ప్రతిబింబిస్తాయని రుజువుచేసింది; మానవసంఘాన్ని ఆ సిద్ధాంతాల కోటి పిడికిలి నుండి విముక్తం చేసింది.

మార్క్సిజం మానవకోటికి చేసిన సేవ యిది — యీవిధంగా అది ప్రయోగకరమని ప్రజా, రైతు వర్గాలు గ్రహించాయి.

ఆదిపురుషులు మార్క్సు, లెనిన్‌లు మొదలు నేటి స్టాలిన్, బుఖారిన్, ఫాక్సు, బర్న్సు, జాన్ స్ట్రాచీ వరకూ —, పాశ్చాత్య కమ్యూనిస్టులందరూ, స్థానికంగా శక్తివంతం, విప్లవకరం అయిన కార్మిక వర్గాన్నే వెనుక వేసుకొని వచ్చారని, అందుచేతనే మార్క్సు వాదమైన కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని, రష్యాలో లెనిన్ స్టాలిన్‌లు ప్రతిపాదించి అనుసరిస్తున్న విధానాన్ని, అంగీకరించడానికి వారికి వీలు అయిందని, రాను రాను యీ కార్మికవర్గ నియంతృత్వ సిద్ధాంతం కమ్యూనిస్టులకు అతి పవిత్రమైన వేదవాక్యంగా మారిపోయిందని, ప్రపంచ కర్షకవర్గం, ప్రజావర్గం గ్రహించాయి.

అయితే ఆనాటి పాశ్చాత్య ప్రపంచంలోని పరిస్థితులకు యిప్పటికి — వలసరాజ్యాలలోని — పరిస్థితులు వేరుగా నున్నాయని, తామే అత్యధిక సంఖ్యాకులుగా నున్న విప్లవవర్గమని, వలస రాజ్యాల కార్మిక వర్గం అతి స్వల్పమని, ప్రపంచకర్షకవర్గం గుర్తించింది *

"నేడు నిశ్చేష్టితంగా శక్తిలేకుండా వున్నా, స్థానికకూలీవర్గం ముందుముందుకు అభివృద్ధి పొందుతుంది, చాలాగొప్ప విప్లవ వర్గంగా తయారౌతుంది; ఆనాడు అది ప్రజా, రైతువర్గాల ముక్కుకు తాడు

* రాల్ఫ్ ఫాక్సు కూడా యీసంగతిని గుర్తించాడు.

కట్టి నడిపించగలదు - నడిపిస్తుందికూడా" అని సనాతన కమ్యూనిస్టుల విశ్వాసం, ఆశాను. కాని ప్రపంచ కర్షక వర్గం యీ విశ్వాసం తప్పని ఆశ నిరాశ అవుతుందనీ అంటున్నది, రుజువు చేస్తున్నది.

"ఈ విషయం, యీ దేశాలలో, యీ పరిస్థితులలో, కార్మిక వర్గమునకు ఉపయోగిస్తుందా, లేదా" అనే దృష్టితోనే కమ్యూనిస్టులు ప్రతివిషయాన్ని పరిశీలిస్తారు గాని, ప్రపంచ కర్షక వర్గం మాత్రం అలా పరిశీలించదు. ఈ నాటి తన అవసరాల దృష్ట్యా, తన పరిస్థితుల దృష్ట్యా, నేటివర్గాలకు వాటి వర్గ చైతన్యానికి, జాతీయ చైతన్యానికీ ఉండే సంబంధాల దృష్ట్యా, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మించిన ప్రతి సిద్ధాంతాన్ని, చేసిన ప్రతి నిర్ణయాన్ని, ప్రతి ఉపాయాన్ని, యితర విషయాలను ప్రపంచ కర్షకవర్గం పరిశోధిస్తుంది.

"ఈనాడు రైతాంగం అనుసరిస్తున్న విధానమే నిజానికి మార్క్సిస్టు తత్వం. మార్క్సును గూర్చి వ్రాస్తూ, మహావిప్లవ వత్సరము లైన 1845-51 లోని అనుభవాలతో తన సిద్ధాంతానికి ప్రాతిపదిక గా తీసుకున్నాడు అతను" అని లెనిన్ వ్రాశాడు. మార్క్సు బోధనలను ప్రపంచానుభవాల సంక్షేపం అని ఉద్ఘాటించాడు; చారిత్రకానుభవములను తూచా తప్పకుండా మార్క్సు అనుసరించిన విధానాన్ని చాలా హర్షించారు.

అందుచేతనే, మార్క్సు లెనిన్లు వారి పరిశోధనా మార్గాలనుతప్ప, నవాటి అనుసరించాలని భక్తివిశ్వాసాలతో అవలంభిస్తారనీ ఆకాంక్షిస్తారనే విశ్వాసంతో మార్క్సుతత్వం చుట్టూ కట్టుబడ్డ సనాతనత్వంనుండి భారత రైతాంగం వైదొలిగింది.

రష్యాలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వం కర్షక ప్రజావర్గాల కెంత హానికరంగా ప్రవర్తించిందో మనం చూశాం. ఈ రెండూ వర్గాలూ కూడా యీ నియంతృత్వాన్ని అంగీకరించాయా, లేదా అనికాదు ప్రస్తుత ప్రశ్న.

"ఏవిధంగా, ఎంతమంది రైతులను ప్రజను బలిచేసి, ఆ నియంతృత్వం యీ ఫలితాలను పొందగలిగింది? ప్రపంచంలో దానిపై నున్న సదభిప్రాయానికి ఎంతగా దెబ్బ తగిలింది?" అని మా ప్రశ్న.

“మొట్టమొదట వ్యక్తిగత యాజమాన్యాన్ని సమిష్టిస్వామికంగాను, వ్యక్తిగత ఉత్పత్తిని సమిష్టి ఉత్పత్తిగాను, చేయదలచే మనకు కధ. అయితే అలా చెయ్యడం ఉదాహరణ పూర్వకంగాను సాంఘిక సహాయాన్నిచ్చి మాత్రమే గాని, నిర్బంధమును ఉపయోగించకూడదు” అని ఏంగెల్సు చెప్పిన సలహానే స్టాలిన్ అనుసరిస్తానని ప్రమాణం చేశాడు.

కాని, అతనూ, అతని అనుచరులూ యీ సలహాను ఎంత అవమానకరంగా ఎంత విస్తృతంగా భంగపరిచారో, ప్రపంచ విప్లవ విషయంలో ఎంతగా చెప్పలేని హానిని కలుగజేశారో, లోకాలు మారుమ్రోగి పోయినవి; ప్రపంచంలో యింటింటా సామెత అయిపోయింది.

*　　*　　*

మన దేశంలో—

కమ్యూనిస్టుపార్టీ వారు బోధిస్తున్న కూలీవర్గ నియంతృత్వ విధానానికీ బదులు గాంధీజీ బోధిస్తున్న ప్రజాస్వామిక రైతుకూలీ ప్రజారాజ్య విధానాన్ని, యీ పూర్వకథను అంతటినీ మనస్సులో నుంచుకొని సామ్యవాదులు పరీక్షించాలి.

ఈ విధమైన దృక్పథంతోనే రైతు కాంగ్రెస్ నేడు పని చేస్తున్నది. కమ్యూనిస్టుల కర్షకవర్గ విభజనోపాయాన్ని ఎదిరించి పోరాడాలనే రైతుకాంగ్రెస్ నిశ్చయం. లెనిన్ అడుగు జాడలలో నడిచి ప్రస్తుత ప్రపంచంలోని ఆచారక్రమమే తన సిద్ధాంత స్వరూపాన్ని నిర్ణయిస్తుందని ఉద్ఘాటిస్తున్నది; “వ్యవహారం ముందు, సిద్ధాంతం తర్వాత” అనే తార్కిక వాదంలోని ముఖ్యసూత్రమును అనుసరించి తన దృక్పథాన్ని తీర్చి దిద్దుకుంటామని దాని ఆకాంక్ష.

నేటి రైతువర్గం, చేతి పనివారల వర్గం, ప్రజావర్గం నిజంగా విప్లవాత్మకంగా వున్నాయని, ఉండగలవని, అవి తమ తాహత్తు ననుసరించి సముచితమైన రాజకీయ శక్తిని ఆకాంక్షిస్తున్నవని, ఒక్క కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని అవి యెన్నటికీ అంగీకరించవని, సుస్పష్టమే! అందుచేతనే వారి నినాదంకూడా “రైతుకూలీ ప్రజారాజ్యం” అని.

అంటే

ఈనాడు భారత రైతాంగానికి ఒకప్రక్క రైతుకూలీ ప్రజా రాజ్యానికై నిలచిన కాంగ్రెస్ రైతులు వర్గీయంగా అనంతకాలానికీ అతీతులని, పురోగాములని, వారికి విప్లవశక్తి సామ్యవాదం ఉన్నాయని అంగీకరిస్తున్న రైతు కాంగ్రెస్.

ఇంకొకప్రక్క కూలీ నియంతృత్వానికై నిలచిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ, రైతులకు కూలీత్వం ఆపాదించి, "వారేనాడో అభివృద్ధి నిరోధక చర్యలు గావించి, విప్లవ ప్రతికూలురౌతారనే భయంతో వారి యెడల తగు జాగ్రత్త వహించాలనే కమ్యూనిస్టు దృక్పథాన్నీ, వాదాన్నీ, అంగికరించిన "కిసాన్ సభలు"

భారత రైతాంగం యే మార్గాన్ని అనుసరిస్తుంది?

రైతులు రైతు కాంగ్రెస్‌ను అనుసరించి, జాతీయకాంగ్రెస్ రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంగీకరిస్తే వారు జాతీయస్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రజాస్వామిక రైతు కూలీ ప్రజారాజ్యాన్ని సముపార్జించగలరు

కిసాన్ సభను అనుసరించి. కమ్యూనిస్టుపార్టీ రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంకీకరిస్తే, వారు సముపార్జించ గలిగేది.

మొదటిలో కూలీవర్గ నియంతృత్వం—

ఆఖరుకు, రైతువర్గ విలయం, వినాశనం !!!

వారికి యెదురుగానున్న సంస్థలను, ఆశయాలను మేము ఉద్ఘాటించాం; యే సంస్థను అనుసరిస్తే, యే ఫలితాలు వస్తాయో మేము సూచించాము.

ఇక, నిర్ణయించుకొని, వరించి అనుసరించవలసిన రైతులు!

కాగా, భారత రైతాంగం రైతుకాంగ్రెస్‌ను అనుసరించి జాతీయ కాంగ్రెస్ రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంగీకరిస్తుందని మా దృఢ విశ్వాసం!

భారత రైతు రంగంలో

కమ్యూనిష్టు పార్టీ - నేర్పిన పాఠాలు.

9

1945 వరకూ కమ్యూనిస్టులతో కలిసి ఉండగలిగిన కిసాన్ సభావాది ఒక్క స్వామీజీ మాత్రమే! అతడు 1944 లో యిలాగ అన్నాడు.

"మన (కిసాన్ సభ) స్థితిని సంశయంలేని మాటలలో ఉద్ఘాటించడం ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తి ప్రాతిపదిక మన చర్యలను నిర్ణయించుకోవడం మన విధి"

1940 వరకూ జాతీయ కాంగ్రెస్ తప్ప యే యితర రాజకీయ పక్షానికీ చెందని చాలామంది కిసాన్ సభ, ట్రేడ్ యూనియన్ల కాంగ్రెస్, ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తులుగా తయారవుతారని అనుకున్నారు.

ఆనాడు కమ్యూనిస్టుపార్టీ మొదలు కాంగ్రెస్ వరకూ అన్ని రాజకీయ పక్షాలకూ కిసాన్ సభలో ప్రాతినిధ్యం వున్నా; అది వీటి అన్నిటి రాజకీయ దృక్పథాలనీ క్రోడీకరించి, ఒక ప్రత్యేకమైన సామాన్య రాజకీయ దృక్పథాన్ని కల్పిస్తుందనీ, యీ సామాన్య రాజకీయ దృక్పథాన్ని ప్రయోగించడంలో అది రైతులకు సహాయం చేస్తుందనీ, రైతు నాయకులు అనుకున్నారు.

తాము చేసిన తీర్మానములను అనుసరించి వాస్తవికంగా కార్య సాధన ప్రారంభించకుండా వారు ఆకాశ విహారం చేస్తున్నంత కాలం అన్ని పక్షాలకూ వేర్వేరుగా అసాధ్యమైన కార్యాన్ని అంటే అన్ని పక్షాల సమైక్యతనూ, అంగీకారాన్ని పొందిన కార్యక్రమ నిర్మాణమును తాము సాధించుటకు వీలవుతుందని అనుకున్నారు.

కాని, కిసాన్ సభ వాస్తవిక కార్యరంగంలోకి దిగవలసిన నిమిషంనుంచి అంటే, రెండో ప్రపంచ మహా సంగ్రామం ప్రారంభ

మైనప్పటి నుండీ చికాకులు ప్రారంభమైనాయి. సమైక్యతతో నిర్ణయించబడిన కార్యక్రమం, సామాన్యవేదిక, వృందవని అప్పుడు గ్రహించారు రైతు నాయకులు.

ఆ రోజులు ..

కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ వారు జవహర్‌లాల్ నెహ్రూతో పాటు ముందు కురుకుతూ, ఎక్కడ గట్లను తొట్టివేయ వచ్చునా అని వెతుకు తున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ జాతీయ సమరాన్ని ప్రారంభించ కాంగ్రెస్‌ను రేపెట్టి, జాతీయ నాయకులు జైళ్లలోకి వెడితే జాతీయ వేదికను తాము తీసుకొని, మరక్షిత్వం చేసుకుందామని ఉద్దేశిస్తున్నది. ఫార్వర్డు బ్లాక్ ఏదో విధంగా జాతీయ సమరాన్ని ప్రారంభించి, మిగిలిన సంగతులను అన్నిటినీ ప్రజలకే వదిలివేదామని అంటున్నది.

కిసాన్ సభలో నున్న ఆచార్య రంగా మొదలైన వారు కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ ఫార్వర్డు బ్లాకుల రాజకీయ ధోరణితో ఏకీభవించాలని అంటున్నారు.

సాధ్యమైనంత స్వల్ప కష్టంతో, స్వల్ప బలిసమర్పణతో అత్యధిక ప్రయోజనాలను, లాభాలను దేశానికి వచ్చేటట్లు, జాగ్రత్తగా, ముందు వెనుకలు ఆలోచించి, దృఢతర మార్గాలలో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యతత్వాన్ని దెబ్బ కొట్టాలని కాంగ్రెస్ నిశ్చయించింది.

అందుచేత సామ్రాజ్యవాద ప్రతికూల సమావేశం నాగపూర్‌లో జరిగినప్పుడు, వామపక్షంలో సమైక్యత కలుగలేదు. కేంద్ర కిసాన్ సలహాసంఘం 1939లో నాగపూర్‌లో సమావేశమైనప్పుడుకూడా అంతే జరిగింది

తర్వాత జరిగిన "సంధి ప్రతికూల సమావేశ" లో పాల్గొనడానికి కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీ నిరాకరించింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆఖరిక్షణం వరకూ "సరే" అంది; పాల్గొనడానికి యిష్టపడ్డట్టే నటించింది. కాని, ఆఖరి క్షణాలలో సుభాస్‌బాబును అతిక్రూరంగా ఎగతాళి చేస్తూ, తన "మాలీవర్గం పంథా"ను అనుసరించి, బైటకు వచ్చేసింది.

స్వామీజీ ఇందూలాల్ జీ, యిద్దరూ, "కూలీ వర్గం పంథా"నే అనుసరించారు ఆచార్య రంగా మాత్రం దానినుంచి బైటకు వచ్చేశారు

ఈ విధంగా, కిసాన్ సభా వాదులూ, యితర వామపక్షీయులూ, కలసి 1939 జూన్‌లో స్థాపించిన "సర్వ వామపక్ష సాంద్రీకరణ సంఘం" అంతమైపోయి దాని అంత్యక్రియలు ఆనాటి రామఘర్ సమావేశంలో జరిగి పోయాయి

వామ పక్షాలు సమైక్యత నంద లేక పోయాయి. అందుచేత కిసాన్ సభ ఒక నిర్దిష్టమైన వేదికను స్థాపించుకో లేక పోయింది.

అంటే, రామఘర్‌లో నిర్ణయించినట్లు కాంగ్రెస్ ఆదర్శ ప్రాతిపదికలకు [illegible]. ఆదర్శ ప్రాతిపదికలను ప్రజలముందు కిసాన్ సభ వుంచలేక పోయిందన్నమాట

ఆ వెంటనే 1940 మార్చి నెలలో జరిగిన పలాసా సమావేశంలో కిసాన్ సభ సామ్రాజ్య వాదానికి ప్రతికూలంగా, అమలులో నుంచుటకు వీలైన ఒక నిర్ణీత కార్య క్రమాన్ని ప్రతిపాదించింది.

కాని, కమ్యూనిస్టు పార్టీ, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీలు యేమిటి చెయ్యాలో అప్పటికే నిశ్చయించుకొని వున్నాయి. అందుచేత పలాసా కార్యక్రమం నెరవేరలేదు.

ఆంధ్రదేశంలో మాత్రం శ్రీ గోగినేని లక్ష్మీనారాయణ, బీహారులో స్వామీజీ, కిసాన్ సభా వాదులూ యీ కార్యక్రమాన్ని ఆచరణలో పెట్టారు. కొన్ని వందల మంది జయిళ్లలోకి వెళ్లారు. ఆ విధంగా, ఫార్వర్డు బ్లాకుతో కలసి వారు జాతీయ సమరానికి కావలసిన వాతావరణాను కల్పించగలిగారు. కాని, కమ్యూనిస్టుపార్టీ సోషలిస్టు పార్టీలు మాత్రం యీ తీర్మానాన్ని అనుసరించలేదు. వైదొలగి వున్నాయి.

ఇంతలో జాతీయ కాంగ్రెస్ వ్యక్తి సత్యాగ్రహాన్ని ప్రారంభించింది.

1940 అక్టోబరు సరికి తామూ ప్రత్యేకంగా "సమరం" ప్రారంభించమని యిచ్చిన ఆదేశం భగ్నమై పోయిందని ఆంధ్ర కిసాన్

సభా వాదులు గ్రహించారు. అందుచేత, కాంగ్రెస్ ప్రారంభించిన వ్యక్తి సత్యాగ్రహం ముందు ముందుకు సమిష్టి సత్యాగ్రహంగా మారి పోతుందనే ఆశతో, దానికే బలపర్చటకు నిశ్చయించారు

కమ్యూనిస్టులు మాత్రం యీ ఉద్యమం పట్ల విధ్వంసక చర్యలు సాగించారు ఈ వుద్యమం నాశనమైపోతే, గాంధీజీ నాయకత్వంలో ప్రజలకు విశ్వాసం లేదనీ, కాంగ్రెస్ సంస్థకు ప్రజలలో ప్రాబల్యం లేకుండా పోయిందనీ, లోకానికి చాటవచ్చునను కున్నారు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీలుకూడా కిసాన్ సభలో వున్నాయి కాబట్టి వ్యక్తిసత్యాగ్రహోద్యమంలో రైతాంగానికి అది సముచిత నాయకత్వాన్ని వహించలేకపోయింది.

1941 అక్టోబరువరకూ కిసాన్ సభావేదికమీద ఒకే ఒక్క విషయంలో అన్ని పక్షాలకూ ఏకాభిప్రాయం వున్నట్లు కనబడుతుంది ఆ విషయం విస్తృత సమరాన్ని ప్రారంభించలేదని కాంగ్రెస్‌ను విమర్శించడం

అయితే, మిగిలిన అన్ని విషయాలలోను ఐక్యతగా లేకుండా ఏదో ఒక్క విషయంలోనో ఐక్యతగా వుంటే సరిపోతుందా? ఆ సమైక్యత ఆసంస్థను ఒక రాజకీయ ప్రవృత్తిగా చేస్తుందా?

కమ్యూనిస్టులు వారి ప్రజాయుద్ధనినాదాన్ని ప్రారంభించిన దగ్గరనుండి యీసంగతి మరీ హెచ్చుగా స్పష్టమైంది. 1941 అక్టోబరులో కేంద్రకిసాన్ సలహా సంఘం 'పాకల'లో సమావేశమైంది; జాతీయ విశ్వాసానికి జాతీయ కాంగ్రెస్ తీరని ద్రోహమాచరించిందని కిసాన్ సభ పేరిట ఆ సమావేశంలో ఉద్ఘాటించడంలో కమ్యూనిస్టులు మహోత్సాహం ప్రదర్శించారు.

1941 నవంబరులో అఖిలభారత కిసాన్ సలహాసంఘం నాగపూరులో సమావేశమైంది కమ్యూనిస్టులు ఒక పిల్లిమొగ్గ వేశారు, కిసాన్ సభ యిన్నాళ్లనుంచి చెప్తున్న సామ్రాజ్యవాది వ్యతిరేక సమరం గిమరం లేదు పొమ్మన్నారు. ఆ దృక్పథాన్ని వదలివెయ్యాలన్నారు; సమయస్ఫూర్తితో, వారి ప్రజాయుద్ధనినాదాన్ని అనుసరించమన్నారు.

కిసాన్ సభ పతనానికి యిది నాంది!

* * *

ఒక సంస్థలో ప్రవేశించడం దాని నాయకత్వం నెత్తిని అపకీర్తిమట్టడం సభ్యులలో కలతలను కలుగజెయ్యటం అదే సమయంలో దానిలోని ప్రముఖ స్థానాలను వారి పార్టీ[illegible], కోసం ఆక్రమించడం - యిది క్రమానుగతంగా వస్తున్న కమ్యూనిస్టు మాయోపాయాల సంప్రదాయం. మాస్కో యువక కమ్యూనిస్టులకు యిచ్చిన సలహాలలో వీటినిగూర్చి ముచ్చటించాడు.

ఇంతకు పూర్వమే రైతు శ్రేణులలో తమ మాయోపాయాలను ప్రయోగించడానికి కమ్యూనిస్టులు ప్రారంభించారు.

బెంగాల్ కమ్యూనిస్టుపార్టీకి చెందిన అబ్దుల్ రసూల్. కిసాన్ సభ సహాయ కార్యదర్శి అయిన నాటినుండి, కిసాన్ సభను కూలద్రోయడానికి అనేక మాయోపాయాలను వెతకటం ప్రారంభించాడు. అవధేశ ప్రసాద్ సింగ్ అఖిలభారత కిసాన్ మహాసంఘమునకు అధ్యక్షులుగా వుంటే బీహారు, సంయుక్త పరగణాల కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ ఏమి చెయ్యలేకపోయింది!

బీహారు, ఆంధ్ర రాష్ట్రాలు రెండూ పెద్ద రైతురాష్ట్రాలు. బీహారులో రెండు రాష్ట్ర కిసాన్ సభలు తయారయినాయి. ఒకటి కమ్యూనిస్టుల సభ, యింకొకటి కాంగ్రెస్ సోషలిస్టులది (అంటే నిజమైన రైతు నాయకులది) ఈ విధంగా కిసాన్ సభ రెండుగా చీలిపోయింది.

ఒక్క దెబ్బతో కమ్యూనిస్టుపార్టీ రెండు ఫలితాలను సంపాదించగలిగింది. ఒకటి - కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీని ఏకాకిగా చేయడం; రెండు-రైతు రంగంలో స్వామీజీని బలహీనంగా చెయ్యడం.

రెండు కక్షలకూ సమాధానం, సమైక్యత కలుగచేద్దామని, రాజీ కుదురుద్దామనీ, శ్రీమతి భారతీదేవి, శ్రీ గోగినేని లక్ష్మీనారాయణా విశ్వప్రయత్నం చేశారు. కాని, యిరుకక్షలూ సమాధానధోరణి లేకుండా మొండిపట్టు పట్టడంచేత, వారి ప్రయత్నాలు నిష్ఫలమైనాయి.

ఇంతవరకూ కిసాన్‌సభ సంపూర్ణంగా ప్రతికూలం: ఏవిధంగానూ యుద్ధానికి సహాయపడకూడదన్నది. కాని యిప్పుడు జాతీయ కాంగ్రెస్ విధానాన్ని అనుసరించి యీదృక్పథాన్ని వదలుకుంది: కొంతవరకూ యుద్ధానికి సహాయం చేయవచ్చు ననడంతో ఫార్వర్డు

బ్లాక్ విధానానికి ప్రతికూలమైపోయింది; అందుచేత కిసాన్ సభలో వున్న ఫార్వర్డు బ్లాక్ సభ్యులు రాజీనామాలిచ్చి బైటకు వచ్చేశారు.

కమ్యూనిస్టు కిసాన్ సభ్యులందరూ, అటు కిసాన్ సభలో ఫార్వర్డు బ్లాకు ప్రతినిధులే అధిక సంఖ్యాకులుగా వుండేవారు. అందుచేత అది వారి అధికార ప్రాబల్యానికి ప్రతీకంగా వుండేది కాగా, స్వామీజీ కారాగృహంలోనుంచి బైటకు రాగానే, నాడు పోటీ కిసాన్ సభలోని కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీ వారి ప్రతికూలతను ఒక ప్రక్కనుంచీ, అసలు సభలోని బ్లాక్ ప్రతినిధుల ముఠాలోని పోరును యింకొక ప్రక్కనుంచి ఎదుర్కొనవలసివచ్చింది!

స్వామీజీ యీవిధంగా, పాపం తన రాష్ట్రంలోనే ఏకాకి అయిపోయారు! ఈ చిక్కు పరిస్థితులనుండి తప్పించుకోవటానికి వారు ఒక విధానాన్ని, ఒక మార్గాన్ని వెంటనే నిర్ణయించుకోవలసివచ్చింది. అయితే వారు యీవిధానాన్ని; యీమార్గాన్ని చాలాకాలం ఆలోచించే వెతుక్కొని, సిద్ధంగా వున్నారు! జైలులో వుండగానే వారీ నిర్ణయానికి వచ్చినట్టుంది!

స్వామీజీ తన రాష్ట్ర కిసాన్ నేతకైతేనేమి, అఖిలభారత కిసాన్ సేవకైతేనేమి, కమ్యూనిస్టుపార్టీని ఆహ్వానించారు; కిసాన్ సభను ఆక్రమించి, దాని రూపు రేఖలను దిద్దమని ఆపార్టీని వారు ప్రార్థించారు!

రాజకీయ రంగంలో స్వామీజీ వేసిన పిల్లిమొగ్గకు కారణం యీనాటి వరకూ బ్రహ్మరుద్రాదులకు కూడా తెలియని రహస్యం ఇది.

కాని, ఆ అభేద్య రహస్యానికి కీలకం యిక్కడ మనకు లభిస్తుంది. అది కిసాన్ సభలో కమ్యూనిస్టులు తమ మాయోపాయములను ప్రయోగించడంవల్ల కలిగిన ఫలితం యిది!

ఈనాటివరకూ కేంద్రకిసాన్ సలహా సంఘంతో పెద్ద భేదాభిప్రాయాలు యేవీ యేర్పడలేదు. అందుచేత దాని పదవులూ, కార్యనిర్వాహణ అన్నీకూడా లాంఛనప్రాయంగానే వుండేవి. అంతకాలం అవి యెవరి చేతులలోనున్నా బాధలేకుండాపోయింది. కిసాన్ సభ కార్యకలాపాలు ఆచార్య రంగా, స్వామీజీల మార్గదర్శకత్వం క్రిందనే జరుగుతూవుండేవి.

కాని, యీ సాదా సభలోని పదవులనూ, కార్యనిర్వాహణనూ, రొవరు వశంచేసుకుంటే, వారే సభ ఛాని రాజకీయ దృక్పథాన్ని తీర్చి దిద్దగలరు. అందుచేత అక్షణంనుంచి యీయంత్రం రొవరి ఖాయిదాలో నుండాలి, ఎవరు దానిని నడపాలి, అన్న ప్రశ్న తీరని సమస్య అయి పోయింది

అంటే, ఆచార్య రంగా అతని అనుచరులూ, ఉద్బోధిస్తున్నట్టుగా కాంగ్రెస్ రాజకీయాల ననుసరించి రైతుల దృక్పథాన్ని రచించాలా, లేక, స్వామిజీ, యిందూలాల్ జీ ప్రభృతులు ఉద్బోధిస్తున్న రాజాజీ ప్రణాళికతో కలిసిన కమ్యూనిస్టు రాజకీయ దృక్పథాన్ని అనుసరించి కిసాన్ దృక్పథాన్ని దిద్దుకోవాలా; అనేది ప్రశ్న.

వారి భారత జాతీయ వ్యతిరేక దృక్పథాన్నే అనుసరింప కమ్యూనిస్టులు నిశ్చయించుకున్నారు; కాంగ్రెస్‌కు వ్యతిరేకమైన ధోరణినే యింకా అనుసరింప నిశ్చయించారు స్వామీజీ, యిందూలాల్ జీ కమ్యూనిస్టుల అభివృద్ధినిరోధక చర్యలకు సహాయం చేస్తుండే వారు. త్వరలోనే యీ విషయాలను ఆచార్య రంగా, వారి అనుచరులూ గ్రహించారు. అందుచేత, ఆంధ్రప్రాయంగా సభలో నేవుండి వారు తమ తమ దక్షిణ భారత రాష్ట్రసభలకు మాత్రం స్వతంత్ర విధానాన్ని నిర్ణయించుకొనే అధికారాన్ని సంపాదించు కుందామని అనుకున్నారు.

కాని, యీలోపుగా కాంగ్రెస్ ఆగస్టు తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది ఆ నెలలోనే భారత రైతాంగం పట్ల కిసాన్ సభ ఘోరమైన 'జాతీయ విద్రోహాన్ని' ఆచరించింది.

కిసాన్ సభ అంటే, ఆచార్యరంగా ప్రభృతులకు, యితర దక్షిణ భారత కిసాన్ నాయకులకు మొహం మొత్తిపోయింది !

వేరుదారిలేక, ఆదనుంచీ వున్న "కిసాన్ కాంగ్రెస్" (రైతు కాంగ్రెస్)కు మళ్లిపోయారు !

ఒక సంవత్సరం తర్వాత, కమ్యూనిస్టులు కిసాన్ సభను తమ పార్టీ వేదికగా మార్చుకుంటున్నారని చెప్పి ఇందూలాల్ జీ రాజీనామా యిచ్చి సభనుండి బైటకు వచ్చేశారు.

మొట్టమొదట 1942 లో ఆచార్యరంగా, తర్వాత 1944 లో ఇందులాల్ జీ సభనుండి వైదొలగుటకు యే కారణాలను చెప్పాలో

ఆకారణాలవల్లనే 1945 లో స్వామీజీకూడా కమ్యూనిస్టుల చేతుల్లో పడిన కిసాన్ సభను వదలవలసి వచ్చింది.

అంటే, యీనాడు రైతులలో కమ్యూనిస్టుల ప్రదర్శన మాత్రమే కిసాన్‌సభ! దానిని మొదట స్థాపించిన నాయకులుగాని, రైతుసేవను తమ జీవితాలకు అంకితం చేసిన యితర రైతుసేవకులు గాని, యీనాడు దానిలో మనకు కనబడరు.

కాంగ్రెస్ యెడల భక్తి విశ్వాసాలూ, జాతీయతా, వర్గచైతన్యం, విప్లవశక్తీ వున్న రైతులు 'కిసాన్ సభను' వదలివేసి 'రైతు కాంగ్రెస్'ను స్థాపించుకున్నారు. జాతీయ కాంగ్రెస్ పట్ల, దాని విధానాలపట్లా, భక్తి గౌరవాలు ప్రదర్శించే దేశభక్తి పూరితమైన జాతీయ సంస్థగా వారు దానిని అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నారు.

* * * *

ఈమార్పులలోని, రాజకీయస్థితులలోని అంతరార్థం యేమిటి?

రైతు సంస్థ ఒక వర్గం యొక్క రాజకీయ ప్రవృత్తి అని లేక "ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తి"గా వుండగలదనీ, దానిలోని యితర రాజకీయ పక్షాలు యితర స్థలాల్లో పోరాడుకుంటున్నా యిందులో మాత్రం అవి అన్నీ సమైక్యతను పొంది సాఫీగా పని చెయ్యగలవనీ, ఒక సామాన్య రాజకీయ కార్యక్రమాన్ని అవి సాధించి దానిని అవి అన్నీ కలిసి సమష్టిపూర్వకంగా నిర్వహించగలవనీ అనుకోవడం పొరపాటు.

ఆ సంస్థలోని యే పార్టీ పక్షమైనా ఆ సంస్థమీద అధికారం చెలాయించుటకు ప్రయత్నించడమే నిశ్చయం. వారు అన్ని ముఖ్యమైన రాజకీయ సమస్యల పరిష్కారంలోనూ తమ పక్షమార్గాన్నే అనుసరించాలని పోరాడతారు. ట్రేడ్ యూనియనులు, కాంగ్రెస్ అనుభవాలే యిక్కడ తిరిగి కనబడుతాయి.

ఏది యేలాగ వున్నా, యిట్టి సంఘటనలలో, ఆ సంస్థలో అధికారం చెలాయిస్తున్న పక్షపు సభ్యులు మాత్రం ఆ సంస్థలోని యితర పక్షాల సభ్యులనుకూడా తమ మార్గాన్నే అనుసరించమనడానికి ప్రయత్నిస్తారనడం నిశ్చయం.

క్రిందటిసారి యుద్ధసమయంలో, యూరప్‌లోని అనేక దేశాలలో, అనేక వర్గ సంస్థలలో యిలాగే జరిగింది—వేర్వేరు రాజకీయ-

పక్షాలకు చెందిన ఒక సంస్థలోని సభ్యుల మధ్య ప్రాతిపదికలలోని భేదాలవల్ల విభేదాలు కలిగాయి.

అందుచేత అలాంటి సంస్థలు రాజకీయాలలో కలుగజేసుకో కూడదు; విభేదాలను యెదుర్కొని చీలికను పొందాలి... వేరు మార్గం లేదు.

అయితే, "యేదైనా వర్గ సంస్థ రాజకీయాలనుండి వైదొలగ గలదా?"

అంటే; వైదొలగలేదు. ప్రతి ఆర్థిక సమరం రాజకీయ సమరంలోకి పరిణమిస్తుంది. మార్క్సు లెనినులు సముచితంగా గుర్తించారు.

ఇది. ఆర్థిక సమరం వర్గ సంస్థల దైనిక జీవితంలోని ముఖ్య లక్షణం.

"వర్గ సంస్థలు రాజకీయాలనుండి వైదొలగడం మంచిదా?" అంటే, కాదు. ఆ విధంగా వైదొలగటం ఆసంస్థకే లేనేమి, చాలా ప్రమాదం. ఆ సంస్థ రాజకీయ సమరాలను మానుకుంటేనే, దాని అదుపులో నున్న అనేకం కొల్లగొట్టే వర్గాలతో నైతేనేమి, యితర రాజకీయాలతో నైతేనేమి, పెద్ద పెద్ద పోరాటములకు చోటు లేకుండా, చిన్న చిన్న జగడాలను మాత్రమే లేవదీయ్యగలదు

అప్పుడు ఆ సంస్థ "ఎకనమిజం" విధానాన్నే అనుసరించ గలదు.

"ఎకనామిజం" అంటే అధికారుల యెడల భయభక్తులతో మర్యాదగా, శాసనబద్ధమైన మార్గాలలో వినతులను సమర్పించి, ప్రజల ఆర్థిక కష్టాలను, [illegible] తొలగించాలని ప్రయత్నించే సంస్కరణ విధానం.

"జస్టిస్ పార్టీ" విధానంలాంటి దానినే 'ఎకనామిజం' అన వచ్చును.

ఈ విధమైన లక్ష్యాలతో విధానాలతో వున్నకూలీ, రైతు సంఘాలు చాలావున్నాయి. కాని, వర్గ చైతన్యము కల్లనైనా రైతులను మేల్కొల్పి, వారికి ఆవేశం యివ్వగల శక్తికూడా వీరికి లేక పోయింది రాజకీయ శక్తులుగా అవి యెందుకూ పనికిరాని సంస్థలు మాత్రమే!

వాటికి వేరు మార్గం లేదు పాపం!

కాబట్టి యే విధంగా చూసినా సరే వర్గసంస్థలను యిలాంటి 'చావల్ ఖరాబీ' ఎందుకూపనికిరాని __ పాత్ర వహించమనవలెకదా?

అంటే, వర్గ సంస్థలు రాజకీయంగా వయుక్తమైన పాత్రను వహించాలి; ఆయా వర్గాలకు చెందిన రాజకీయ వాతావరణం కలిగి వుండాలి, ముఖ్యమైన రాజకీయ ఫలితాలున్న వర్గసమరాలను సాగించడానికి సంసిద్ధంగా వుండాలి!

అయితే, యిలాంటి వర్గ సంస్థలకు అవసరమైన రాజకీయాలు ఏవి?

1936 నుండి 1942 వరకూ భారత వర్షంలో రైతాంగ అనుభవాల వల్ల మనకు స్పష్టమైన విషయం, అట్టి అనుకూల రాజకీయాలు దేశంలో అన్ని రాజకీయ పార్టీలూ అనుసరించుటకు సిద్ధంగా వుండవు. ఎందుచేతనంటే, అటువంటి ఏదో ఒక రాజకీయ శక్తిగాని అధికారం పొందాలన్నా ఏకగ్రీవము పొందాలన్నా అది అనుసరించే రాజకీయాలు అనుకూలంగా వుండాలి. అందుచేత ప్రతి వర్గ సంస్థ దేశంలో ఏదో వొక రాజకీయ పక్షపు రాజకీయాలను అంగీకరించక తప్పదు.

ఏ దేశంలో నైనా ఏవో పరిస్థితుల కారణంగా యీలాగ ఒకే పక్షపు ప్రయోజనాల సంకేతమైన విధానాన్ని వర్గసంస్థ అనుసరించక పోతే, ఆ వర్గపు ప్రయోజనాలకే ముప్పు వాటిల్లుతుంది. సంస్థలు ఉదాహరణకు జర్మనీ, ఇటలీ, స్పెయిన్. యింకా యితర యూరోపియన్ దేశాలలోనూ, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోనూ, యుద్ధానికి పూర్వం యిలాగే వుండేది. అలాంటిచోట కాథలిక్, కమ్యూనిస్టు, సోషలిస్టు, నాజీ, కార్మిక సంఘాలు. అమెరికాలో, పారిశ్రామిక సమాఖ్య, అమెరికన్ గనుల పనివారల సమాఖ్య అని రెండు సంస్థలున్నాయి రెంటింటికీ రాజకీయ అభిప్రాయాలలో భేదాలున్నాయి. కాబట్టి అవి సామాన్య వేదిక మీదికి చేరి సమైక్యత పొందలేక పోయాయి

భారత వర్షంలో కూడా, కమ్యూనిస్టులు ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెస్ నడిపేవారు. రైతు మనవారల సంఘాలు మొదలైనవి కొన్ని పారిశ్రామిక సంఘాలు వేరువేరు రాజకీయ పక్షాలను అనుసరిస్తూ వుండేవి.

వర్గసంస్థలు : వాటి రాజకీయాలు

10

ఏకవర్గ రాజకీయాలను అనుసరిస్తున్న పక్షాలు, సంస్థలు సాంఘిక విప్లవంలో నిశ్చయంతో సముచితమైన నిర్ణీత విజయాన్ని పొందలేని పరిస్థితులు కూడా వుంటాయని యూరప్‌లోని కార్మిక సామ్యవాద పక్షాల అనుభవాల వలన స్థిరపడుతున్నది.

రైతాంగాన్నీ, విద్యాధిక వర్గాన్నీ కూలీవర్గం యెంతకాలమైతే ఉపేక్షాభావంతో, అనుమానంతో, చూచిందో అంతకాలం వారూ, మిగిలినవారూ కూడా తమ భావి భాగ్యాన్ని కార్మికవర్గం చేతుల్లో వుంచడానికి యిష్టపడలేదు.

ఆ యా వర్గాల ఆపన్న ప్రాతిపదికలలోను, రోజూ కలిగే అనుభవాలలోనూ అన్ని విభేదాలను, సమైక్యత లేకపోవడాన్ని తొలగించుకొని సామరస్యం పొందడంలో ఐక్యానికి పరస్పరంగావుండే యీ అనుమానాలే మొదటిలో కారణమైనాయి. తరువాత, వారి వారి విప్లవ ప్రాతిపదికలను బలహీనం చేశాయి; ఆఖరికి అన్యోన్య రాజకీయ స్పర్ధలకు, విలయానికీ దారితీశాయి; ఫాసిజం నాజీజములజన్మకు కారణమైనాయి.

ఈ విషయంలో రష్యన్ కర్షకవర్గంయొక్క అనుభవాలు కూడా మనకు ఒక పాఠాన్ని నేర్పుతున్నాయి, జ్ఞానాన్ని బోధిస్తున్నాయి.

రష్యాలో కర్షకవర్గం సోషలిస్టు రివల్యూషనరీపార్టీని తన నాయకత్వానికి యెన్నుకుంది. కాని, ఆపార్టీ తన సర్వశక్తులనూ ఒక్క కర్షకులపైనే కేంద్రీకరించింది; నాగరిక వర్గాలతోగాని, కూలీవర్గంతోగాని యేవిధమైన సంబంధాలనూ పెట్టుకోలేదు. పెట్టుకున్నా, చాలాకొద్దిగా మాత్రమే!

మొదటినుండీ లెనిన్ చెప్పినట్లే, ఆఖరికి సాంఘిక విప్లవ సమయంలో ఆయా వర్గాల నాయకత్వాలకు అంతిమ పరీక్ష వచ్చేసరికి సంపూర్ణ కార్మికవర్గపు భక్తి ప్రమాణాన్ని కొంతవరకూ కర్షకపక్షాల భక్తిప్రమాణాన్ని సంపాదించుకున్న కమ్యూనిస్టులు సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకన్నా వున్నత స్థానాన్ని ఆక్రమించగలిగారు.

కర్షకవర్గపు కనీసపు కోర్కెలను సమీకరించి, 242 కోర్కెలుగల కార్యప్రణాళికను సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు తయారుచేశారు; ఆ ప్రణాళిక వారి జీవిత కాలానికి ఫలితం. లెనిన్ ఆ కార్యప్రణాళికను తీసుకొని, దానిని తుచా తప్పకుండా తానే ఆచరిస్తానన్నాడు; వారి అభ్యున్నతికి తానే పాటుపడతానన్నాడు.

తర్వాత లెనిన్ కర్షకవర్గ[illegible]కి అవలంభించిన విధానంలోని ముఖ్యమైన పంక్తులు మొదట సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకన్న ఉత్తమ మిత్రులుగా కనిపించడం, తర్వాత వారి నాయకత్వంలో కలతలు కలుగజేసి విభజించడం, వారిలోని వామపక్షాన్ని తన నియంతృత్వంలో భాగస్వాములుగా తీసుకోవడం, మరికొద్దిరోజులలో వారిని అధికారంనుండి నెట్టివెయ్యడం, ఆఖరికి కర్షకవర్గాన్ని అంతటినీ విలయింపజెయ్యటం.

ఏ వర్గానికైనా గాని నాయకత్వం ఒకసారి పోయిందో, ఆ వర్గం చాలా కాలం వరకూ స్తంభించిపోయి, నిస్సహాయంగా అయిపోతుంది. ఈ లోపుగా మిగిలిన వర్గాలు యెంత చెరుపు చెయ్యవచ్చునో అంత చెరుపూ చేసి వేస్తాయి. దెబ్బతిన్న వర్గంలోని అధిక భాగాలను తమలోకి ఆకర్షించుకొని, వాటి భక్తి గౌరవాలను సంపాదించుకుంటాయి. తమ అధికారాన్ని అంగీకరించకుండా తిరుగుబాటుచేసే భాగాలను, ముందుగా ఆకర్షించిన భాగాలను యెరగా చూపి లొంగ తీస్తాయి.

భారత రైతాంగం సోదర రష్యన్ కర్షక వర్గంనుండీ, యితర దేశాల రైతాంగాల నుండి యిలాంటి పాఠాలే నేర్చుకోవాలి.

భారత రైతాగం యితర వర్గాలతోనున్న పరస్పరం, సామాన్యం అయిన రాజకీయ ఆదర్శ ప్రాతిపదికల మీద ఆధారపడి వుండే దినదిన రాజకీయ సంబంధాలను సహకారాన్నీ కొద్దిగానైనా లేకుండా గాని, ఏకొద్దిపాటిగానో వుంచుకొని గాని, తమ రాజకీయ ప్రవృత్తిని లేశ మాత్రంగా వృద్ధి చేసుకుంటే అత్యధికంగా యేదో వొక్క వర్గానికే చెంది వున్నప్పటికీ, యేవో కొన్ని యితర వర్గాల ప్రాపును గాని, లేక అన్ని వర్గాల ప్రాపును గాని వారి వారి ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రాతిపదికల మీద ఆధారపడి సంపాదించుకున్న యే కమ్యూ

నిస్టు పార్టీయో, లేక మరే యితర పార్టీయో, వారిని సులువుగా నాశనం చేసి వేయగలదు.

భారత రైతాంగపు నాయకత్వం తాను చెప్పే విషయంలో నేమి, తన దృక్పథంలో నేమి, ప్రముఖంగా కర్షక వర్గ పక్షంగా నుండడం చాలదు; అన్ని పారిశ్రామిక వర్గాలకూ, లేదా, సాధ్యమైనంత ఎక్కువ పారిశ్రామిక వర్గాలకు పనికివచ్చే, వారి భక్తి గౌరవాలను పొందగల రాజకీయ ఆదర్శ ప్రాతిపదికలనూ, సంస్థనూ, మార్గాన్ని నిర్మించుకోవడం భారత రైతాంగపు విధి. ఇది దాని తక్షణావసరం కూడాను

ఇలాంటి అవసరాన్ని సంపూర్ణమైన మాటల్లో, స్పష్టంగా, ధైర్యంగా, యింతకు ముందే భారత రైతాంగం ముందు ఉంచక పోవడం రైతు కాంగ్రెస్ చేసిన గొప్ప లోపం!

కాని, కొందరు రైతు నాయకులు మాత్రం యీ విషయాన్ని మొదటి నుంచీ సూచిస్తూనే వున్నారు. 1936 లో ఫైజ్‌పూర్‌లో అఖిల భారత కిసాన్ కాంగ్రెస్ ద్వితీయ సమావేశం జరిగింది. ఆచార్య రంగా తన అధ్యక్షోపన్యాసంలో, "అన్ని పారిశ్రామిక వర్గాలూ, అన్ని సంస్థలూ కలుసుకోడానికి, వారి వారి అనుభవాలను ఒకరితో ఒకరు చెప్పుకోడానికి, వారివారి శక్తులను కూడదీసుకోడానికి, పరస్పర సంభాషణల ద్వారా, సమాలోచనల ద్వారా, భావికార్యక్రమానికి తగిన ఆవేశ సంపత్తిని సమకూర్చుకోడానికి, సముచిత సభావేదిక కాంగ్రెస్ మాత్రమే!" అని ఉద్ఘాటించారు.

అంతేకాదు, సంపూర్ణ స్వరాజ్యాన్ని సంపాదించే వరకూ, చాలా అధికంగా సమైక్యత పొందిన జాతీయ రంగం భారతదేశంలో కాంగ్రెస్ మాత్రమే అనీ, మిగిలిన అన్ని సంస్థలూ సముచితమైన సామ్రాజ్య వ్యతిరేక ధోరణిలో కాంగ్రెస్ జాతీయ రాజకీయ విధానాన్నే ప్రతిబింబించాలనీ అన్నారు.

అయితే, ఆనాడు రైతు సంస్థలూ, కార్మిక సంఘాలూ, ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తులుగానే వుంటాయని ఆచార్య రంగా అభిప్రాయపడ్డారు. నాటి వారి దృక్పథమే మొదటిలో 'కిసాన్ కాంగ్రెస్' ధోరణినీ, తర్వాత "కిసాన్ సభ" ధోరణినీ తీర్చిదిద్దింది.

కాని ఆనాటినుండి నేటివరకు అనేక సంఘటనలు జరిగిపోయాయి. కమ్యూనిస్టులు అనేక రైతు సంస్థలలో కలుగజేసుకొని, వారి మాయోపాయాలద్వారా రైతాంగపు రాజకీయాలకు ఒక వికార రూపాన్ని యిచ్చారు. స్థానిక కాంగ్రెస్ సంఘాలకు వారి నాయకత్వానికి, వారి ప్రచారకులకు వ్యతిరేకంగా అనేక 'కిసాన్ సభ'లను తయారుచేశారు. వేరువేరుగా చూస్తే యీ పనులకు అంత ప్రాముఖ్యత లేక పోయినా, సమిష్టిగా వారు అనుసరించిన అనేక అక్రమ మార్గాలవల్ల కాంగ్రెస్‌కూ, కిసాన్ సభకూ మధ్య ఒక విరోధ సాంప్రదాయాన్ని కల్పించారు.

రైతు సంస్థలు ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తిగా వుండగలవనే తప్పు భావానికి ఫలితం యిది అంటాను.

* * * *

ఆచార్య రంగా వాస్తవిక వాది; రాజకీయ సమూలమైన మార్పు అవసరమని గుర్తించారు. ఇతర పారిశ్రామిక వర్గాల రాజకీయాలకు వేరైన ప్రత్యేక రాజకీయాలు రైతులకు వుండవలసిన అవసరాన్ని గ్రహించారు.

అయితే, యే బానిస దేశంలో నైనా, యే పరతంత్ర భూమిలో నైనా, అన్ని పారిశ్రామిక వర్గాల రాజకీయాలూ, ఆ దేశపు సామాన్య జాతీయ విప్లవంయొక్క రాజకీయాలకు వేరుగా గాని, పోటీగా గాని, వ్యతిరేకంగా గానీ వుండలేవు.

అంటే పారిశ్రామిక వర్గాల రాజకీయాలు భారతదేశంలో జాతీయ కాంగ్రెస్‌ని, చైనాలో క్యూమింగ్‌టాంగ్‌నీ, ఈజిప్టులో వాఫ్డునీ అనుసరించి వుంటాయి.

ఇతర వర్గ రాజకీయాలతోనూ, సమైక్యత నందిన జాతీయ రాజకీయాలతోనూ రైతుల నాయకత్వం సుహృద్భావాన్ని పెంపొందించుకోకుండా, ఏకాకిగా వుండిపోతే – ఆనాడు రష్యాలో యిదే విధానాన్ని అవలంబించిన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకు పట్టిన గతే పడుతుంది. రైతుల నాయకత్వానికిని, దేశంలోని యేదో వొక అనేక వర్గ రాజకీయ సంస్థ అయినా, దానిని కబళించి వేస్తుంది. రష్యాలో కర్షక వర్గాన్ని మోసగించి, కబళించి వేసిన కమ్యూనిస్టు పార్టీయే యిక్కడకూడా మొదట రైతువర్గాన్ని మోసగించి కబ

లించివేయవచ్చును. తర్వాత, రైతాంగానికి యితర కష్టజీవుల వర్గాలకూ అధికార వంతమైన ప్రతినిధినని చాటుకోనడం ప్రారంభిస్తుంది! నిజమైన స్నేహాన్ని నటిస్తుంది. ఆఖరికి అందరూ దానినే నిజమైన రైతుప్రతినిధి అనీ స్నేహ సంస్థ అనీ అనుకుంటారు

అందుచేత రైతులు అనేక వర్గ రాజకీయాలకు అనుకూలమైన విధానాన్నీ దృక్పధాన్నీ తప్పకసరిగా నిర్ణయించుకోవాలి.

అయితే, ఏ మధ్యతరగతి రాజకీయ పక్షం రైతాంగానికి హెచ్చుగా సంతృప్తినీ, అభ్యుదయాన్నీ యివ్వగల పక్షం?

నేడు భారత దేశంలో అన్ని పక్షాలలోనూ ప్రముఖంగా వున్నవి-కమ్యూనిస్టుపార్టీ కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీ, ముస్లిమ్‌లీగ్, కాంగ్రెస్.

కూలీవర్గ నియంతృత్వానికే జీవితాన్ని అంకితంచేసిన కమ్యూనిస్టుపార్టీ, సోషలిస్టు పార్టీలు రైతాంగమునకు అభ్యుదయం, సంతృప్తి యివ్వలేవు. ఇందుకు కారణాలు మనకు అందరికి తెలుసు.

ఇతర మతాల ప్రజానీకమునకు ప్రాతినిధ్యమే వహించలేదు ముస్లిమ్‌లీగు: అందుచేత అదీ లాభంలేదు.

ఇక జాతీయ కాంగ్రెస్—

మార్క్సు వాదులు తమ కమ్యూనిస్టుపార్టీ తక్కిన అన్ని వర్గాలకన్నా ముందుగా విప్లవవాద కూలీవర్గానికే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందని వాదిస్తునట్టుగానే తక్కిన అన్నివర్గాలకూ ప్రాతినిధ్యం తాను వహిస్తున్నా, ముందుగా, మొట్టమొదటగా ముఖ్యంగా, రైతువర్గానికే తాను ప్రాతినిధ్యం వహిస్తానని! హరిపురా సమావేశంలో కాంగ్రెస్ ఉద్ఘాటించింది. తాను "రైతుల సంస్థను" అని ముక్త కంఠంతో లోకానికి చాటింది

గ్రామాలకు, గ్రామీణ సంస్కృతికి, సభ్యతానాగరికతలకేమి, రైతులకు, తాను ప్రాతినిధ్యం వహిస్తానని ముందుముందు తాను నిర్మించబోవు, సాంఘిక వ్యవస్థలో వీటికే ప్రముఖస్థానం అని ఉద్ఘాటించిన సంస్థ కాంగ్రెస్ మాత్రమే! ఇంకేదీలేదు!

కమ్యూనిస్టులు తమ అధికారంక్రింద లేని వర్గాలనూ, కూలీ వర్గానికి చెందని యితర కష్టజీవుల వర్గాలనూ అనుమానంతో, తృణీ భావంతో చూస్తుంద కాని కాంగ్రెస్‌మాత్రం అలాకాదు. భారతీయు

అందరినీ ఒకే విధంగా చూస్తుంది. నిజానికి కూలీవర్గమునకు తాను చెయ్యగలంత మేలూ చేస్తుంది. ఆవర్గానికి ఇతోధికంగా క్షేమాన్ని ఆకాంక్షిస్తూ, అందుకు యత్నిస్తున్నది. ప్రత్యేక వృత్తులలో జీవించే వారికీ, విద్యాధికులకూ, వారి విజ్ఞాన లక్ష్యాలకూ, ఆదర్శములకూ, సముచితంగా ఆదరిస్తున్నది. *

వ్యవసాయ పారిశ్రామికుల, హరిజనుల, ఇతర నిమ్నజాతుల అభివృద్ధికే తన జీవితాన్ని అంకితంచేసి వారి పక్షాన పోరాడే అత్యుత్తమ సంస్థయిది. అతి విస్తృతమైన చేతిపనివారల వర్గానికి యిది తోడునీడ; శ్రీరామ రక్ష.

ఆ మహాసంస్థ యీనాడు కష్టజీవులందరి సంస్థగా రోజురోజుకూ పెరిగి పెద్దదౌతున్నది. అధికారమంతా పొలాలలో, యంత్రాగారాలలో, యితర స్థలాలలో పనిచేస్తున్న కష్టజీవుల హస్తగతమవ్వాలనే నూతన రాజకీయ వ్యవస్థను అంటే, రైతుకూలీ ప్రజారాజ్యమును ప్రతిపాదిస్తున్నది.

అందుచేత, రైతాంగపు రాజకీయ సంస్థ కాంగ్రెస్ మాత్రమే కాగలదు; రైతుల అభ్యుదయంకోసం, క్షేమంకోసం సర్వశక్తులూ వినియోగించి మనస్ఫూర్తిగా పోరాడగల సంస్థ కాంగ్రెస్‌మాత్రమే!

గ్రామీణ ప్రజలు, చేతిపనులవారు యితర పారిశ్రామికవర్గాలు ప్రజా, ఆ మహా సంస్థను అనుసరించు, దాని శ్రేయస్సు కోసం పాటుబడి దానిపారిశ్రామికవర్గ రాజకీయాలలో శక్తివంతమైనపాత్రనిర్వహించిన నాడు ఆయా వర్గాల నాయకత్వాల మధ్య సుహృద్భావంతో నిండిన రాజకీయ సమాలోచనలు, సాంగత్యం పెంపొందడానికి తావు వుంటుంది

ఒక ప్రక్క నుండి బూర్జువా వర్గం ప్రపంచ ధనిక వాదం, ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదం, మరొక ప్రక్క నుండి కమ్యూనిస్టులూ, జాతీయతకు, దేశభక్తికి వ్యతిరేకంగా, రైతు ప్రజా వర్గాలకు ప్రతి

* ప్రభుత్వం స్వతంత్ర భారత సైనికోద్యోగుల మీద జరిపించిన విచారణలలో కాంగ్రెసు తీసుకున్న భాగం, నావికుల సమ్మెల విషయంలో కాంగ్రెసు ప్రదర్శించిన దృక్పథం యీ విషయాన్ని రుజువు చేస్తున్నాయి

మూలంగా సాగిస్తున్న రాజకీయాలనుండీ, ప్రజలలో కలిసిపోయి వారిని రాజకీయంగా క్షయింప జేసే వారి తంత్రాలనుండి జాతీయ క్షేమాన్ని, శ్రేయస్సును, కష్టజీవుల అభ్యుదయాన్ని సంరక్షించగల అతిశక్తివంతమైన రాజకీయ పక్షాన్ని ఆ విధంగా వారు నిర్మించగలరు!

తమ క్షేమాన్నీ తమ అభ్యుదయాన్నీ కూలీలు ఆకాంక్షిస్తే, రోజురోజుకూ అభివృద్ధి పొందుతున్న కూలీ వర్గం కూడా కాంగ్రెస్ నే అనుసరించడం శ్రేయస్కరం. అప్పుడు రైతు కూలీలకు కాంగ్రెస్ సామాన్య వేదిక కాగలదు. దీనిమీద అతి విస్తృతమైన సంబంధాలను సుహృద్భావంతో వారు ఒకరితో వొకరు కల్పించుకోడానికి అవకాశం వుంటుంది

విశేషించి, జాతీయ కాంగ్రెస్ ఎప్పుడూ కూడా జాతీయాభ్యుదయం కోసం పట్టుదలతో, నిశ్చయంతో, నిలబడింది. ఈనాటి వరకూ సర్వకాల సర్వావస్థలలో ఆ మహాసంస్థ ప్రతీ పర్యవసానాన్నీ ప్రతీ విషమ సంఘటననీ, ముఖ్యంగా దేశాభ్యుదయ దృక్పథంతోనే పరిపాలిస్తున్నది.

భారత ప్రజానీకంలో ప్రతీ తరగతినుండీ, ప్రతీ వర్గమునుండీ అత్యధిక భాగాలను మేల్కొల్పడంలోను, అనేకసార్లు అది ప్రదర్శించిన ఆత్మార్పణ ఘట్టాల ద్వారా, సాగించిన అనేక సమరాల మూలంగా వారి విశ్వాసాన్నీ, భక్తి గౌరవాలనూ సంపాదించడంలోను, యింతవరకు కాంగ్రెస్ మాత్రమే విజయాన్ని పొందగలిగింది. ప్రతీ వర్గంలోనూ జాతీయ శక్తినీ, చైతన్యాన్నీ విజృంభింప జేసింది. ఆత్మార్పణ చేసిన వీరుల వేడి రక్తంతో వారి విప్లవ ప్రతిభను పోషించింది. వలస రాజ్య ప్రపంచ మంతటిలోనూ మొదట లెక్కించ వలసిన విప్లవ శక్తిగా వారిని నిర్మించింది.

భారత వర్షంలోని కష్టజీవులందరి పక్షాన పోరాడే వీరుడు మహాత్మాజీ; జాతీయ కాంగ్రెస్ వారి నాయకత్వంలో, మార్గ దర్శకత్వంలో ముందంజ వేస్తున్నది. వారి ఆదర్శ ప్రాతిపదికను రైతు కూలీ ప్రజారాజ్యాన్ని మనఃపూర్వకంగా బలపరుస్తున్నది.

కాంగ్రెస్ యీనాడు ప్రపంచ సంగ్రామం వొత్తిడి వల్లను, గాంధీజీ, పండిట్ నెహ్రూల నాయకత్వం వల్లను, రైతు నాయకుల

శక్తివంతమైన ప్రాబల్యాన్ని కల్గిన, ఒక నిర్మాణాత్మకమైన, విస్తృత కరమైన మార్పులను తెస్తున్నది స్వతంత్ర భారతభూమిలోని అధికారం అంతా కష్టజీవులకు, రైతులకు, కూలీలకు, ప్రజకు చెందితీరాలనే నిర్ణయానికి వచ్చింది.

1920 1930, 1942 సంవత్సరముల నాటి జాతీయ సమరాలలో అంతర్గతంగా సాగించబడ్డ రైతు సత్యాగ్రహోద్యమముల ద్వారా, అప్పటి వాతావరణం యేర్పడిన రోజులలోను, కాంగ్రెస్ మంత్రిత్వ కాలంలోను రైతు సంస్థలకు, వారి సత్యాగ్రహోద్యమములకూ నైతిక సహాయం యివ్వటంద్వారా రైతాంగంలోని చైతన్యాన్ని ఉద్రేకింప జేయ్యటంలోను, రైతుసంస్థలను అభివృద్ధి చేయ్యటంలోను, రైతు నాయకత్వపు స్వరూపాన్ని రచించడంలోను రైతుకాంగ్రెస్ వాదులకు జాతీయ కాంగ్రెస్ అత్యధికంగా సహాయం చేసింది

భారత వర్షంలాంటి బానిసదేశంలో అన్నిటికీ మించిపోయిన ఏకైక రాజకీయ కృషి-జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించడం

ఇతర వర్గాలకు-భూకి పరిశ్రమ దారుల సమూహ్యాలకు, వర్తక వర్గాలకు, వృత్తిజీవుల వర్గాలలోని అధిక భాగాలకు - కొంతవరకు అయినా సౌభాగ్యం, రాజకీయావకాశాలు సామ్రాజ్యవాదపు సంరక్షణలో కలుగవచ్చును కాని, కష్టజీవులు రాజకీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించి స్వతంత్ర భారతదేశంలో ప్రముఖ అధికారాన్ని చెలుకు బడిని. గౌరవాన్ని, సంపాదించుకొనే సంతవరకు, వారు ముఖ్యమైన మార్గాలలో సంపూర్ణ అభ్యుదయాన్ని సాధించలేరు; పరోక్షంగా గాని, బహిరంగంగా గాని తమ్ము కొల్లగొడుతున్న వర్గాల ప్రముఖ ప్రయోజనాలను గట్టి దెబ్బ కొట్టలేరు.

జమీందారీ పద్ధతిని నాశనం చెయ్యటానికి అప్పులిచ్చే సంస్థలను, బ్యాంకులను జాతీయం గావించడానికి ప్రభుత్వ పర్యవేక్షణ క్రింద వివిధ కీలక పరిశ్రమలను వృద్ధి చెయ్యడానికి భారీపరిశ్రమల సంస్థలు, వర్తక సమూహ్యాలు మన రైతు వుత్పత్తి చేసిన వస్తువులకు సరియైన ధరలు యిచ్చేటట్టు చేయటానికి భారతదేశమునకు పక్షపాతం లేకుండా సరి సమానమైన మారకం ధరలకే వారు తయారుచేసిన సరుకులను అమ్మేటట్టు కట్టుదిట్టం చేయడానికి విస్తృతంగా చర్యలను తీసుకొనడానికి, ప్రస్తుత సామ్రాజ్యవాద అధికారం పోయితీరాలి. భారత

వర్షం ప్రపంచమందలి యితర స్వతంత్ర రాజ్యాలకు ఏవిధంగా తీసిపోని స్వతంత్రమైన పదవిని పొంది తీరాలి.

కాగా, వలసరాజ్యాల విషయంలో యీమాటలు యింతకంటె అధికమైన ప్రాముఖ్యంలో, యింతకంటె అధికమైన తీవ్రతతో వర్తిస్తాయి.

ప్రజానీకంలోని అత్యధిక భాగాల అనువర్తనను, ప్రేమను చూరగొని, శాసనబద్ధమైన మార్గాలలోకాని, సత్యాగ్రహం ద్వారా గాని నిర్మాణ సంస్థలద్వారా గాని, లేక అన్ని పద్ధతులను ఒకేకాలంలో వుపయోగించాలిగాని, ఉజ్వలమైన సమిష్టి సమరాన్ని సాగించగల ఒకేఒక సంస్థ అతివిస్తృతమైన జాతీయ కాంగ్రెస్ మాత్రమే!

ఈ పరిస్థితులలో దేశభక్తి, చైతన్యం, క్రమశిక్షణ వున్న రైతులు, కార్మికులు, యితర వర్గాలవారు, అందరూకూడా_ఆ మహా సంస్థను శక్తివంతంగా చెయ్యడానికి దేశమంతటా అది వ్యాప్తమయ్యేటట్లు చెయ్యడానికి దానిఉన్నత శిఖరాలు ఆకాశాన్ని అంటేటట్లుగా గావించడానికి వారివారి శక్తులన్నిటినీ వినియోగించడం వారివిధి.

అయితే వర్గ సంస్థలకు రాజకీయాలు వుండాలనే పక్షంలో, ఏ విప్లవాత్మకమైన ప్రజానీక సంఘాలకైనా రాజకీయాలు తప్ప యితరమార్గం లేదనే పక్షంలో...వారు అంగీకరించగల రాజకీయాలు ఒక్క_ కాంగ్రెస్‌వి మాత్రమే.

సంపూర్ణ రాజకీయ ప్రతిఫలాలుండే వర్గ సమరాలకు ఆజాతీయ రాజకీయ వాతావరణ మధ్య రైతు కూలీ సంఘాలు విజయవంతంగా సాగించుకొనగలవు.

ఇంకే యితర వర్గ రాజకీయాలైనా వారిని మారుదారిలేని సందులోకిగాని, వ్యూహంలోకిగాని, రాజకీయంగా ఆత్మహత్యకుగాని దారి చూపుతాయి.

ఉదాహరణగా_ఏ సనాతన రాజభక్తుల రాజకీయాలనో అనుసరించడమంటే, గుడ్డిగా మారుదారిలేని సందులోకి ప్రవేశించడం అన్నమాట...అందువల్ల అఖరుకి భంగపాటు నిశ్చయం.

లేదా, కమ్యూనిస్టుపార్టీని అనుసరించడమంటే రాజకీయంగాను, వర్గీయంగాను ఆత్మహత్య, భంగపాటుఅన్నమాట.

ఎందుచేతనంటే, కమ్యూనిస్టులు రైతులనుగాని, కార్మికులను గాని, లేక ఇద్దరినీకూడాగాని, జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించే జాతీయ సమరంలోకూడా జాతీయ కాంగ్రెస్‌కూ, అది సాగించే జాతీయ సమరానికి వ్యతిరేకంగా పనిచెయ్యడమే జాతీయత అని విశ్వసించేటట్లు చేస్తారు.

అసలు, యింగ్లాండులోని కమ్యూనిస్టుపార్టీ అన్నిపార్టీల విశ్వాసాన్ని ఆమోదాన్ని సాధిస్తానని పాటుపడుతున్నా, యీనాటి వరకూ అటు ఇంగ్లాండులోని కూలీవర్గం యొక్కగాని, యితరవర్గాల యొక్కగాని విశ్వాసాన్ని ఆమోదాన్ని సంపాదించ లేకపోయింది. ఇటు వలసరాజ్యాలలో కూలీ వర్గం విశ్వాసాన్నైనా సంపాదించ లేక పోయింది.

ఈ విధంగా కమ్యూనిస్టుపార్టీని అనుసరిస్తున్న వర్గాలు ఒక గమ్యస్థానాన్ని చేరలేకుండా పోతున్నాయి.*

అయితే, తమ ప్రత్యేక ప్రయోజనాలు ప్రమాదంలో పడినప్పుడు కాని, ప్రపంచ సంఘటనల పట్ల దృక్పథాన్ని ప్రతిబింబించ వలసినప్పుడు గాని, స్వతంత్ర రాజకీయోద్దేశాలు రైతు, కూలీ సంఘాలు ప్రదర్శించ కూడదని దీని అర్థం కాదు

వారివారి స్వతంత్ర రాజకీయోద్దేశాలు నిశ్చయంగా ప్రదర్శించ వచ్చును.

కాని ఎట్టి విషమ పరిస్థితులలో నైనా జాతీయ కాంగ్రెస్ అవలంబిస్తున్న సామాన్య రాజకీయ ఆదర్శ ప్రాతిపదిక లక్ష్యాలను, దృక్పథాని కైతేనేమి, ఆయా ప్రత్యేక వర్గాల రాజకీయోద్దేశాల ప్రదర్శనలు సరిపోయినట్లుగా బలపరుస్తూ వుండాలిగాని, వ్యతిరేకంగా వుండకూడదని దీని అర్థం

అంతేకాదు; తన విజ్ఞాన దీప్తులను, తన అనుభవాలను పురస్కరించుకొని భారత స్వాతంత్ర్యాన్ని అతివేగంగా సంపాదించాలని

---

* మేము ఈ సంగతులన్నీ ఆలోచించగా, రైతులలాగే కూలీలుకూడా కాంగ్రెస్ నాయకత్వాన్ని అనుసరించడం కూలీలకు శుభకరం, శ్రేయస్కరం అని సలహా యిచ్చాము. వారుకూడా "రైతు కాంగ్రెస్"ను వలెనే 'కార్మిక కాంగ్రెస్' (మజ్దూర్ కాంగ్రెస్)ను స్థాపించు కొనవచ్చును.

సర్వ విధాలా విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తున్నది జాతీయ కాంగ్రెస్; అది నిర్మిస్తున్న సమైక్య జాతీయ సంఘాన్ని ఏ విధంగానూ తక్కువగా చూసేటట్లు చేసే ప్రదర్శనలలో గాని, రైతు, కూలీ వర్గాలు ప్రవేశించ కూడదని కూడా దీని అర్థం.

కనుక, అన్నివర్గ సంస్థలూ కనీసం నాటివాటి మూలసూత్రాల విషయంలోనూ, తగాయిదా వున్న అన్ని విషయాలలోనూ, కాంగ్రెస్ విధానాన్ని అంగీకరించాలి.

ఇ. కా. కమ్యూనిస్టుల మీద మోజుతగ్గిన రైతులు, యితర వర్గాలవారూ, యీ సూత్రానికి ప్రత్యేక అవశ్యకతను గ్రహించాలని. యిందులో సత్యాన్ని అంగీకరిస్తారని మేము యీ విషయంలోని, యీ దృక్పథాన్ని గూర్చి యింతగా చెప్పడానికి కారణం. బెజవాడలో కమ్యూనిస్టు కిసాన్ సభవారు యీ దశవ విషయం అంగీకరించేరు

"అత్యంత విషమమైన పరిస్థితులను ఎదుర్కొనడానికి మనం బాగా ఆలోచించుకొని యేర్పాటు చేసుకున్న కలయికను, అధికారుల భావాలను, చేష్టలను చోటుచేసే లేదు దీని అంతటికీ మూలంగా రాజకీయ ... రాజకీయ పరిస్థితులే లేకపోతే ఐక్య సత్యం అత్మరహితమైన ... వరిచేతా ప్రదర్శించ బడుతున్న సమైక్యత అంతా ... !"

కమ్యూనిస్టులు చెబుతున్నట్లు, అత్యంత ప్రాముఖ్యమైన యుద్ధావసరంగా యీనాడు భూస్వాములపై పోరాటం ... లకు వ్యతిరేకంగా సమ్మెలు ... అవసరం న్యాయమే అంటే —

మన సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వానికి ప్రతికూలంగా మన జాతీయ సమైక్యతను కాపాడడానికి, విస్తృతం చెయ్యడానికని, అవసరం వుండినపుడు ... అంగీకరించవచ్చే! ఆ ఆగత్యాన్ని గ్రహించి ముందు ముందు జరిగిపోయే పారిశ్రామిక, గ్రామీణ సమరాలలో కాంగ్రెస్ యొక్క తీర్మానాలను, ఆంక్షలను రైతులు పాటించడం యింతకంటె న్యాయం కాదూ!

మన జాతీయ కష్టనోద్యమాల సంపాద్యులలో "వర్గపోరాటాలకు" వున్న స్థానం గూర్చి గాంధీజీ దృక్పథాన్ని, కృషిని, యీ దృష్టితోనే మనం గమనించాలి.

అయితే ఫాసిజమ్, నాజీజమ్ లకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నామనే ఉన్నతాశయాన్ని పైకి చెప్తూ, స్వలాభాన్నే కోరే వారు వారి స్వప్రయోజనాల కోసం ప్రజానీకాన్ని అధికంగా బాధ పెడ్తున్నా, అధిక ధరాల్ని, ఒత్తిడిని కలుగజేస్తున్నా, కమ్యూనిస్టులు ఆయుధ విసర్జనకు అంటే, సమ్మెచేసే హక్కును వదులుకోడానికి వర్గ సమరాలు కట్టిపెట్టడానికి అంగీకరించారు. ఇది చాలా విచిత్ర మైనది కాదూ?

ప్రజానీకానికి నాటి ప్రభుత్వంతో ఉండే పోరాటములోను తోడ్పడి వారి జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమరాన్ని బలపరచాలి గాని, తాము యేమాత్రమూ వారి సమరాలకు అడ్డంకులు కాకూడదని, వాటిని ఏ విధంగానూ బలహీనపరచ కూడదని వారు ఆలోచించ లేదు

తప్పను త్రోసి కప్పి ఉంచి ప్రద్దేశాన్ని రైతులు వదిలి పెట్టాలి అయితే యుద్ధకాలంలో ప్రాణానికి ప్రాణం స్వలాభాపేక్షతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ చేసినట్లు తప్పులను చేయకూడదు

వారి కమ్యూనిస్టు శక్తి అకాలముఖం, అపాయకరం, మనో వృత్తులూ, జాతీయ నాశమయమైనదంటే, దుర్మార్గకరం అంటే, ఉత్కృష్టమైనదని వారు అనుకుంటున్నారా? అన్ని పరిస్థితులలోను వారి పార్టీ ప్రయోజనాలనే జాతీయాభ్యుదయాన్ని యిస్తాయని విశ్వసిస్తారు.

జాతీయరంగం లోనూ, రైతు, కూలీ రంగాలలోనూ, తాము ఎంతటి విద్రోహకరమైన పాత్రను వహిస్తున్నారో పాపం కమ్యూనిస్టులు గ్రహించలేకుండా వున్నారు.

తమ సంస్థలలో కమ్యూనిస్టుల దుష్ప్రాబల్యం లేకుండా చూచు కోవడమే దేశభక్తి జాతీయతా వున్న ప్రజానీకమునకు విధ్యుక్తధర్మం

ఒక్క మాటలో జాతీయంగా కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఒక అమానుష పైశాచిక శక్తి!

అన్ని జాతీయ సంస్థలకు మా హెచ్చరిక "కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఖబడ్దార్" అని.

కాగా దేశభక్తి లేకుండా జాతీయ సంస్థలపట్ల విధ్వంసక చర్యలను పూనుకొని సాగిస్తూ జాతీయతకు ప్రతికూలంగానూ, సామ్రాజ్య వాదానికి అనుకూలంగాను రాజకీయాలను అదర్శ ప్రాతిపదికలను, ఉద్బోధిస్తున్న ఎవరికి జాతీయ సమరమునకు స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి

తమ సర్వస్వం నివేదనగా సమర్పించడానికి అశక్తమైన వర్గసంస్థలు. రూపీ ఆశ్రయ మివ్వరాదని సుస్పష్టమే !

కమ్యూనిస్టులు అలాంటి వారనడంలో అవగింజంతైనా సంశయం అక్కరలేదు. వారి "జాతీయ విద్రోహం" రైతులకు కార్మికులకు, వారి వారి వర్గ సంస్థలు నానా పక్ష వేదికలుగా కాకుండా వుంచుకొనమని చెప్తున్న ప్రజ్వలిత జాగృత్తి వాక్కు.

అందుచేతనే ఆనాడు ఆచార్యరంగా ప్రభృతులు "కిసాన్ కాంగ్రెసు (రైతు) కాంగ్రెస్‌కు మళ్లిపోయారు.

అది సార్థక నామంతో భారత జాతీయ కాంగ్రెస్‌ను భక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శిస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నది. దానిలో కాంగ్రెస్ రాజకీయాలు తప్ప యే యితర రాజకీయాలకు స్థానంలేదు

కమ్యూనిస్టుపార్టీ యితర పార్టీల విశ్వాసాన్ని, ఆమోదాన్ని సంపాదించలేకపోవడం అటుంచి, కూలీవర్గంలోని అధిక సంఖ్యాకుల విశ్వాసాన్ని, ఆమోదాన్ని అయినా సంపాదించుకోలేకపోయింది — కాబట్టి దేశభక్తులమీద 'పంచమాంగదళము' అని నేరారోపణచేసి, అవిధంగా వారిని ప్రభుత్వానికి అప్పగించడము, సామ్రాజ్యవాద నియంతృత్వం సాగించే యుద్ధప్రయత్నాలకు సంపూర్ణ సహకారమివ్వడము మొదలైన పనులు చేసిన కమ్యూనిస్టులకుగాని, యిట్టి ధోరణితో పరోక్షంగాగాని, బహిరంగంగాగాని, సంబంధించిన యితరులకుగాని, యిందులో స్థానంలేదు; ఉండదుకూడా.

అందుచేతనే, పారిశ్రామికులను కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలు బయటకు రా వీలులేని సందులోకిగాని, ప్రవేశపెడతాయని మా వాదన.

అందుచేతనే కూలీవర్గంకూడా జాతీయ కాంగ్రెస్ రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అనుసరించి జాతీయ కాంగ్రెస్ వేదికపైన తమ కృషిని సాగించడం వారికి శుభకరం, శ్రేయస్కరం అనీ, యితర కష్టజీవుల అభ్యుదయాన్ని ఆదరించినవారవుతారనీ, మేము సలహా యిచ్చాం.

* * *

ఇంతవరకూ విమర్శించిన విషయాల సారాంశం యిది: వారి వర్గ కృషిని, రాజకీయ చర్యలను జాతీయ కాంగ్రెస్‌యొక్క అశేష

వర్గ రాజకీయాలను సహించేటట్టు సాగించాలంటే, రైతులూ కూలీలూ "ఐక్య గొడుగు సంస్థ" లను ఏర్పరిచెయ్యాలి.

ఈ విషయాలలో జాతులకూ, సాంప్రదాయాలకూ వారు అతీతంగా వుండాలి. నిజానికి యితీవల గాంధీజీ, స్టాలిన్ లు చూపినంత విప్లవాత్మకంగానూ, ధైర్యంగానూ వుండాలి.

చూడండి: తనకూ సంపదకూ సంబంధం లేకుండా వుంటేనే తన దేశంలోని విప్లవానికి అభ్యుదయం వుంటుందని, తాను దేశానికి యింతకింతా అధికంగా సేవ చెయ్యగలనని మహాత్ముడు గ్రహించాడు: మరుక్షణంలో యిరవై యేళ్ళ నిరంతర కృషి ఫలితం అయిన సబర్మతి ఆశ్రమమును కాలగర్భంలో విలుప్తం చేసి వేశాడు.

1942 వరకూ లెనిన్ అడుగుజాడలలో నడుస్తూ, తన సర్వశక్తులను అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీ అభివృద్ధికీ, అభ్యుదయానికీ సంరక్షణకీ, వినియోగించిన స్టాలిన్, అది లేకుండా వుంటేనే తాను కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, సోవియట్ అభ్యుదయానికి, ఇంకా ఎక్కువగా సేవ చెయ్యగలనని గుర్తించిన వాడు ఆ మహా సంస్థను విడగొట్టేశాడు అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు గీతాన్ని విసర్జించాలని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఇదే విధంగా అమెరికాలో కూడా జరిగింది. అమెరికన్ రాజకీయాలలో మూడవ పక్షానికి స్థానం లేదని, కమ్యూనిస్టు భావాలను సంఘంలో వ్యాప్తి చెయ్యడానికి ఆదర్శ ప్రాతిపదికల ప్రచారం వల్లనే గాని, యితర పక్షములపై దాడులు సాగించడం వల్ల కాదని, అమెరికన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ గుర్తించింది. తక్షణం తన్ను తాను విలుప్తం చేసుకుంది.

ఇలాగే, భారత దేశంలోని రైతు, కూలీ సంఘాలు కూడా చాలా అవసరమైన మార్పులు సాగించడానికి సిద్ధపడాలి. ఆ మార్పులు యెంత విప్లవకరంగా వున్నా సరే, నిన్నటి, నేటి ఆచారాలకు ఎంతగా వేరైవున్నా సరే !

ఇదే దృక్పథంలో ఆచార్య రంగా ప్రభృతులు రైతు, కూలీ సంఘాలు "ఎర్రజండా"ను (కమ్యూనిస్టు పార్టీ వారి జండా) వదలి వేసి "త్రివర్ణ పతాకము"నే (జాతీయ పతాకం) అవలంబించాలని ఆమోదించారు.

ఆనాడు "కిసాన్ సభ" ఎర్రజండాను అవలంబించడం చేతనే, దానికీ, కాంగ్రెస్‌కూ మధ్య అతి విస్తృతమైన చీలిక ఏర్పడ్డది: ఆచార్య నరేంద్రదేవ్, పండిట్ నెహ్రూ మొదలైన వారి హృదయాలలో చాలా విషాదకరమైన అపార్ధాలు కలిగాయి

జాతీయత వున్న రైతులకూ, వర్గచైతన్యంవున్న రైతు కూలీలకూ మధ్య వుండవలసిన సమైక్యతా భావాన్ని సాధించి, బలపరచడానికి "ఎర్రజండా" యేవిధంగానూ సహాయం చెయ్యలేదు.

ఈ విషయంలో పండిట్ నెహ్రూ ఇలా హెచ్చరించాడు:

"ఎర్రజండా అవలంబించడం వల్ల రైతుల హృదయాలలో కలతనూ, సందేహాన్నీ కలుగ జేస్తున్నారు; రైతు సంస్థలకూ జాతీయ కాంగ్రెస్‌కూ మధ్య విరోధ బీజాలను అది నాటుతుందేమో కూడా! తాము కాంగ్రెస్ కిస్తున్న భక్తి ప్రమాణానికీ, తమ వర్గ సంస్థల కిస్తున్న భక్తి ప్రమాణానికి మధ్య, యేదో చెప్పలేని, నిశ్చయించలేని విరోధం మాత్రమే వుందనే అనుమానం రైతుల మనస్సులలో కలుగ వచ్చును."

1937 నుండి 1944 వరకూ మనకున్న అనుభవాల దృష్ట్యా పండిట్ నెహ్రూ ఆనాడు చెప్పినమాటలు వేదవాక్కులని నిశ్చయం!

అంతేకాదు; కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రదర్శించిన "జాతీయ విద్రోహం", మన జాతీయ విప్లవోద్యమానికీ, జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమానికీ హానికరం అయినట్లుగా సోవియట్ రష్యన్ ప్రభుత్వం మన రాజకీయాలపై నెరపుతున్న ప్రాబల్యం యీ రెండు సంగతులకూ వున్న సంబంధంతో, కమ్యూనిస్టులు త్రివర్ణపతాకాన్ని వదలివేసి 'ఎర్రజండా' అవలంభించడం అన్నవిషయాన్ని సమన్వయిస్తే, ఇలాగ చెయ్యడం జాతీయ సమైక్యతలో చీలికలు కలుగజెయ్యాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రయోగించిన మాయోపాయమనీ, మన జాతీయ చైతన్యాన్ని జాతీయ కాంగ్రెస్ పట్ల భక్తి గౌరవాలనూ విధ్వంసంచేసి, మనని సోవియట్ రష్యా రాజకీయ భావాల కొంగునకు ముడి గట్టాలనీ, కమ్యూనిస్టులు ప్రయోగించిన మాయోపాయాలలో యిది ఒక భాగం అనీ...యీనాడు మనం స్పష్టంగా గ్రహించవచ్చును.

"ఎర్రజండా" కమ్యూనిస్టుపార్టీ పతాకం. దానిని మన వర్గ సంస్థలు అనుసరించవచ్చునంటే, కమ్యూనిస్టు పార్టీలోని ముఖ్యం

కాని పిచ్చిభావాలనూ, జాతీయ వ్యతిరేక దురభిమానాలనూ; యితర పార్టీ దురభిమానాలనూ, తృళ్లగొట్టకుంటే, ఆపార్టీని దాని ఆదర్శ ప్రాతిపదికలను తాము ఫలించవచ్చునని తప్పుభావం ప్రజానీకంలో కలుగవచ్చు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ చెప్తున్నట్లు, "ఎర్రజండా" అంతర్జాతీయ చిహ్నం గాని అంతర్జాతీయ సానుభూతిని మనజాతీయత పట్ల మన మనస్సు భక్తి గౌరవాలకు ప్రతికూలంగా కొల్లగొట్టే ప్రమాదం వున్నది. ఈ అంతర్జాతీయ చిహ్నం పట్ల మనం గౌరవాన్ని చూపినా, అలాంటి ప్రమాదం రావచ్చును

అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ గీతానికి వేరైన జాతీయ గీతాన్ని, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీకి, దానిశాఖలకు చిహ్నమైన "ఎర్రజండా"కు వేరైన జాతీయ పతాకాన్ని అవలంబించిన సోవియట్ రష్యా అధికంగా తన జాతీయతకు ప్రాధాన్యము యిచ్చింది; తన జాతి దృష్టిని వారి జాతీయ విధుల మీదకు కేంద్రీకరించుకజేసింది.

అదే విధంగా భారత ప్రజలుకూడా తమ దృష్టిని జాతీయవిధుల మీదనే ముఖ్యంగా వుంచుకొనడం విధి

భారత జాతీయత పట్లా, సమైక్య జాతీయ నాయకత్వం పట్లా, భక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శించటమును సూచించే గుర్తు వారి జాతీయ పతాకం; దానినే వారు అవలంబించాలి *

అందుచేతనే, రైతులూ, కార్మికులూ, "ఎర్రజండా"ను వదిలివేసి, జాతీయ పతాకాన్ని అవలంబించాలని ఆచార్య రంగా సలహా యిచ్చారు.

---

* ఇచ్చట జ్ఞప్తియందుంచుకోవలసిన విషయం ఒకటి: దక్షిణ భారత కార్మికుల కోసం తన ప్రాణాలను బలియిచ్చిన యస్. జి. రామస్వామి గురిజాలాల్ నాయకత్వంతో కోయంబత్తూరు ట్రేడ్ యూనియనులూ, సర్దార్ పటేల్, జి నందా, యిద్దరి నాయకత్వంతో అహమ్మదాబాద్ కార్మికుల ట్రేడ్ యూనియన్, అఖిలాండీ జాతీయ పతాకాన్నే అనుసరించాయి; వారు 'ఎర్రజండా'ను అవలంబించ నిరాకరించారు 1942 - 44 ల లోని జాతీయ పరీక్షకు ట్రేడ్ యూనియన్లు సమర్పించిన నివేదన భాగానికి వీరిదే అగ్ర తాంబూలం!

రాజకీయాలలో మన మాతృ సంస్థ కాంగ్రెస్; దాని రాజకీయముల పట్లా, దాని పోరాటముల పట్లా, మనకున్న పూచీని సంపూర్ణంగా గ్రహించి, ఆపూచీ దృష్ట్యా మనవర్గ సంస్థలను నిర్మించుకొని వాటిని నడిపించి, మన కష్టనిష్ఠూరముల నుండి విముక్తి పొందడానికి, ఇంతకంటె అధిక శ్రేయస్సు నందడానికి పోరాటములను సాగించాలి యిలా సాగించేటప్పుడు మన అనుభవాలను దృష్టిలో నుంచుకోవాలి.

అంటే రైతులు సమైక్య జాతీయ రంగానికి యే విధంగానూ దెబ్బ తగలకుండా, ఆ సమైక్య జాతీయ రంగాన్ని చిత్రించడంలో, పోషించడంలో, ఉపయోగించడంలో, కాంగ్రెసు నిర్వహిస్తున్న ప్రముఖ రాజకీయ పాత్రకు భంగం రాకుండా చూచుకుంటూ, సముచితమైన నిరోధములతో తక్షణావసరముల కోసం మాత్రం ఆందోళన చెయ్యాలి చర్యలను సాగించాలి.

ఈ విధమైన నిరోధాలతో వారు కృషి చేస్తే జాతీయాశయముల పురోభివృద్ధి నిశ్చయంగా వుంటుంది. అవిధంగా కార్మిక ప్రజా శక్తి జీవులూ కేటికంటే అధికంగా రాజకీయ, ఆర్థిక ప్రయోజనాలను కొద్దికాలంలోనే సంపాదించుకోడానికి సాధ్యమౌతుంది
అందు చేత రైతుకూలీ ప్రజారాజ్య స్థాపన కూడా సాధ్యమౌతుంది.

అయిదు సంవత్సరాల యుద్ధకాలంలో రైతుకూలీ వర్గ సంస్థలు తప్పని సరిగా అనుసరించిన విధానంతో యీ విధానం ఎలాసరిపోయి వుంటుందో మనం చూశాం.

*   *   *

విప్లవ వ్యతిరేక ధోరణిలో తన విధానాన్ని కమ్యూనిస్టుపార్టీ సాగిస్తున్న నాడైనా అతిధైర్యంగా పారిశ్రామిక సమ్మెలను సాగించలేక పోయింది. ఇందుకు మొదటి కారణం భారత రక్షణ చట్టంపేరిట అధికార రీత్యా ప్రవేశ పెట్టబడిన దమననీతి ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులను, అందులో సభ్యులుగా నున్న కార్మికులను, భయపడేటట్టు చేసింది. రెండో కారణం పారిశ్రామిక రంగంలో శాంతిగా నుండేటట్టు చూడటం కోసం కార్మికుల కోరికలను, వారింకా వాటిని సగం చెప్పుండగానే, ప్రభుత్వం ఆమోదించేది. మూడో కారణం భారత

కూలీ వర్గంలో అనేకమంది తమ తక్షణావసరాలు తృప్తి పొందగానే, కమ్యూనిస్టులను అనుసరించి, సమ్మెలను సాగించి జైళ్లలోకి వెళ్లేటందుకు తయారుగా లేరు.

అందుచేతనే, కొన్ని వందల మంది వామ పక్షీయులను జైలులో వుంచి కార్మిక రంగంలో శాంతిని ప్రభుత్వం కాపాడుకోగలిగింది.

ఇక రాయిస్టులూ, కమ్యూనిస్టులూ, యుద్ధానుకూల ధోరణిని ప్రారంభించిన నాటినుండీ అడగనక్కరలేదు. ప్రభుత్వానికి సమ్మెల భయం లవలేశం కూడా లేక పోయింది. ప్రభుత్వం, కార్మిక, పారిశ్రామిక వర్గాలు ఒక సమిష్టి కుటుంబం లాగా చక్కగా, సుఖంగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాయి.

కార్మికరంగంలోని శాంతియుత పరిస్థితులను కమ్యూనిస్టులు యీవిధంగా వ్యాఖ్యానిస్తారు; "ప్రభుత్వ యుద్ధ యత్నాలు కష్టజీవులందరికీ పనికివచ్చే విషయం ప్రాముఖ్యమూ, తక్షణావసరం వున్న విషయంకూడాను. అందుచేత, వ్యవసాయిక, కార్మిక రంగాలలో రైతులూ, కార్మికులూ తమతమ దైనిక కష్టనిష్ఠూరాలను నివారించుకోడానికికూడా, సమ్మెలు చెయ్యకూడదు. దేశీయరంగంలో కష్టజీవులు శాంతిగీతాలనే ఆలాపించాలి" అని.

అయితే, భారతదేశానికి, భారత ప్రజానీకానికి, స్వరాజ్యం సంపాదించడం అన్నిటికంటే అధికమైన ప్రాముఖ్యతవున్న విషయంకీ అన్నిటికంటే సత్వరంగా కావలసిన అవసరం అన్నిటికన్నా ప్రియమైనదికూడాను.

అందుచేత మా సూచన

జాతీయ విప్లవ సమరాన్ని బలపరచడానికే కాకుండా అది యే విధంగానూ బలహీనమైపోకుండా చూడడానికి కూడా, రైతు కూలీ వర్గాల తక్షణవర్గ ప్రయోజనాలకోసం మాత్రమే, సత్యాగ్రహం, సమ్మెలు అనే ఆయుధాలను ప్రయోగించడానికి రైతులూ, కార్మికులూ సంసిద్ధులై యుండాలి.

— — —

రైతాంగ సమైక్యత

11

ఇక, రైతులలోని వివిధ పక్షాల సమస్యలను పరిశీలిద్దాం.

1936 లో సమావేశమైన తెలుగు రైతు మహాసభలో భారత కమ్యూనిస్టులు కూడా లెనిన్ చెప్పిన విభజనోపాయ సిద్ధాంతాన్ని చిలక పలుకులలాగ వల్లెవేయడానికి ప్రారంభించారు. అయితే, రైతాంగానికి అగర్భశత్రువులైన జమీందారులమీదా, షాహుకారులమీదా విజయవంతంగా పోరాటం సాగించాలంటే రైతాంగాన్ని బీద మధ్య, ధనిక వర్గాలుగా విభజిస్తే లాభంలేదని, రైతాంగపు సమైక్యతను రక్షించాలని, కొద్దికాలంలోనే గ్రహించారు.

అసలు జరిగిన విషయం యిది:

రైతు ఉద్యమాన్ని స్థాపించి, పెంచి, తీర్చిదిద్ది, అనంతమైన అనుభవాన్ని సంపాదించిన ఆచార్య రంగా మొదలైన రైతు నాయకులు సమైక్య రైతు రంగాన్ని నిర్మించి బలపరచడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు సమంజసమైనవని ఆనాడు కమ్యూనిస్టులు గ్రహించలేక పోయారు

సరే, కమ్యూనిస్టు సోదరులు చేస్తున్న పనులకు తగిన ఫలితాన్ని అందుకు తగిన భంగపాటును, వారే పొందుతారని, రైతు నాయకులు వారిని యేవిధంగానూ అణచలేరు.

కమ్యూనిస్టుల ఒత్తిడిపల్ల తెలుగు రైతు కాంగ్రెస్ నియమావళిలో ఆ సంస్థ ముఖ్యంగా బీద, మధ్య తరగతుల సౌభాగ్యంకోసం కృషి చేస్తుందనే నియమాన్ని చేర్చారు.

కాని, ఆ మరు సంవత్సరం, పాపం, యీ కమ్యూనిస్టులు రైతు సంస్థలో సభ్యులను చేర్పించడానికి గ్రామాలలోకి వెళ్ళేసరికి ఆ బీద, మధ్య తరగతి రైతులే తమ సమైక్య రైతు రంగాన్ని బీదా, గొప్పా అనే విభేదాలతో విభజించే కమ్యూనిస్టులపట్ల తీవ్రమైన అసమ్మతినీ, ప్రతికూలతనూ ప్రదర్శించారు: వారిని దుయ్యబట్టుకున్నారు.

అందుచేత లెనిన్ చెప్పిన విభజనోపాయపు వాసన వేస్తున్న యీ నియమాన్ని రైతుకాంగ్రెస్ వదలివెయ్యాలని కమ్యూనిస్టులే

హామ్యా తొందరపడ్డారు రైతుకాంగ్రెస్ నాయకులుకూడా ఆనందంతో అందుకు అంగీకరించారు.

సమైక్యరంగ నిర్మాణానికి, దాని పరిపోషణకి, దానిని బలీయంగా చెయ్యడానికి, ఉన్న ఆవశ్యకత ప్రాముఖ్యం, జాతీయ రంగంలోకన్నా, కిసాన్ రంగంలోనే అధికం. జాతీయ విప్లవ శౌర్యాన్ని ధరించే రెండు సంఘములు రైతుకూలీ రంగములు అందు చేతనే మన జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని ఆకాంక్షించేవారెవరూ లెనిన్ బోధించిన కర్షక విభజనోపాయాన్ని ఆయా రంగాలలో ప్రవేశపెట్టడానికి అంగీకరించరు.

రైతు ప్రజానీకాన్ని రైతు సంస్థలలో సభ్యులుగా చేర్చడం, వారి కనీసపు కోర్కెలను సూత్రాలుగా నిర్ణయం చేసి ప్రకటించడం సమావేశాలలో వ్యక్తిగతంగానూ, సమిష్టిగానూ ప్రచారం చేసి రైతాంగంలోని చైతన్యాన్ని మేల్కొల్పడం యివీ రైతుసమైక్య రంగానికి మార్గం చేసే విధానం. మొట్టమొదట యీ ఆధారం లేకుండా అనేక రైతు సత్యాగ్రహోద్యమాలను విజయవంతంగా కొనసాగించిన రైతు నాయకులు కూడా వ్యష్టి ప్రయోజనాలతో వర్గ సమరాన్ని ప్రారంభించడానికి జంకుతారు.

అనేక సార్లు రైతు నాయకులు చేసే అన్ని ప్రయత్నాలకూ కూడా భంగకరంగా వుండేవారు కొంతమంది ధనిక రైతులూ, కొందరు సమయానుకూలంగా ప్రవర్తించే రైతులూను, వారు భూస్వాములతో కలిసి పోయేవారు, శేషా నారిరోమవల సున్నభక్తి ప్రమాణాలను పెంచుకోడానికి నిరాకరించేవారు

అయితే రైతు నాయకులు ధనిక రైతులను తమ పక్షంలోకి తెచ్చుకోవాలని మనస్ఫూర్తిగా చేసే ప్రయత్నాలు నిష్ఫలమైనా మిగిలిన రైతుల నైతిక ధృతిని నూరింతలు చేసేవి.

రైతు వర్గానికి వ్యతిరేకంగా వుపయోగించడానికి కమ్యూనిస్టులు దాచిన అన్ని అస్త్రాలలోనూ లెనిన్ స్టాలిన్లు చాలా కాలం క్రిందట ఉపదేశించిన యీ విభజనోపాయం నాగాస్త్రం.

కాని యీవుపాయాన్ని రైతులనుసరిస్తే యే రైతు సత్యాగ్రహోద్యమంలోనూ వారు విజయాన్ని పొందలేరు.

ఈ నాడే తక్షణమే రైతులను విభజించడం అనీ ఎప్పుడైనా సరే అతిబీద రైతులను యింకా అధికంగా విప్లవోద్యమంలోకి తీసుకోవలసిన అవసరాన్ని నొక్కి చెప్పడానికే యీ విధంగా చెప్తున్నామనీ, కమ్యూనిస్టులు అనవచ్చును.

వారు చెప్పినదే నిజమైతే యీనాడు ధనిక మధ్యమ రైతులు వారి స్వలాభం కోసం మాత్రమే రైతు సంస్థలలో నున్నారని చెప్పి ఆవిధంగా సంస్థను వారు కొల్లగొడుతున్నారనే సూచనను అందియ్యవలసిన అవసరం లేదే!

కమ్యూనిస్టుల వంటి వారెవరైనా సరే, యీ విధంగా అతి ప్రమాదకరమైన మార్గాలలో రైతులకు వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టు తంత్రాలను ఉపయోగిస్తూ, యీనాడే అభివృద్ధిచెంది ఒక నిర్దిష్ట స్వరూపాన్ని పొందుతున్న వలస రాజ్యాల రైతు వర్గాన్ని కల్పించ రైతుల పురోభివృద్ధికి హానికరం ప్రత్యేక వర్గ సంస్థలనూ, వర్గ ఆశయములనూ కలిగిన ఒక బలీయమైన ఆత్మ చైతన్యమున్న వర్గంగా అది అభివృద్ధి నందలేదు.

అందుచేత, రైతులు కమ్యూనిస్టుల విభజనోపాయానికి లొంగి పోకూడదు

అంతేకాక రైతురంగంలోకి అన్ని శ్రేణులు, అన్ని పక్షాల సమైక్యత కోసం ప్రయత్నించడం, ప్రపంచ ధనిక వాదానికి వ్యతిరేకంగా సాగించబడుతున్న సమరంలో రైతు వర్గం ఒక అత్యంత శక్తివంతమైన, విప్లవ దాయకమైన, తిరుగులేని ఆయుధంగా నుండు నట్లుగా దానిని నిర్మించడం, ప్రతి నిష్కళంకమైన రైతుకి, రైతు రక్షక యోధునికి విధి.

జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించడం రైతుల మొదటి లక్ష్యం మాత్రమే; ప్రపంచ ధనిక వాదంతో, వలస రాజ్యాల ధనిక వాదంతో, ప్రపంచంలో వివిధ దేశాలలో దాని కున్న బజార్లతో, వాటి సమానంగా లేని మారకం విధానంతో, పోరాటానికి యిది విఘ్నేశ్వర పూజ మాత్రమే!

పారిశ్రామిక వాదుల కోశాగారాలలోకీ, వర్తకుల కోశాగారాలలోకీ, నాగరికుల కోశాగారాలలోకీ ప్రవహించి పోతున్న ప్రపంచ కర్షకుల అధికోత్పత్తి ప్రవాహాన్ని సంకుచిత పరచడం,

సంపూర్ణంగా నిరోధించడం, ప్రపంచ సంపదను యింకా అధికంగా తాము సమకూర్చుకోవడం, యివన్నీ రైతులు తమ సమైక్య రంగాన్ని స్వతంత్రంగా నిర్మించుకోవడం మీద ఆధారపడి వున్నాయి.

రైతులు కమ్యూనిస్టు తంత్రాలకు లోబడిపోయి. విభజింప బడుటకూ తుదకు విలయింప బడుటకూ అంగీకరిస్తే—

ధనిక వాదానికీ, దాని అనుచరులకూ, గొల్లగొట్టే వాదనలకూ వ్యతిరేకంగా వారు తమ పోరాటాన్ని సాగించలేరు. అందువల్ల, వలసరాజ్య ధనికవాదం రైతు శ్రేణుల నుండి కొన్ని భాగాలను తన "మిత్రులు"గా సంపాదించుకో గలదు. అదే విధంగా కూలీవర్గం కూడా రైతు శ్రేణులనుండి కొన్ని భాగాలను "మిత్రులు"గా కబళించివేసి; కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో కూలీ వర్గ నియంతృత్వాన్ని స్థాపించుకో వచ్చును

నాగరిక వర్గాలూ, పారిశ్రామిక, వర్తక వర్గాలూ యింత కంటే మంచి ఫలాల నుపయోగించి, మేలు రకం పంటలను అధికంగా పండించడం కోసం రైతులను యింకా అధికంగా కష్టపడి పనిచేయ్యమని ఒత్తిడి చేస్తారు. ఆవిధంగా, తారతమ్యం లేకుండా గాని, రోజురోజుకూ అభివృద్ధి పొందుతున్న "అధిక విలువ"ను వుత్పత్తి చెయ్యమంటారు. రాజకీయ రంగంలో నైతే నేమి, ఆర్థిక రంగంలో నైతే నేమి, తమ ప్రత్యేక లాభాలకోసం రైతులను సరైన పురోగమనం లేకుండా చేస్తారు.

రష్యాలో కర్షకులు లెనిన్ స్టాలిన్ల మాయోపాయాలకు లోబడిపోయి తమ వర్గాన్ని విభజించ నిచ్చుటకు అంగీకరించుటచేత నే ఆనాడు వారి నాయకత్వం పోయింది. యీనాడు ప్రభుత్వంలో, యే స్థానం లేదు; సంఘంలో నీచాతి నీచమైన స్థానాన్ని మాత్రమే ఆక్రమించ గలిగారు!

పాపం, వారి స్థితి అంత నీచంగా వుంది.

రేపటి స్వతంత్ర భారత వర్షంలో...

యుద్ధకాలంలో భారత రైతాంగాన్ని సేవించడానికీ, వ్యవసాయకోత్పత్తికి అధిక ధరలను ఆశించి, జాతీయ ధాన్య సంగ్రహాలను (రిజర్వు) యితర వ్యవసాయకోత్పత్తి సంగ్రహాలను (రిజర్వులను అంటే విలువ కొట్లను) జాతీయ ప్రభుత్వం స్థాపించాలి.

అంతేకాదు: యుద్ధసమయాలలో రైతులు ఉపయోగించడానికి సముచితమైన రీతిలో, అత్యధిక ప్రమాణంలో, నిర్ణీత విధానంలో, సహకార ప్రాతిపదికమీద ధాన్యాగారాలనూ, ధాన్య సమీకరణ గృహాలనూ నిర్మించి సాగించాలి.

ఈవిధంగా నిర్వహించేటట్లు జాతీయ ప్రభుత్వాన్ని ప్రోత్సహించడానికి తగినట్లు రైతులు తమ రాజకీయ శక్తినీ సమైక్యతనూ, నాయకత్వాన్నీ యిప్పటికన్నా అధికంగా అభివృద్ధి చేసుకోవాలంటే, సమైక్య రైతురంగం అవసరం.

రైతుమీద అభిమానమున్న ప్రభుత్వంగా భారత స్వతంత్ర ప్రభుత్వం యేర్పడ్డాక, అదికూడా యితర దేశాల్లాగా యితర రైతు దేశాలలో కలసి అంతర్జాతీయ సహకార ప్రాతిపదిక మీద పంటలు పండించడానికి తగిన నిర్ణీత విధానాన్నీ, పండించిన పంటలు అమ్మడానికీ వ్యవసాయోత్పత్తిని ఉపయోగించడానికీ, ఆయా దేశాలలో విస్తృతమైన విధానాలను ప్రారంభించవచ్చును.

భారత వర్షంలోనూ, విదేశాలలోనూ, వ్యవసాయంలో పాల్గొనే [illegible] రైతుల వ్యవసాయోత్పత్తికి తగినంత [illegible]. యితర వర్గాల వారు యెంత అధికంగా ఆదాయాన్ని సంపాదించి యెంత అధికంగా సాంఘిక సౌకర్యాలను పొందుతున్నారో, అలాంటి యీ విధానాలను ప్రారంభించినప్పుడు రైతులుకూడా అంత అధికంగా ఆదాయాన్ని సంపాదించగలరు; అంత అధికంగానే సాంఘిక సౌకర్యాలను పొందగలరు.

కాని, యిలా జరగాలంటే నేడు రైతురంగంలో సమైక్యత వుండడం అవసరం: తప్పనిసరియైన మొదటి షరతు.

అయితే, ధనికరైతులు బీద, మధ్య రైతులను కొల్లగొట్టాలని కాదు మా ఉద్దేశం: మేము, గైర్‌హాజరు భూస్వామ్య విధానం" (Absentee land-lordism) వుండాలని వాదించడంలేదు.

రైతుయొక్క కౌలు హక్కులు నిర్ణయించడానికి, కొల్లగొట్టుకొనే విధానాన్ని నివారించడానికి శాసనాలను ప్రభుత్వం అవశ్యం తయారుచేయ్యాలనే మా వాదన. ధనికరైతుల కౌలుదారీలోవున్న చిన్నరైతులను సంరక్షించడం చాలా ముఖ్యమనే మా వాదన.

రైతు శ్రేయస్సునే దృష్టిలో నుంచుకొని ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు నిర్ణయించిన భూమికంటె అధికంకాని సేద్యపు భూములు మాత్రమే వున్న మధ్య తరగతి రైతు, పంటల నిర్ణీత విధానం గురించి భూసారం క్షీణించడం గురించి, ఎరువుల గురించి, అమ్మకంలో సహకార విధానం గురించీ, వున్న జాతీయ శాసనాలను అతిక్రమించనంత కాలం, నిరాటంకంగా తన భూములను తాను సేద్యం చేసుకొనవచ్చును

సమిష్టి వ్యవసాయం లోకి రావడం గాని, రాకుండుట గాని, అతని సంపూర్ణ ఆమోదం మీదనే జరగాలి అంటే, సమిష్టి వ్యవసాయంలోకి ప్రవేశం స్వేచ్ఛందంగా వుండాలన్న మాట.

ఇక భూములున్నవారైనా సరే, లేనివారైనా సరే; బీద రైతుల గూర్చి ప్రభుత్వం తనకృషి ద్వారా, రాజ్యశాసనముల ద్వారా చెయ్యగలంత అధిక శ్రేయస్సును చేసేటట్లు చూచే బాధ్యత జాతీయ వాదులది, సామ్యవాదులదీని సేద్యంలేని భూములను అన్నిటినీ వీరి సమిష్టి వ్యవసాయానికి ప్రత్యేకించడం, వీరందరికీ స్వల్పకాలాలలో సంపూర్ణమైన వృత్తికీ, ఆదాయమునకూ, పోషణకు హామీ వుండేటట్లు చూడడం ప్రభుత్వం పూచీ

భూములు లేని రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికుల సంఘాలను నిర్మించడం రైతు సమైక్య రంగానికి అనుగుణంగా వుంటుంది. ఇలాంటి సంఘాలు భూములున్న రైతుల పట్ల భూములు లేని రైతులకున్న కష్ట నిష్ఠూరాలను తగువిధంగా ప్రకటిస్తాయి. వాటివాటి తగాయిదాలను పరిష్కరించడానికీ. సమాధానాలను కుదర్చడానికీ ప్రతికేంద్రంలోనూ, సామరస్య సంఘాలుంటాయి; పరస్పర సంబంధాలను కల్పించే సంఘాలుంటాయి.

వ్యవసాయకోత్పత్తి యొక్క కనీసపు ధరలను అనుసరించి, భూములు లేని రైతులకు కనీసం కూలీని నిర్ణయించడం స్వతంత్ర భారత దేశంలోని స్వతంత్ర ప్రభుత్వం పూచీ.

రైతు సమైక్యరంగ అవసరాన్ని సంపూర్ణంగా గ్రహించే కమ్యూనిస్టుల విభజనోపాయాన్ని రైతుకాంగ్రెసు ఎదుర్కొంటున్నది

ప్రావీణ్యం వున్న పారిశ్రామికులకూ, లేని పారిశ్రామికులకూ మధ్యను ఎగుమతి పరిశ్రమల, దిగుమతి పరిశ్రమల కార్మికుల మధ్యను

ప్రయోజనాలలో వ్యత్యాసం విరోధం వున్నాయి. అలాగే భూములున్న రైతు ప్రయోజనాలకూ భూమిలేని రైతు ప్రయోజనాలకూ మధ్య వ్యత్యాసం, విరోధం, వుండవచ్చు.

కాని మేము సూచించినట్లు, వారు అనుష్ఠిస్తున్నట్లు, వున్న పక్షాల సమైక్య రైతు సంఘానికి యీ విరోధాలు యేవిధంగానూ హానికరం కావు. అయితే రైతుల సమైక్య రంగానికి భంగం రాకుండా ఆ విరోధాలను వారితో వారు సామరస్యంతో పరిష్కరించుకోవచ్చును. అందుచేత అన్ని పక్షములనూ వినియోగించి, ఒక నిశ్చయంతో జాతీయ శ్రేణులలోనూ, రైతు శ్రేణులలోనూ, సమైక్య రంగాన్ని నిర్మించడం రైతు పక్ష యోధులందరికీ విధి అని మా హెచ్చరిక !

ఇంకో సంగతి...

అశేష భారత రైతు రంగాన్ని సేవించడానికి, అన్ని కేంద్రాల లోనూ పనిచెయ్యడానికి. సక్రమ శిక్షణ పడసిన, సుబోధితులైన స్వచ్ఛంద భట సమూహం యీనాడు ఎంతో అవసరం

కొల్లగొట్టే వర్గాల అన్యాయమైన, శాసనబద్ధంకాని, దమన నీతినీ, సాంఘిక దౌర్జన్యాన్నీ, అరికట్టడానికి మాత్రమే కాదు వీరు.

కమ్యూనిస్టులూ, యితర రైతు వ్యతిరేకశక్తులూ చేసే విధ్వంసక చర్యలను, దండగాలను, అరికట్టడానికి వీరు ముఖ్యంగా అవసరం

ప్రతి గ్రామరైతు సంఘానికీ ఒక గ్రామరైతు సేవకసంఘం ఉండాలి. వాటిలో వ్యాయామ సంఘాలను నిర్మించి ఒలింపిక్ ఆటలను, పందెములను ప్రోత్సహించాలి: పల్లెటూరి ఆటలను (Rural-sports) ని అభివృద్ధిచెయ్యాలి. రైతుసంస్థలలాగే గ్రామ తాలీమ్ ఖానాలను, గ్రామ స్వచ్ఛంద సేవక సంఘాలను జిల్లావారీగా రాష్ట్రీయ సంబంధాలపైన ఏర్పడాలి. తుదకు ఒక "అఖిలభారత సేవాసంఘం" వుండాలి జాతీయ కాంగ్రెస్ స్థాపించే స్వచ్ఛంద సేవక సంఘాలతో యివి సంబంధం వుంచుకొనేటట్లు యేర్పాటు చేయవచ్చును.

ఒక విషయాన్ని మాత్రం సర్వకాల సర్వావస్థలలోనూ మనం జ్ఞాపకం వుంచుకోవాలి: రైతులు పరాకు చిత్తగించి, నిద్రించకూడదు.

రైతులు వేలాదిని జాగ్రత్తపడటం సంపూర్ణవర్గ చైతన్యాన్ని పొందిన సంస్థలను, స్వచ్ఛంద సేవకసంఘాలను, నిర్మించుకోగలిగితే, ఆనాడు రష్యాలో జరిగినట్లే యీనాడు యిక్కడకూడా, పోరాటం కంగా, నిస్సంశయంగా, జరుగుతుంది

రైతాంగానికి యిదే నా హెచ్చరిక!

సమీక్ష

12

ఇంతవరకూ భారత కమ్యూనిస్టుల, యితర దేశాల కమ్యూనిస్టుల సిద్ధాంతాలను, ప్రవచనాలను, మూలసూత్రాలను, విపులంగా పరిశీలించాం: వారి ఆచారాలనూ, చర్యలనూ, "కారణం యిది, కార్యం యిది" అని సంబంధాన్ని నిరూపించుటకు యత్నించాం.

ఇక, యిప్పటి పరిశీలనా ఫలితాలలోని ప్రముఖ పంక్తులను మరొకసారి ఉద్ఘాటిస్తున్నాం.

కమ్యూనిస్టుల చేతులలో కీలుబొమ్మగా తయారయిన "కిసాన్ సభ" రైతుల సత్యమైన ప్రయోజనాలకు, వారి శ్రేయస్సునకు, వారి పురోగమనానికి, వుపకరించదనీ, వారికి ప్రాతినిధ్యం వహించదనీ, సుస్పష్టమే!

అంతేకాదు: "జాతీయ దాస్య శృంఖలాల విముక్తికి విద్రోహం" అని అనుటకు "కిసాన్ సభ" పర్యాయపదం అయిపోయింది

1942 ఆగస్టులో ప్రభుత్వం కాంగ్రెస్‌పై యెదురు దాడులను జరపడానికి ముందు నాందీగా భావి విధానాన్ని సూచిస్తూ, సుప్రసిద్ధమైన " పకల్ సర్క్యులర్ " (Puckle Circnlar)ని జారీ చేసింది. అందులో "కిసాన్ సభ"ను యుద్ధానుకూలమైన మిత్ర

సంఘాల పట్టికలో చేర్చింది. అలాంటి "కిసాన్‌సభ" తమదేనని చెప్పుకోడానికి గాని, దానిని విశ్వంగా నిర్మించి ప్రపంచం ముందు ప్రదర్శించడానికి గాని సిగ్గూలజ్జా వదలివేశారు కమ్యూనిస్టులు.

అంతేకాదు; భారత రైతాంగాన్ని జాతీయ సమరంనుండి వేరైపొమ్మనీ, "విద్రోహు"లైన జాతీయ రైతులను ఏకాకులుగా చెయ్యమనీ ప్రేరేపించి ఆవిధంగా రైతుసంస్థలలో తమకు ప్రతికూలంగా వున్నవారిని యీవిధంగా పోలీస్ లాఠీలకూ, తుపాకి గుండ్లకూ, కారాగారానికి, యెరచేసి బలియిచ్చేటంత హీనస్థితికి వచ్చింది కిసాన్ సభా కమ్యూనిస్టుపార్టీ.

ఏసంస్థ అయినా యింతకంటె నీచానికి పాల్పడి... యింతకంటె అధికంగా తన్నుతానే నికృష్టపరచుకోగలదా?

ఈవిధంగా తయారయిన "కిసాన్‌సభ"తో ఎవరైనా సంబంధం వుంచుకుంటారా?

అందుచేతనే కాంగ్రెస్‌ప్రియులైన రైతుసేవకులు యీసంస్థతో సంబంధాలను త్రెంచుకున్నారు; యీ పేరును వదలివేశారు. నూటికి నూరుపాళ్లు నిజమైన జాతీయతవున్న ఆశయపూరితమైన "కిసాన్ కాంగ్రెస్" (రైతు కాంగ్రెస్) అన్న పేరును అవలంబించారు.

భారత జాతి సమరానికి విప్లవోద్రేకానికి ఆత్మార్పణకు వెలిగిపోతున్న గుర్తు మన జాతీయ కాంగ్రెస్. ఆమహాసంస్థ పట్లా దాని జాతీయాశయాల పట్లా రైతుల భక్తిగౌరవాలకు ప్రమాణం యీపేరు.

ఆత్మశక్తినిచ్చే ఆపేరుతోనే రైతు సంస్థ మొదటి సమావేశం లక్నోలో జరిగింది.

రెండవ సమావేశంలో అధ్యక్షులైన ఆచార్య రంగా, అధ్యక్ష పీఠంనుండి జాతీయ కాంగ్రెసుకి భక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శించమనీ, జోహార్లు అర్పించమనీ విశాల భారత రైతాంగాన్ని ముక్తకంఠంతో ఉద్బోధించారు.

ఫెయిజ్‌పూర్‌లో సమావేశమైన 'కిసాన్ కాంగ్రెసు' అధ్యక్ష పీఠంనుండి వారు మహాత్ముడు మొదటి రైతు, రాజనీతికి విశారదుడనీ రైతు వుద్యమ మహాసౌధానికి మొదటి శిల్పి అనీ వుద్ఘాటించి జేజేలు పెట్టారు.

నాటికీ నూటపాళ్లు నిపుణులైన రైతు పక్షపు యోధులు, భారత జాతీయ స్వాతంత్ర్యాశయముల పట్ల నిండు విశ్వాసం వున్నవారు, భారత జాతీయతకు అగ్నిపరీక్షా దినాలలో (అంటే 1942 నుండి 1945 వరకూ) భక్తిగౌరవాలతో జాతీయతకు జోహార్లను అర్పించినవారు, భారతజాతీయాశయాలలో ఉన్నతమార్గాలలోనే వర్తించునట్లు రైతాంగాన్ని ప్రోత్సహించిన వారు రైతుకూలీ ప్రజారాజ్యస్థాపన ప్రాతిపదిక మీద విశ్వాసమునుంచి, యీ పారిశ్రామిక వర్గాలు యీనాటిలో యే వొక్క వర్గంయొక్క నియంతృత్వాన్నైనాసరే ప్రతిఘటించే వారు; వీరందరూ యికమీదట తాము "కిసాన్ సభ" వాదుల మని చెప్పుకోరు; సగర్వంగా "కిసాన్ కాంగ్రెస్" (రైతు కాంగ్రెస్) వాదులమని చెప్పుకుంటారు.

1942లో అఖిల భారత కిసాన్ కాంగ్రెస్ నిర్మాణానికి యీ ఆరు దక్షిణ భారత రైతు సంస్థలూ మూల విరాట్టు కావడం చాలా ముదావహం.

నేటి వరకూ రైతు సంఘంలో కమ్యూనిస్టులు చేసిన మోసాలను విద్రోహాలను దుశ్చేష్టలను పరిశీలించడం వల్ల, రైతుసంఘంలోనూ రైతు కాంగ్రెసులోనూ కమ్యూనిస్టులకు తావులేదన్న సంగతి; అటు రైతు అభిమానమున్న జాతీయ వాదులకే కాదు, యిటు జాతీయాభిమానులైన రైతులకే కాదు, సర్వప్రపంచానికి సుస్పష్టమైపోయిందని మా దృఢ విశ్వాసం,

కమ్యూనిస్టు ఋషులు మహాగురువులు-మార్క్సు, లెనిన్, స్టాలిన్ లు-చెప్పిన కర్షక వ్యతిరేక భావాలను పరోక్షంగా గాని, బహిరంగంగా గాని అభిమానించని పూజించని కమ్యూనిస్టు కూలీవర్గనియంతృత్వాన్ని ఆశించి, దానిగురించి అవ్యక్తమైన మధురస్వప్నాలను కనని కమ్యూనిస్టు లేరనే మా నిశ్చితాభిప్రాయం!

ఇదే రైతు నాయకుల విషాదానుభవాలకు నీతివాక్యం!

మార్క్సు చెప్పిన "భగవద్గీత" నూ దానిమీద మార్క్సు శిష్య ప్రశిష్యకోటి వ్రాసిన సూత్రాలనూ భాష్యాలనూ విశ్వసించే కమ్యూనిస్టులు, నేడు ద్వంద్వముల మధ్యనిలబడి వున్నారు.

భారత కమ్యూనిస్టులు...

ఒకప్రక్క ప్రపంచానికి నివాసం చేశిమిస్తున్న మాతృభూమి భారతవర్షం, దానిజాతీయత, దాని జాతీయాశయాలు, దాని రైతాంగం చేయనున్నను!

మరొకప్రక్క ప్రపంచాన్నే కొల్లగొడుతున్న "పితృదేశం" సోవియట్ రష్యా 1944 [illegible] విస్తృత [illegible] అనుసరించబడు తున్న సోవియట్ రష్యాకే జాతీయత, దాని జాతీయాశయాలు కూలీ వర్గ నియంతృత్వ [illegible]

ఈ రెంటికీ ఒకే కాలంలో [illegible] భక్తిగౌరవాలను ప్రదర్శించగల [illegible] కమ్యూనిస్టు

ఈ రెంటి [illegible] మధ్య [illegible] హద్దులను నిర్ణయించు కోనక్కరలేకుండా [illegible]

అతని భక్తిప్రమాణం ఒకే ఒక పార్టీకి కమ్యూనిస్టుపార్టీకి—

అతని పూజలు ఒకేఒక దేశానికి "పితృదేశం" సోవియట్ రష్యాకు—

అందుకనే "[illegible]"లో అంతటి స్థానంలేదని మేము ఘంటాపథంగా వక్కాణిస్తాం.

ఇక, జాతీయవాది, కాంగ్రెస్ అభిమాని, [illegible] భారత రైతు తన జాతీయతను జాతీయ నాయకత్వాన్ని జాతీయ కాంగ్రెస్‌ను, అనుసరిస్తాడు

కాని, అది చిన్న ఆదేశాన్నికూడా శిరసా వహిస్తాడు—

కూలీవర్గానికి ఎంత ప్రాబల్యం ఎంత ప్రత్యేకత వున్నదో, తన వర్గానికికూడా అంత ప్రాబల్యం అంత ప్రత్యేకత, వున్నదని వుద్ఘాటిస్తాడు.

అతని దృఢవిశ్వాసం అది...

రేపటి స్వరాజ్య సామ్యవాద భారత సంఘంలో ప్రముఖ పరిపాలక శక్తులలో నొకటిగా నుండడానికి కూలి వర్గానికి యెంత బలమైన హక్కు వున్నదో ఎట్లా వున్నదో తనవర్గానికీ అంత హక్కున్నదనీ అట్లాగే వున్నదనీ —

రైతాంగం మేం వొక్క పారిశ్రామిక వర్గ నియంతృత్వం క్రిందా బూర్జువా నియంతృత్వం సంగతి సామ్రాజ్యవాద నియం

తృత్వం సంగతి వేరుగా చెప్పనవసరంలేదు_పని చెయ్యడానికి దాని చెప్పుచేతలలో వుండడానికి...అంగీకరించదనీ... అతని దృఢ విశ్వాసం!

వలసరాజ్యపు రైతాంగం చేతిపనివారలూ సామ్యవాద నిర్మాణాన్ని మహోద్యోగంతో ప్రారంభించడానికి ముందు రాజకీయ సామ్రాజ్యవాదాన్ని, రెండింటికీకూడా ఓడించాలి.

ఆర్థిక సామ్రాజ్యవాదాన్ని నాశనం చెయ్యాలంటే, ముందుగా, రాజకీయ సామ్రాజ్యవాదాన్ని పరాజయం పొందించడం గాని, కత్తెర బోనులో పెట్టి నొక్కి పెట్టడంగాని జరగాలి.

అయితే, జాతీయముక్తినీ జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించే సంతవరకూ రైతుల ధనికవాదాన్ని విప్లవాత్మకంగా పడగొట్టడానికి ముందంజ వెయ్యలేరు

భారతదేశపు రైతు...ఎలర్ కూడా మరచిపోలేని సంగతులు యివి...

* * * *

ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదం ఉత్కృష్ట క్లిష్ట విషమ పరిస్థితులలో నున్నప్పుడు జాతీయ కాంగ్రెసు సామ్రాజ్య వాదానికి ప్రతికూలంగా ఒక సమరాన్ని ప్రారంభించింది

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం భారత జాతీయతమీద తన 'బిజిలీ' శక్తులను విసిరింది.

1905 విప్లవంలో రష్యన్ జాతీయతను 'ప్లెకానావ్' ఎలా విద్రోహం ఆచరించాడో 1942 లో భారత జాతీయతను కమ్యూనిస్టులు అలాగే విద్రోహం ఆచరించారు.

1870 _ 72 లో ఫ్రెంచి విప్లవంలో యిలాంటి పరిస్థితులే యేర్పడ్డాయి. అప్పుడు మార్క్స్ ఏ విధానాన్ని అనుసరించాడో లెనిన్ వర్ణించాడు:

"కమ్యూన్‌కు కొన్నినెలలు ముందునుండీకూడా," ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోసే ప్రయత్నం నిరాశలోని అవివేక కార్యమే అవుతుంది, అని మార్క్స్ పారిస్ కార్మికులను హెచ్చరిస్తూ వచ్చాడు;

---

* "రాష్ట్రం _ విప్లవం" అనే పుస్తకంలో...

కాని, 1871 మార్చిలో కార్మికులు పోరాటంలోకి దిగక తప్పించి కాదు వారు విప్లవాన్ని ప్రారంభించారు.

కనబడుతున్న శకునాలు అనుకూలంగా లేకపోయినా మార్క్స్ ఈ వర్గ విప్లవానికి సుస్వాగతం చెప్పాడు*

మార్క్స్ బాబుగా, తన పాండిత్యాన్ని అంతటినీ చూపిస్తూ 'యిది అకాల వుద్యమం' అనే ధోరణిలో పడిపోలేదు.

దీనిని 'స్వర్గంకోసం సంక్షోభింపచెయ్యటమే' అని వర్ణించాడు

ఆనాటి తిరుగుబాటులో మితిలేని ప్రాముఖ్యతతో నున్న చారిత్రాత్మకమైన ప్రయోగాన్ని మార్క్స్ తన ముందు చూచాడు.

ఒక లక్ష కార్యక్రమాలూ ఒక కోటి చర్చలూ కన్న ప్రాముఖ్యంవున్న అనుభవంలోకి ఒక ముందడుగు యీ విప్లవం అని నిర్ధారణ చేశాడు.

నేటి భారత కమ్యూనిస్టులు రైతు, కూలీ వర్గాలకు జాతీయ విప్లవంలో పాల్గొన వద్దని సూచించిన ధోరణి యిచ్చిన సందేశం, ఆనాడు "ఆయుధాలు పట్టకుండా వుండవలసింది" అని 'ప్లెకానోవ్' సూచించిన ధోరణికి తగినట్టే వున్నాయి

అయితే దేవుని దయవల్ల భారత ప్రజానీకం కమ్యూనిస్టుల మాటలను నమ్మి తమ జాతీయ సమరం పట్ల—అదే వారి వర్గ సమరం కూడా అవడం తటస్థించింది: విద్రోహాన్ని ఆచరించడానికి అంగీకరించలేదు. జాతీయసమరానికి ప్రతికూలంగా కమ్యూనిస్టులు పన్నిన వ్యూహాలలోకి నడవడానికి అంగీకరించలేదు.

పారిశ్రామికుల వందరినీ ఏకవర్గ నియంతృత్వానికి అంటే—కూలీ వర్గ నియంతృత్వానికి—నిర్నిబంధంగా బద్ధులను చెయ్యడానికి కమ్యూనిస్టులు కంకణం కట్టుకున్నారు.

కూలీ వర్గ నియంతృత్వం సామ్యవాదానికి అపరిత్యాజ్యమైన అనివార్యమైన సోపానం అని వారి భావం. కూలీవర్గ నియంతృత్వం లేకుండా సామ్యవాదం అంటే వారికి అగమ్య గోచరం!

---

*ఆనాడు మార్క్స్ ప్రదర్శించిన ధోరణికి యీనాడు మన 'విప్లవం' పట్ల కమ్యూనిస్టులు ప్రదర్శించిన ధోరణికి ఎంత వ్యత్యాసం ఎంత ప్రతికూలతా వున్నాయి?

భారత రైతాంగం తన భాగ్యాన్ని, శ్రేయస్సునూ నిశ్చింతతో అలాంటి కమ్యూనిస్టుల చేతుల్లో నుంచగలదేమో నిర్ణయించుకోవాలి.

రైతుల వర్గ సమరాలలో సముచిత పాత్ర నిర్వహించడానికేమి, రైతుల శ్రేయస్సును ఆకాంక్షించి, వారి సౌభాగ్యాన్ని ఆశించి, వారిని సేవించడానికేమి, కమ్యూనిస్టులకు తగిన అవకాశాలు లభించలేదని ఎవరూ వాదించలేరు.

రైతు నాయకులు వారికి అన్ని అవకాశాలూ యిచ్చారు. ఆరు సంవత్సరాలపాటు వారితో కలసి మెలసి ఏకమనస్సుతో సుపరిచితమైన సహకారంతో రైతురంగంలో కృషి సాగించారు.

రైతు నాయకుల విషాదానుభవం యొక్క గుణపాఠం యిది:

“మార్క్స్ చెప్పిన ‘కూలీవర్గ నియంతృత్వం’ అనే అధర్మ ప్రాతిపదికలో సమూలితమైన మార్క్సిస్టు కమ్యూనిస్టులనుండి ఆశించడం వల్ల లాభం లేదు.”

రైతుల నిజమైన శ్రేయస్సుకోసం [illegible] పాటుపడగలిగినా నిశ్చయం.

అందుచేత విస్తృత భారత రైతాంగానికి యిదే మా హెచ్చరిక:

రైతాంగం శ్రేయస్సుకూ, చేతిపనుల వున్నతభావికీ, గ్రామసౌభాగ్యానికీ, జాతీయ సౌశీల్యానికీ, ప్రతికూలం, హానికరం అయిన కమ్యూనిస్టుల విధానాలనూ, వారి [illegible] సభలనూ, రైతులు అనుసరిస్తే — తమ వినాశనానికీ, తమ విధ్వంసనకూ, ఆహ్వాన గీతాలు పాడుకున్నారన్నమాట!

ధనికవాదానికీ అంతకంటే హీనమైన ప్రమాదాలకూ, చెడుగులకూ సుస్వాగతం చెప్తున్నారన్నమాట!

———

